ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΡΙΓΓΟΥ

Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας

Η ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΦΟΡΤΣΙΓΚΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

1952

ΑΘΗΝΑΙ 1974

Ἐπιμέλεια τῆς ἐπ' ἀόριστον ἐπανεκδόσεως ἁπάντων τῶν ἔργων τοῦ Κωνσταντίνου Πρίγγου ὑπὸ Ἀνδρέου Λεων. Παπανδρέου, Δικηγόρου, Διπλωματούχου Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν Καθηγητοῦ Βυζαντινῆς Μουσικῆς. —Ὁδὸς Ἱπποκράτους 7-Τηλέφωνα: 633.904, 638.493, 3232.824, 8016.440 ΑΘΗΝΑΙ

Ἀ φ ι ε ρ ο ῦ τ α ι

ἡ παροῦσα ἔκδοσις εἰς τοὺς διὰ «τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστη τὴν Ἁγίαν —καὶ τῆς Πατρίδος τὴν Ἐλευθερίαν» τελειωθέντας Κληρικοὺς καὶ Ἐργάτας τῆς Ἐκκλησίας.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τὸ «Ἀναστασιματάριον» Πρίγγου μέχρι καὶ τοῦ Τετάρτου ἤχου εἶχε γραφῆ ζῶντος τοῦ Δασκάλου. Τὰ Ἐωθινά του ὑπῆρχαν καὶ αὐτὰ αὐτούσια καὶ εἰς διάφορες παρὰ τοῦ Ἰδίου ἐκτελέσεις. Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ «Ἀναστασιματαρίου» συνεπληρώθη ἐκ μαγνητοφωνημένων ἐκτελέσεων τοῦ Πρίγγου παρ' ἐμοῦ καὶ τῇ ἀμέσῳ συνεργασίᾳ τοῦ φίλου μου Πρωτοψάλτου κ. Δημητρίου Νεραντζῆ. Δημοσίως ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας μου στὸν ῥηθέντα Πρωτοψάλτη γιατὶ σκληρὰ ἐργασθείς, πολλὰ προσέφερε στὴν παροῦσα ἔκδοση καὶ τὴν ἐν γένει ἐκκλησιαστικὴ μουσική μας. Εἶναι προφανὲς ὅτι τὸ μεγαλεῖον τοῦ Πατριαρχικοῦ ὕφους βρίσκεται στὴν ἁπλότητα τῶν γραμμῶν τοῦ Πρίγγου, ὅπως καὶ τὸ Μεγαλεῖον τοῦ Θεοῦ βρίσκεται στὴν ἁπλότητα τῶν κτισμάτων Του.

ΑΝΔΡΕΑΣ Λ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Βιογραφικά :

Γεννήθηκα στὸν Ἐλαιῶνα τῆς Ἠλείας. Τὴν πρώτη μου γνωριμία μὲ τὸ «ψάλλειν» τὴν ὀφείλω στοὺς ἀείμνηστους γονεῖς μου Λεωνίδα καὶ Ἀσήμω, ποὺ «ἐκ σπαργάνων» μὲ προώθησαν στὴν μόλις δύο μέτρα ἀπέχουσαν ἐκ τῆς πατρικῆς μου οἰκίας ἐκκλησίαν τῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου. Τὰ μεγάλα λαμπερὰ μάτια τῆς εἰκόνας τῆς Παναγίας μοῦ εἶχαν συνεπάρει τότε τὴν φοβισμένη παιδική ψυχή, γι' αὐτὸ καὶ ἀπὸ ἡλικίας πέντε χρόνων ἄρχισα νὰ ψάλλω «ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου... Ἐν τῇ Γεννήσει» κ.λ.π. Τὴν πρώτη μου ἐπίσης γνωριμία μὲ τὴν βυζαντινὴ μουσική, τὴν ὀφείλω στὸν ἱεροψάλτη τοῦ χωριοῦ μου κ. Δημήτριο Κούλη (ἐπιστήθιο φίλο μου) ποὺ σὲ ἡλικία δέκα χρόνων μ' ἔμαθε νὰ «παβουγαδίζω» γιὰ καλά. Τὸν πρῶτο μου ἔρωτα μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴ βυζαντινὴ μουσικὴ τὸν ὀφείλω στὸν Δάσκαλο Καραμάνη ποὺ τὸ 1951-52 βρισκόταν στὸν Πύργο. Στὴν παιδική γυμνασιακὴ χορωδία του ἤμουν παρών, ἀλλὰ καὶ ὅσο ἦταν ὁ Καραμάνης στὸν Πύργο, δὲν ἔχασα οὔτε ἕναν ἑσπερινὸ ποὺ νὰ μὴν ἤμουνα ἀκροατὴς του. Μετὰ τὸ 1953-54 ἦλθε στὸν Πύργο ὁ Μεγάλος Μῆτρος. Ἔγινα μαθητής του. Τολμῶ δὲ νὰ εἰπῶ ὅτι μαθητής του εἶμαι ἀκόμη. Εἴκοσι δύο χρόνια ἀκούω καὶ διδάσκομαι κοντὰ στὸν Μῆτρο.

Τὸ 1961 κατὰ καλή μου τύχη ὑπηρέτησα τὸ ἥμισυ τῆς στρατιωτικῆς μου θητείας στὴ Θεσσαλονίκη. Κι ἐκεῖ, ὑπῆρξα τακτικὸς ἀκροατὴς τῶν Καραμάνη, Παναγιωτίδη, Ταλιαδώρου, Χρυσάνθου.

Τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1962 μὲ τὴν βοήθεια τοῦ φίλου μου Κώστα Λαντίκα γνωρίστηκα μὲ τὸν Μπετόβεν τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς τὸν Πρίγγο. Ἀπὸ τότε καὶ ὡς τὸν θάνατό του εἶχα κολλήσει δίπλα του σὰν στρεῖδι. Ρουφοῦσα καταδιψασμένος τὸ εἶναι του γύρω ἀπὸ τή Μουσική μας. Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1965 ἀπεφοίτησα κι ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸ Ὠδεῖο. Ἐὰν ὑπολογίσω τὶς ὧρες ποὺ ἄκουσα τὶς μαγνητοφωνημένες ταινίες τοῦ Πρίγγου καὶ λοιπῶν μεγάλων διδασκάλων ποὺ ἔχω, δύο καὶ τρεῖς φορὲς τὴν κάθε μία, τότε θὰ πρέπει αὐτὲς νὰ ὑπερβαίνουν τὶς δέκα χιλιάδες ὧρες. Κι ἔτσι στὸ αἷμα μου κυκλοφοροῦν φθόγγοι καὶ κλίμακες τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς.

Ἐδῶ θὰ πρέπει νὰ σταματήσω γιὰ λίγο σὲ δυὸ μορφές. Στὸν Μῆτρο καὶ στὸν Πρίγγο.

Στὸν δάσκαλό μου Δημήτριο Μῆτρο πολλὰ ὀφείλω. Τόσα ποὺ θεωρῶ πάμπτωχο τὸ λεξιλόγιό μου γιὰ νὰ τ' ἀπαριθμήσω. Ἀρκοῦμαι σὲ δύο λέξεις: Μέ δίδαξε ἀνθρωπιά, ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ ὁμορφιά, ἀγάπη, λογικότητα καὶ πολυδιάστατη ἐκκλησιαστικὴ μουσική.

Στὸν ἀείμνηστο Πρίγγο ὀφείλω τὸ ἔνθεον κάλλος τοῦ πατριαρχικοῦ ὕφους. Μοῦ δίδαξε τὴ γέννηση, τὴ ζωὴ καὶ τὸ θάνατο τοῦ καλλιτέχνη τὴν ὥρα τοῦ «ψάλλειν». Γέννησις εἶναι ἡ ἀπύθμενος ἔξαρσις κατὰ τὴν ἱερὴ στιγμὴ τῆς ἀποδόσεως. Ζωὴ εἶναι ἡ ἀείρροη ὕφανση τῶν ψαλλομένων τροπαρίων μὲ τὸ ὑφάδι τοῦ ἐλευθερωμένου αἰσθήματος καὶ τῆς ψυχικῆς καταλλαγῆς ὑπὸ τὸ βλέμμα τοῦ Θεοῦ. Καὶ θάνατος εἶναι ἡ Λύτρωση τοῦ ἀκροατῆ καὶ τοῦ Καλλιτέχνη ἀπὸ τὴν ἐγκοσμιότητα καὶ ἡ ὁδήγησή τους στὴν αἰώνια κίνηση τοῦ ἐπιστητοῦ. Καὶ οἱ δύο μαζί, Πρίγγος καὶ Μῆτρος μὲ δίδαξαν πῶς νὰ πολιορκοῦμαι ἀπὸ τὴν ἐλευθερωμένη μουσική, πῶς νὰ κατασκλαβώνομαι ἀπὸ τὴ θειότητά της, καὶ πῶς νὰ βηματίζω στὸ Πάνθεον τῶν Μεγάλων Ἀξιῶν. Κι ἔτσι εἶναι. Οἱ Μεγάλοι, Μεγάλα διδάσκουν !

ΗΧΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Ἦχος ἀ Πα

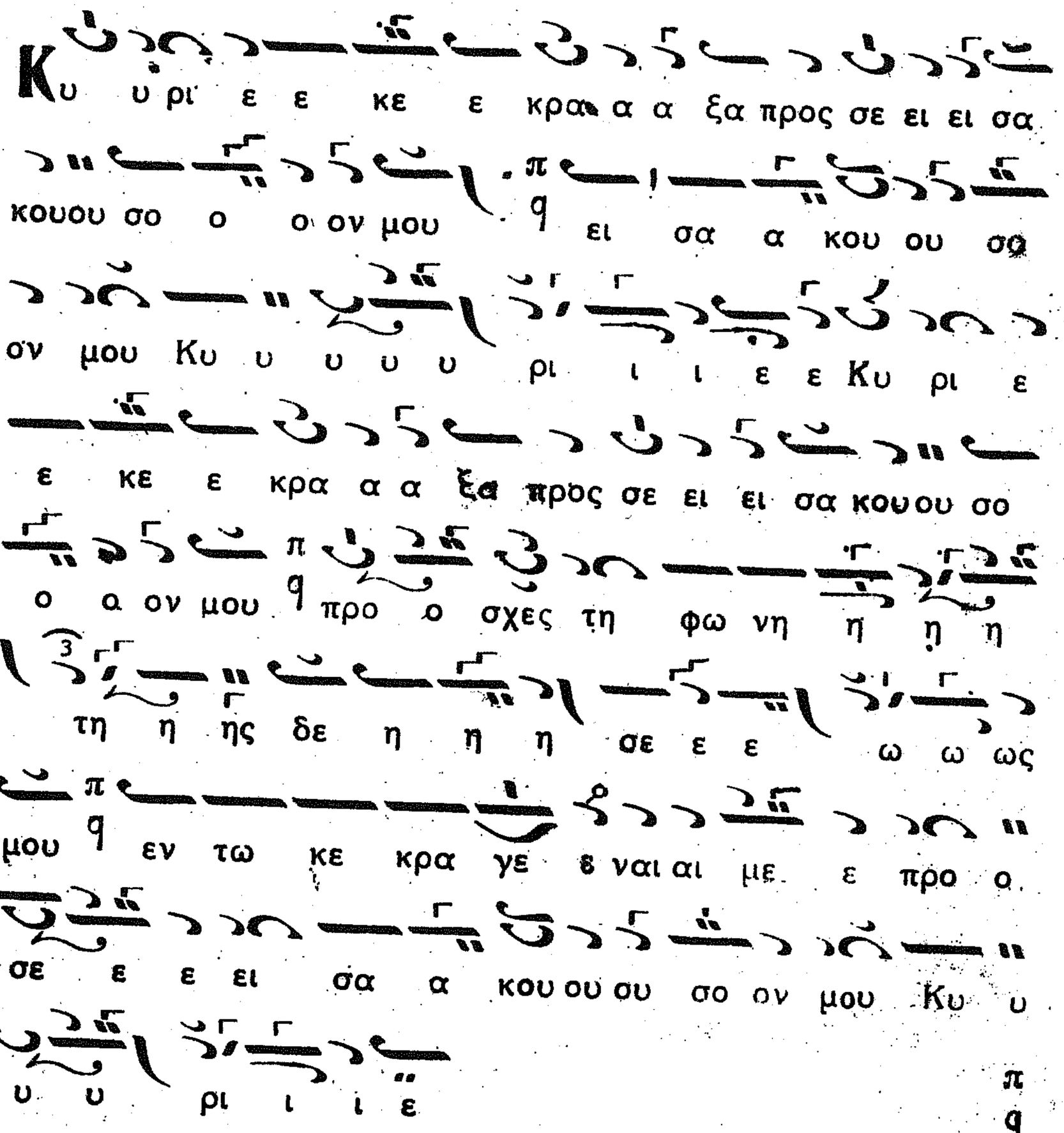

ε ει ει σα α κου σόν μου Κυ υ υ ρι ι

ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ σε ευ χη η μου

ως θυ μι ι α α μα α α ε νω ω πι ο

ο ον σου ε παρ σις των χει ει ρω ων μου θυ

σι ι α ε σπε ρι νη η νη ει σα α κου

σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ε

Τας ε σπε ρι νας η μω ων ε ε ευ χας προσ

δε ξαι αι Α α γι ε Κυ υ υ ρι ι ι

ε και πα ρα σχου η μι ιν α φε ε σιν α α

μαρ τι ι ων ο τι μο ο νος ει ο δει ξας εν

κο σμω την Α να α α στα α α α σιν

Κυ κλω σα τε λα οι Σι ων και πε ρι ι λα

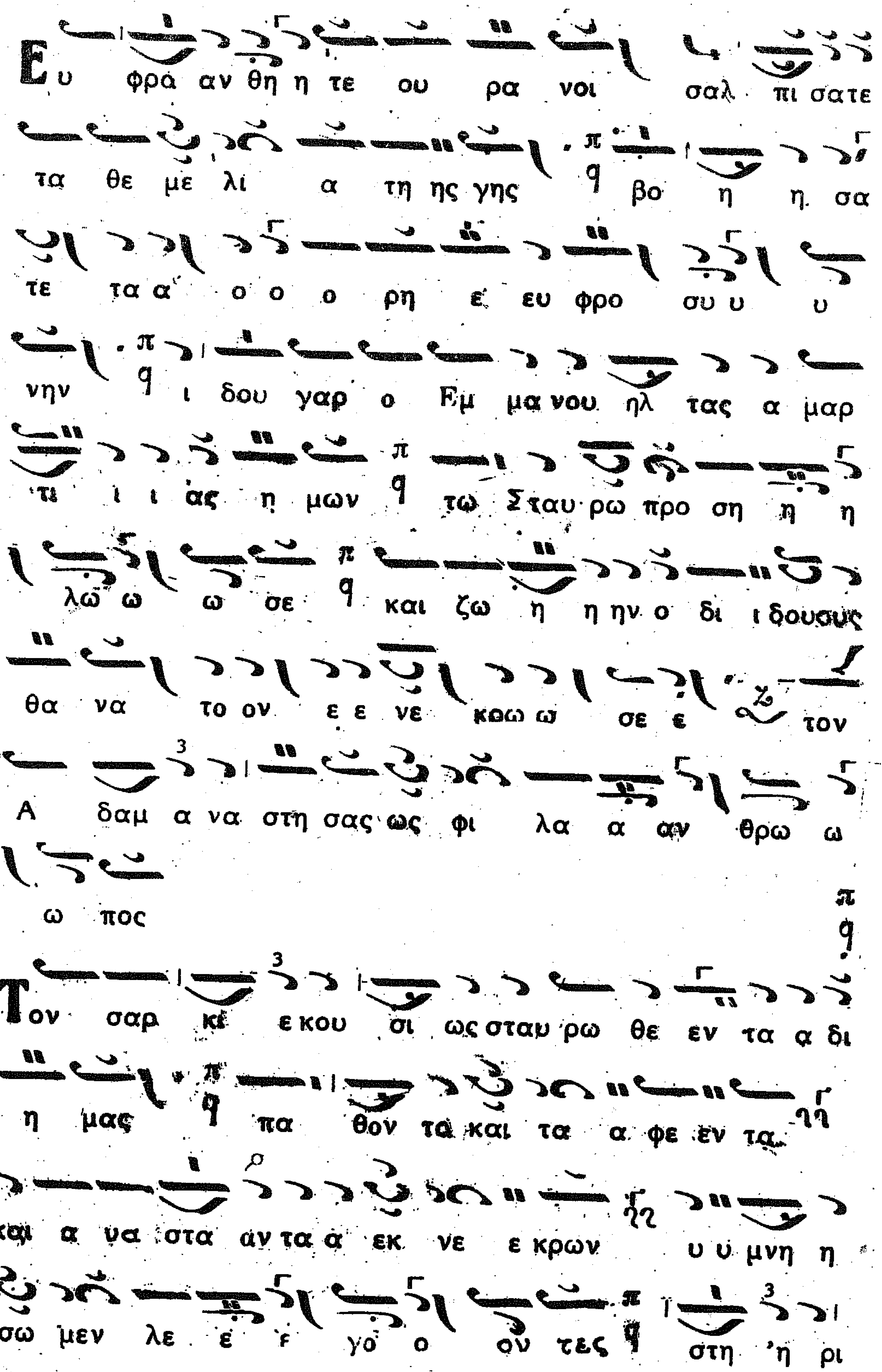
Ευ φρα αν θη η τε ου ρα νοι σαλ πι σατε
τα θε με λι α τη ης γης βο η η. σα
τε τα α ο ο ο ρη ε ευ φρο συ υ υ
νην ι δου γαρ ο Εμ μα νου ηλ τας α μαρ
τι ι ι ας η μων τω Σταυ ρω προ ση η η
λω ω ω σε και ζω η η ην ο δι ι δουσυς
θα να το ον ε ε νε κρω ω σε ε τον
Α δαμ α να στη σας ως φι λα α αν θρω ω
ω πος
Τον σαρ κε εκου σι ως σταυ ρω θε εν τα α δι
η μας πα θον τα και τα α φε εν τα
και α να στα αν τα α εκ νε ε κρων υ υ μνη η
σω μεν λε ε γο ο ον τες στη ’η ρι

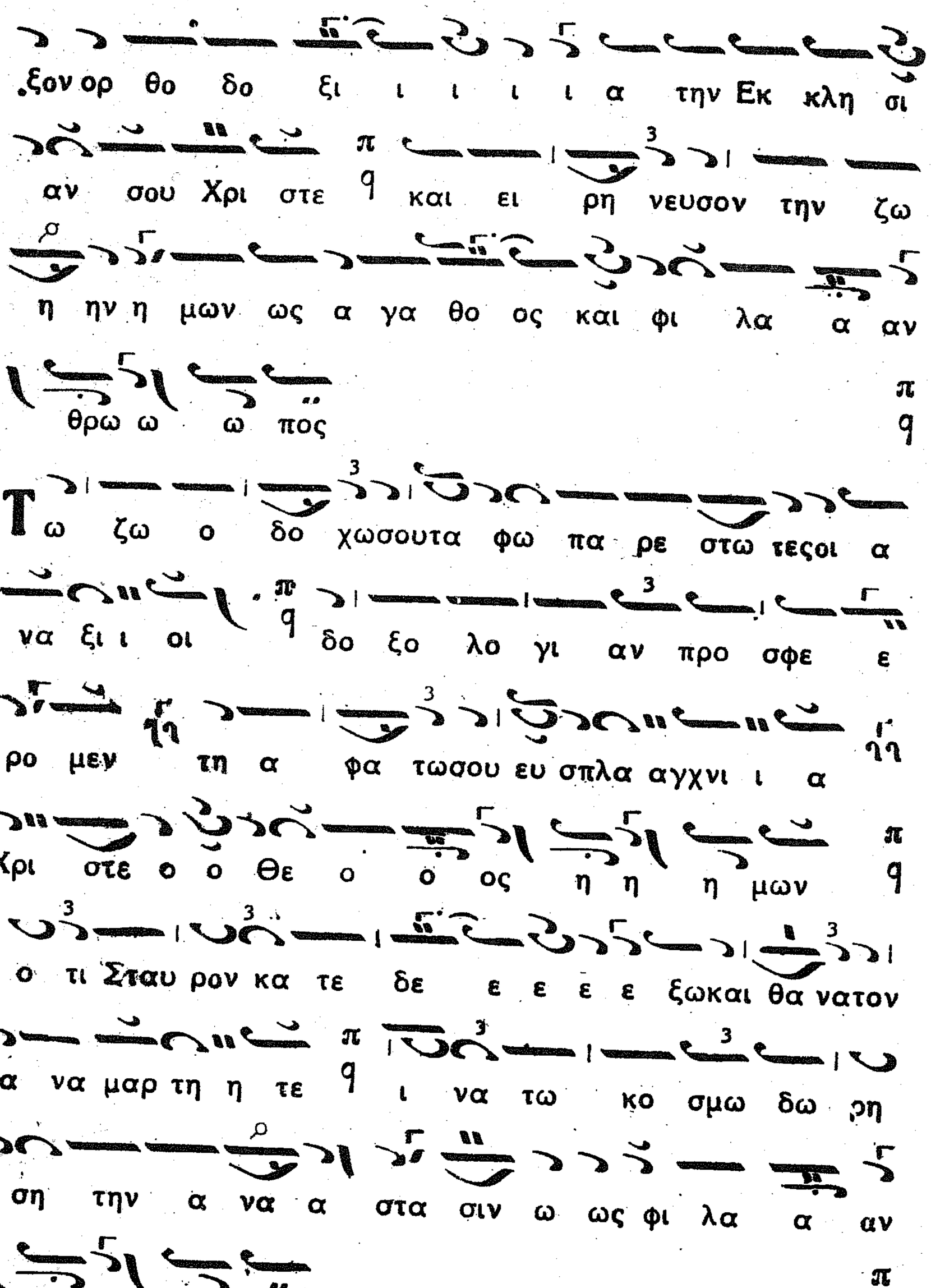
.ξον ορ θο δο ξι ι ι ι ι α την Εκ κλη σι
αν σου Χρι στε η και ει ρη νευσον την ζω
η ην η μων ως α γα θο ος και φι λα α αν
θρω ω ω πος
Τω ζω ο δο χωσουτα φω πα ρε στω τεςοι α
να ξι ι οι δο ξο λο γι αν προ σφε ε
ρο μεν τη α φα τωσου ευ σπλα αγχνι ι α
Χρι στε ο ο Θε ο ο ος η η η μων
ο τι Σταυ ρον κα τε δε ε ε ε ε ξωκαι θα νατον
α να μαρ τη η τε ι να τω κο σμω δω ρη
ση την α να α στα σιν ω ως φι λα α αν
θρω ω ω πος
Τον τω Πατρισυ να α να α αρ χονκαι συ να ι

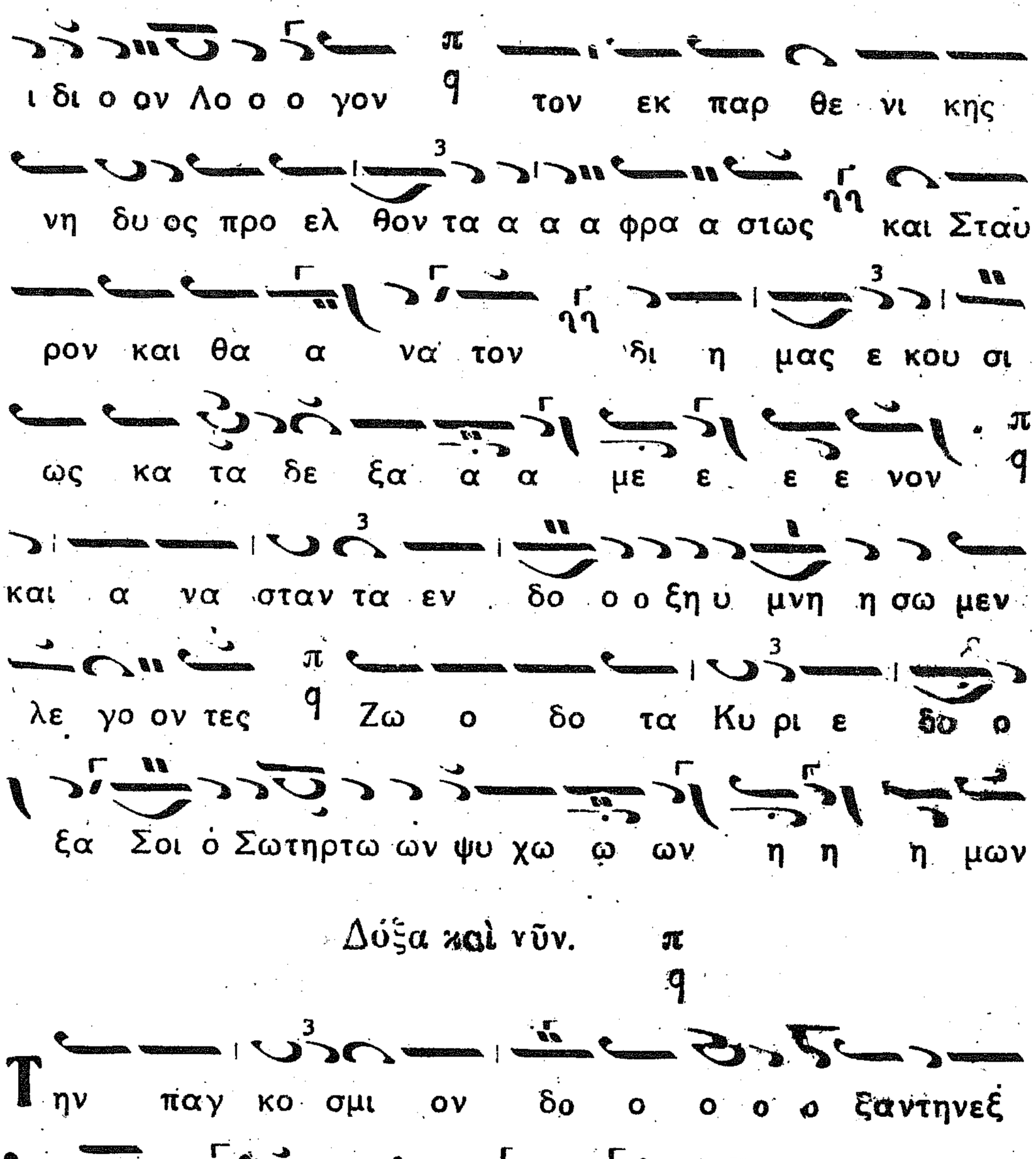
ι δι ο ον Λο ο ο γον τον εκ παρ θε νι κης
νη δυ ος προ ελ θον τα α α α φρα α στως και Σταύ
ρον και θα α να τον δι η μας ε κου σι
ως κα τα δε ξα α α με ε ε ε νον
και α να σταν τα εν δο ο ο ξη υ μνη η σω μεν
λε γο ον τες Ζω ο δο τα Κυ ρι ε δο ο
ξα Σοι ὁ Σωτηρτω ων ψυ χω ῳ ων η η η μων
Δόξα καὶ νῦν.
Την παγ κο σμι ον δο ο ο ο ο ξαντηνεξ
αν θρω ω ω πων σπα ρει ει ει ει σαν και τον Δε
σπο την τε ε κου ου σαν την ε που ρα α α α νι
ι ον πυ υ υ λην υ μνη η σω ωω μεν
Μα ρι αν τηνΠαρ θε ε ε νον των α σω

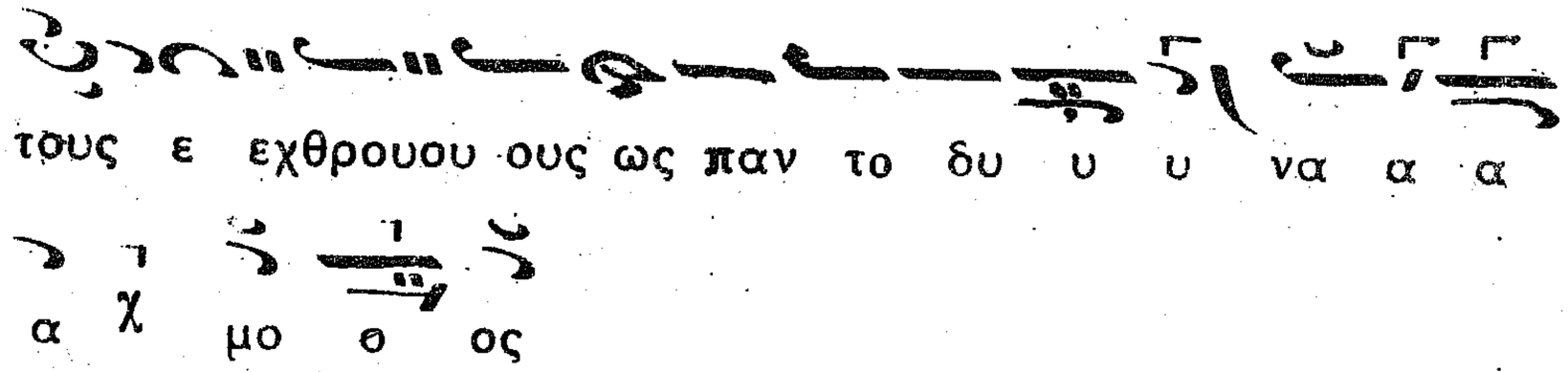

Εἰς τὸν Στίχον. π

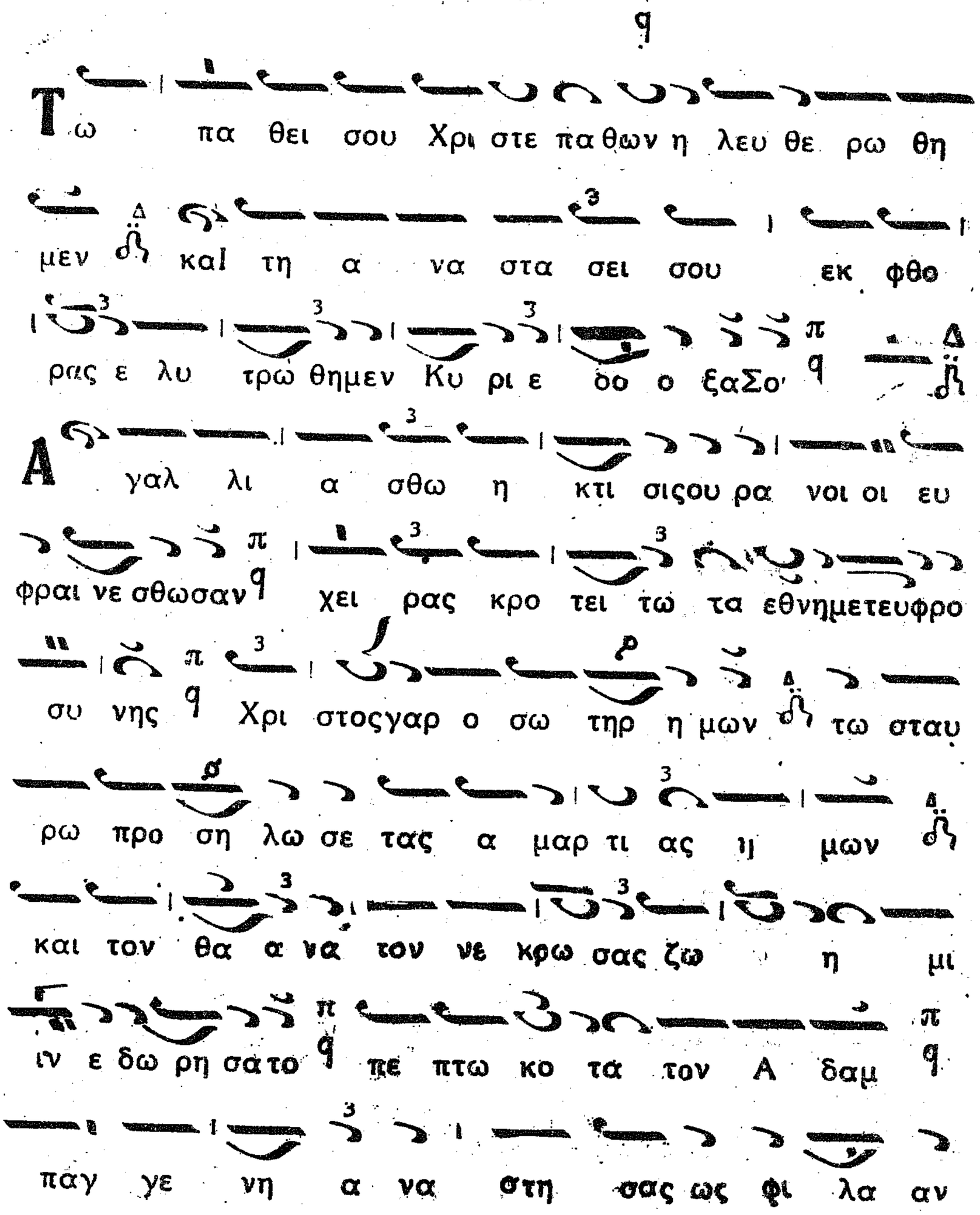

θρωπος

Βασιλευς υπαρχων ουρανου και γης ακα

ταληπτε εκων εσταυρωσαι δι' αφιλα

θρωπιαν ον ο αδης συναν τησας κατω θεν

επικρανθη και δι και ων ψυχαι δε

ξαμεναι η γαλλι α σαν το Α δαμ δε

ι δων σε τον κτι στην εν τοις κα τα χθο νι οις

ανε στη Ω του θαυμα τος πως θα να α του

εγευσα το η των α παντων ζω η αλλ η

ως η βουλη θη κο σμον φω τι σαι κραυγαζον τα

και λεγον τα ο α να στας εκ των νε κρων

Κυ ριε δο ξα Σοι

Υναι αι κες μυ ρο φο ροι μυ ρα φε ρουσαι με τα

σπου δης και οδυρμουτονταφονσουκα τε λα βον q και

μη ευ· ρου σαι το α α χραν τον σω μασου

πα ρα δε του Αγ γε λου μα θου σαι τοκαινονκαι

πα ρα δο ξον θα αυ μα τοις Α πο στο λοις ε λε

γον q α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε

χων τω κο σμωτο με γα ε ε λε ος π q

Δόξα. Καὶ νῦν. π q

δου πε πλη η η ρω ω ω ται η τον Η σα

ι ι ου ου προ ο ορ ρη η η σις q Παρ

θε νος γαρ ε γε εν νη σας και με τα

το κον ως προ το ο κου δι ε ε ε μει ει

ει νας q Θε ος γαρ η η ην ο τε χθεις π q

δι ο καὶ φυ σις ε και νο το ο μη η σεν q

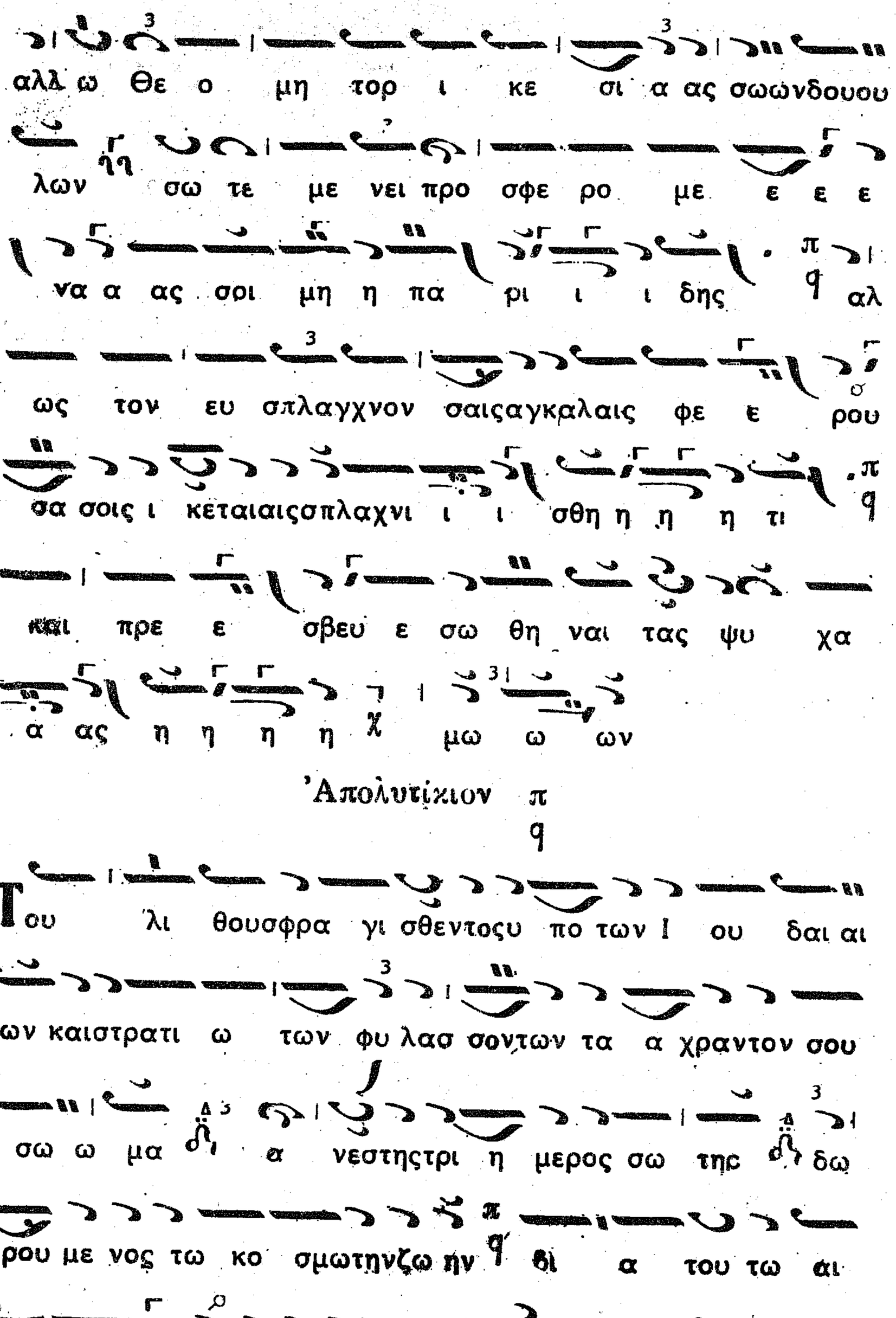

Ἀπολυτίκιον

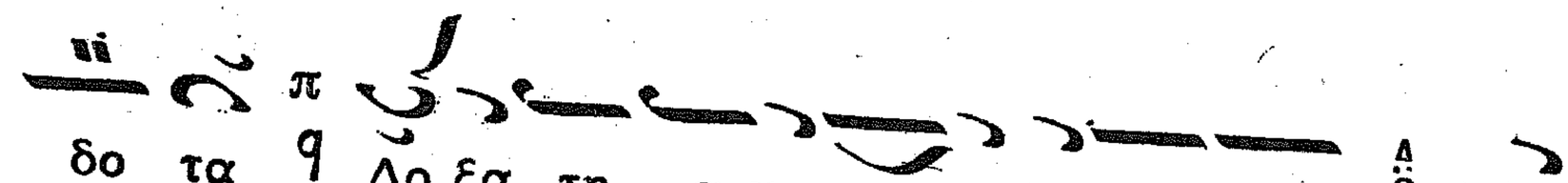

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

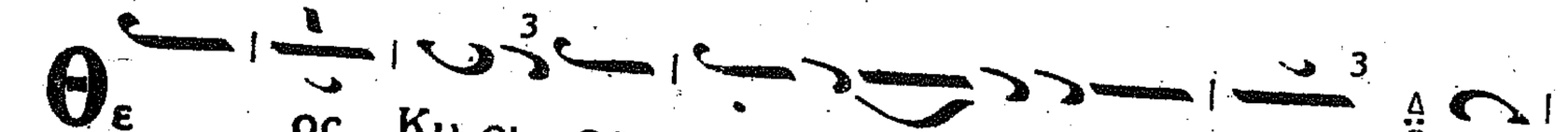

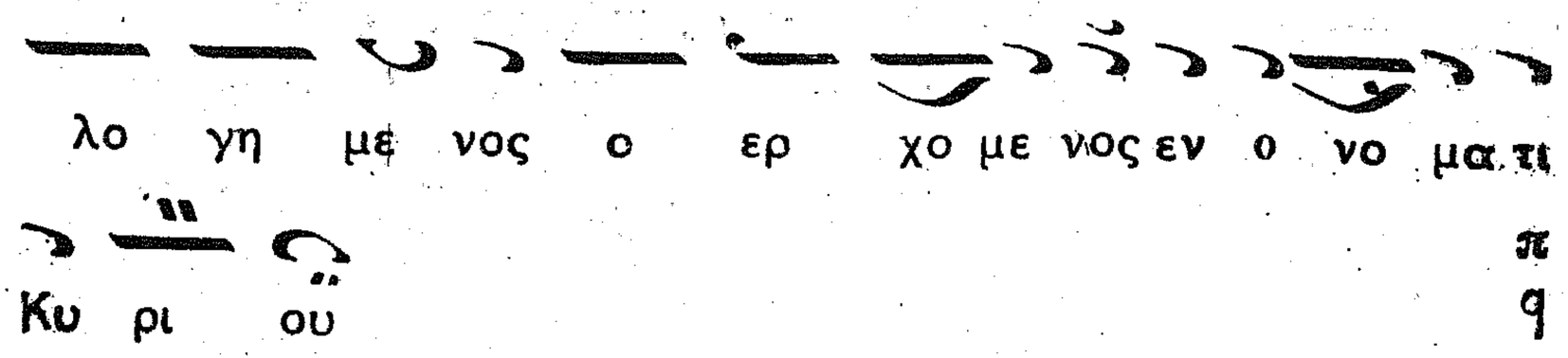

Εἰς τοὺς Αἴνους. Ἦχος ϑ̈ Πα

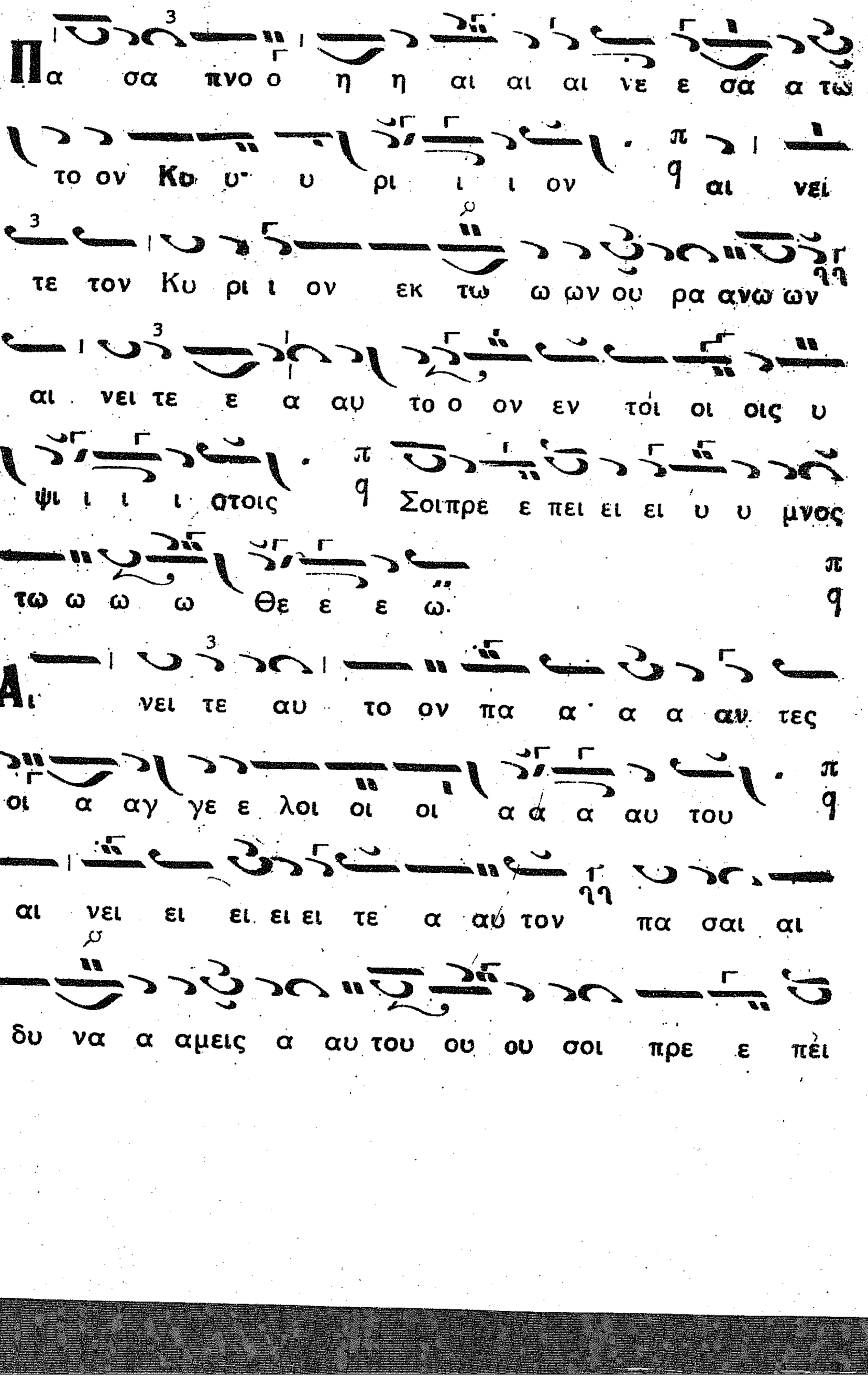

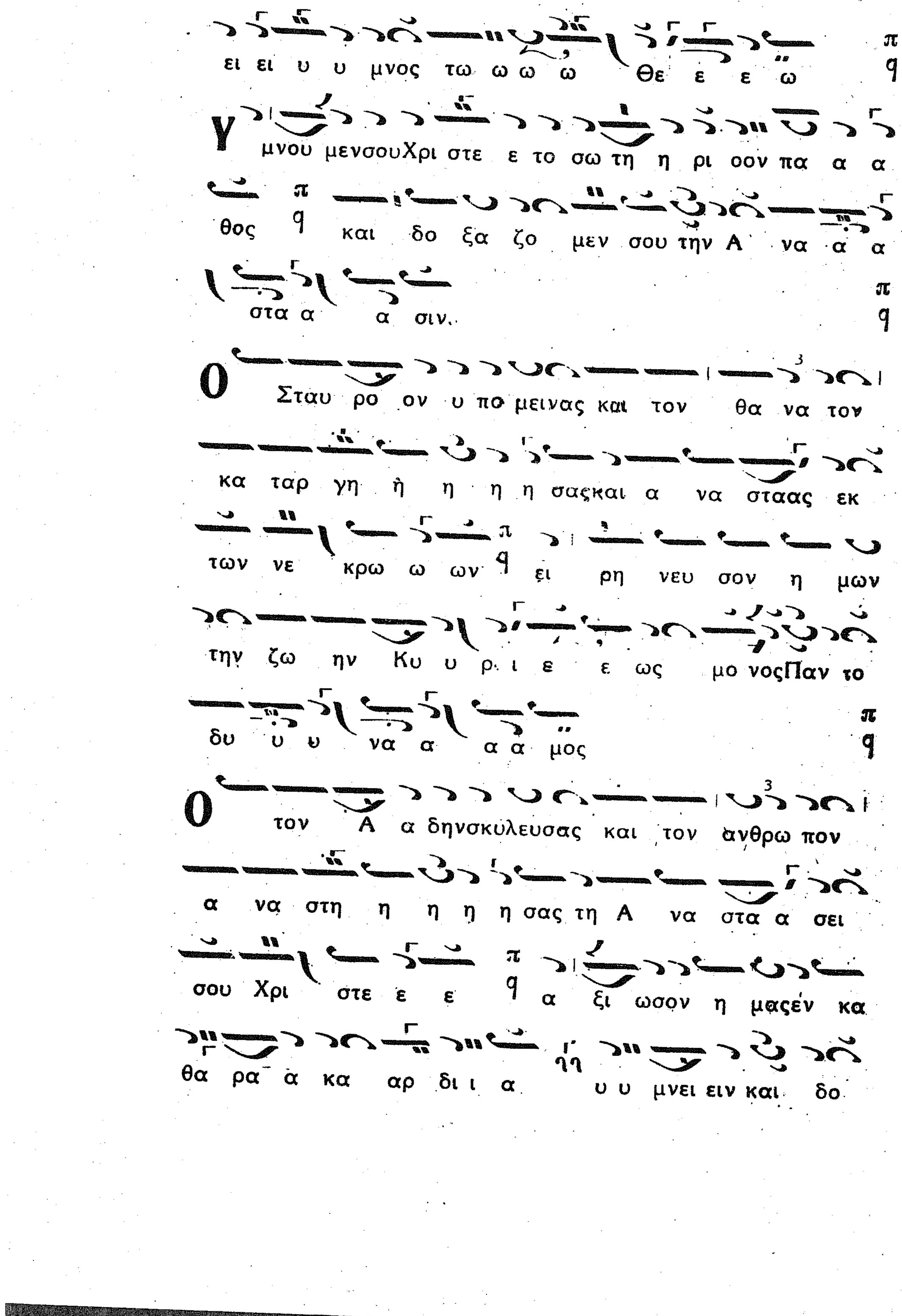
ει ει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω
μνου μενσουΧρι στε ε το σω τη η ρι οον πα α α
θος και δο ξα ζο μεν σου την Α να α α
στα α α σιν.
Σταυ ρο ον υ πο μεινας και τον θα να τον
κα ταρ γη ή η η η σαξκαι α να σταας εκ
των νε κρω ω ων ἐι ρη νευ σον η μων
την ζω ην Κυ υ ρ. ι ε ε ως μο νοςΠαν το
δυ υ υ να α α α μος
τον Α α δηνσκυλευσας και τον ἀνθρω πον
α να στη η η η η σας τη Α να στα α σει
σου Χρι στε ε ε α ξι ωσον η μαςέν κα
θα ρα α κα αρ δι ι α υ υ μνει ειν και δο

ξα α α ζει ει ειν σε

Την θε ο πρε πησου συγκα τα βα σιν δο ξα

α ζο ον τες υ μνουου μεν σε Χρι στε ε

τε χθησεκ Πα αρ θε ε νου κάι α χω ριστος υ υ

πηρχες τω ω ω Πα α α τρι ε παθες ως

α αν θρωω ω ποςκαι ε κου σι ως υ πε μει νας

ἀργότερον

σταυ ρον α α νε εστης εκ του ου τα α φου

ως εκ πα α στα δος προ ο ο ε ε ελ θων

ι να σω σηστον κο ο ο σιο ον Κυ υ ρι

ε δο ο ο ξα α α σοι

Ο τε προ ση λω θης τω ξυ υ λω ω του σταυ

ρου το τε ε νε ε, κρω ω θη το κρα τας του

ου ου ε ε εχ χρου η κτι σἰς ε σα

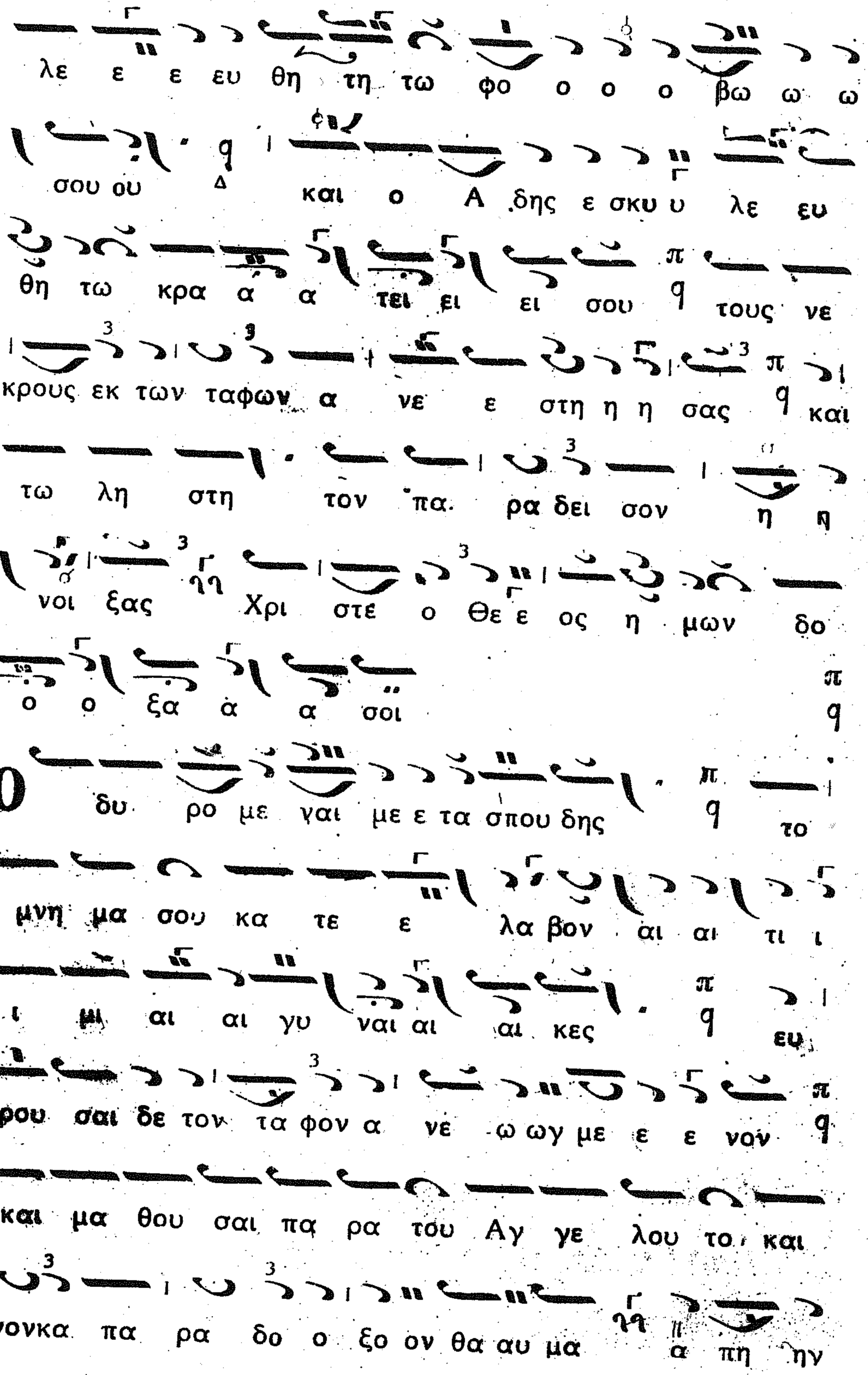
λε ε ε ευ θη τη τω φο ο ο ο βω ω ω
σου ου Δ και ο Α δης ε σκυ υ λε ευ
θη τω κρα α α τει ει ει σου q τους νε
κρους εκ των ταφων α νε ε στη η η σας q και
τω λη στη τον πα ρα δει σον η η
νοι ξας ηη Χρι στε ο Θε ε ος η μων δο
π
o o ξα ά α σοι q
δυ ρο με γαι με ε τα σπου δης q το
μνη μα σου κα τε ε λα βον αι αι τι ι
ι μι αι αι γυ ναι αι αι κες q ευ
ρου σαι δε τον τα φον α νε ω ωγ με ε ε νον q
και μα θου σαι πα ρα του Αγ γε λου το και
νονκα πα ρα δο ο ξο ον θα αυ μα α πη ην

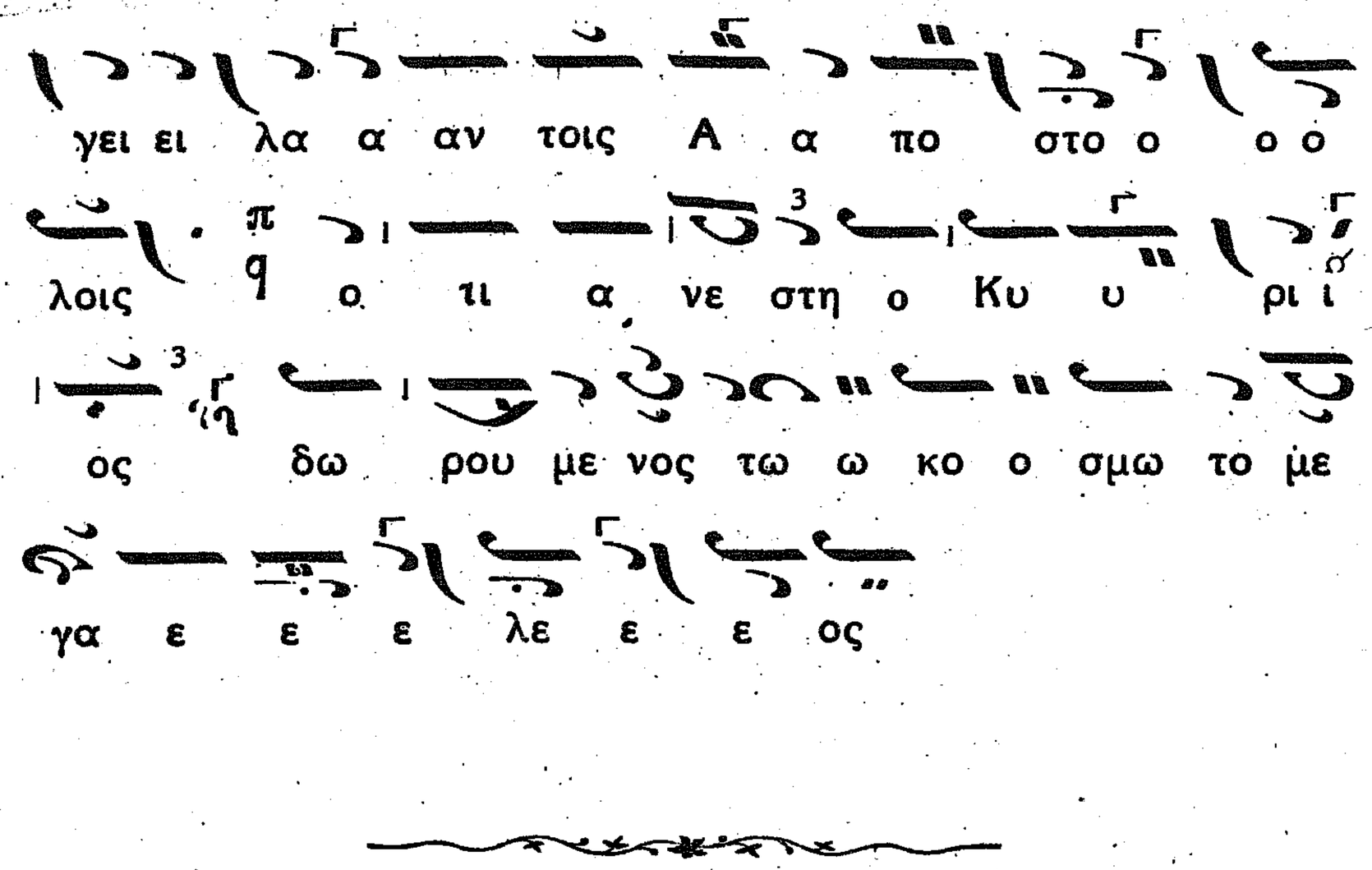
γει ει λα α αν τοις Α α πο στο ο ο ο
λοις q ο τι α νε στη ο Κυ υ ρι ι
ος δω ρου με νος τω ω κο ο σμω το με
γα ε ε ε λε ε ε ος

ΗΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Ἦχος Δι

ως θυ μι α μα ε ε ε νω ω ω πι ι ὁ ο ον

σου ε παρ σις των χει ει ρω ω ων μου θυ υ σι ι

α ε σπε ρι νη η η ει σα α κου σο ον

μουου Κυ υ υ ρι ι ι ε

Τον προ αι ω νων εκ πα τρος γεννη θεν τα τον Θε

ον λο γον σαρκω θεντα εκ Παρ θε ε νου ουουΜαρι

ι ας δε ευ τε ε προ σκυ νη η η σω ω

ω μεν σταυ ρονγαρ υ υ υ πο μει ει

νας τη τα φη πα ρε δο ο ο θη ὡς αὖ το ος

η θε ε λη σε και α να στα α ας

ε εκ νε κρων ε σω σε με τον πλα νω ω

με νο ον α α αν θρω ω ω πον

Χρι στος ο Σω τηρ η ημωντο κα θη μων χειρογραφον

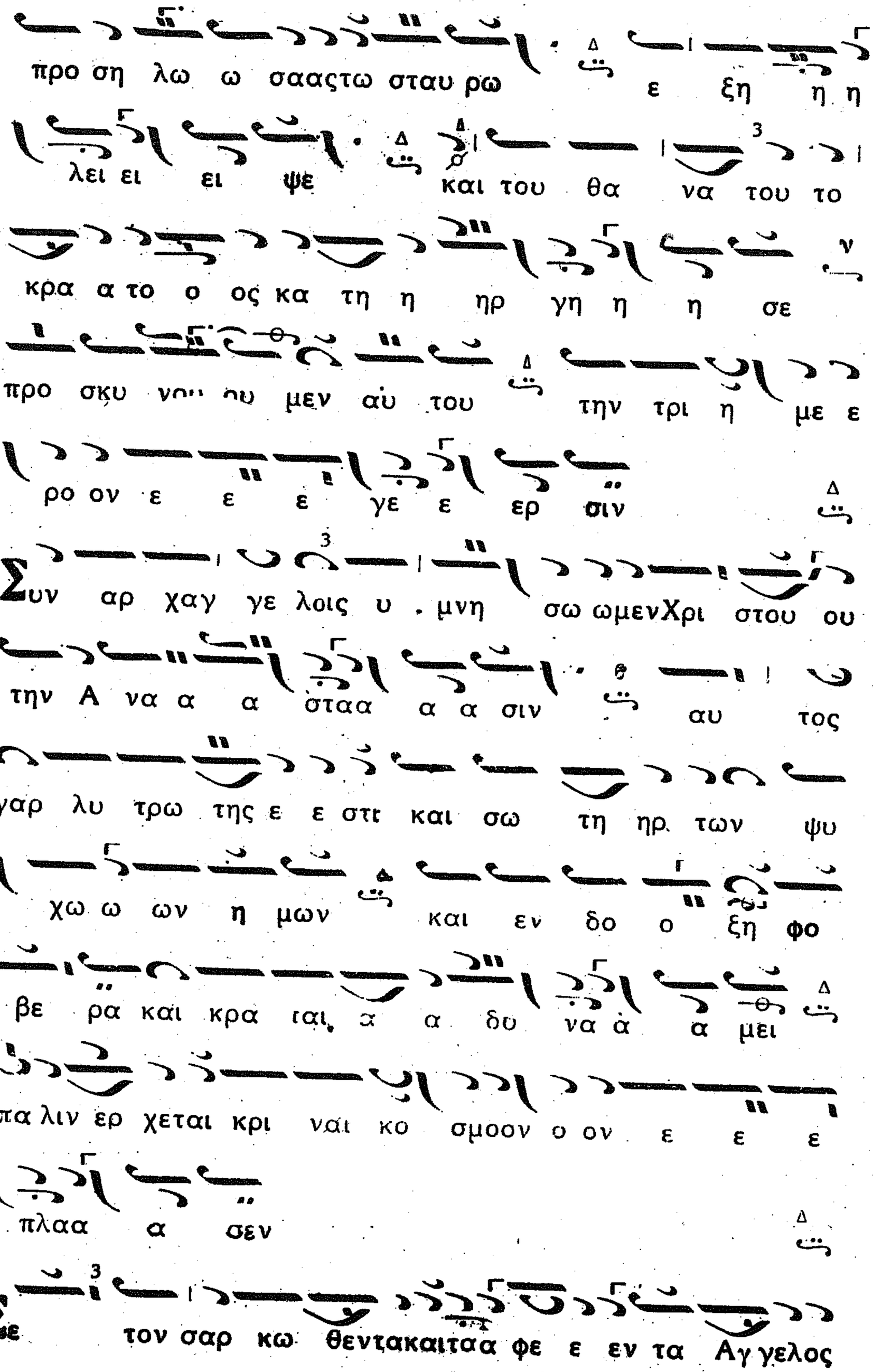
προ ση λω ω σααστω σταυ ρω ε ξη η η
λει ει ει ψε και του θα να του το
κρα α το ο ος κα τη η ηρ γη η η σε
προ σκυ νοι ου μεν αὐ του την τρι η με ε
ρο ον ε ε ε γε ε ερ σιν
Συν αρ χαγ γε λοις υ . μνη σω ωμενΧρι στου ου
την Α να α α στααα α α σιν αυ τος
γαρ λυ τρω της ε ε στι και σω τη ηρ των ψυ
χω ω ων η μων και εν δο ο ξη φο
βε ρα και κρα ται, α α δυ να ἀ α μει
πα λιν ερ χεται κρι ναι κο σμοον ο ον ε ε ε
πλαα α σεν
Σε τον σαρ κω θεντακαιταα φε ε εν τα Αγ γελος

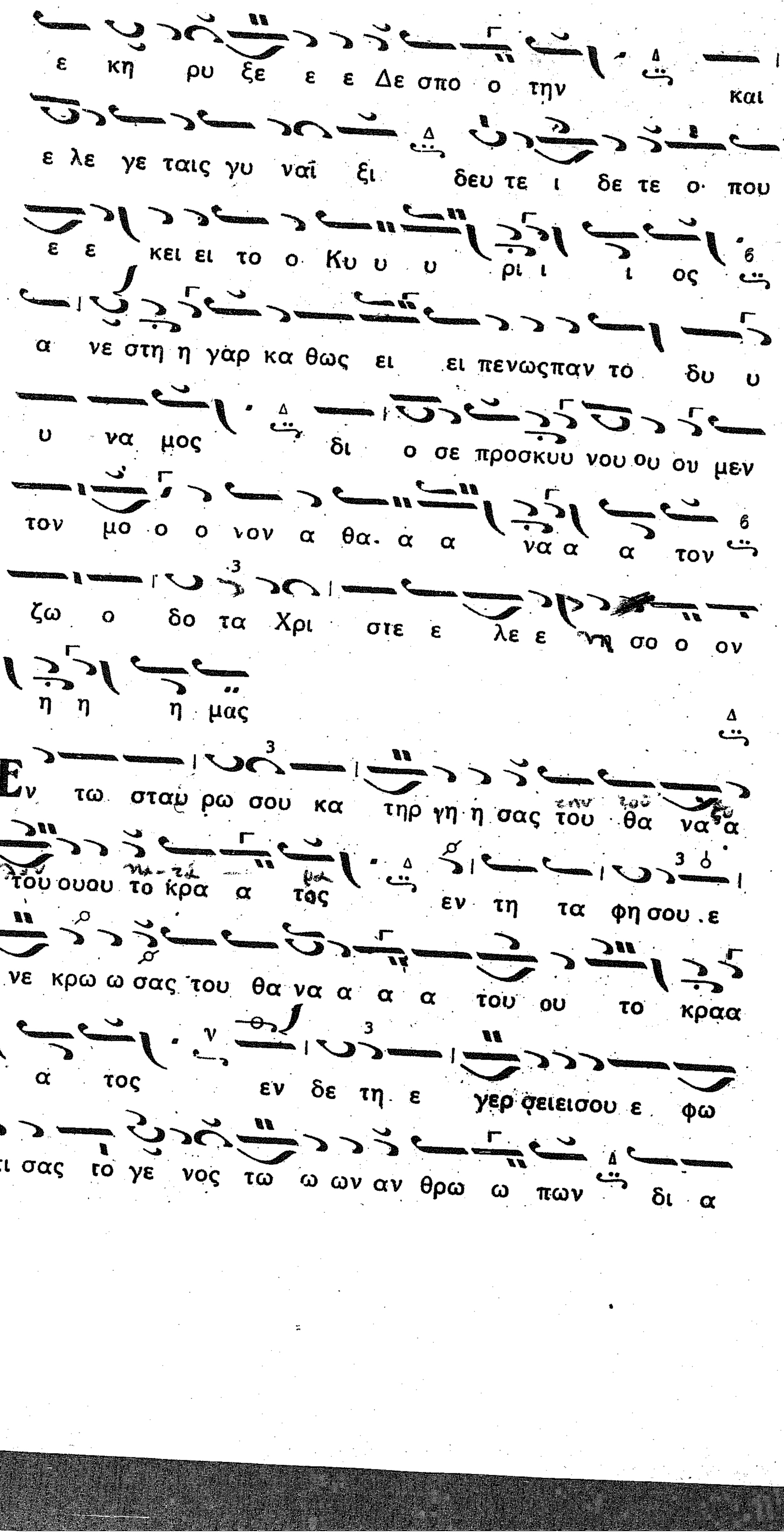
ε κη ρυ ξε ε ε Δε σπο ο την και
ε λε γε ταις γυ ναῖ ξι δευ τε ι δε τε ο· που
ε ε κει ει το ο Κυ υ υ ρι ι ι ος
α νε στη η γάρ κα θως ει ει πενωςπαν το δυ υ
υ να μος δι ο σε προσκυυ νου ου ου μεν
τον μο ο ο νον α θα. α α να α α τον
ζω ο δο τα Χρι στε ε λε ε ση σο ο ον
η η η μας
Εν τω σταῳ ρω σου κα τηρ γη η σας του θα να α
του ουου το κρα α τας εν τη τα φη σου. ε
νε κρω ω σας του θα να α α α του ου το κραα
α τος εν δε τη ε γερ σειεισου ε φω
τι σας το γε νος τω ω ων αν θρω ω πων δι α

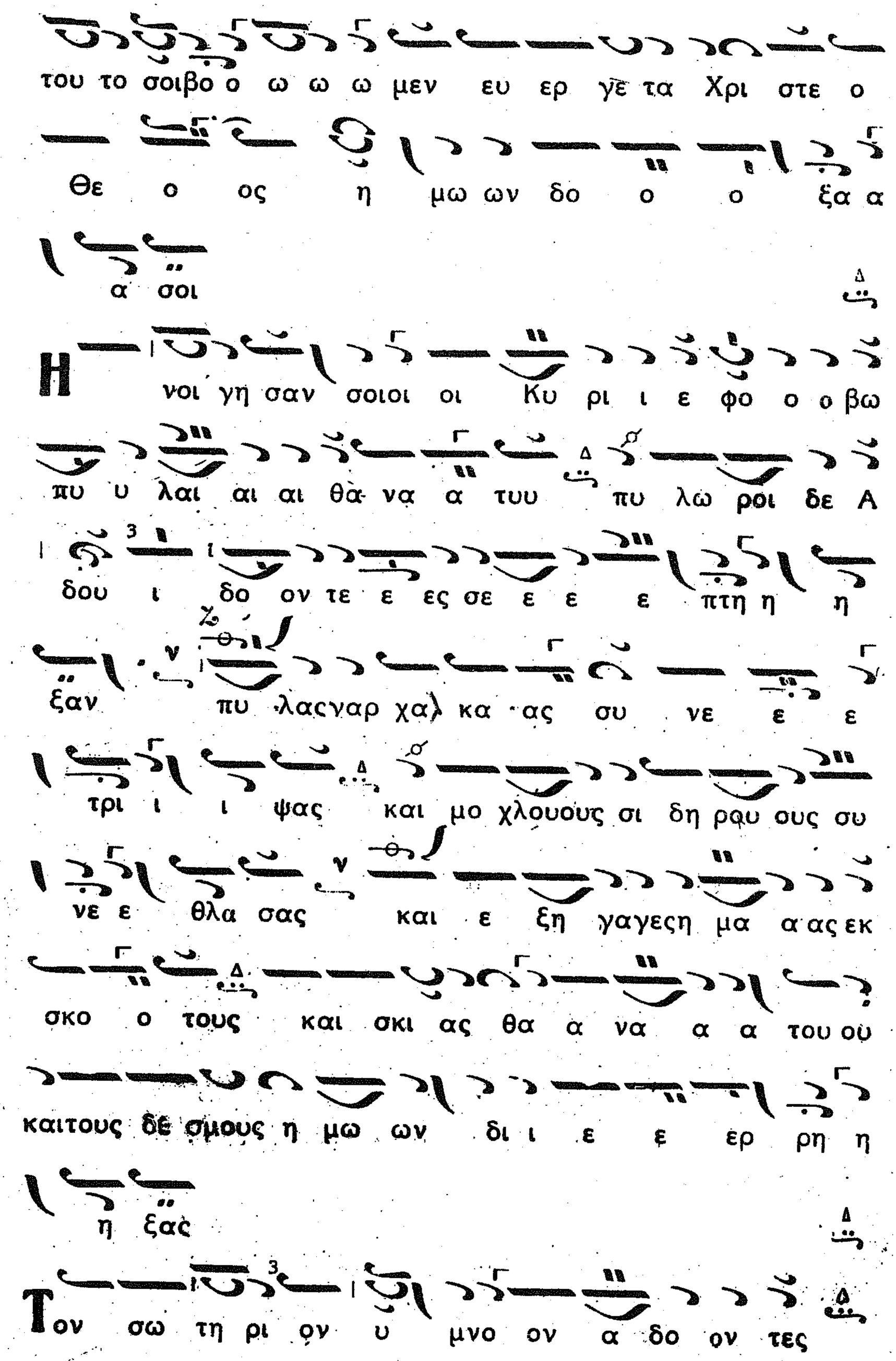
του το σοιβο ο ω ω ω μεν ευ ερ γε τα Χρι στε ο
Θε ο ος η μω ων δο ο ο ξα α
α σοι
Η νοι γη σαν σοιοι οι Κυ ρι ι ε φο ο ο βω
πυ υ λαι αι αι θά να α τυυ πυ λω ροι δε Α
δου ι δο ον τε ε ες σε ε ε ε πτη η η
ξαν πυ λαγαρ χαλ κα ας συ νε ε ε
τρι ι ι ψας και μο χλουους σι δη ρου ους συ
νε ε θλα σας και ε ξη γαγεση μα α ας εκ
σκο ο τους και σκι ας θα α να α α του ου
καιτους δε σμους η μω ων δι ι ε ε ερ ρη η
η ξας
Τον σω τη ρι ον υ μνο ον α δο ον τες

εκ στο μα α τω ων α να με ε ελ ψω ω ω

με εν δε ε ευ τε πα αν τες εν οι κω Κυ υ ρι

ι ι ρυ προ σπε ε σω ω ω μεν λε ε ε γο ο

ον τες ο ε πι ξυ λουσταυρω θεις

και εκ νε κρω ω ων α να στας και ων εν κολποις

του Πα α α τρος ι λασθη η τι ταις α μααρ τι

ι ι αι αις η μων

Δόξα καὶ νῦν.

Πα ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α ατου

νο ο μου τηης χα α ρι ι ι το ο ος ε ελ

θου ου ου σης ως γαρ τι βα ά α τος

ου ουκ ε ε και αι έ θ το κα τα φλε ε ε ε

ε γο ο με ε ε ην η η

ου ου τω παρ

Δι α ξυλου Σω τερ κα τηρ γη η σαςτηντου ξυ
υ λου ου ου κα τα α ραν κρα τος θα να του τη
τα φή η σου ου ου ε νε ε ε κρω ω ω
σας ε φω τι σας δε το γε νας η μω ω
ωντη ε γε ε ερ σει σου δι ο βό
ω με εν σοι Ζω σ δο τα Χρι στε ο Θε ο ος
η μωων δο ο ς ξα α α Σοι
Εν τω σταυ ρω Χριστεφα νεις κα θη η η λω με ε
νος. ηλ λοι ώ ω σας καλ λο λο ο ος κτι ι
σμα α α των και το μεν α α πανθρωω πο ον
στρα τι ω ω ω ται δει κνυ υ υ με ε ε νοι
λογχηπλεύ ρα αν σου ε κε ε εν τη σαν
ε βραι οι δε σφρα γι σαι ταφον η τη σα αντο την

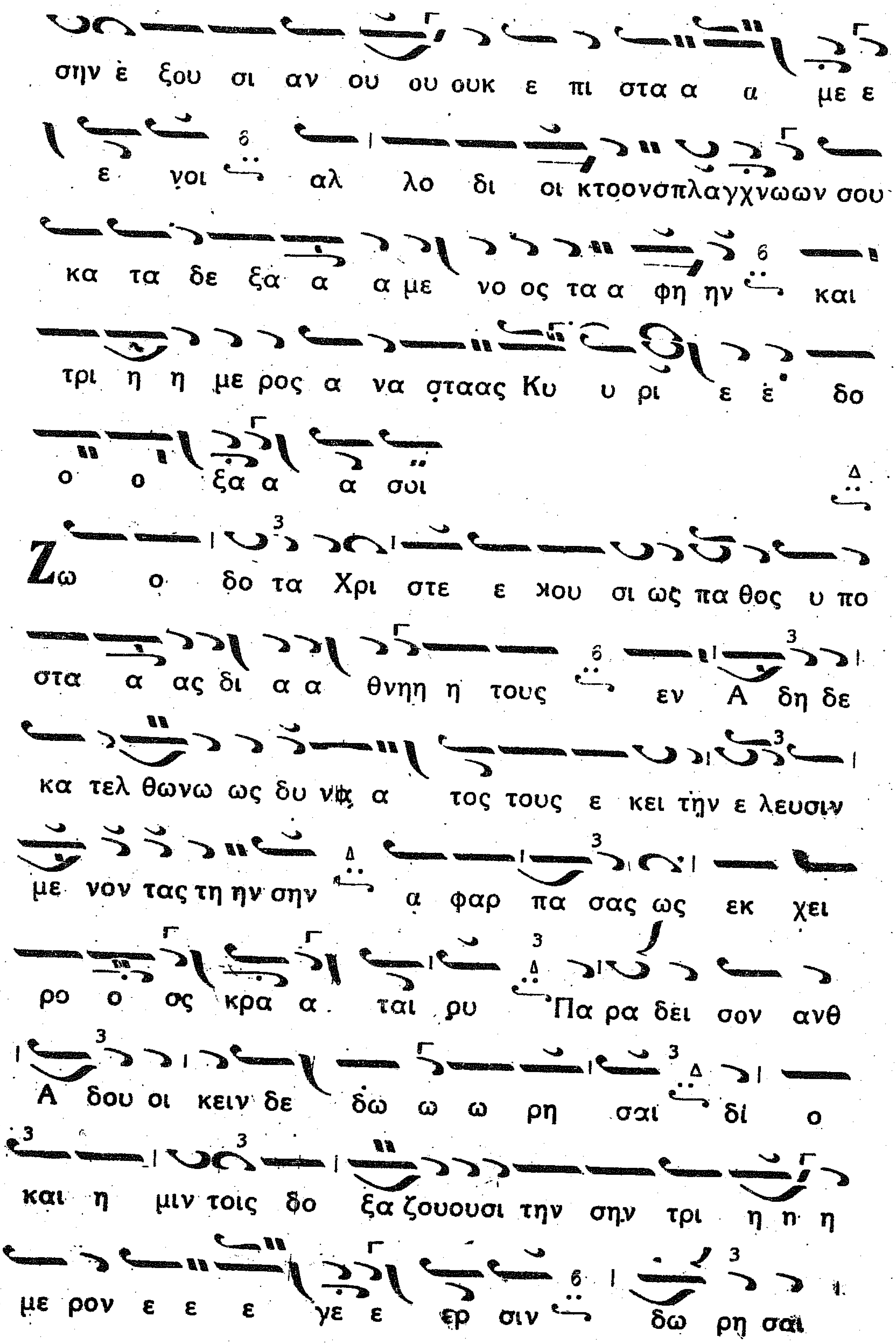
σην ἐ ξου σι αν ου ου ουκ ε πι στα α α με ε
ε νοι αλ λο δι οι κτοονσπλαγχνωων σου
κα τα δε ξα α α με νο ος τα α φη ην και
τρι η η με ρος α να σταας Κυ υ ρι ε ἐ δο
ο ο ξα α α σοι
Ζω ο δο τα Χρι στε ε κου σι ως πα θος υ πο
στα α ας δι α α θνηη η τους εν Α δη δε
κα τελ θωνω ως δυ ν α τος τους ε κει τὴν ε λευσιν
με νον τας τη ην σην α φαρ πα σας ως εκ χει
ρο ο ος κρα α ται ρυ Πα ρα δει σον ανθ
Α δου οι κειν δε δω ω ω ρη σαι δι ο
και η μιν τοις δο ξα ζουουσι την σην τρι η η η
με ρον ε ε ε γε ε ερ σιν δω ρη σαι

ι λα σμο ον α μαρ τι ων και το με ε γα α

ε ε ε λε ε ε ος

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ω θαυ μα το ος· και αι αι νου παντων τω ων πα

α λαι αι αί θαυ μα α των τιςγαρ ε γνω μη η

τε ε ε ρα α νευανδρος τε ε ε το ο κυι ωι υι

αν και εν αγ κα λαιαις φε ε ρουσ σαν τον

α πα σαν την κτι ι σι ιν πε ρι ε ε ε χό ο

ον τα Θε ου ου ε στι ι βου λη η

η το κυ υ η η θε εν ον ως βρε φος Πα

να α γνε ε σαις ω λε ε ε ναις· βα στα α α σα α

α σα και μη τρι κην παρρη σι αν προς

αυ το ον κε ε ε κτη με ε νη μη παυ ση

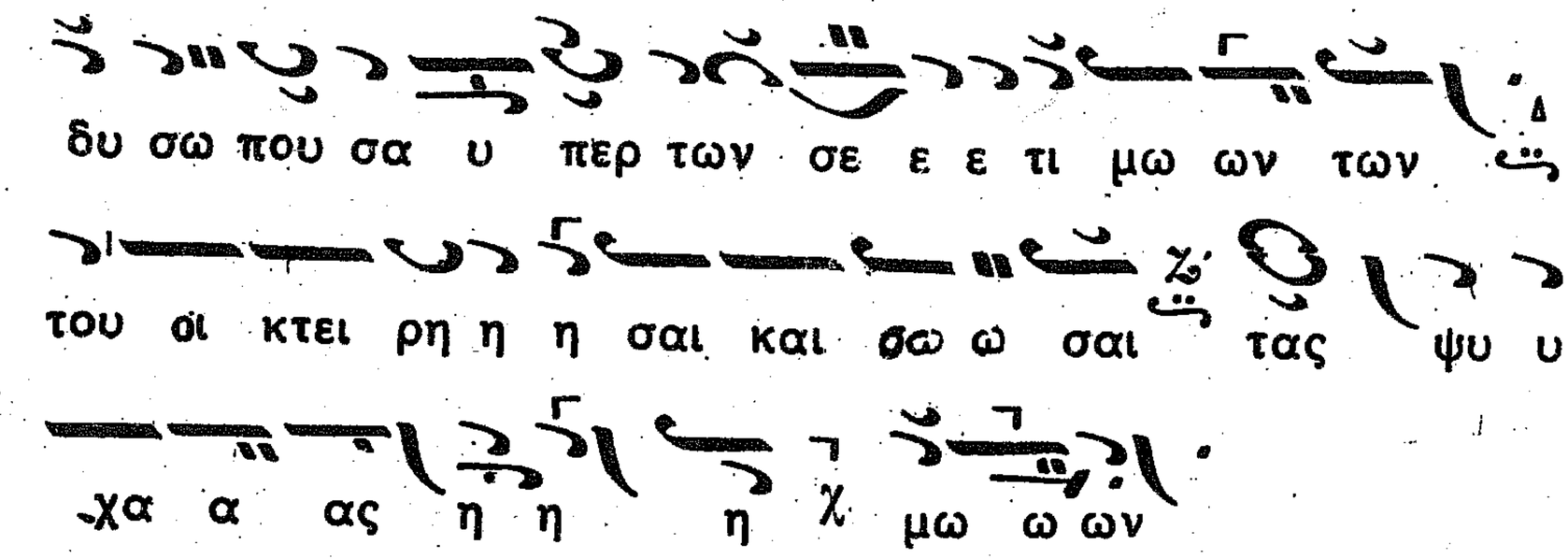

Ἀπολυτίκιον

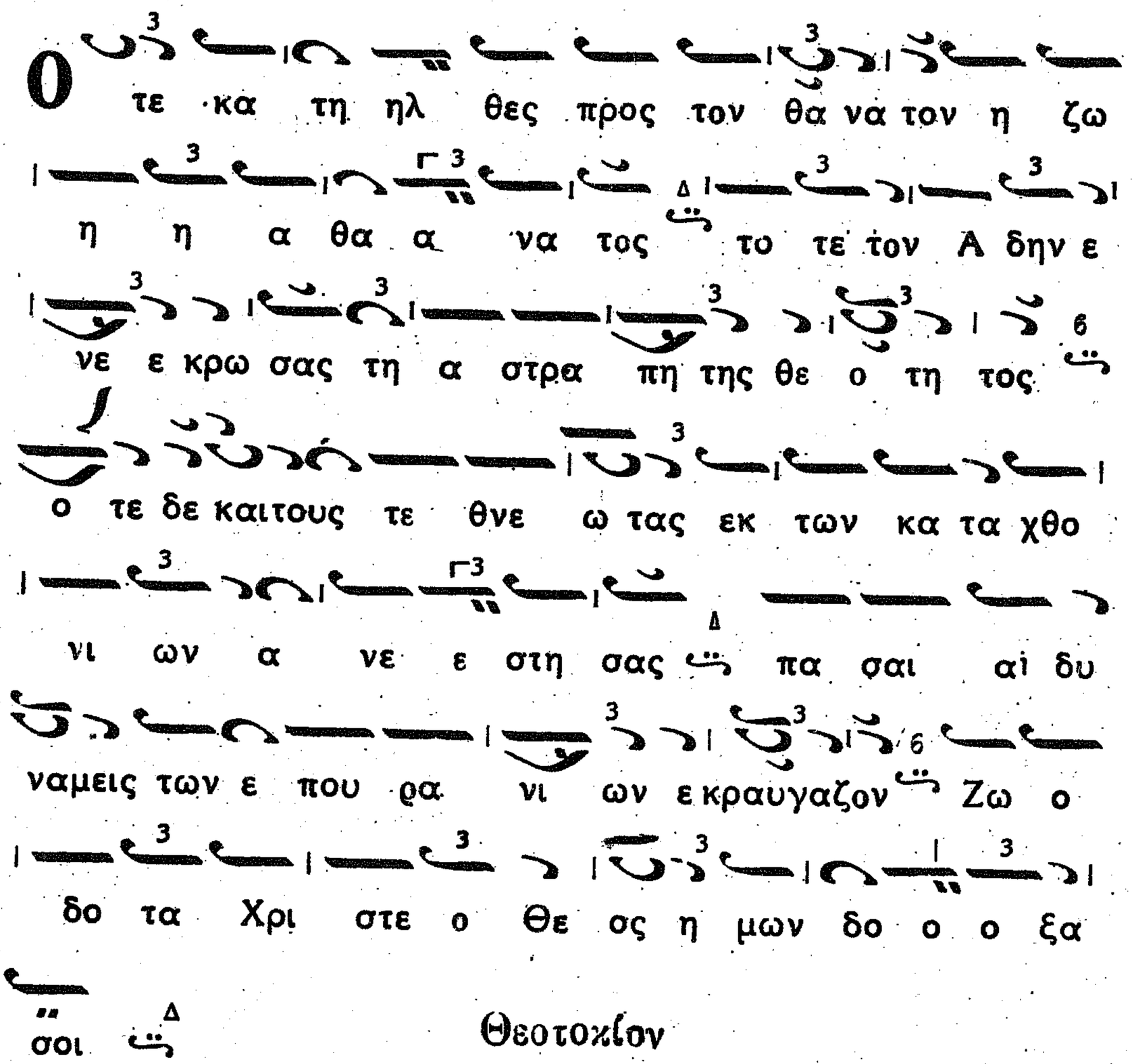

Θεοτοκίον

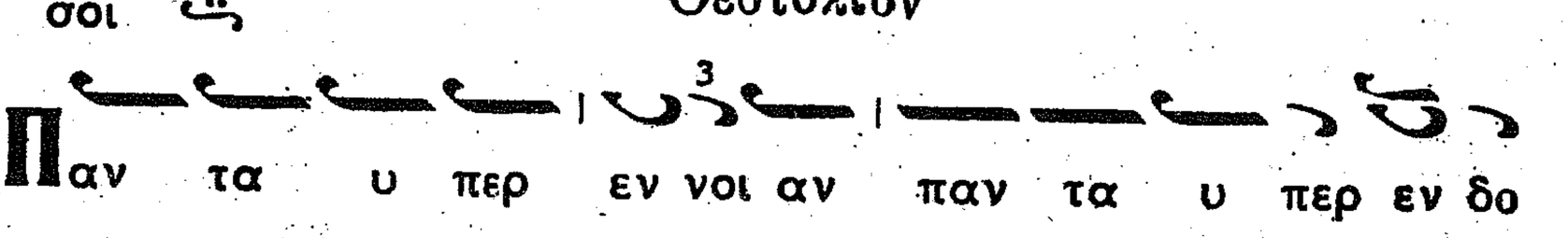

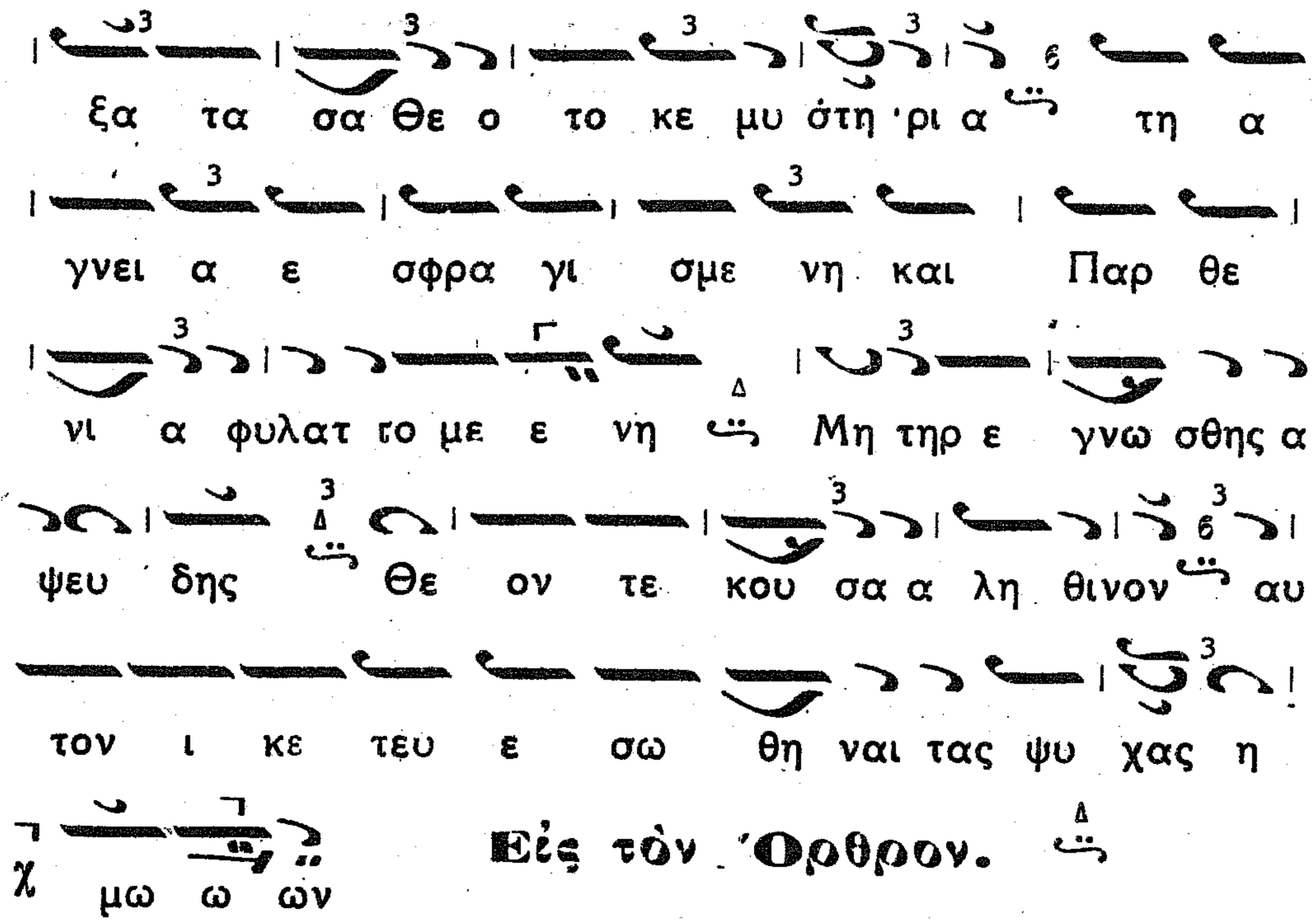
ξα τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α
γνει α ε σφρα γι σμε νη και Παρ θε
νι α φυλατ το με ε νη Μη τηρ ε γνω σθης α
ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη θινον αυ
τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η
χ μω ω ων
Εἰς τὸν Ὄρθρον.
Θε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η
μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου
Εἰς τοὺς Αἴνους.
Πα α α σα πνο η αι νε σα α α α τω τον
Κυ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον
Κυ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα νων αι αι

νει ει τε αυ τον ε ε εν τοι οιοιςυ ψι ι στοις

σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ε

ω

Αι νει τε αυ το ον πα αν τες οι αγ γε ε λοι

αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να

α α μει εις αυ του ου ου Σοι πρε ε πει

υ υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ω

Πα σα πνο η και πασα α κτι ι ι σις σε ε δο ο

ξα ζει Κυ ύ υ . ρι ι ι ι ε ο τι δι α του.

Σταυρου τον θα να τον κα τη η ηρ γη σαι

ι να δει ξηστοις λα οις την εκ νε κρων Σου ου α

να α α στα α α α σιν ω ως μο ο νος

φι ι λα α αν θρω ω ω ω πος

Ει πα τω σαν Ι ου ου δαιαι οι πως οι στρα τι
ω ται α πω λε ε σαν τη ρουντεστον Βά α α σι
λε ε α δι α τι γαρ ο λι θοςουκε φυ λα
ξε την πε ε ε τραν τη ης ζω ω η ης η τον
τα φεν τα δο τω ω σαν η α να στα αν τα α
προσκυ νη η η τω ω ω σαν λε ε γοντες συν
η μιν δο ξα τω πληθει των οι κτι ιρ μω ω ων σου
Σω ω τηρ η η μωων δο ο ξα α α σοι
Χαι ρε τε λα οι και α γα λι ι α α α σθε
Αγγε λος ε κα α θη σεν εις τον λι ι ι θον του
μνη η η μα α α α τος αυ τος η μαςευ ηγ
γε λι σα α το ει πω ω ων Χρι στοςα νε ε
στη εκ νε κρω ω ω ων ο ο σω τη ηρ του κο ο

ο σμου και ε πλη ρωσε τα συμπαν τα α α

ε ε ευ ω δι ι ας χαι ρε τε λα οι οι

οι οι και αι α γαλ λι α α α σθε

Αγ γε λος μεν το ο χαι αιαι ρε προ της σης συλ

λη ψε ως Κυ ρι ι ε τη Κε χα ρι τω με

ε ε ε νη ε κο ο ο μι ι ι σεν Αγγελος

δε το ον λι ι ι θον του εν δο ο ξου σου μνη η η

μα τος εν τη ση Α να στα α α σει ε

κυ υ υ λι ι ι σεν ο με ε

ε ε εν αν τι τη ης λυ υ υ πης ευ φρο συ νης

συ υμ βο ο ο λα α α μη η νυ υ υ ων

ο δε ε ε ε ε αν τι θα α να α α του Δε

σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υτ τω ων η

μιν δι ο βο ω με εν σοι οι ευ ερ γε

τα των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ε ε δο ο

ο ξα α α Σοι

Ερ ρα ναν μυ ρα με τα δα α κρυ υ υ ων ε

πί το ο μνη η μά α σου ου ου αι αι αι γυ

να αί κες και ε πλη σθη χα ρας το στο

ο ο μα α αυ των εν τω λε ἐ ε

γει ειν α νε ε ε ε ε στή η ο ο Κυ υ

υ ρι ι ι ι ος

Αι νε σα τω σαν ε θνήκαι λά οι Χρι στο

ο ο ον τον Θε ο ο ον η η η μων

τον ε κου σι ως δι η μας σταυ ρο ον υ

πο με ει ει ναν τα και εν τω Α δη

ΗΧΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Ἦχος Γ'.

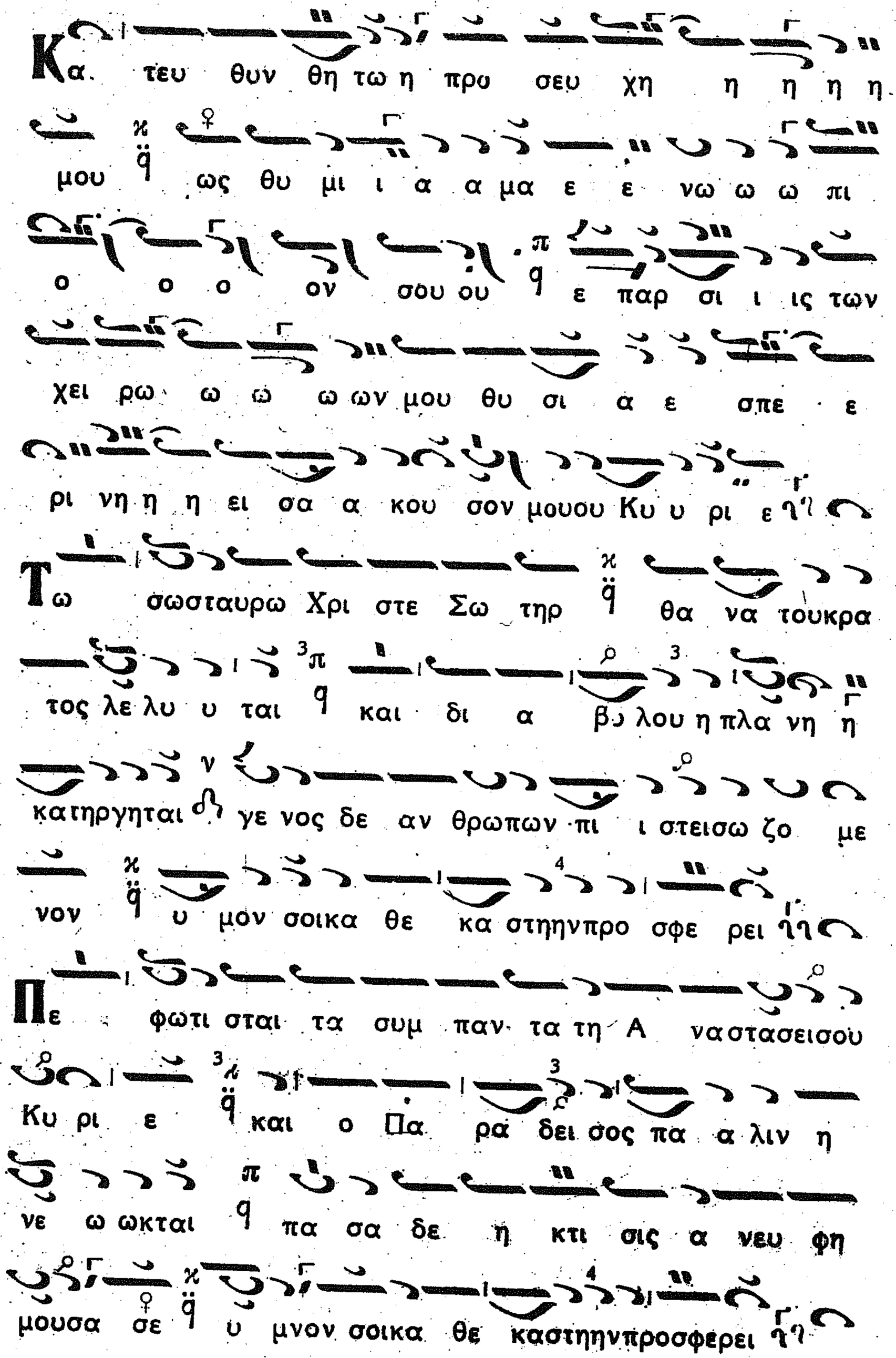
Κα τευ θυν θη τω η πρυ σευ χη η η η η
μου ως θυ μι ι α α μα ε ε νω ω ω πι
ο ο ο ον σου ου ε παρ σι ι ις των
χει ρω ω ω ω ων μου θυ σι α ε σπε ε
ρι νη η η ει σα α κου σον μουου Κυ υ ρι ε
Τω σωσταυρω Χρι στε Σω τηρ θα να τουκρα
τος λε λυ υ ται και δι α βυ λου η πλα νη η
κατηργηται γε νος δε αν θρωπων πι ι στεισω ζο με
νον υ μον σοικα θε κα στηηνπρο σφε ρει η
Πε φωτι σται τα συμ παν τα τη Α ναστασεισου
Κυ ρι ε και ο Πα ρα δει σος πα α λιν η
νε ω ωκται πα σα δε η κτι σις α νευ φη
μουσα σε υ μνον σοικα θε καστηηνπροσφερει η

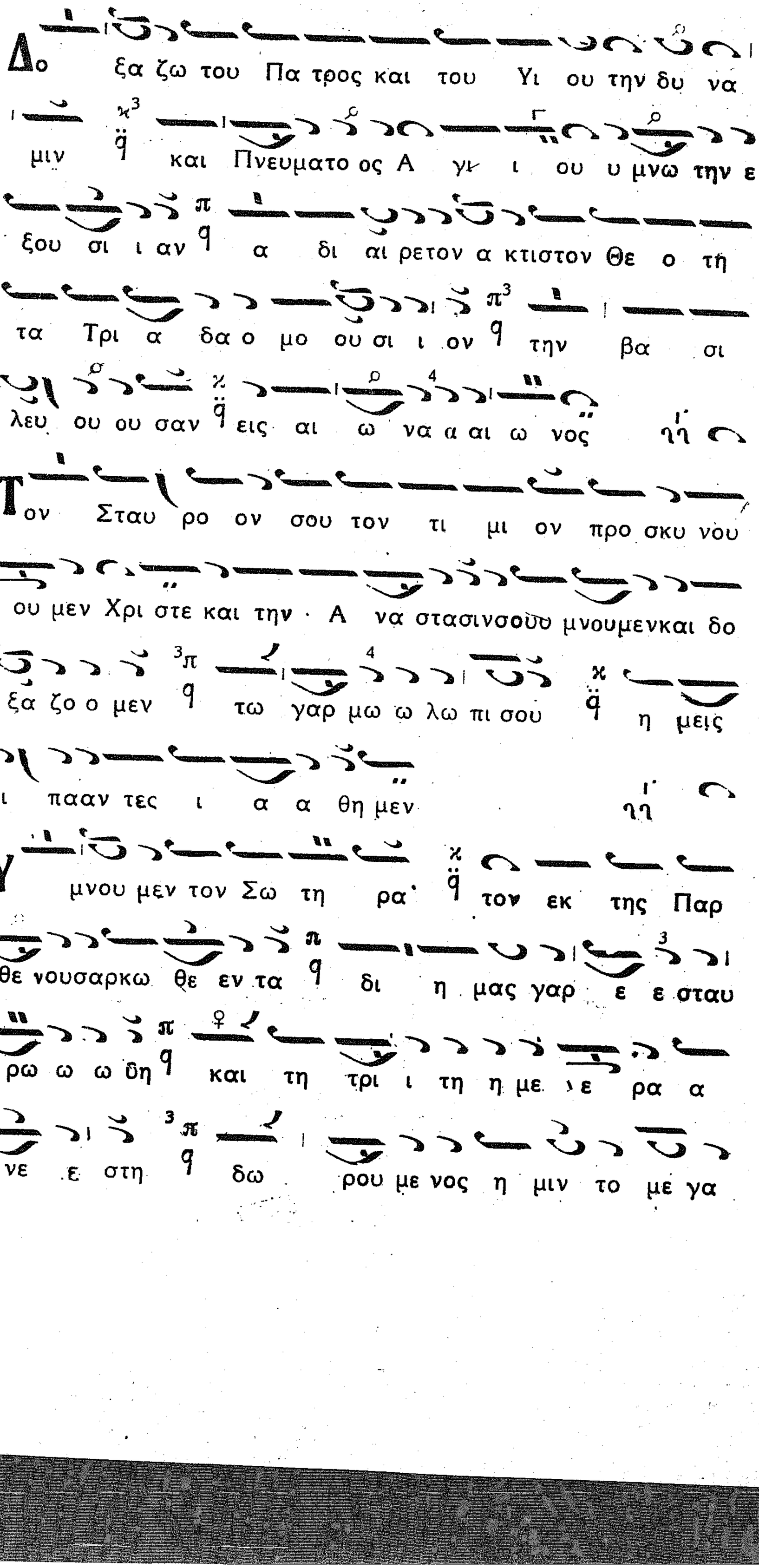
Δο ξα ζω του Πα τρος και του Υι ου την δυ να
μιν και Πνευματο ος Α γι ι ου υ μνω την ε
ξου σι ι αν α δι αι ρετον α κτιστον Θε ο τή
τα Τρι α δα ο μο ου σι ι ον την βα σι
λευ ου ου σαν εις αι ω να α αι ω νος
Τον Σταυ ρο ον σου τον τι μι ον προ σκυ νου
ου μεν Χρι στε και την · Α να στασινσοῦυ μνουμενκαι δο
ξα ζο ο μεν τω γαρ μω ω λω πι σου η μεις
οι πααν τες ι α α θη μεν
γ μνου μεν τον Σω τη ρα· τον εκ της Παρ
θε νουσαρκω θε εν τα δι η μας γαρ ε ε σταυ
ρω ω ω θη και τη τρι ι τη η με ε ρα α
νε ε στη δω ρου με νος η μιν το με γα

ε ε λε ος
Τοις εν Α δη κα τα βας Χρι στοςευ ηγ γε
λι σα α το θαρ σει τε λε γωννυν νε νι κη η κα ε
γω ει μι ι η α να στα σις ε γω υ
μας α να ξω λυ σας θα να του ου τας
πυ λας
Οι α να ξι ως ε στωτες εν τω α χρα αν τω
σου οι κω ε σπε ρι νον υ μνονα να μελ πο ο
μεν εκ βα θε ε ων κραυ γα ζον τεςΧρι στε
ε ο Θε ος ο φω τι σας τον κο οσμον
τη τρι η με ρω Α να στα σει ει σου ε ξε
λου το ον λα ο ο ον σου εκ χει ρος των εχ
θρωων σου φι λα αν θρω πε

Δόξα. Καὶ νῦν

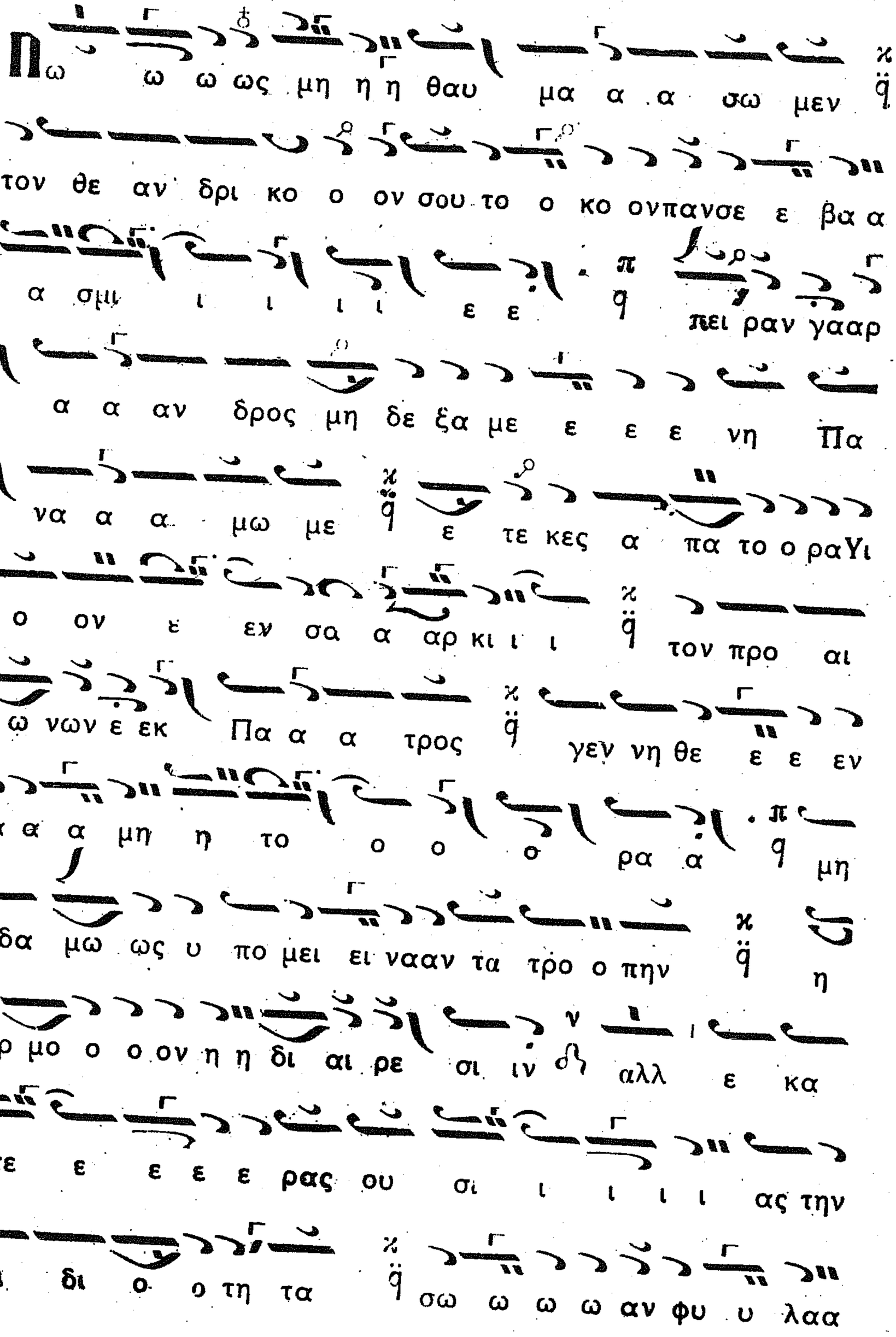
Πω ω ω ως μη η η θαυ μα α α σω μεν
τον θε αν δρι κο ο ον σου το ο κο ονπανσε ε βα α
α σμι ι ι ι ι ε ε πει ραν γααρ
α α αν δρος μη δε ξα με ε ε ε νη Πα
να α α μω με ε τε κες α πα το ο ραΥι
ο ον ε εν σα α αρ κι ι ι τον προ αι
ω νων ε εκ Πα α α τρος γεν νη θε ε ε εν
τα α α μη η το ο ο ρα α μη
δα μω ως υ πο μει ει νααν τα τρο ο πην η
φυρ μο ο ο ον η η δι αι ρε σι ιν αλλ ε κα
τε ε ε ε ε ρας ου σι ι ι ι ι ας την
ι δι ο ο τη τα σω ω ω ω αν φυ υ λαα

/α ξα α α αν τα α q δι ο ο Μη τρο

πα α α αρ θε νε Δε ε ε σποι να ϗ αυ τον

ι κε τευε ε ε ε σωω θη η η η ναι ϗ τας ψυ

χα α α ας των ο ορ θο ο ο δο ο ο · ο

ξως q θε ο το ο ο ο ο ο κον ο μο ο

λο γου ου ου ου ουουουν τω ων χ σε ε ε ε

Εἰς τὸν Στίχον ηη

Ο τω πα θει σου Χρι στε α μαυ ρω ωσαστον η

λι ι ον q και τω φω τι της ση ης Α να στα

σε ως φαι δρυναστασ·μπαν τα ϗ προσδεξαι η μων

τον ε σπε ρι νον υ μνονφι λα ανθρωπε ηη

Η ζω ο δο χοσου ε ε γερ σις Κυ ρι

ε ϗ την οι κου με νην πα σαν ε φω τι σε

και το ι δι ον πλα α σμα φθα ρεν α νε κα λε

σα α το δι ο της κα τα ρας του Α δαμ ά

παλλαγε εν τες βο ω ω μεν Παν το δυ να με

Κυ υ ρι ε δο ο ξα σοι

Θε ος υ παρχων α ναλ λοι ω τος σάρ κι

πα ασχων ηλ λοι ω ω σαι ον η κτι ι σις μη φε

ρου σα κρε μα με νον ο ραν τω φο βω

ε κλο νει το και στε νου σα υ υ μνειτην σην μα

κρο θυ μι ι αν κα τελ θων εν Α δη δε τρι η

με ρος α νε ε στη ζω ην τω κο σμωδω ρου με νος

και το με γα ε ε λε ος

να το γε νοσημων ἐκ του θα να τουΧριστε

λυ τρω σης θα νατον υ πη νε εγκας και τρι

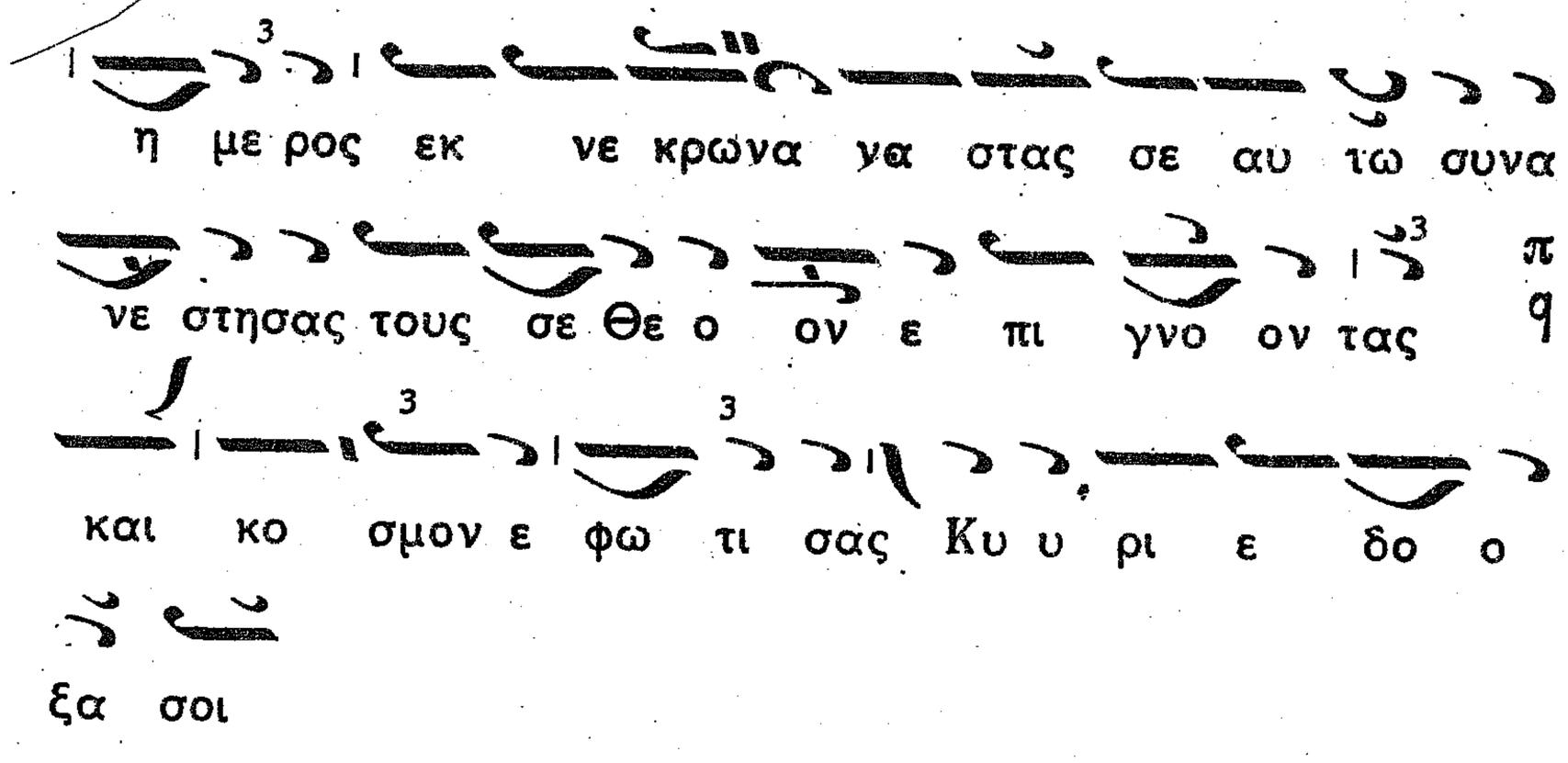
η με ρος εκ νε κρωνα γα στας σε αυ τω συνα
νε στησας τους σε Θε ο ον ε πι γνο ον τας
και κο σμον ε φω τι σας Κυ υ ρι ε δο ο
ξα σοι

Δόξα. Καὶ νῦν.

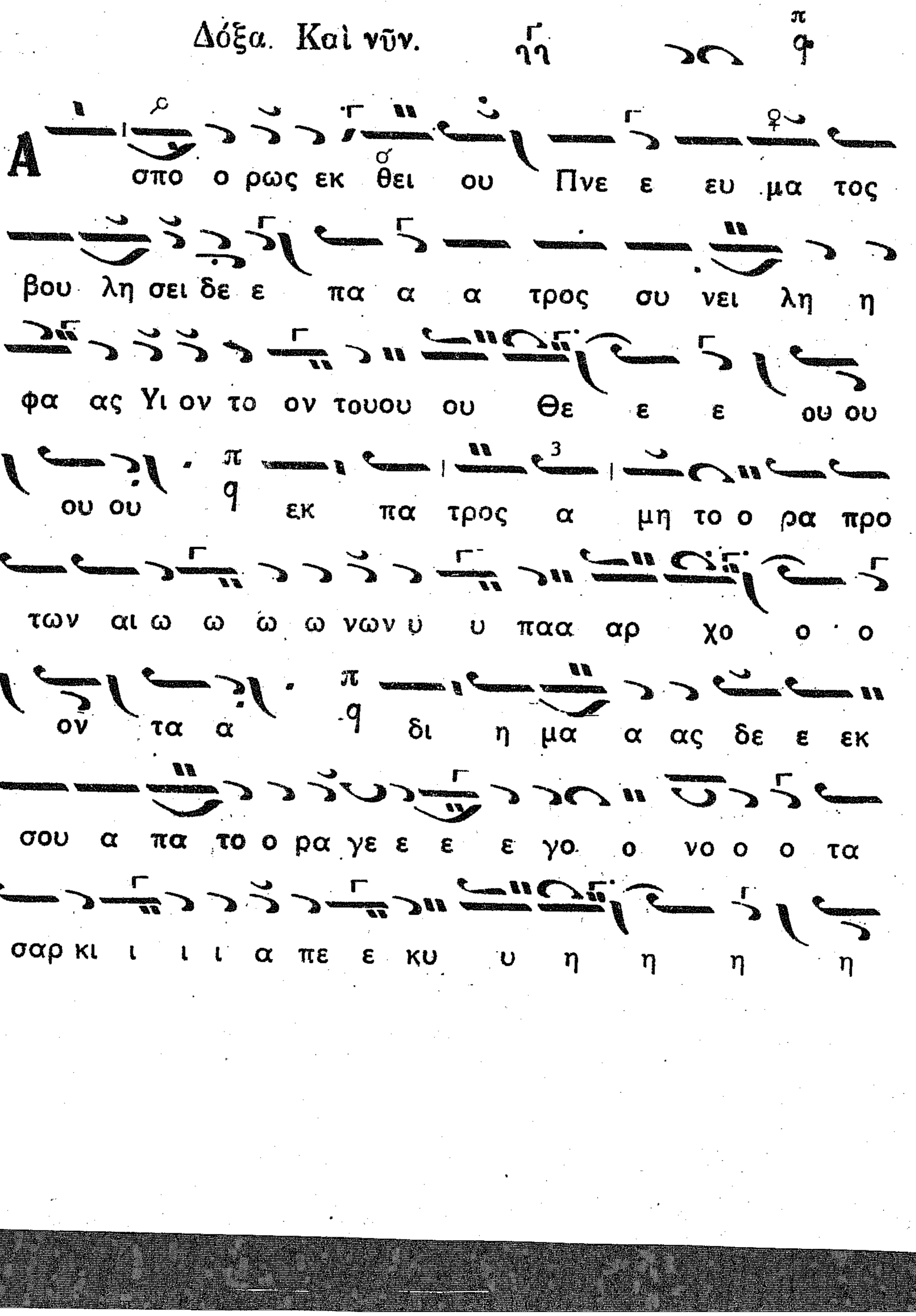
Α σπο ο ρως εκ θει ου Πνε ε ευ μα τος
βου λη σει δε ε πα α α τρος συ νει λη η
φα ας Υι ον το ον τουου ου Θε ε ε ου ου
ου ου εκ πα τρος α μη το ο ρα προ
των αι ω ω ω ω νων υ υ παα αρ χο ο ο
ον τα α δι η μα α ας δε ε εκ
σου α πα το ο ρα γε ε ε ε γο ο νο ο ο τα
σαρ κι ι ι ι α πε ε κυ υ η η η η

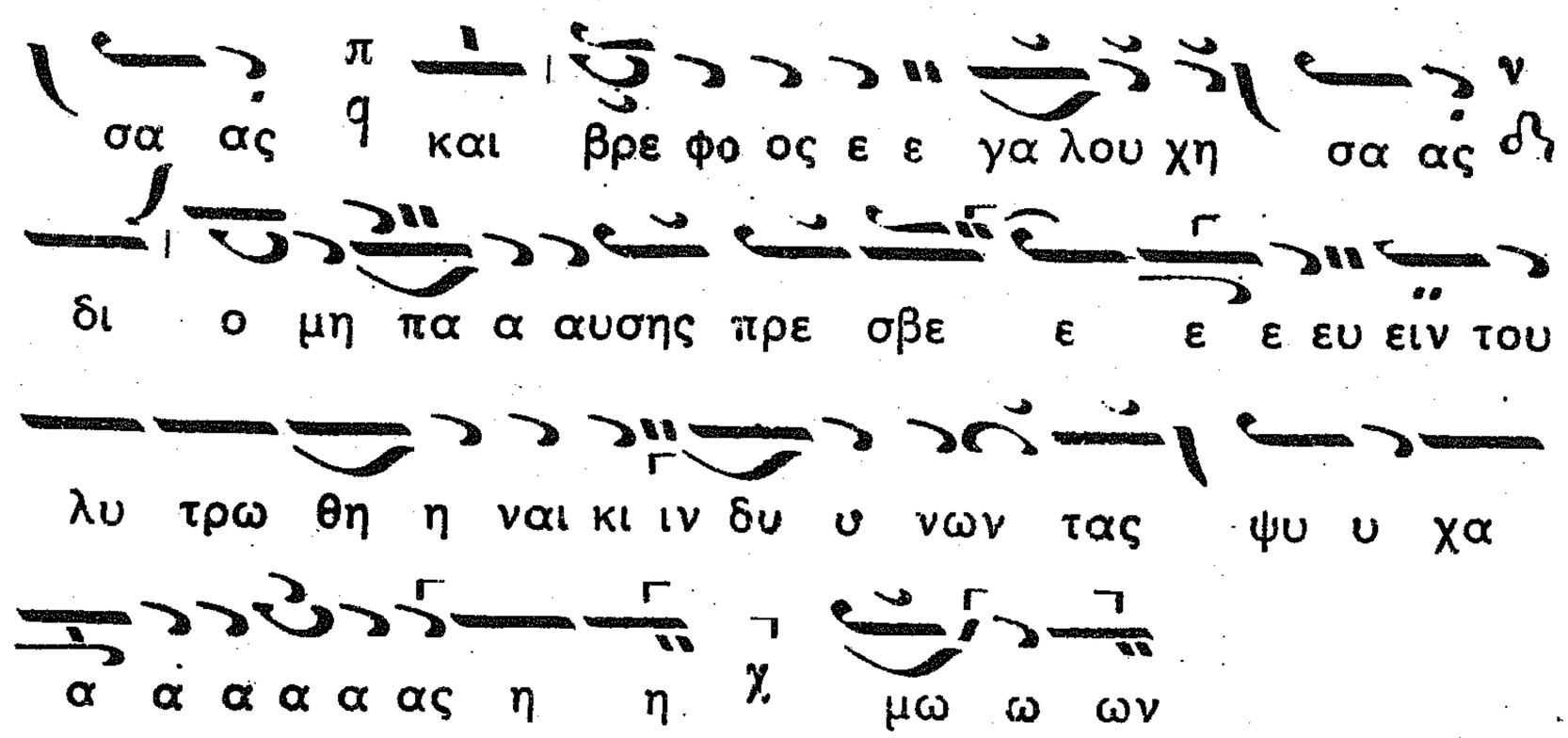

Τὸ αὐτό. Σύντομον

Ἀπολυτίκιον

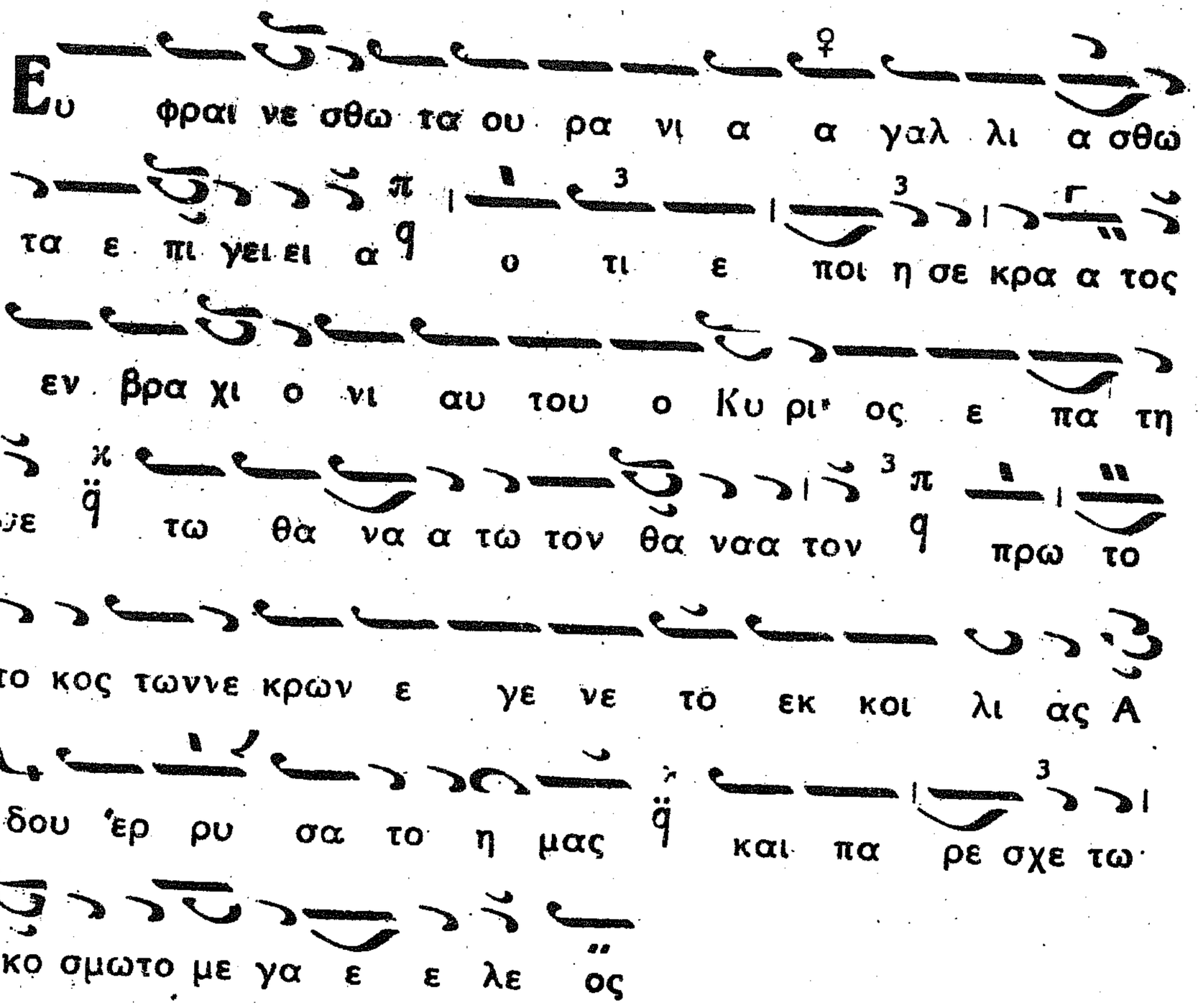

Θεοτοκίον

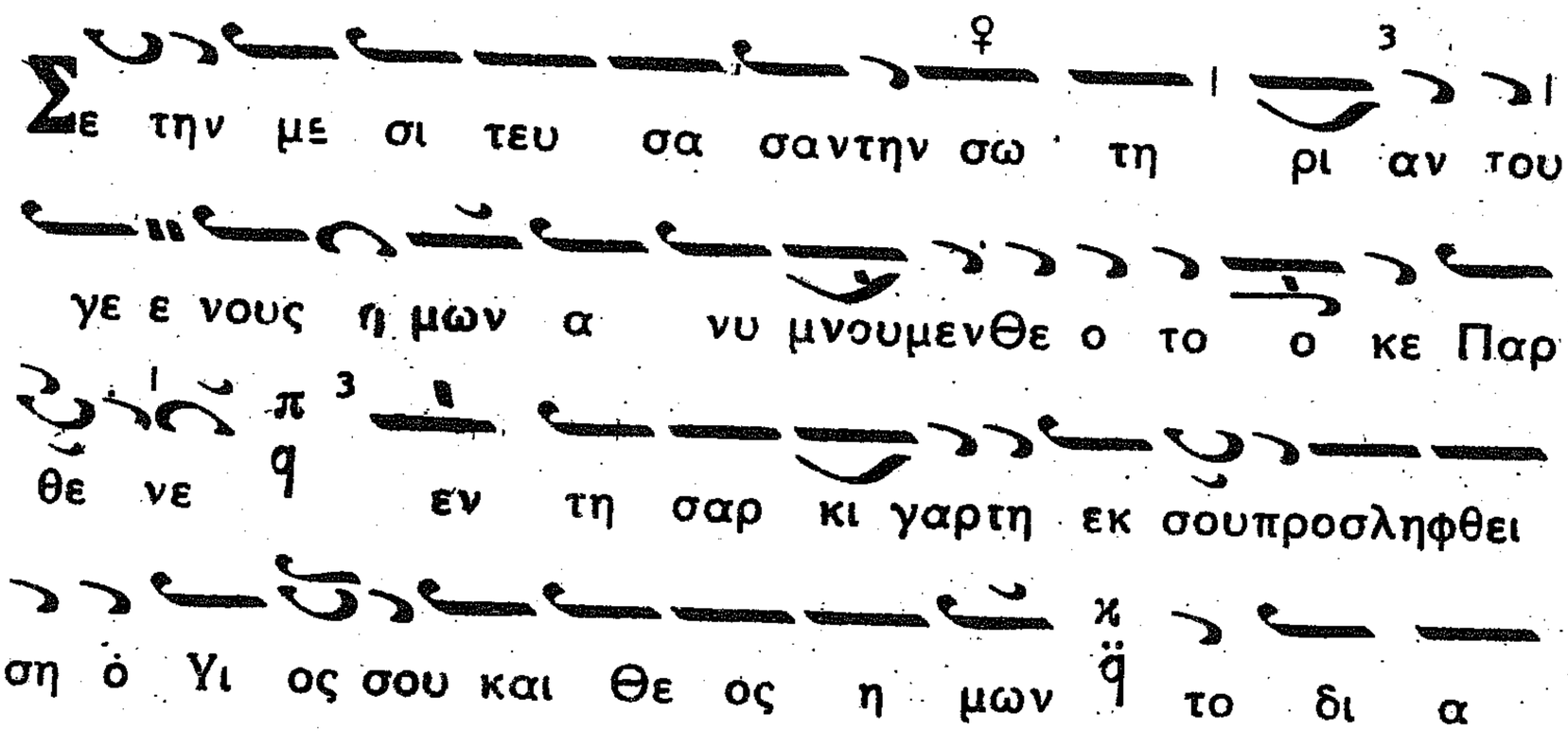

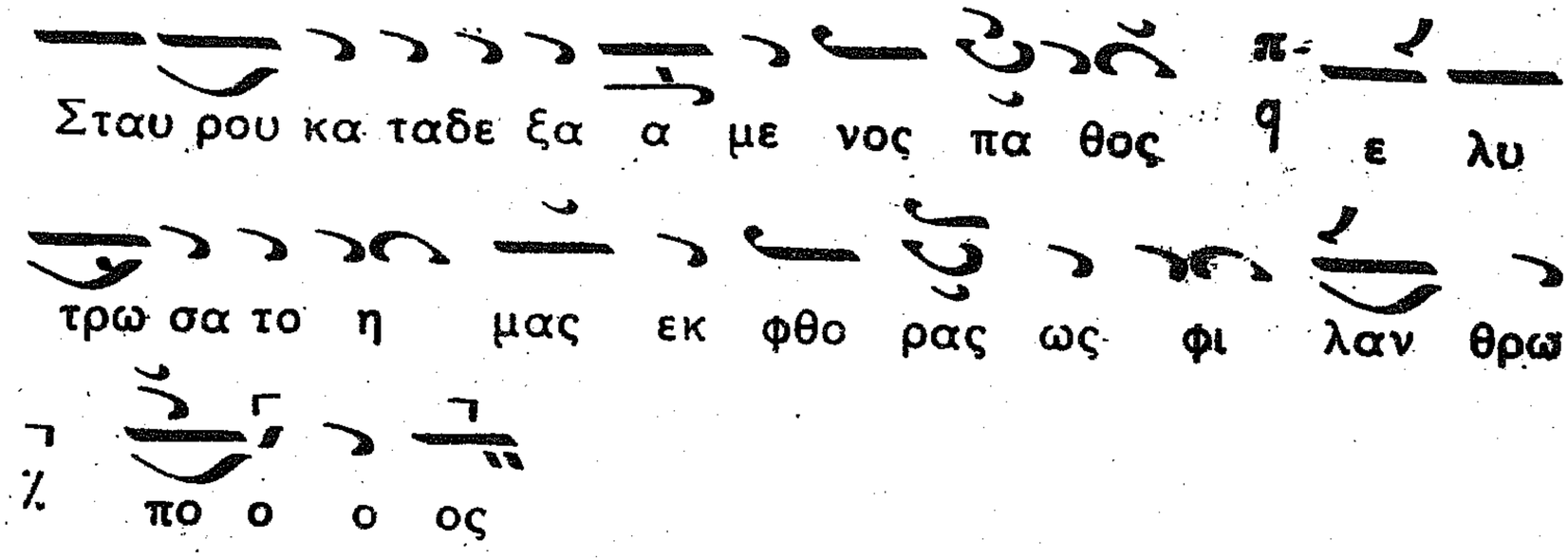

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἦχ. η΄

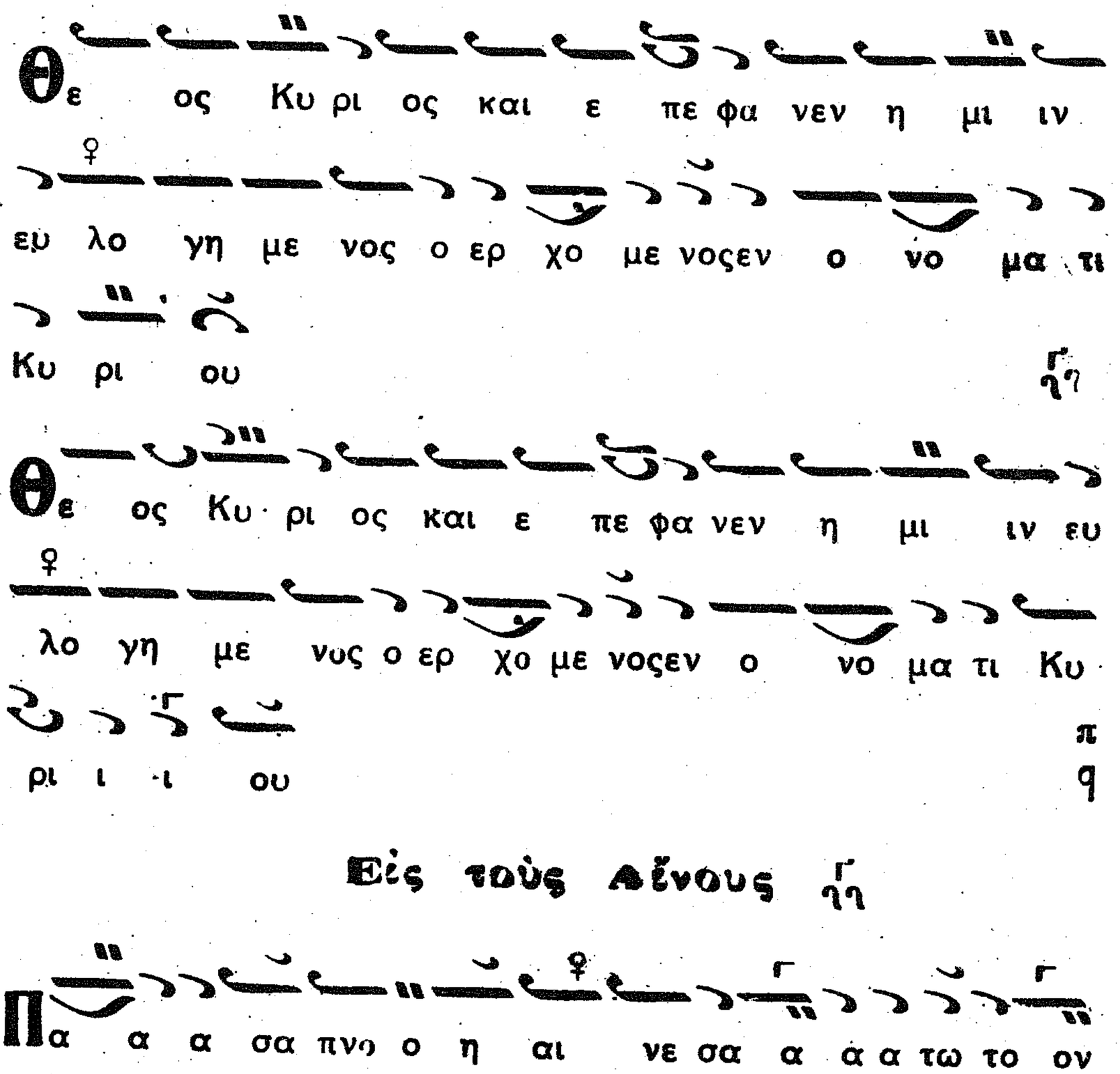

Εἰς τοὺς Αἴνους ἦχ. η΄

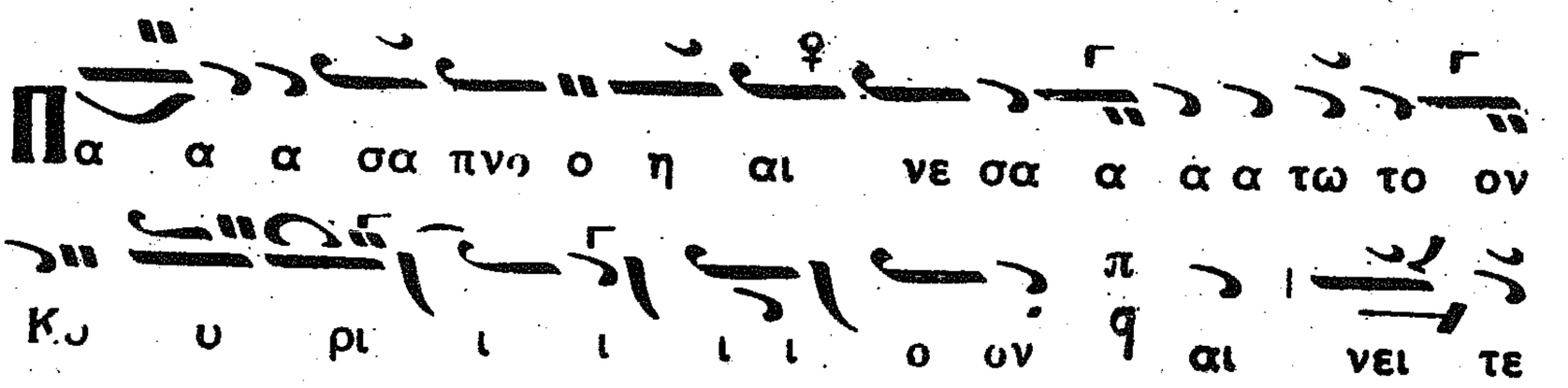

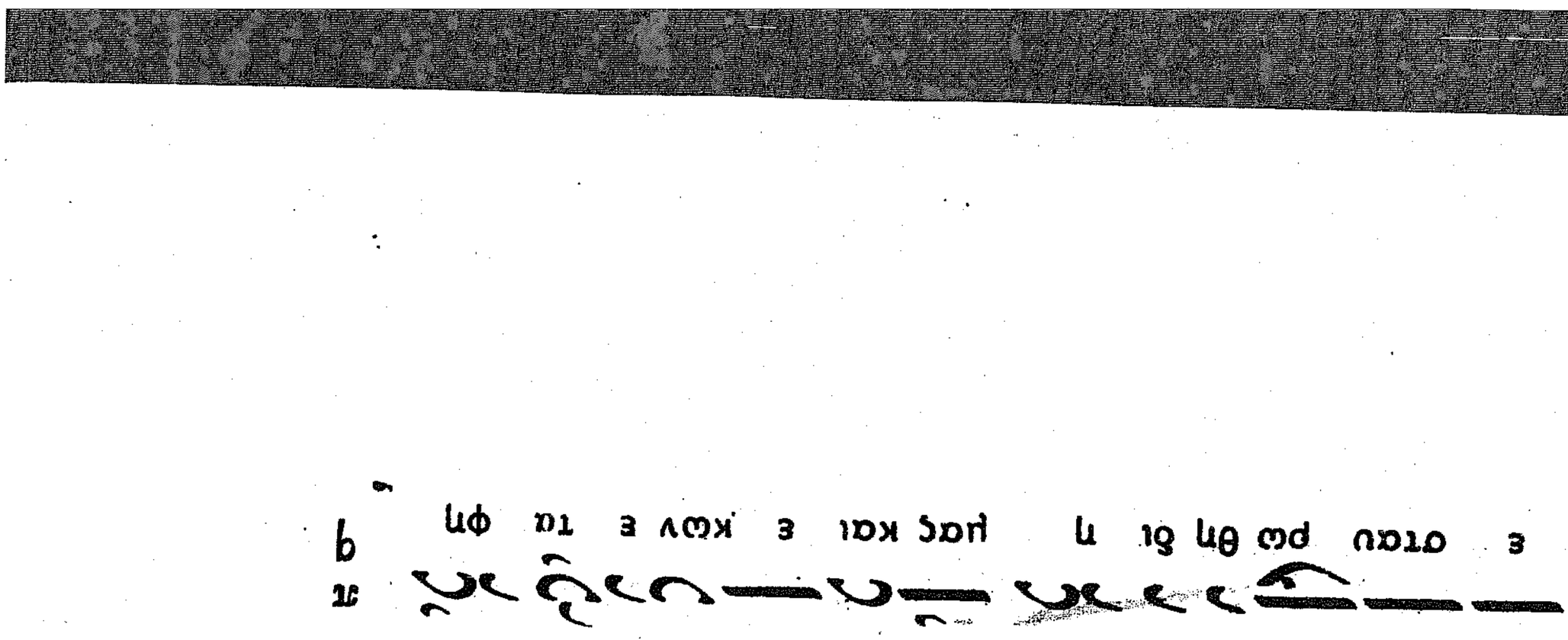

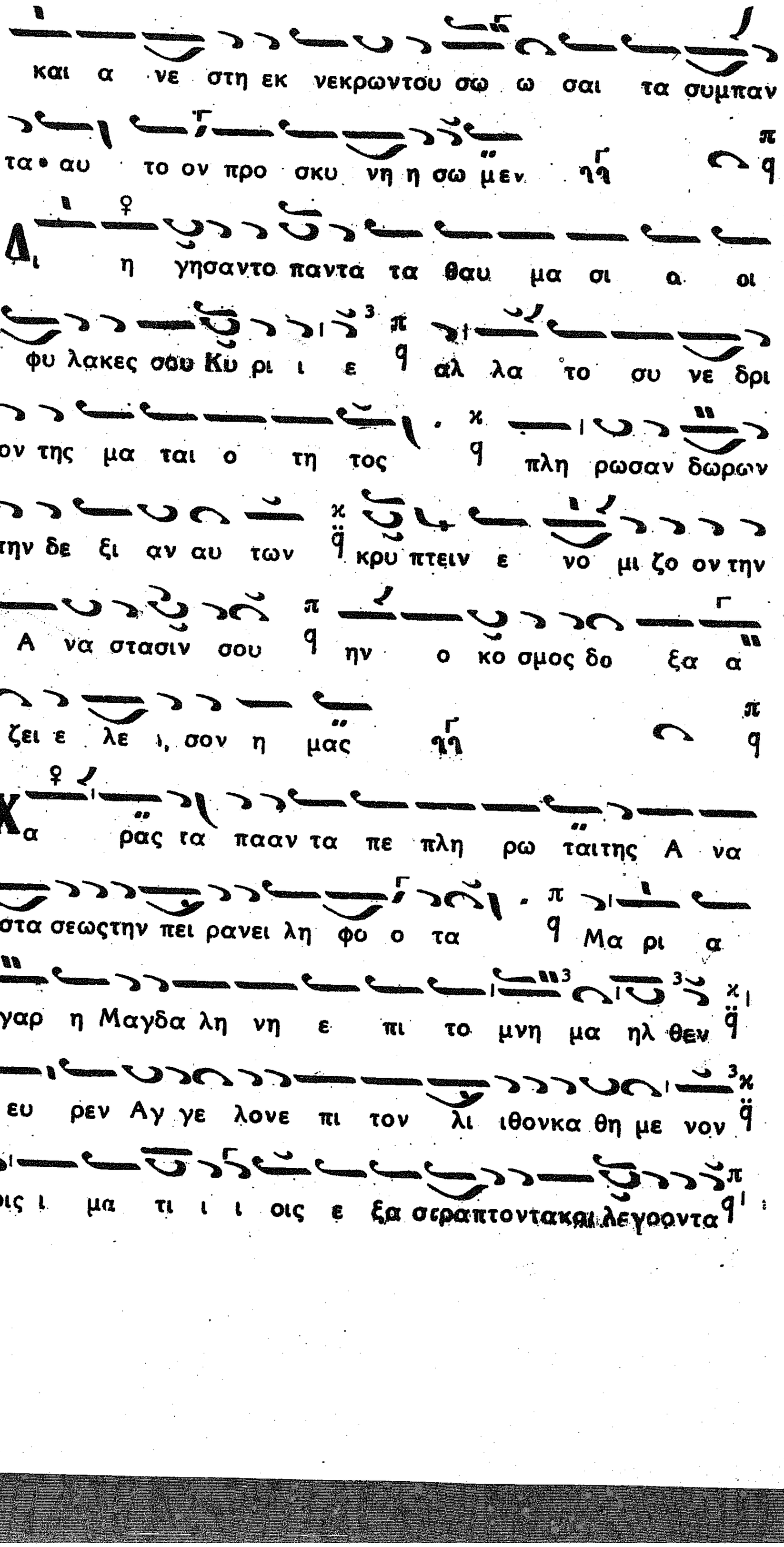
και α νε στη εκ νεκρωντου σω ω σαι τα συμπαν
τα αυ το ον προ σκυ νη η σω μεν
η γησαντο παντα τα θαυ μα σι α οι
φυ λακες σου Κυ ρι ι ε αλ λα το συ νε δρι
ον της μα ται ο τη τος πλη ρωσαν δωρων
την δε ξι αν αυ των κρυ πτειν ε νο μι ζο ον την
Α να στασιν σου ην ο κο σμος δο ξα α
ζει ε λε ι, σον η μας
Χα ρας τα πααν τα πε πλη ρω ταιτης Α να
στα σεωςτην πει ρανει λη φο ο τα Μα ρι α
γαρ η Μαγδα λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν
ευ ρεν Αγ γε λονε πι τον λι ιθονκα θη με νον
τοις ι μα τι ι ι οις ε ξα σιραπτοντακαι λεγοντα

τι ζη τει ει τε τον ζων τα με τα α των νε
κρων ουκ ε στιν ω δε αλ λε γη η γερ
ται κα θως ει πε προ α α γων εν τη Γαλ
λι λαι αι αι α
Εν τω φω τι σου Δε σπο τα ο ψο με θα φως φι
λαν θρω πε α νε στης γαρεκτων νε κρων
σω τη ρι αν τω γε ε νει των αν θρω ωπων
δω ρου με ε νος ι να σε πα σα κτι σις δο ξο λο
γη η τον μο νον α να μαρ τη τον ε λε η
σον μας
γ μνονε ω θι νον αι μυ ρο φο ο ο ρο γυ ναι
κες τα δα κρυα προ σε ε φε ρον Κυρι ι ε
ευ ω δι αρωμα τα κα τε χου σαι το

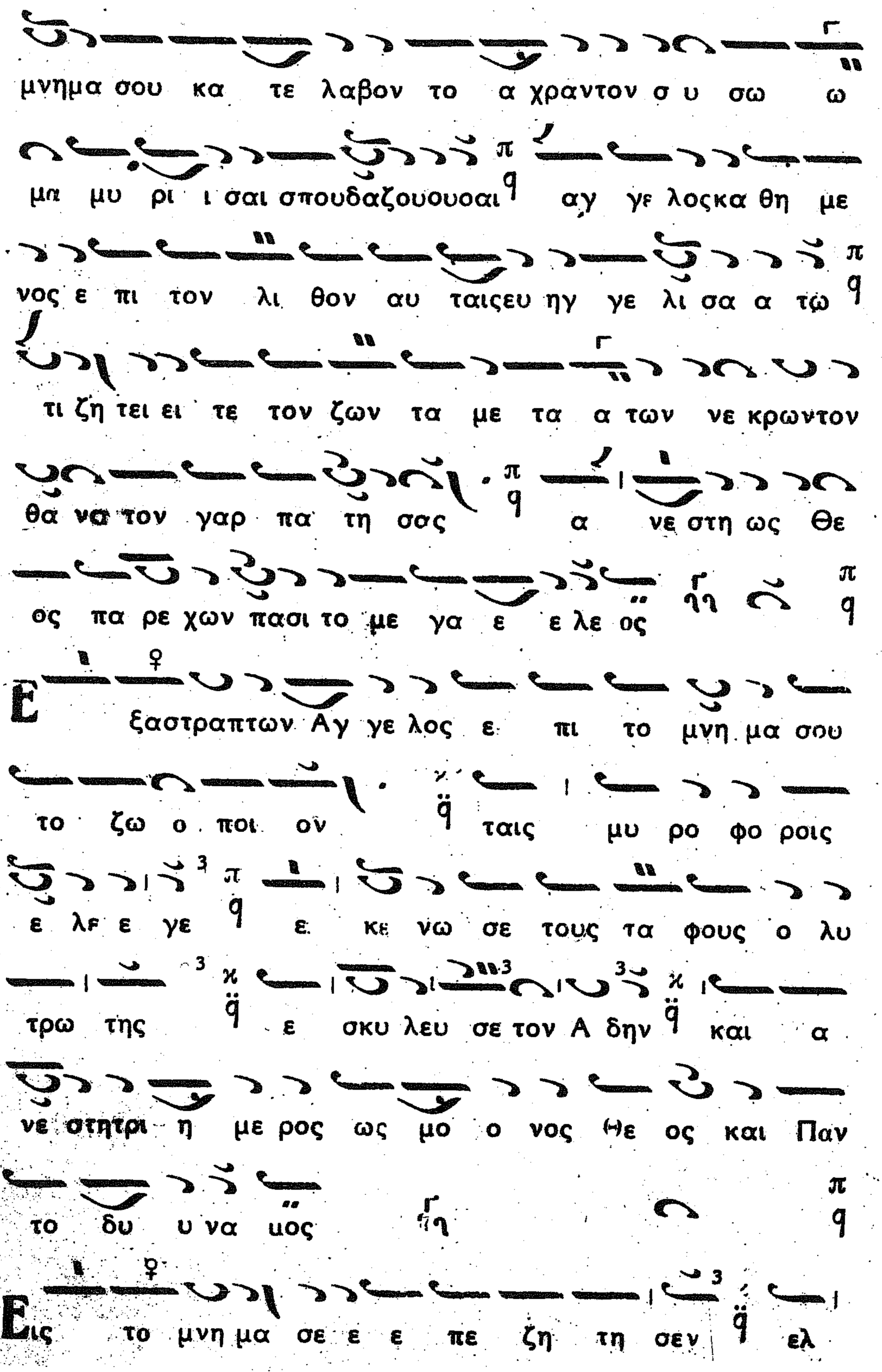
μνημα σου κα τε λαβον το α χραντον σ υ σω ω
μα μυ ρι ι σαι σπουδαζουσαι αγ γε λοσκα θη με
νος ε πι τον λι θον αυ ταιζευ ηγ γε λι σα α τω
τι ζη τει ει τε τον ζων τα με τα α των νε κρωντον
θα να τον γαρ πα τη σας α νε στη ως Θε
ος πα ρε χων πασι το με γα ε ε λε ος
Ε ξαστραπτων Αγ γε λος ε πι το μνη μα σου
το ζω ο ποι ον ταις μυ ρο φο ροις
ε λε ε γε ε κε νω σε τους τα φους ο λυ
τρω της ε σκυ λευ σε τον Α δην και α
νε στητι η με ρος ως μο ο νος Θε ος και Παν
το δυ υ να μος
Εις το μνη μα σε ε ε πε ζη τη σεν ελ

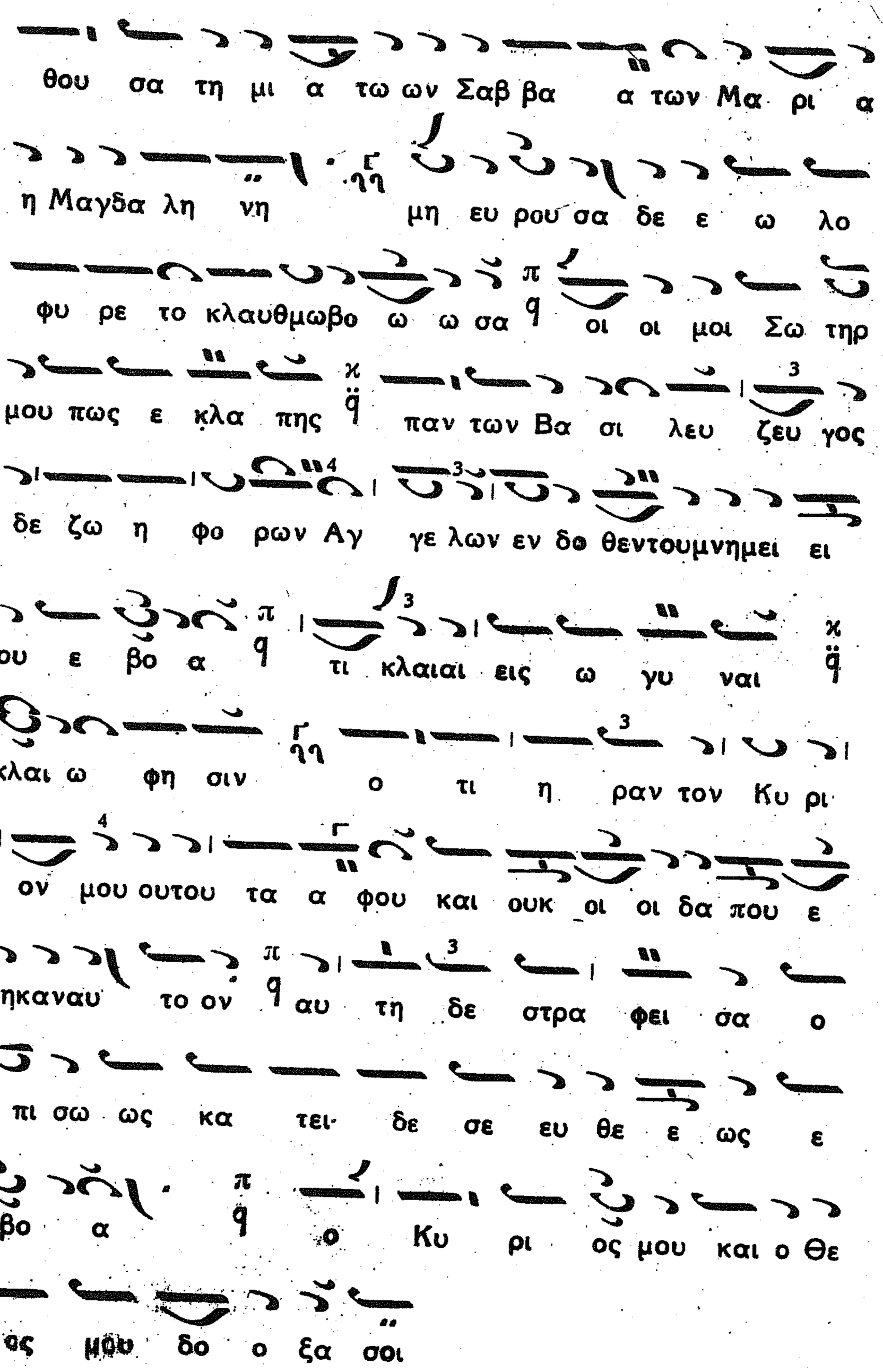
θου σα τη μι α τω ων Σαβ βα α των Μα ρι α
η Μαγδα λη νη μη ευ ρου σα δε ε ω λο
φυ ρε το κλαυθμωβο ω ω σα οι οι μοι Σω τηρ
μου πως ε κλα πης παν των Βα σι λευ ζευ γος
δε ζω η φο ρων Αγ γε λων εν δω θεντουμνημει ει
ου ε βο α τι κλαιαι εις ω γυ ναι κλαι ω φη σιν ο τι η ραν τον Κυ ρι
ον μου ουτου τα α φου και ουκ οι οι δα που ε
θηκαναυ το ον αυ τη δε στρα φει σα ο
πι σω ως κα τει δε σε ευ θε ε ως ε
βο α ος ρι ος μου και ο Θε
ος μου σοι

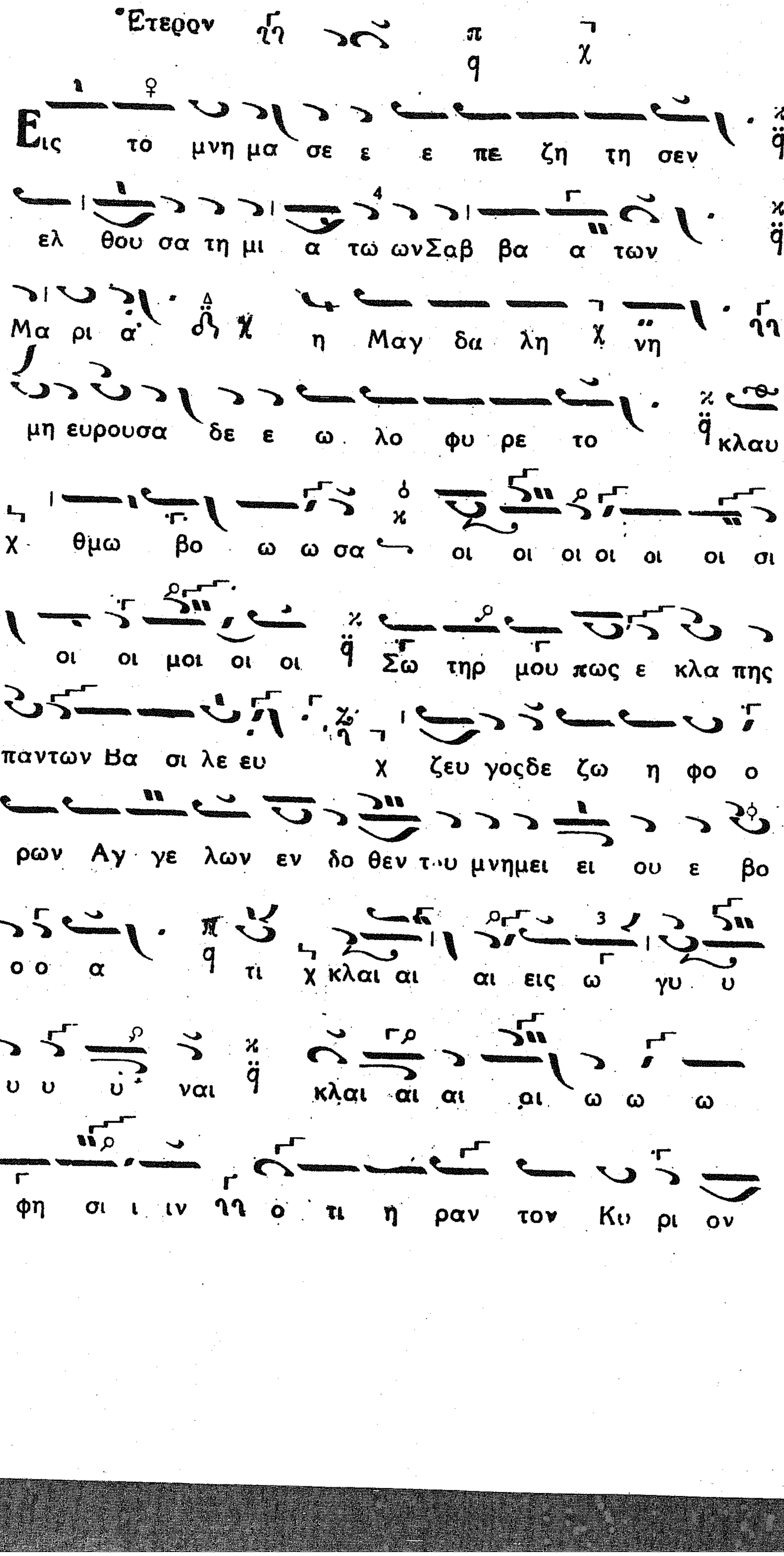
Ἕτερον ἦχ. πλ. δ΄
Εἰς τὸ μνημα σε ε ε πε ζη τη σεν
ελ θου σα τη μι α τω ωνΣαβ βα α των
Μα ρι ά΄ η Μαγ δα λη νη
μη ευρουσα δε ε ω λο φυ ρε το κλαυ
χ θμω βο ω ω σα οι οι οι οι οι οι σι
οι οι μοι οι οι Σω τηρ μου πως ε κλα πης
παντων Βα σι λε ευ χ ζευ γοςδε ζω η φο ο
ρων Αγ γε λων εν δο θεν τ.υ μνημει ει ου ε βο
ο ο α τι χ κλαι αι αι εις ω γυ υ
υ υ υ ναι κλαι αι αι αι ω ω ω
φη σι ι ιν η ο τι η ραν τον Κυ ρι ον

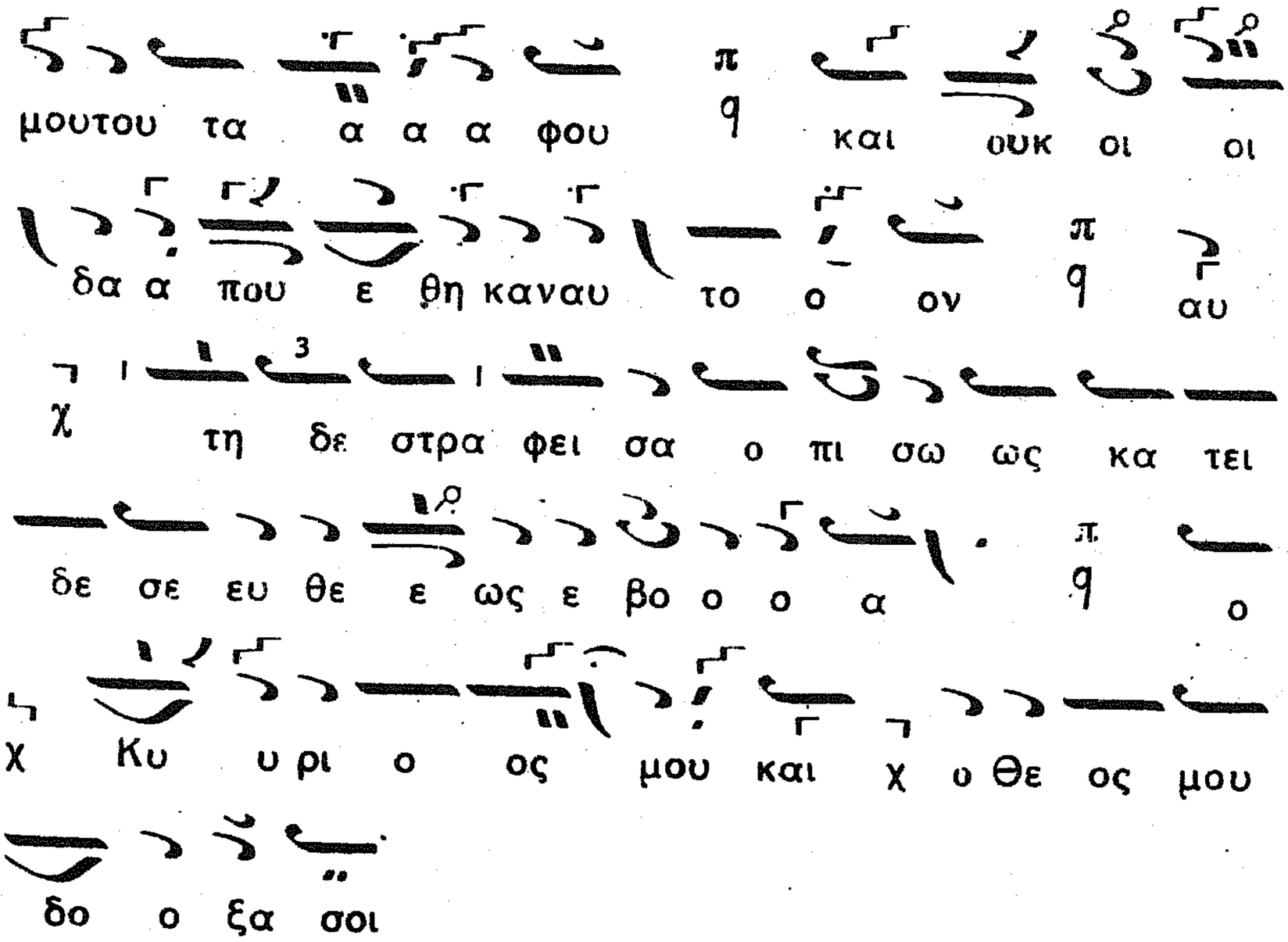
μουτου τα α α α φου π q και ουκ οι οι
δα α που ε θη καναυ το ο ον π q αυ
χ τη δε στρα φει σα ο πι σω ως κα τει
δε σε ευ θε ε ως ε βο ο ο α π q ο
χ Κυ υ ρι ο ος μου και χ υ Θε ος μου
δο ο ξα σοι

ΗΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Ἦχος Πα

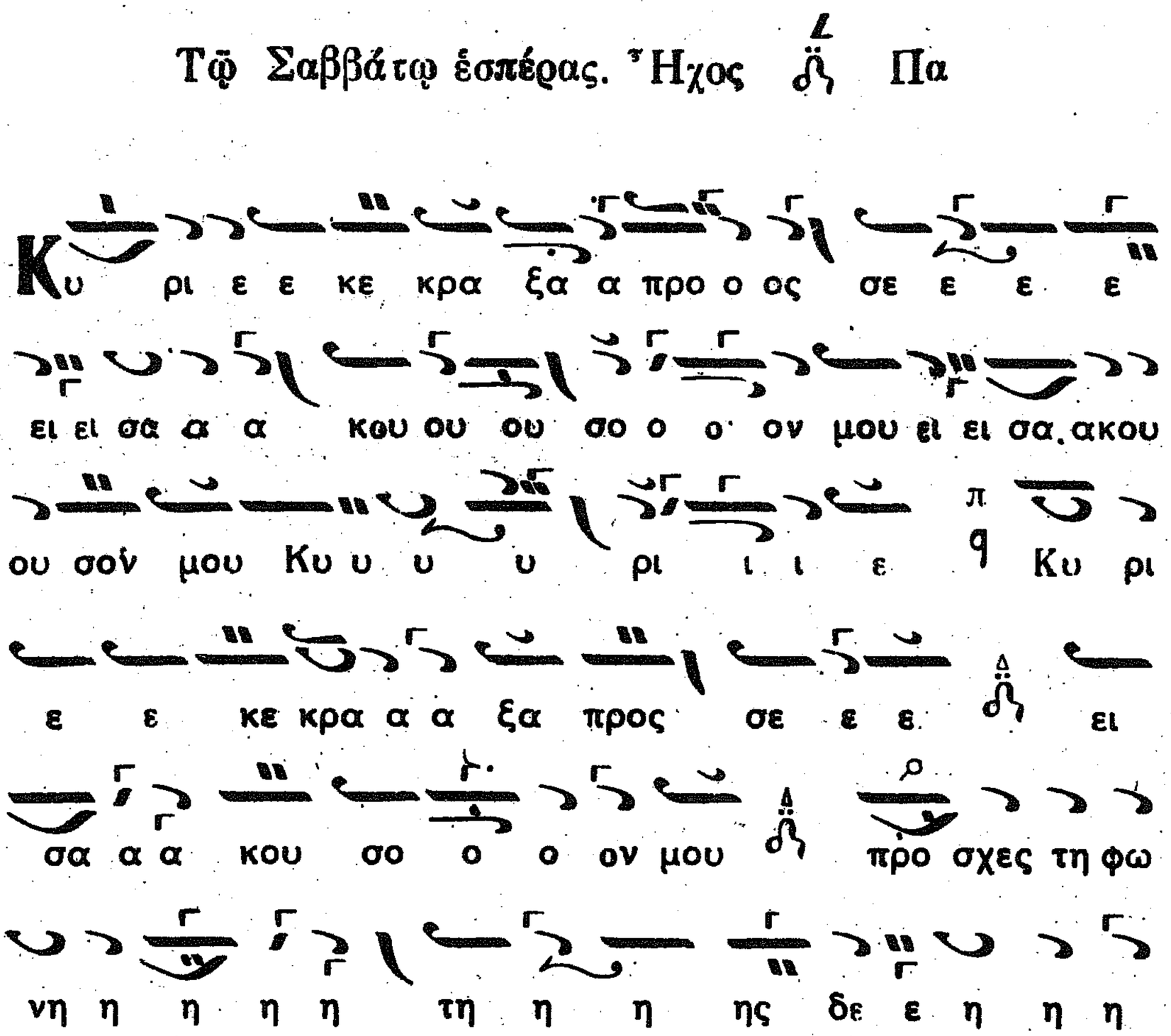

τω κε κρα γε ε ναι αι αι με προς σε ε

ε ει σα ακουσο ο ον μου Κυ υ ρι ι

ε ε

Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ο σε ευ χη

η η η μουου ου ως θυ μι α α μα α α α

ε ε νω ω ω πι ι ι ο ο ον σου ε

ε ε παρ σις τω ω ων χει ει ρω ω ω ων μου

θυ σι ι ι α ε ε ε ε ε σπε ρι ι νη η ει

σα α κου σο ο ον μου ου Κυ υ ρι ε ε (α')

Τον ζω ο ποι ον σου Σταυ ρον α παυ ἐκ φυλακῆς

στως προσκυ νουντες Χριστε ε ο Θε ος την τρι ᾳ με τὴν ψυχήν μου, τῷ ὁ-

ρο ον σου Α να στα σιν δο ξα ζο μεν δι αυ μολογήσα-

σθαι τῷ δυ-

νατῷ σου.

της γαρ α νε και νι ι σας την κα τα φθα ρει

σαντων αν θρω πωνφυ σιν παν το δυ να με και

την εις ου ρα νους α νο δον κα θυ πε δει

ξας η μιν ως μο νος α γα θοςκαι φι λανθρωπος

Του ξυ λουτης πα ρα κο ης το ε πι

τι ι μι ον ε λυ σας Σω τηρ τω ξυλωτουΣταυρου

ε κου σι ως προσηλω θεις και εις α δου κα

τελ θωνδυ να τε του θα να του τα δε σμα ως Θε

ος δι ερ ρηξας δι ο προ σκυ νου νου μεν την

εκ νε κρωων σου Α να στασιν εν α γαλ

λι α σει βο ων τες παν το δυ να με

Κυ ρι ε δο ξα σοι

Πυ λας α δου συ νε τρι ψας Κυ ρι ε και

τω σω θα να α τω του θα να του το βα σι ι

λει ον ε λυ σας γε νος δε ε το αν θρω πι
νον σῆ εκ φθο ρα ας η λευ θέ ρω σας ζω ην και
α φθαρσι αν τω κο σμω δω ρη σα με νος και το
με γα ε λε ος
Δευ ευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι την του δοῦ σου σοφο
Σω τη ρος τρι η η με ρον ε γερ σιν δι τῆς θεοπάτορ
ης ε λυ τρω θη η μεν των του α δουα λυ υ των
δε σμων και α φθαρ σιανκαιζω ην παντες ε
λα α βο μεν κραζοντες ο σταυ ρω θεις και
τα φεισκαια να στας σω ω σον η μας τη Α να
στα σει σου μο νε φι λαν θρω πε
Αγ γελοι και αν θρω ποι Σω τηρ την σην υ
μνου σι τρι η η με ρον ε γερ σιν δι

(δ')
Γερμηνεύσω τὰ
τὴν τοῦ δούλου σου σοφὸ
δέχονται εἰς
τὴν φαρμὴν
τῶν δεσποτικῶν
μου.

(ε')
Θὰν ἀμοιβὰς
παραστήσῃς,
Κύριε, Κύριε,
τῷ ὑποστήσαντί
σε παρὰ σοὶ
ὁ ἱλασμὸς
ἔστιν.

ης κα τηψ γα α σθη της οι κου με ε νης τα
πε ρατα και τής δου λει ας του εχ θρού παν
τες ε λυ τρωθη μεν κρα ζο ον τες ζω ο ποι
ε παν το δυ να με Σω τηρ σω ω σον η μας
τη Α νά στα σεισουμο νε φι λαν θρω πε

(α΄)
Δημιουργέ ὁ νομικός Σου ὑπερμεγά Σε, Κύριε· ὑπέ μεινεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν λόγον Σου· ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πυ υ λαςχαλκας συ νε τρι ψας και μο χλους
συ νε θλασας Χριστε ε ο Θε ος και
γε νος αν θρω ω πων πε πτωκος α νε στησας
δι α τού το συμ φω νώς βο ω μεν ο α
να στασεκτων νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι

(β΄)
Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτὸς, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Κυ ρι ε η εκ Πα τρος σου γεννησις α χρονος
υ παρ χει και α ι δι ος η εκ Παρ θε
νου σαρκωσις α φραστος ανθρωποισκαι α νερ μη

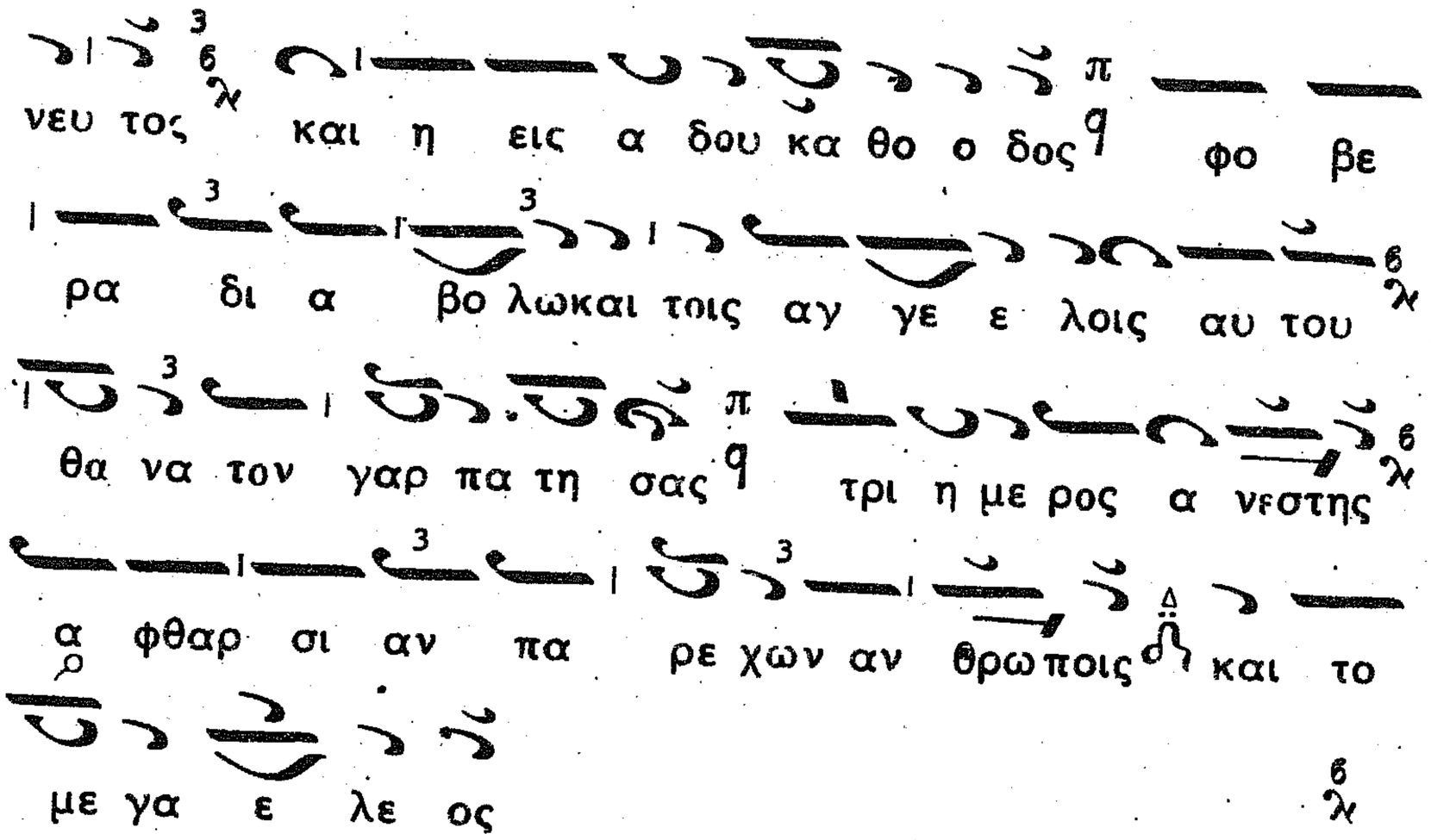
νευ τος και η εις α δου κα θο ο δος φο βε
ρα δι α βο λωκαι τοις αγ γε ε λοις αυ του
θα να τον γαρ πα τη σας τρι η με ρος α νεστης
α φθαρ σι αν πα ρε χων αν θρω ποις και το
με γα ε λε ος

Δόξα Καὶ νῦν.

Ο δι α α σε Θε ο πα τωωρ Προ φη η η
της Δα α α βιδ με λω δι κω ως πε
ρι σου προ ο α α νε ε φω ω η νη η
η σε τῷ με γα λε ει α σοι οι ποι οι η
η η σα α αν τι πα ρε ε ε στη
η η η Βα σι λι ι σα α α α εκ δε ξι
ω ω ων σου σε χαρ Μη τε ρα προ ξε ενον

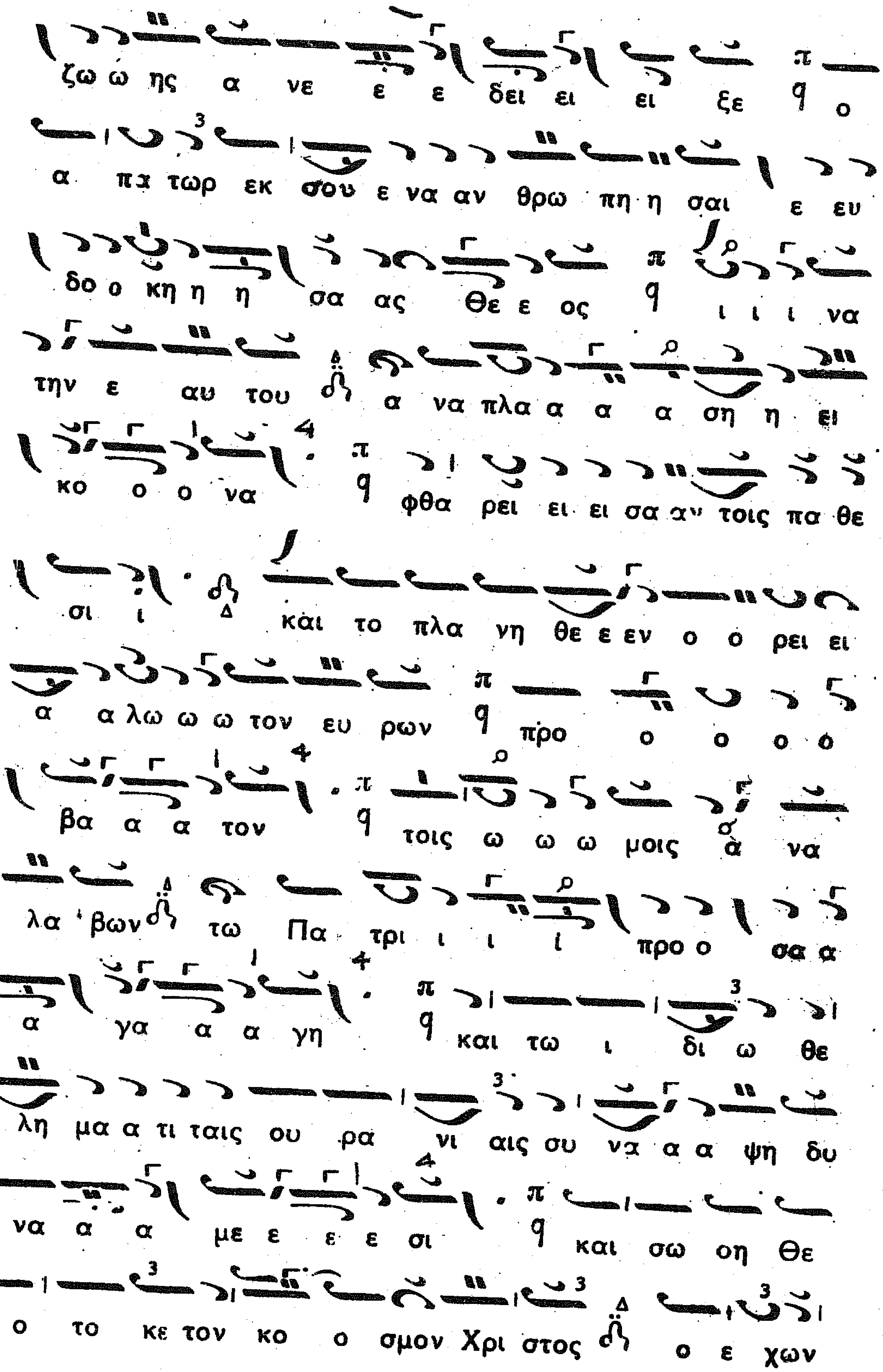
ζω ώ ης α νε ε ε δει ει ει ξε ο
α πα τωρ εκ σου ε να αν θρω πη η σαι ε ευ
δο ο κη η η σα ας Θε ε ος ι ι ι να
την ε αυ του α να πλα α α α ση η ει
κο ο ο να φθα ρει ει ει σα αν τοις πα θε
σι ι καὶ το πλα νη θε ε εν ο ο ρει ει
α α λω ω ω τον ευ ρων πρὸ ο ο ο ο
βα α α τον τοις ω ω ω μοις ἀ να
λα βων τω Πα τρι ι ι ί προ ο σα α
α γα α α γη και τω ι δι ω θε
λη μα α τι ταις ου ρα νι αις συ να α α ψη δυ
να α α με ε ε ε σι και σω οη Θε
ο το κε τον κο ο σμον Χρι στος ο ε χων

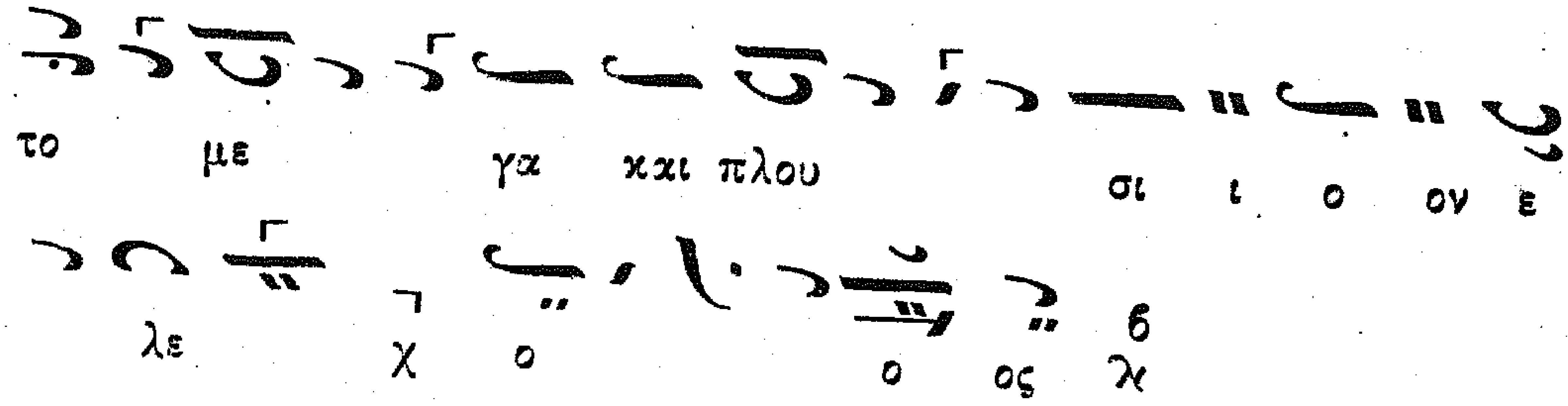

'Απόστιχα 'Ηχος

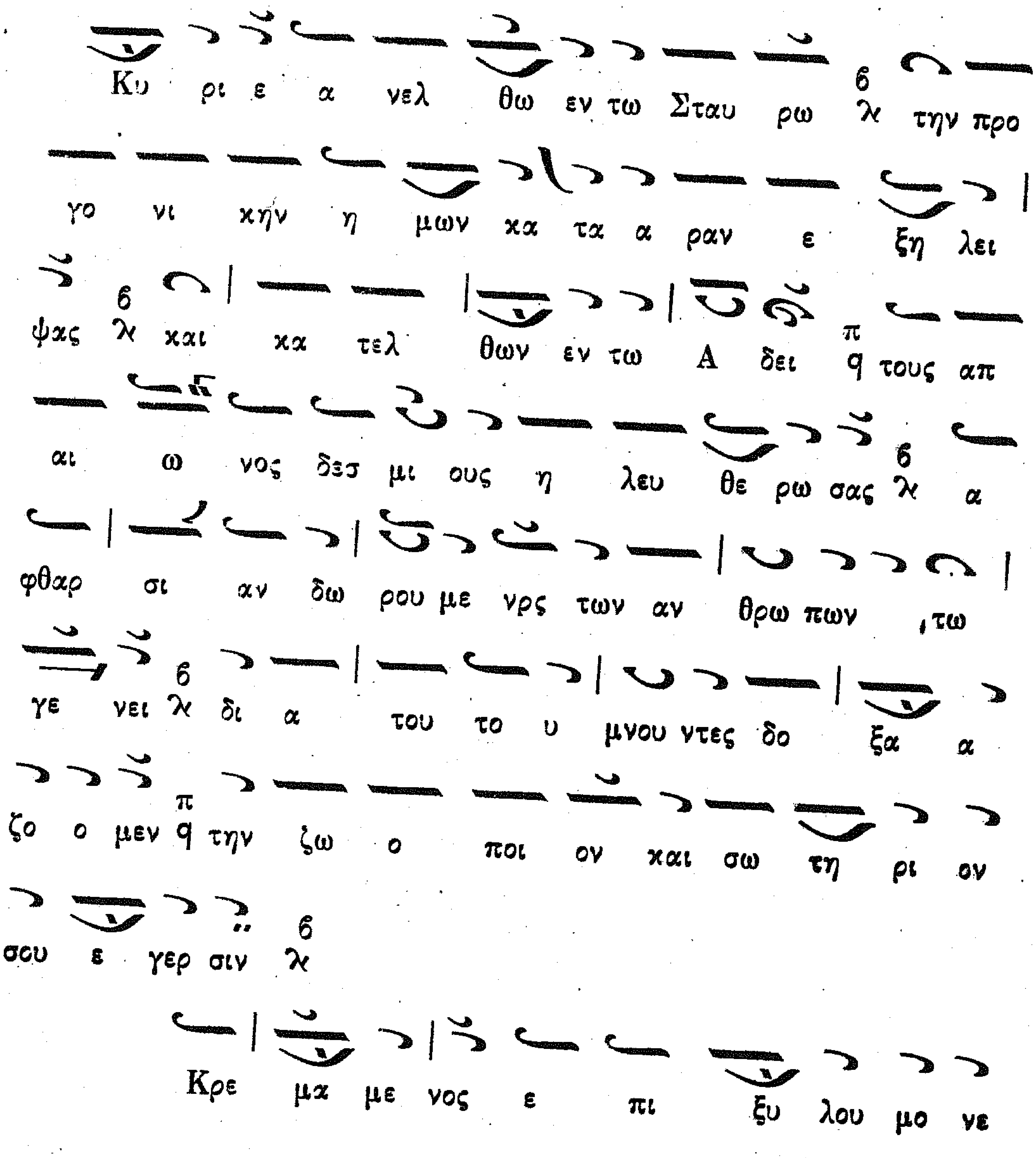

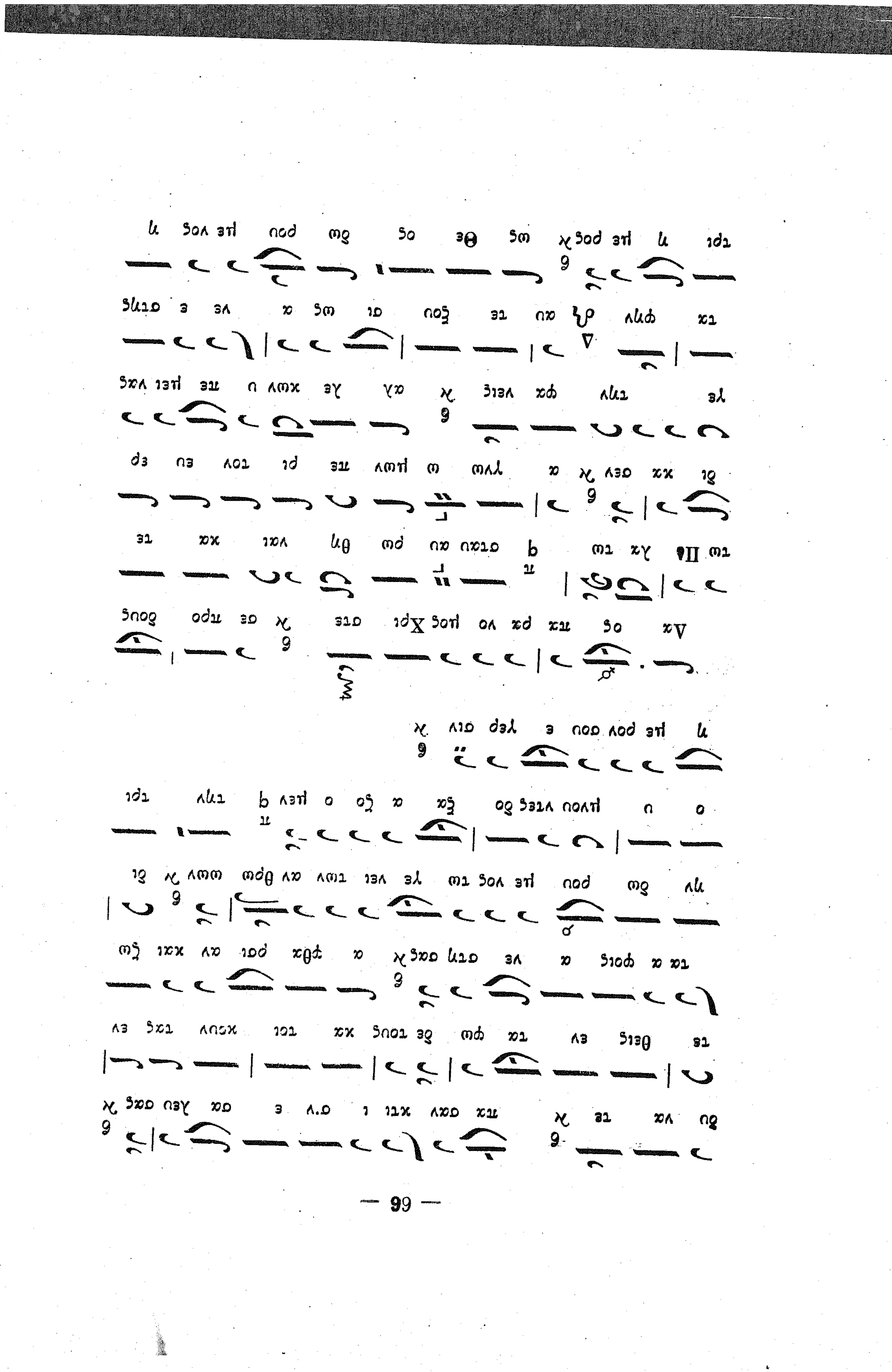

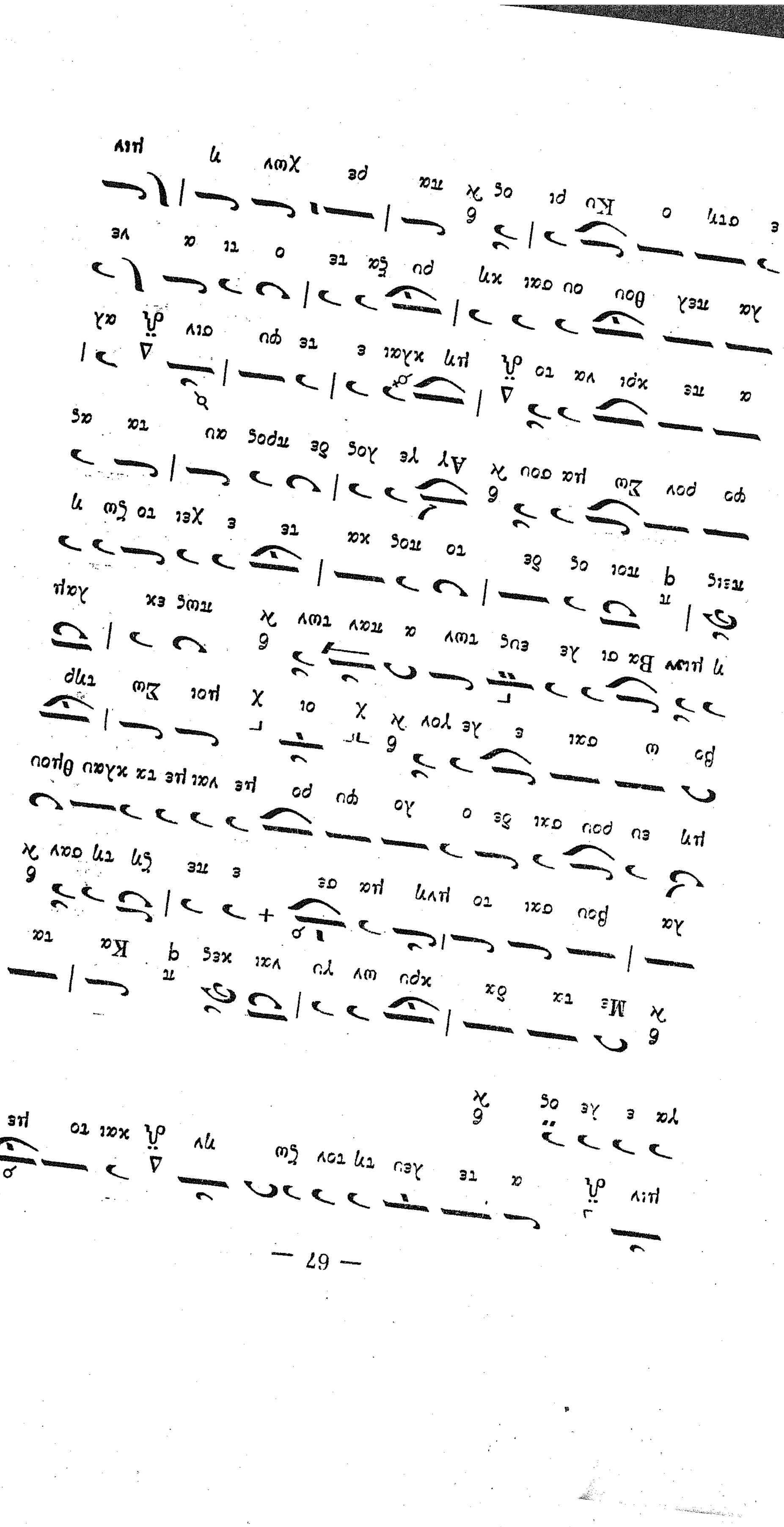

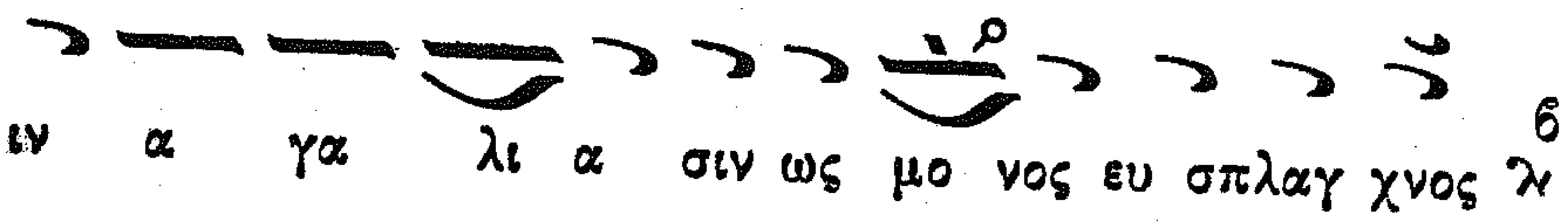
ιν α γα λι α σιν ως μο νος ευ σπλαγ χνος

ΔΟΞΑ ΚΑΙ ΝΥΝ

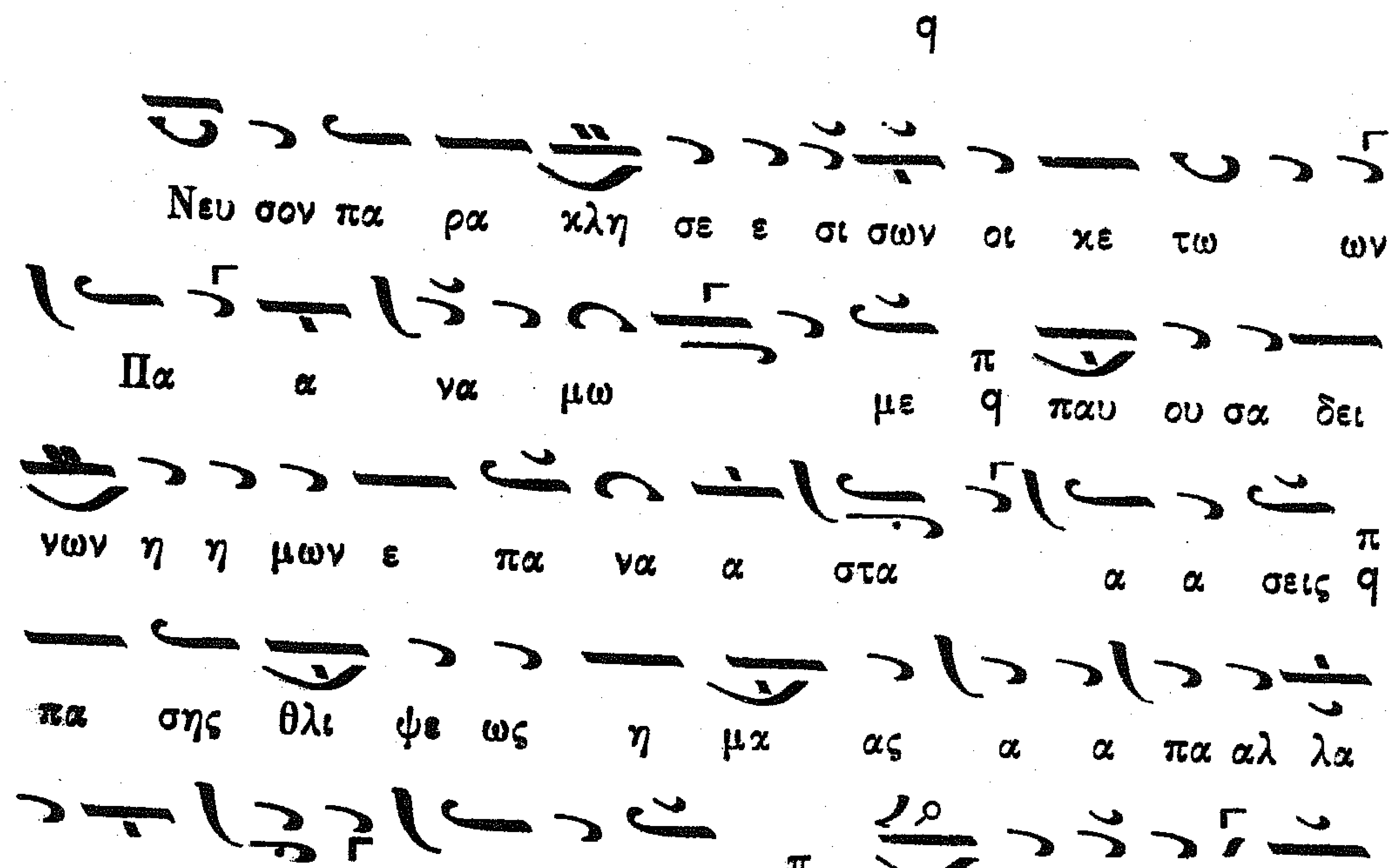
Νευ σον πα ρα κλη σε ε σι σων οι κε τω ων
Πα α να μω με παυ ου σα δει
νων η η μων ε πα να α στα α α σεις
πα σης θλι ψε ως η μχ ας α α πα αλ λα
α α του σα σε γαρ μο νην α
σφα λη και βε βαι αν α γκυ ραν
ε ε ε χο μεν και τη ση
προ στα σι ι α αν κε κτη η με
θα μη αι σχυν θω με εν Δε σποι αι
α α σε προ σ σκα λου ου με ε

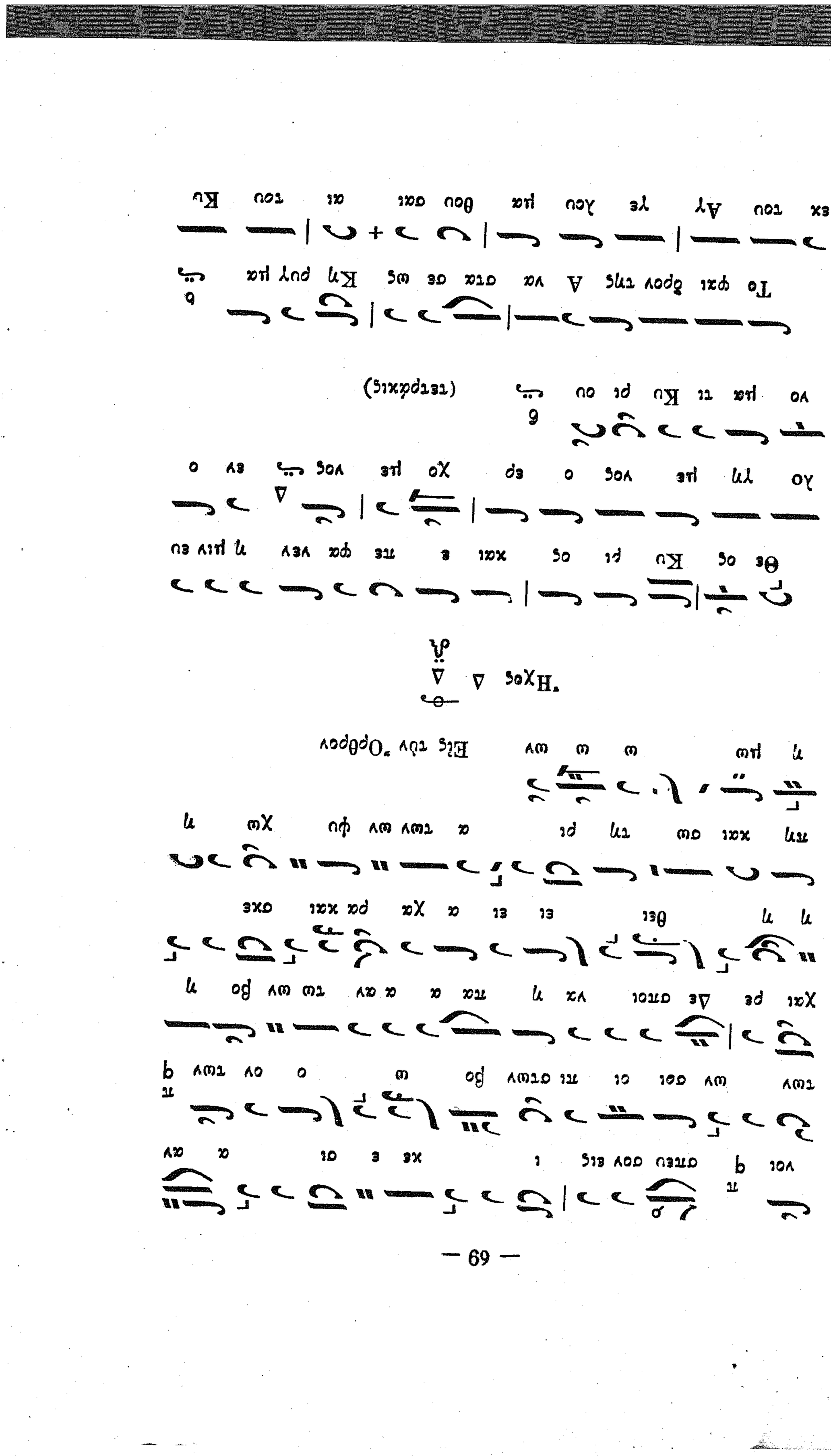

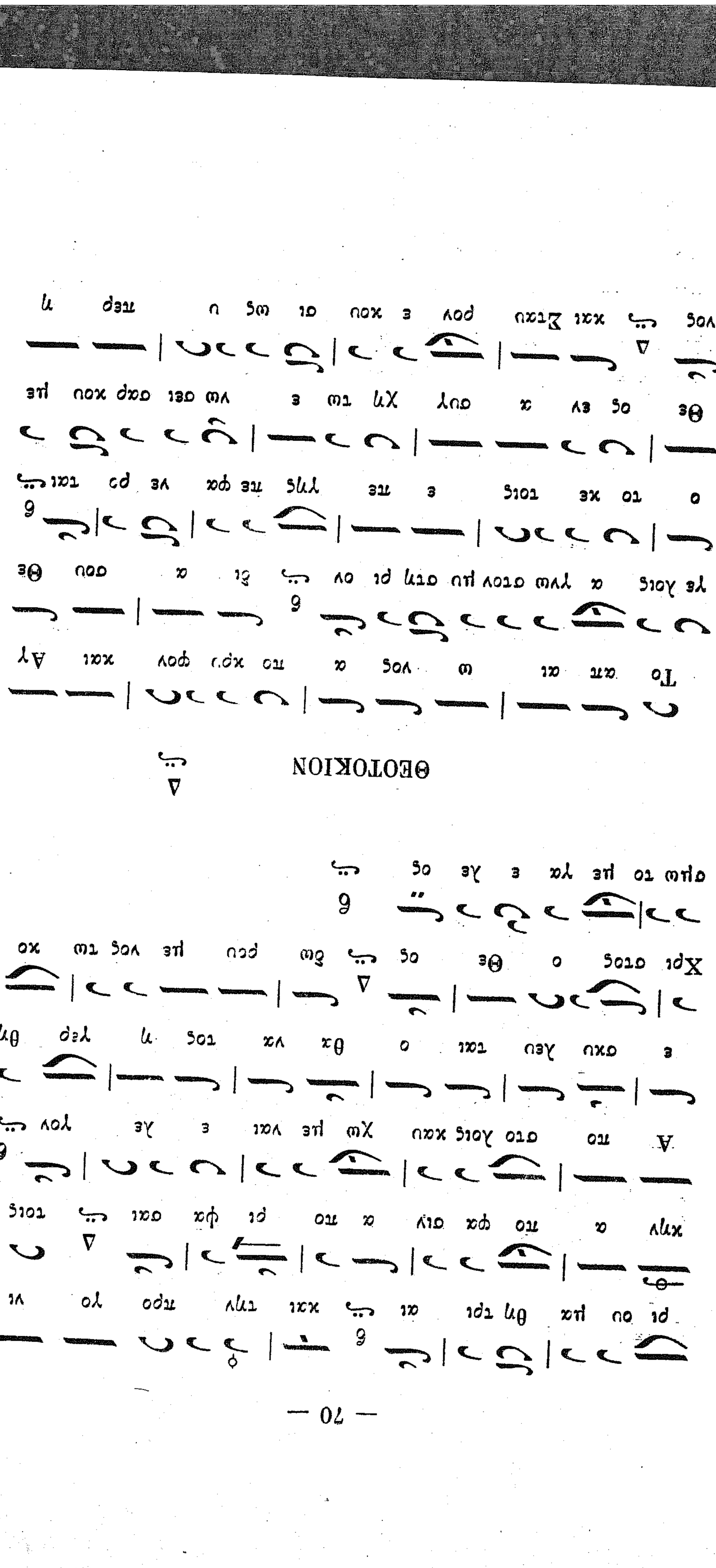

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ Δ

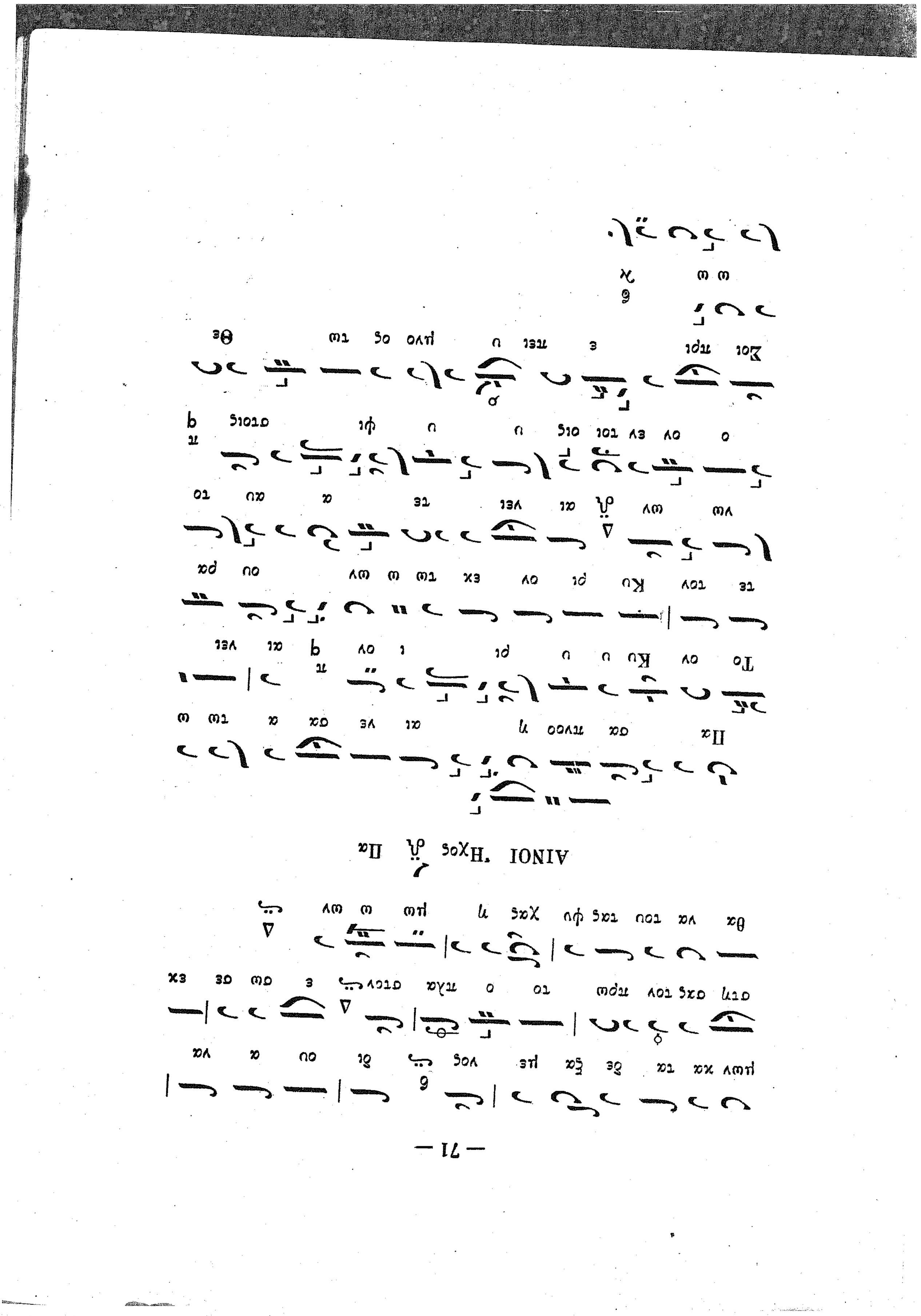

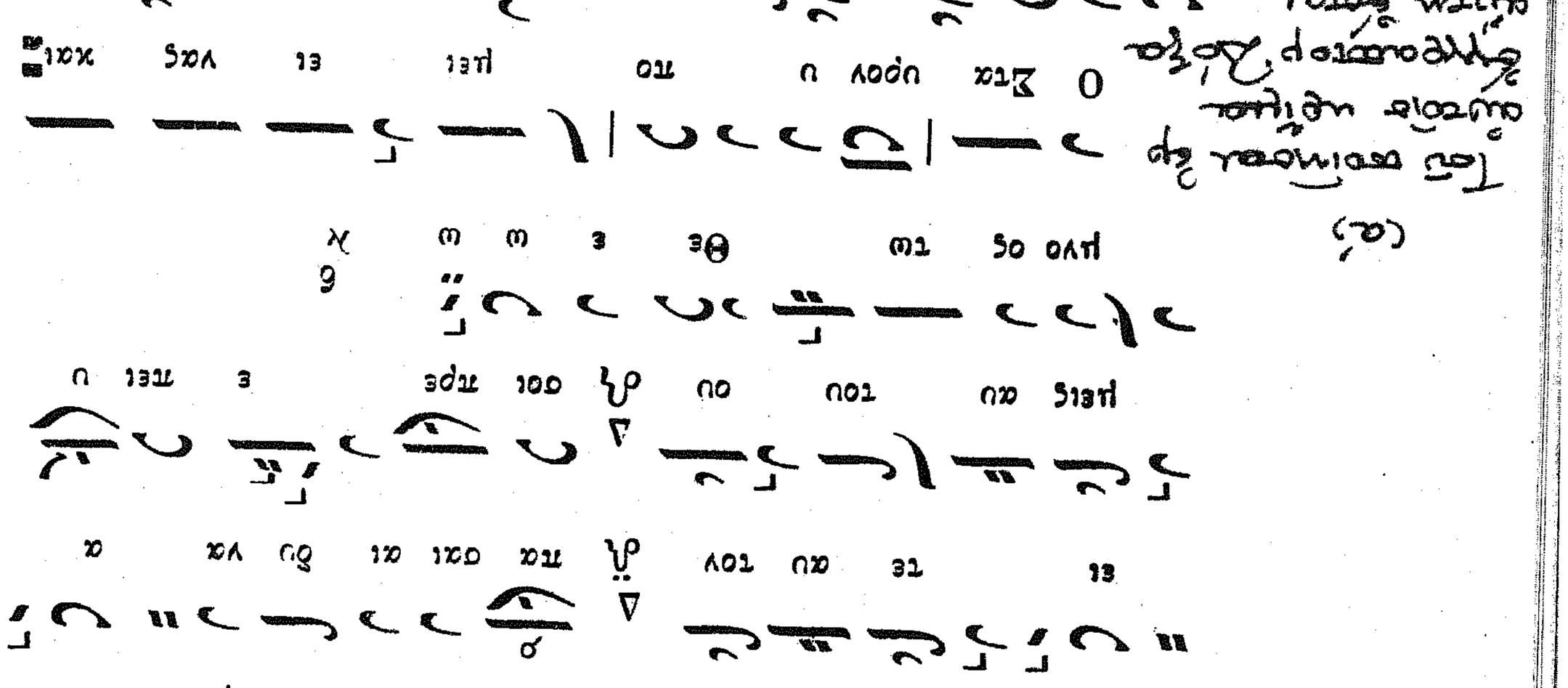

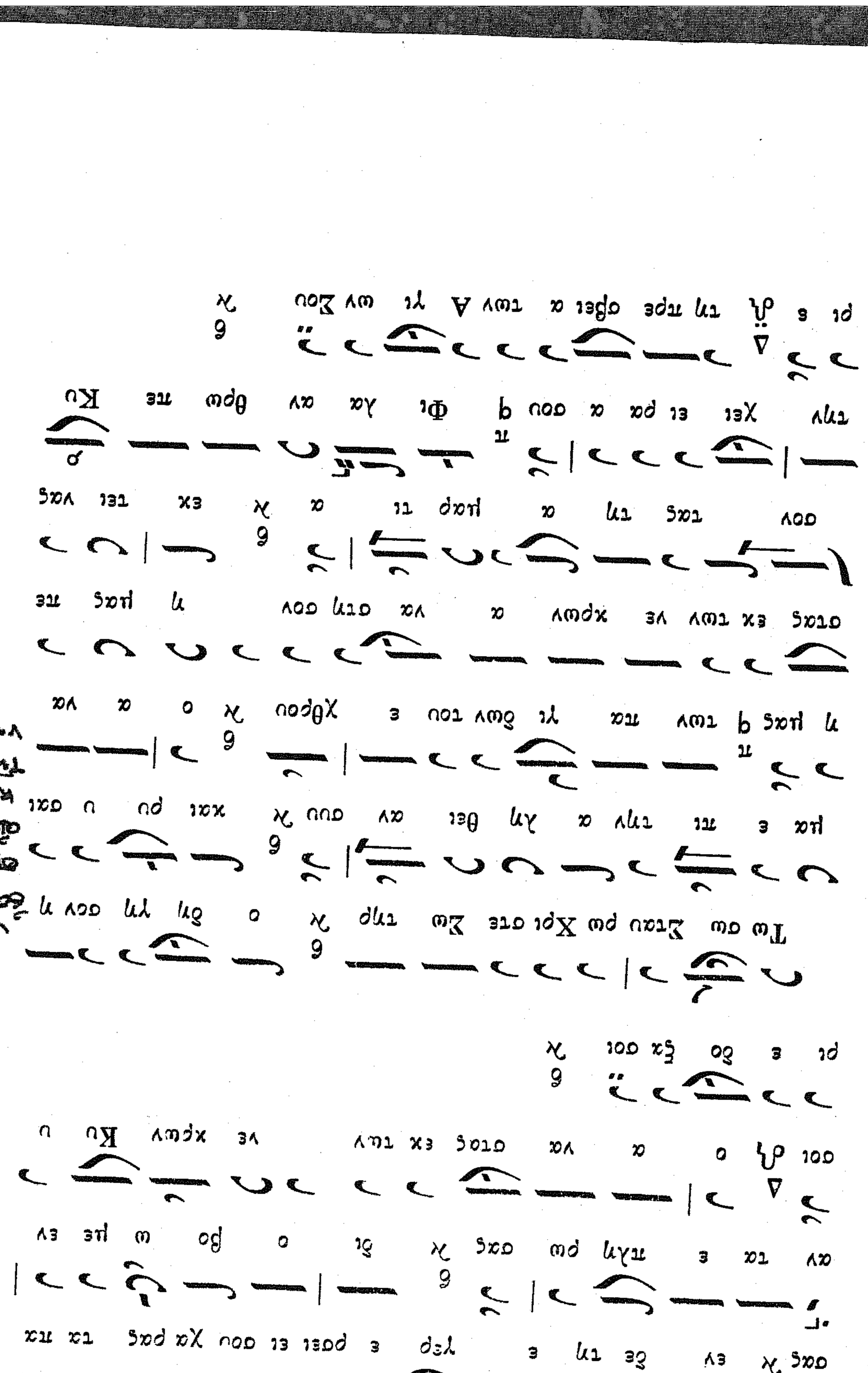

(δι')

Αἰμεῖτε λύτρον ἐν ὕμνῳ ὁδηγοῦσ' Τῶν πα τρι χων σου χολ πων π q μη χω ρι σθεις Μο

αἰμεῖτο λύτρον ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

νο γε νες λο γε του Θε ου λ ηλ θες ε πι γης λ

δι α φι λαν θρω πι αν π q αν θρω πος γε νο

με νος α τρε πτως λ καὶ Σταυ ρον καὶ θα να τον

υ πε μει νας σαρ κι ι Δ ὰ ο α πα θη

ης τη θε ο τη τι λ α να στας δε εκ νε

χρων λ α θα να σι αν πα ρε σχες τω γε

νεσ των αν θρω ω ω πων ως μο νος παν το δυ να μος

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἦχος πλ Α' πλ π πα

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ

σε ε π q ει σα α κου σο ον μου ει σα κον

σο μου ου Κυ ρι ε π q

(α)

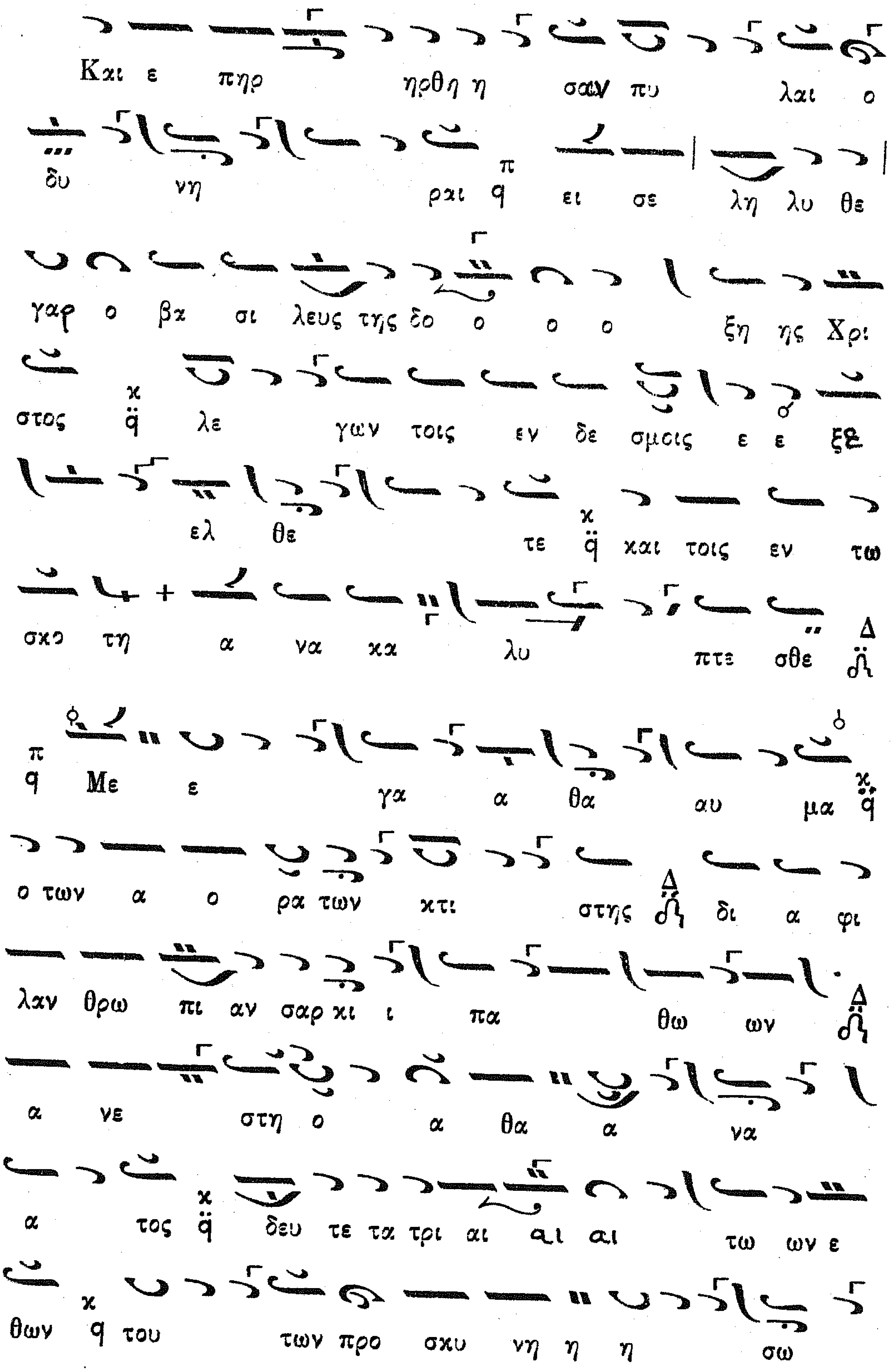

(γ')
ἐκ βαθέων
ἐκέκραξά
σοι, Κύριε·
Κύριε, εἰσά-
κουσον τῆς
φωνῆς
μου.

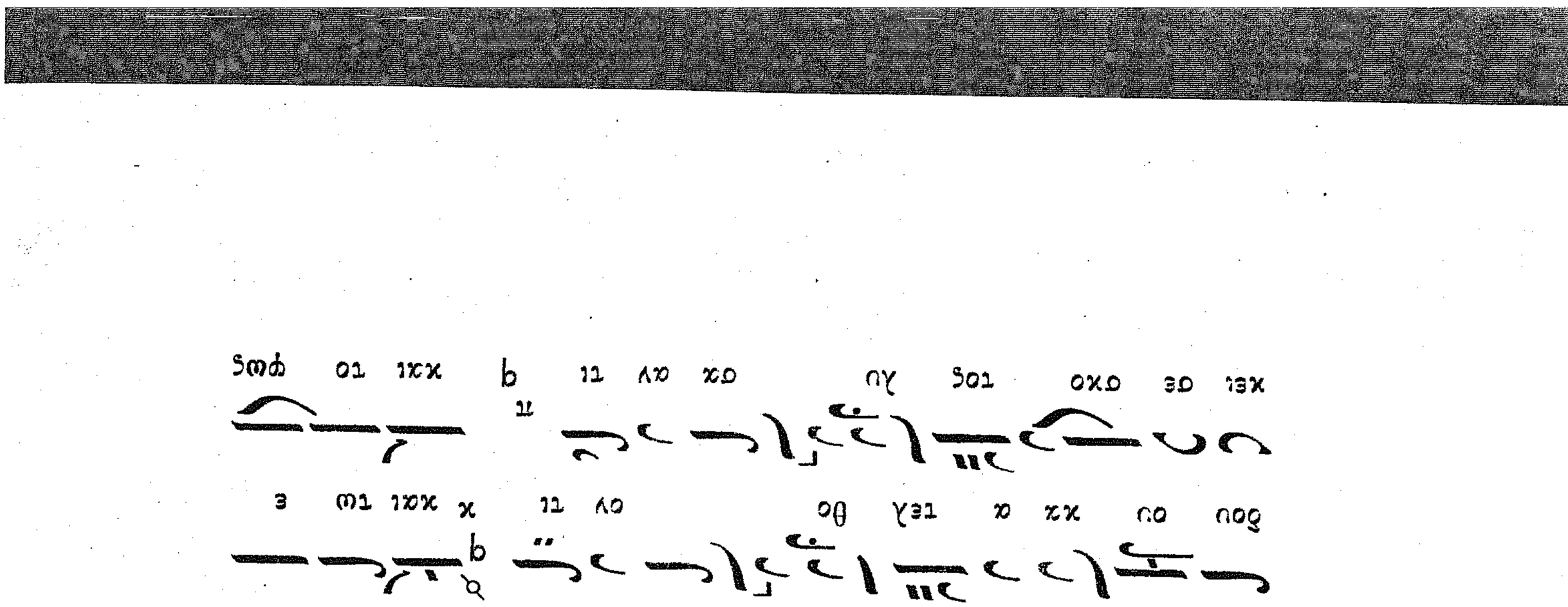

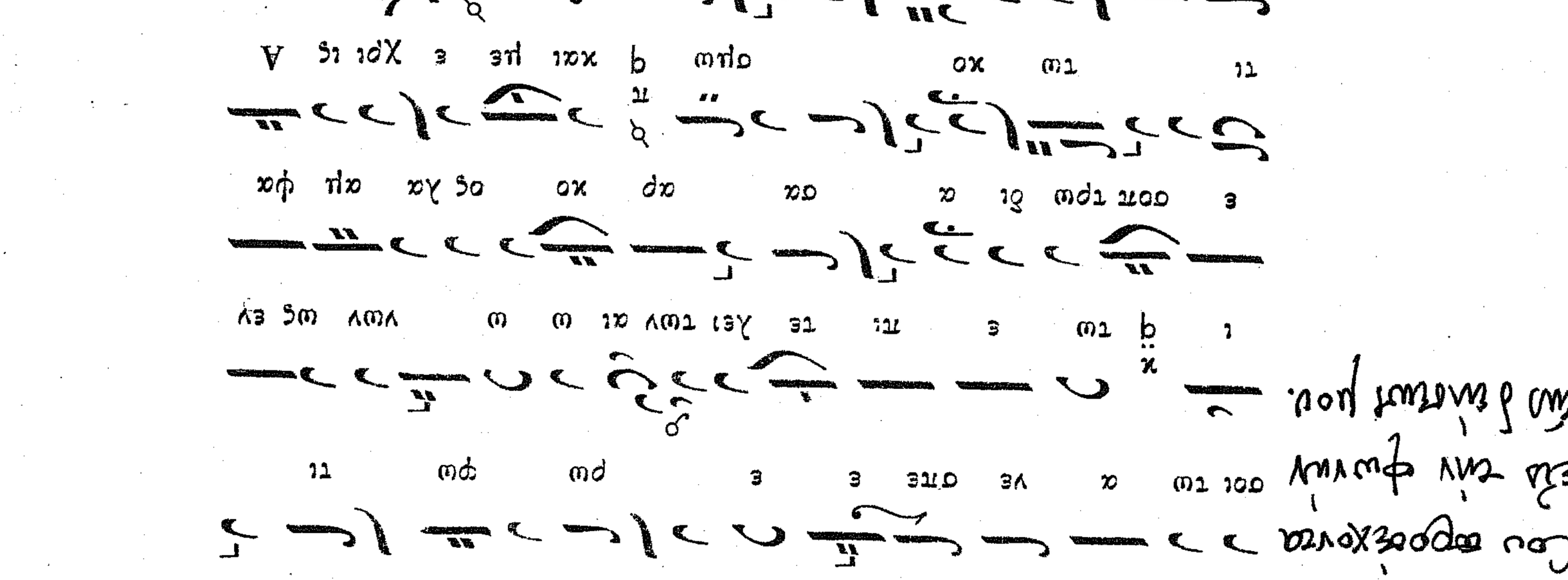

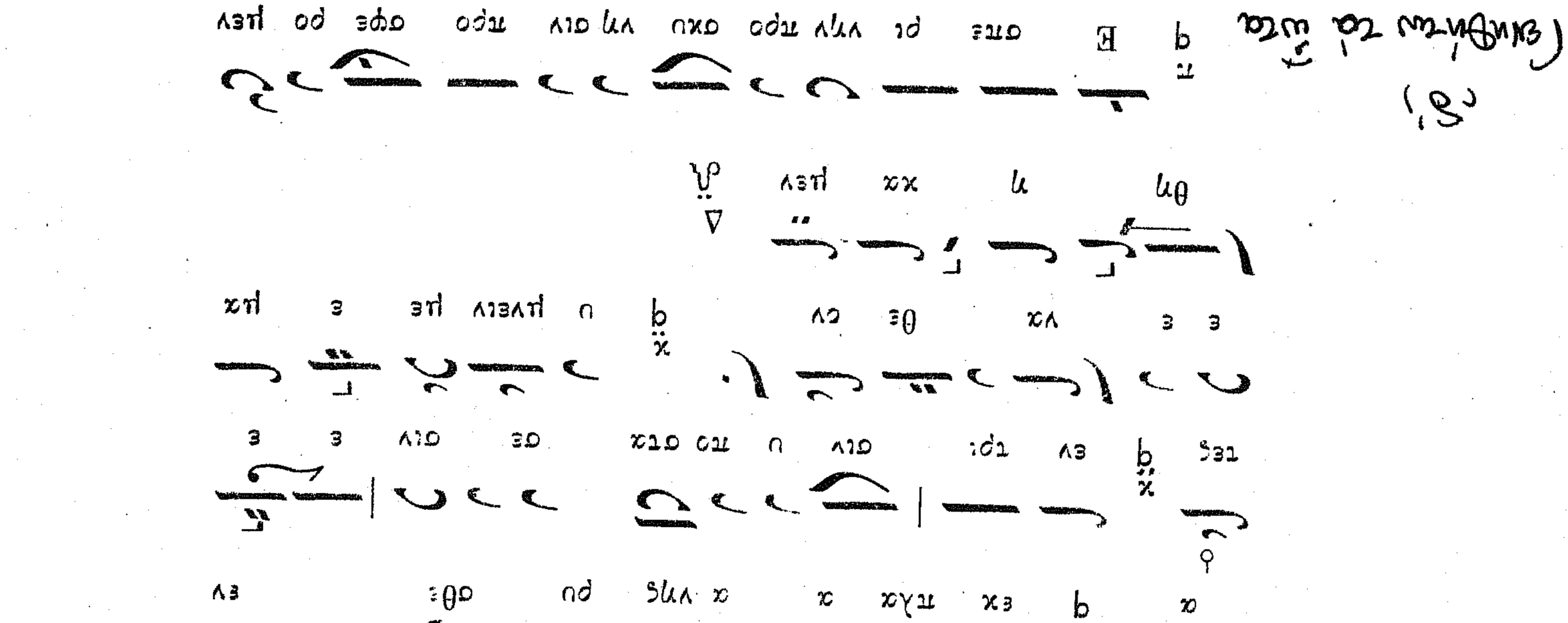

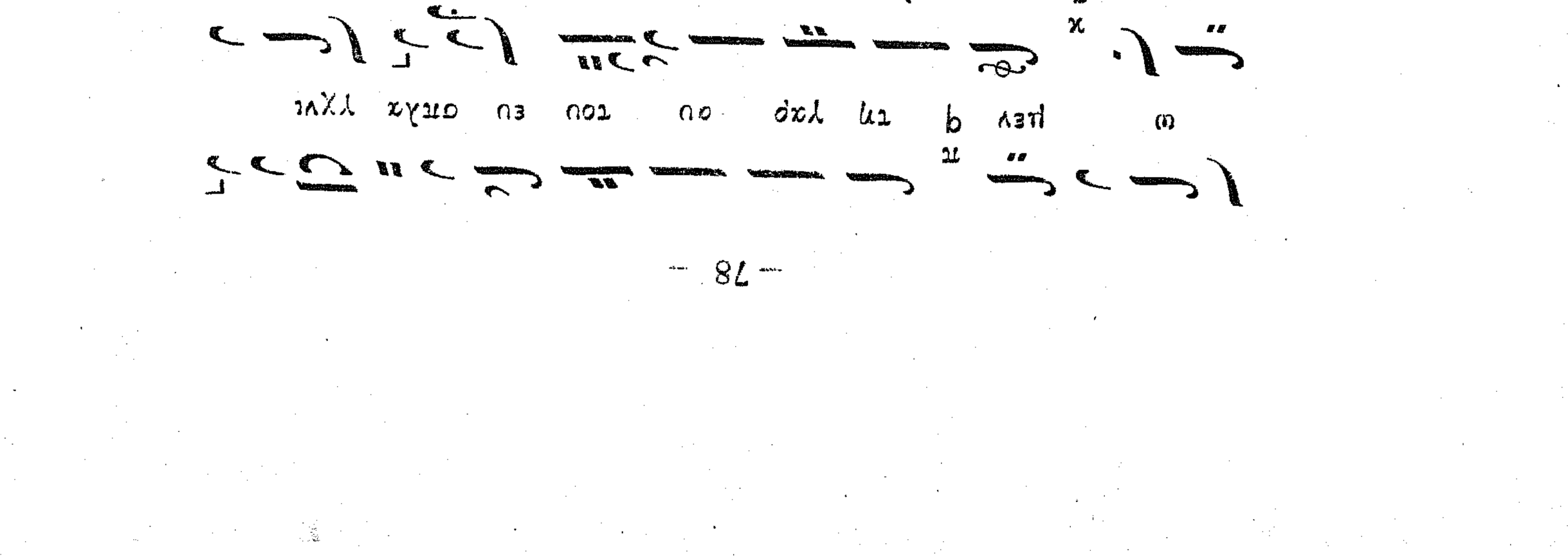

ἐκ σοι ἀπ̈ ἐμ̈ βαλ̈ ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ ἐν τῇ ψυχῇ μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου καὶ ἐκ τῶν διωκόντων με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου καὶ ἐκ τῶν διωκόντων με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου καὶ ἐκ τῶν διωκόντων με

(ε΄) Ἐαν ἀνομίαι σαρκός μου ἐπιβουλεύσωσιν μοι ἐπιβουλεύσωσιν μοι ἐπιβουλεύσωσιν μοι

(στ΄) Ἐλεήσατέ με ὁ θεός ὅτι ἐπεπήδησάν μοι ἐπεπήδησάν μοι ἐπεπήδησάν μοι

Ἐπεπήδησάν μοι ἐδίωξεν ὁ ἐχθρός μου ἐδίωξεν ὁ ἐχθρός μου ἐδίωξεν ὁ ἐχθρός μου

Ἐπεπήδησάν μοι ἐδίωξεν ὁ ἐχθρός μου ἐδίωξεν ὁ ἐχθρός μου ἐδίωξεν ὁ ἐχθρός μου

Ἐπεπήδησάν μοι ἐδίωξεν ὁ ἐχθρός μου ἐδίωξεν ὁ ἐχθρός μου ἐδίωξεν ὁ ἐχθρός μου

(ζ΄) Ἐαν ἀνομίαι σαρκός μου ἐπιβουλεύσωσιν μοι ἐπιβουλεύσωσιν μοι ἐπιβουλεύσωσιν μοι

Κύριε, Κύριε ἐπὶ σοὶ ἤλπισα σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥῦσαί με

Κύριε, Κύριε ἐπὶ σοὶ ἤλπισα σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥῦσαί με

Κύριε, Κύριε ἐπὶ σοὶ ἤλπισα σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥῦσαί με

Δόξα καὶ νῦν Θεοτόκον

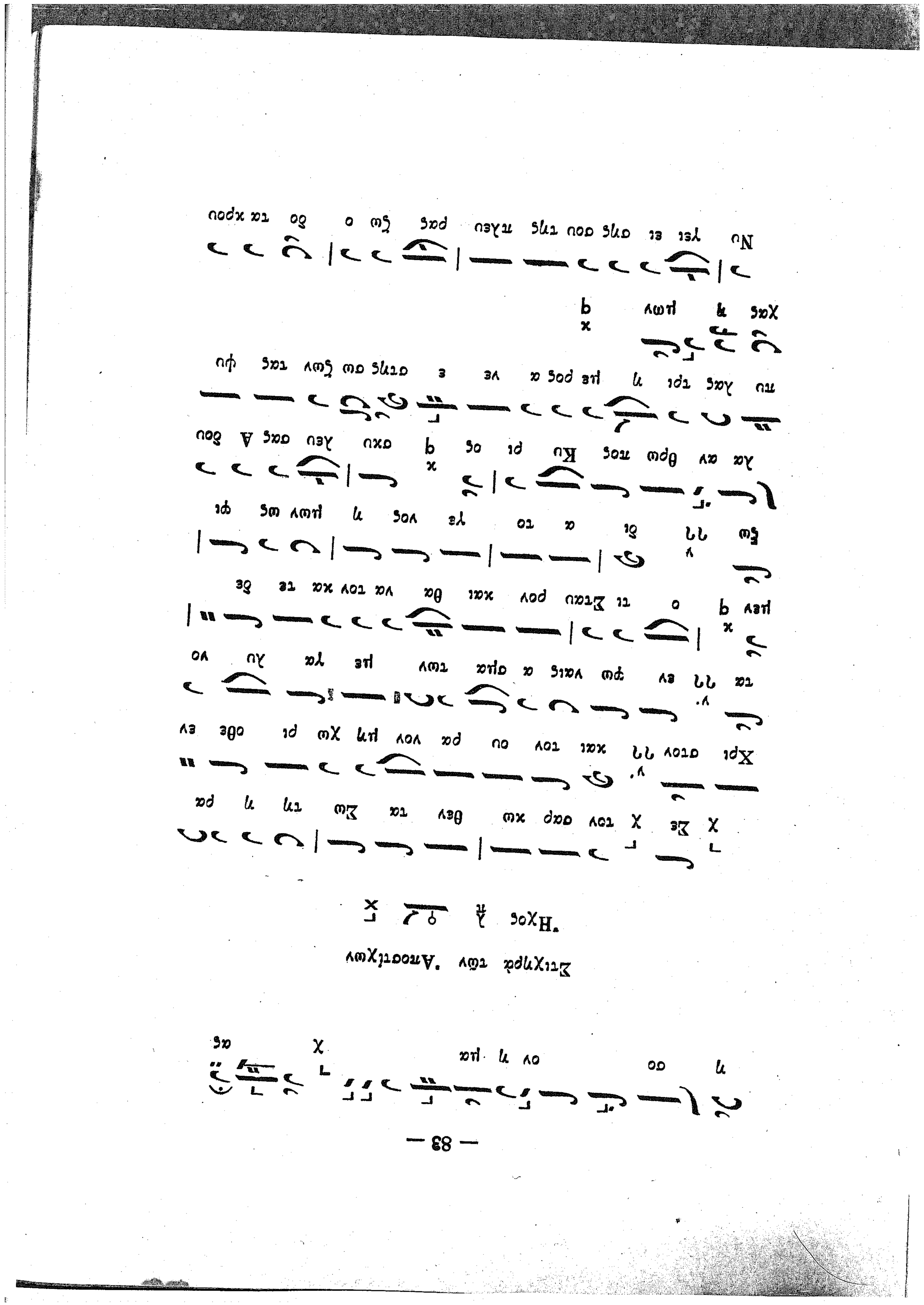

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

τὸν ἐκ Παρθενίου χθὲς τὰ εἰς σω-

θὲν ὁδὸν κυρίου ἐπορεύετο καὶ ἀνα-

γινώσκων προφήτην Ἡσαΐαν τὸν

υἱὸν Ἀμώς. εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμα τῷ

Φιλίππῳ· πρόσελθε καὶ κολλήθητι

τῷ ἅρματι τούτῳ. προσδραμὼν δὲ

ὁ Φίλιππος ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγι-

νώσκοντος Ἡσαΐαν τὸν προφήτην

καὶ εἶπεν· ἆρα γε γινώσκεις ἃ ἀνα-

γινώσκεις; ὁ δὲ εἶπεν· πῶς γὰρ ἂν

δυναίμην ἐὰν μή τις ὁδηγήσῃ με;

καὶ παρεκάλεσεν τὸν Φίλιππον

Εἰς τὸν Ὄρθρον

ἵνα καθίσας συναναγνοῖ αὐτῷ. ἡ δὲ

περικοπὴ τῆς γραφῆς ἣν ἀνεγίνω-

σκεν ἦν αὕτη· ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν

ἤχθη καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κεί-

ραντος αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ

ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. ἐν τῇ ταπει-

νώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη·

τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται;

ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

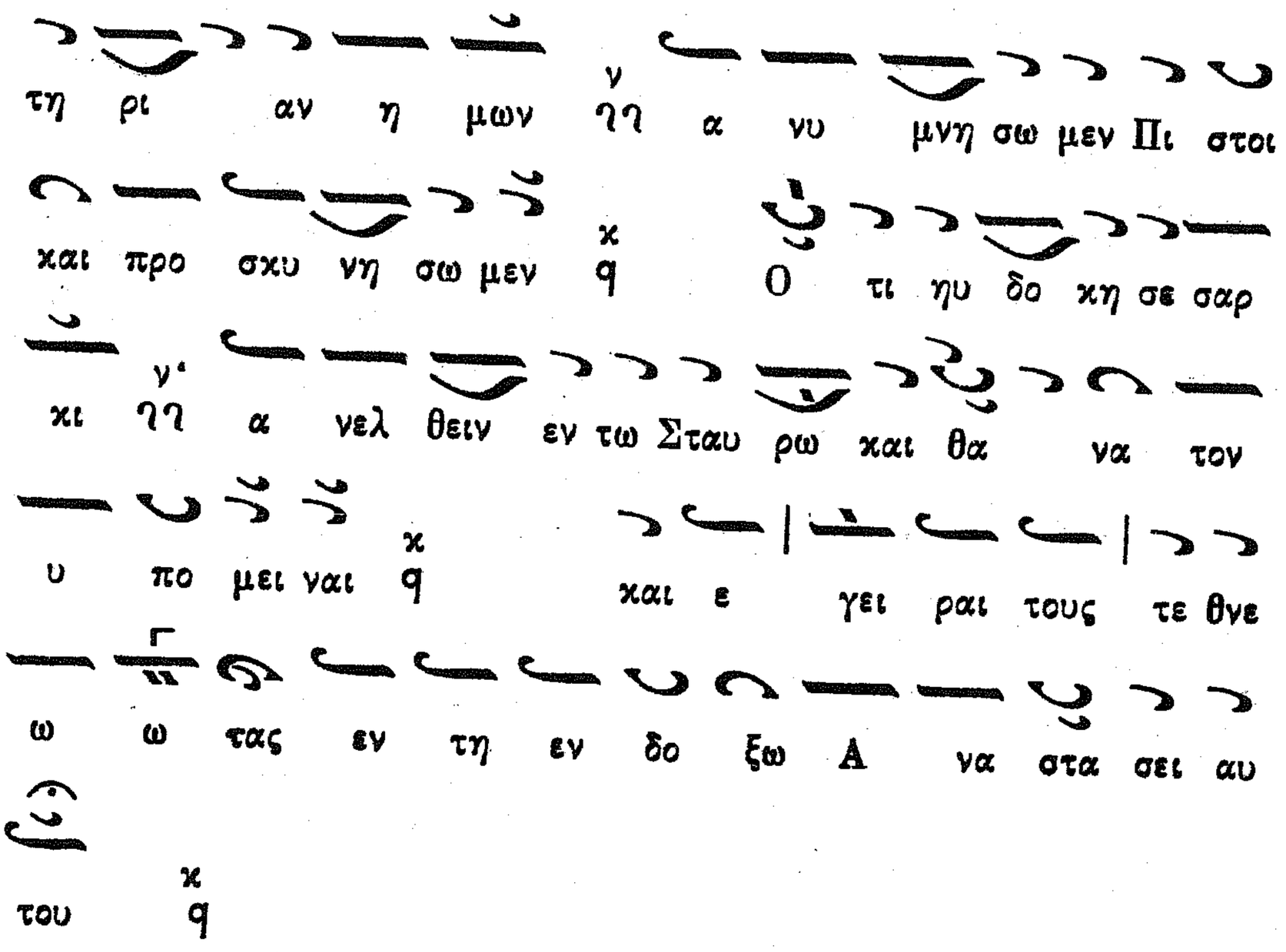
στοι Πι μεν σω μνη νυ α νη μων αν η ρι τη
σαρ σε κη δο ηυ τι Ο q b χ
τον να Σταυ ρω και θα θειν εν τω α νελ γ' νη χι
νε θνε τους ρει γει ε και χαι
αυ σει στα να Α ξω δο εν τη εν τας ω ω
του q χ
Δόξα τὸ αὐτὸ
Και νῦν
Χαι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ τος q χ
χαι ρε τει χος και σχε πη του προσ τρε χον των ει
σε q χ χαι ρε α χει μα στε λι μη ην και α
πει ρο γα με q χ η τε χου σα εν σαρ κι
τον οι η την σου και θε ον πρε σβε ευ ου σα μη

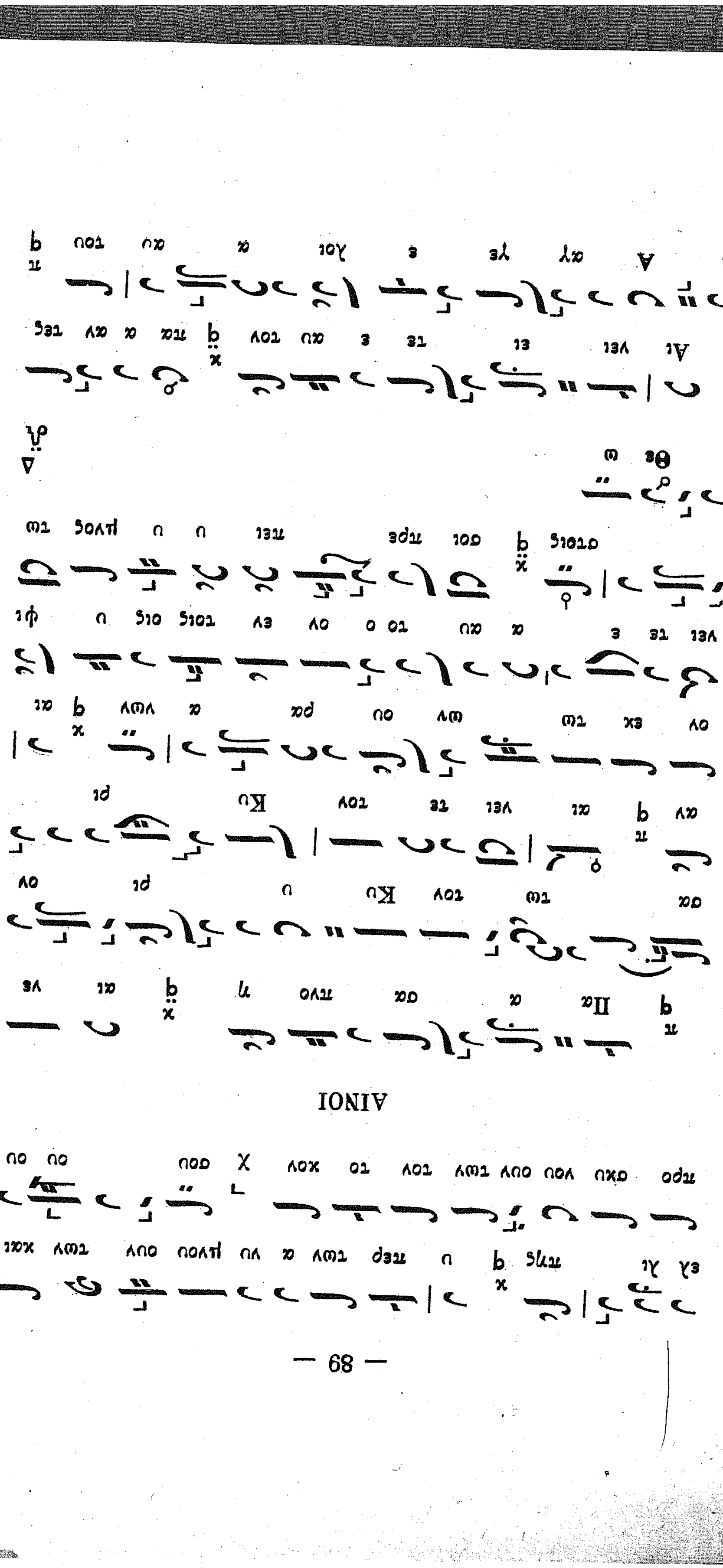

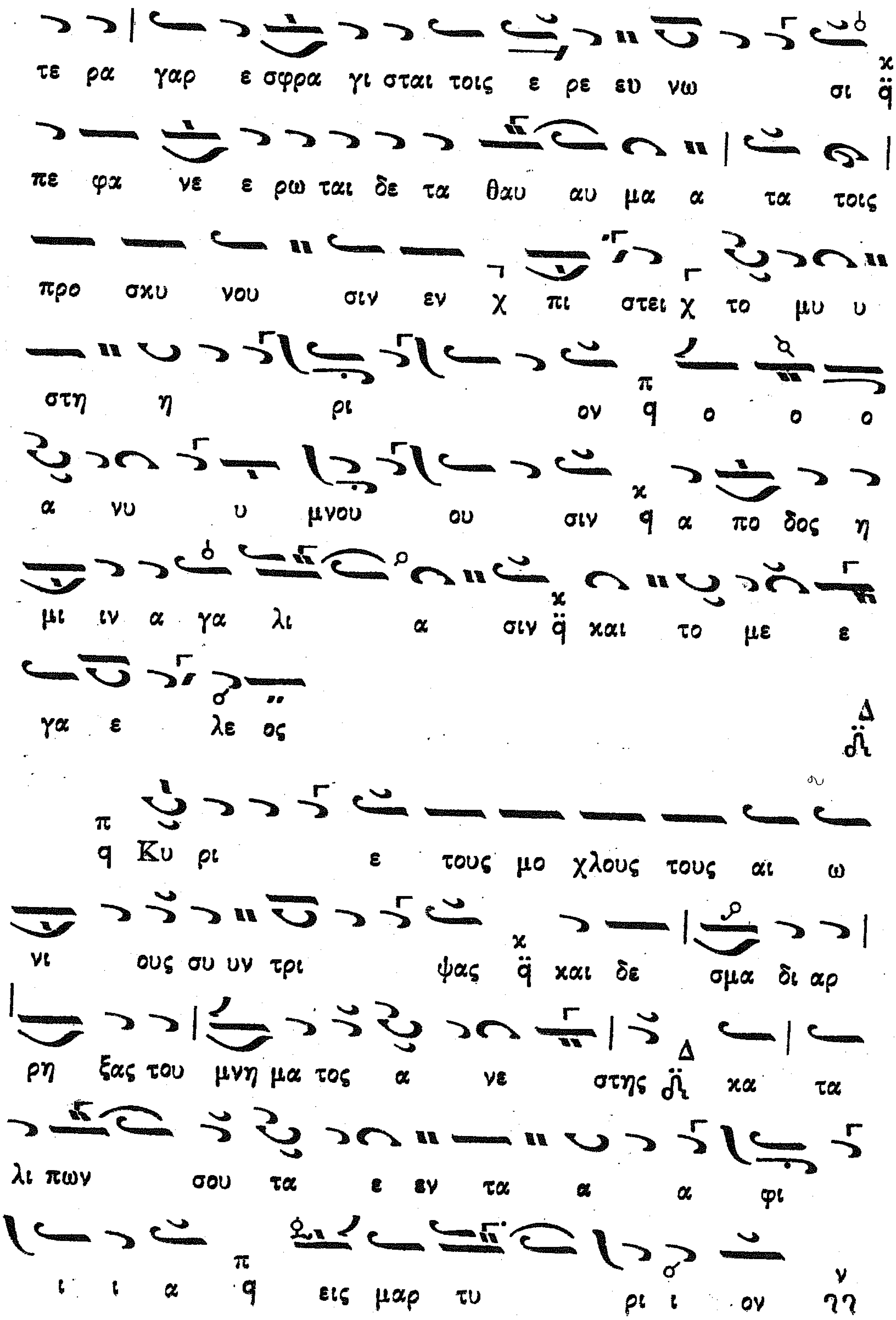
τε ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ρε ευ νω σι ϙ̈
πε φα νε ε ρω ται δε τα θαυ αυ μα α τα τοις
προ σκυ νου σιν εν χ πι στει χ το μυ υ
στη η ρι ον ϙ ο ο ο
α νυ υ μνου ου σιν ϙ α πο δος η
μι ιν α γα λι α σιν ϙ̈ και το με ε
γα ε λε ος
ϙ Κυ ρι ε τους μο χλους τους αι ω
νι ους συ υν τρι ψας ϙ̈ και δε σμα δι αρ
ρη ξας του μνη μα τος α νε στης και τα
λι πων σου τα ε εν τα α α φι
ι ι α ϙ εις μαρ τυ ρι ι ον

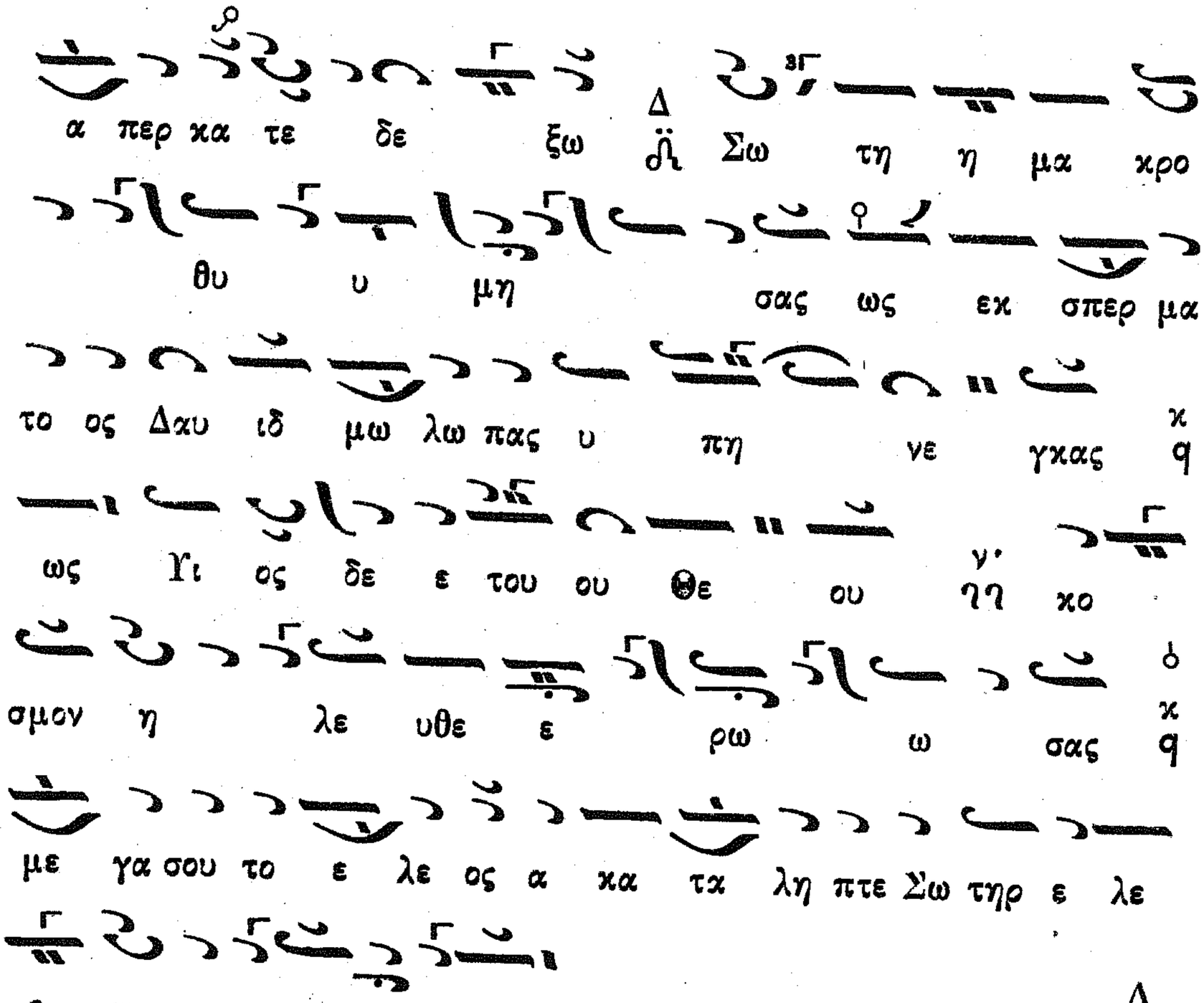

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΩΝ ΤΟΥ ΠΛΑΓΙΟΥ Β' ΗΧΟΥ

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας

Ἦχος πλ δ Πα

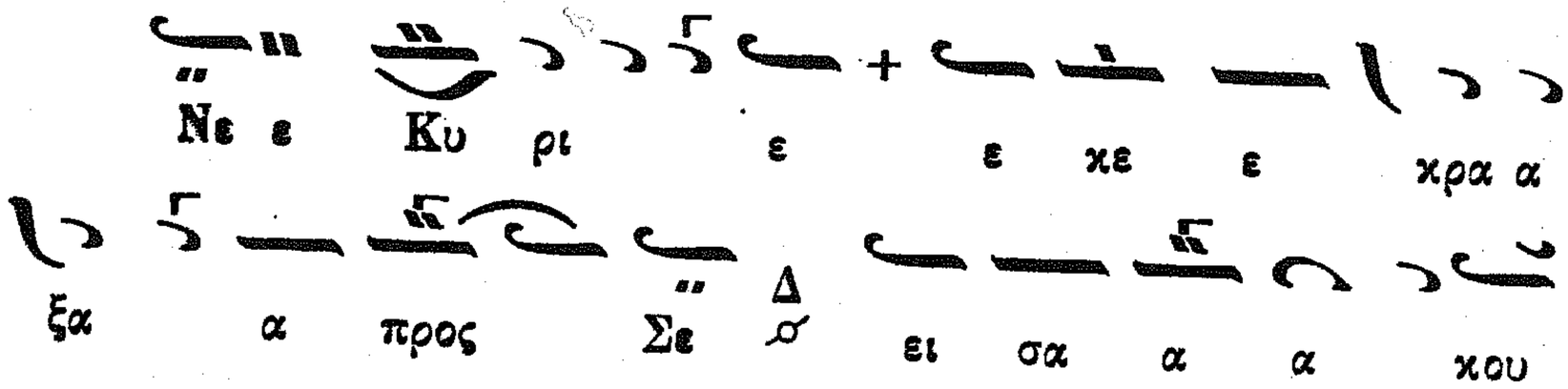

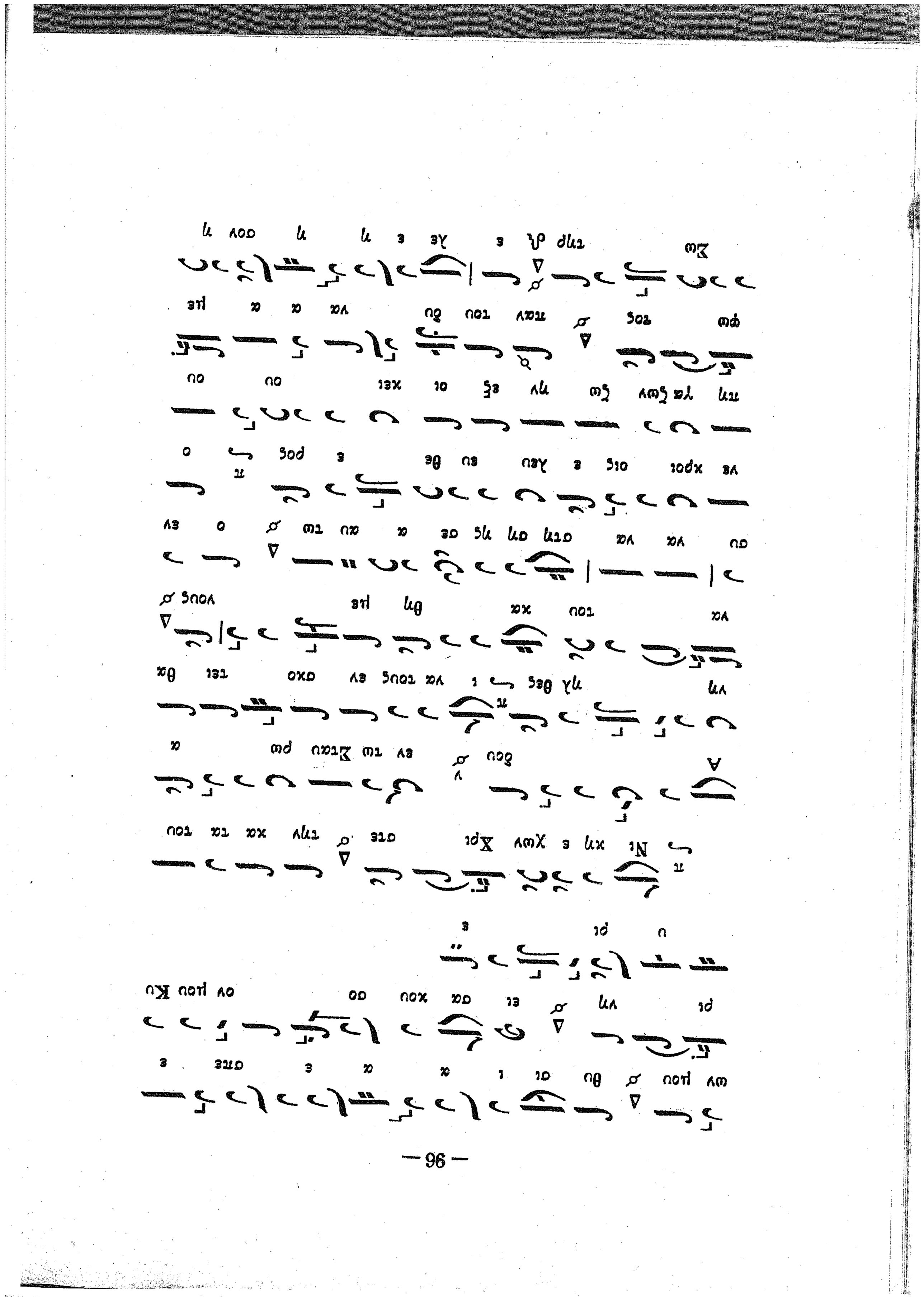

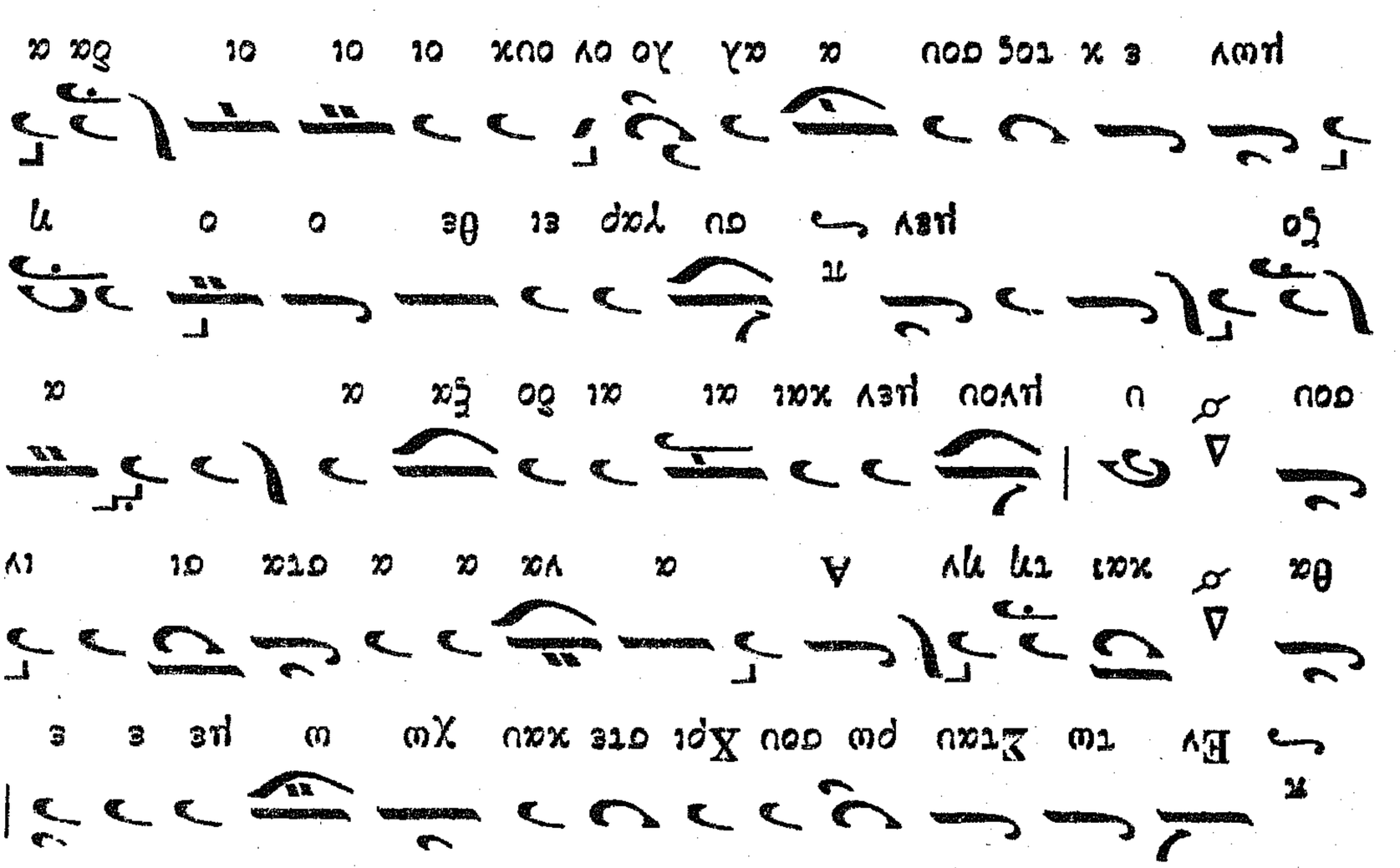

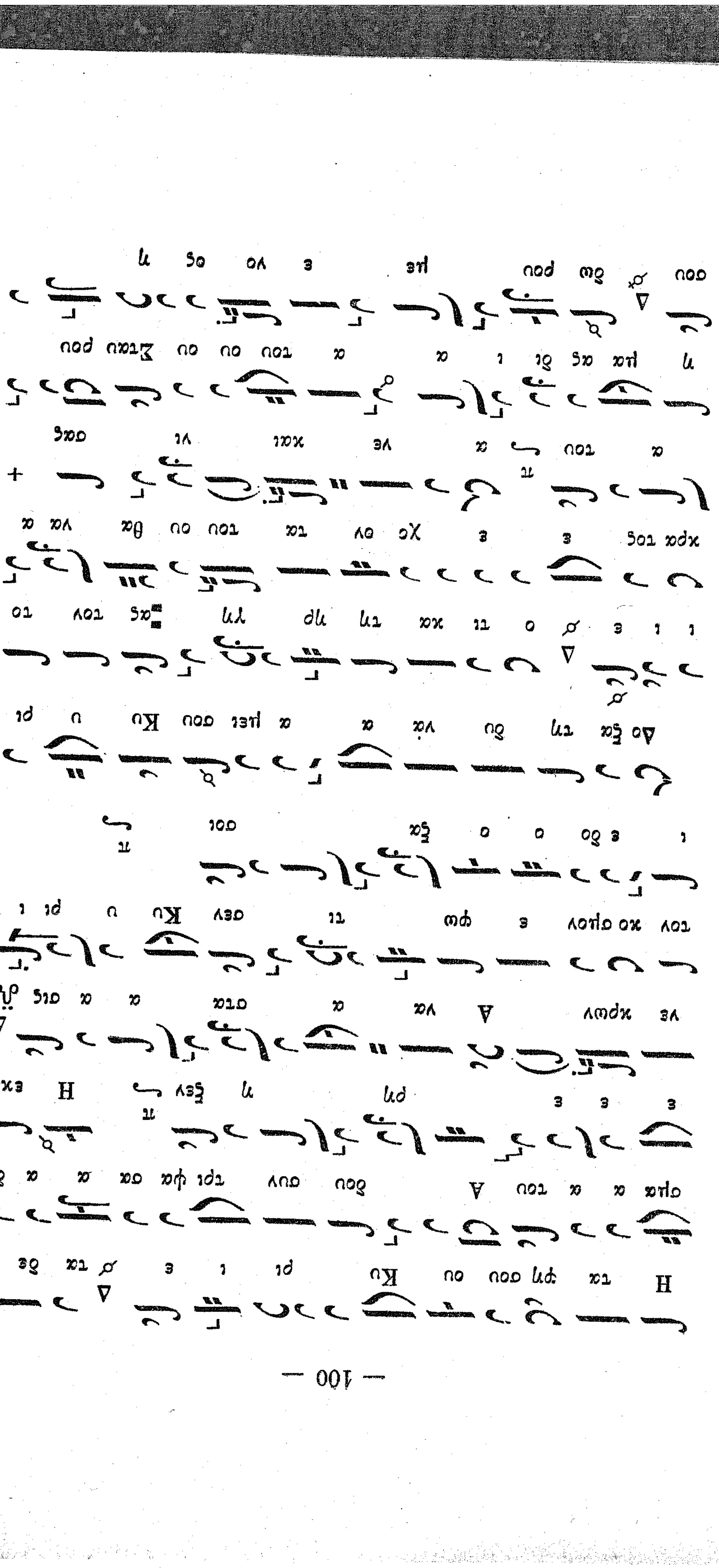

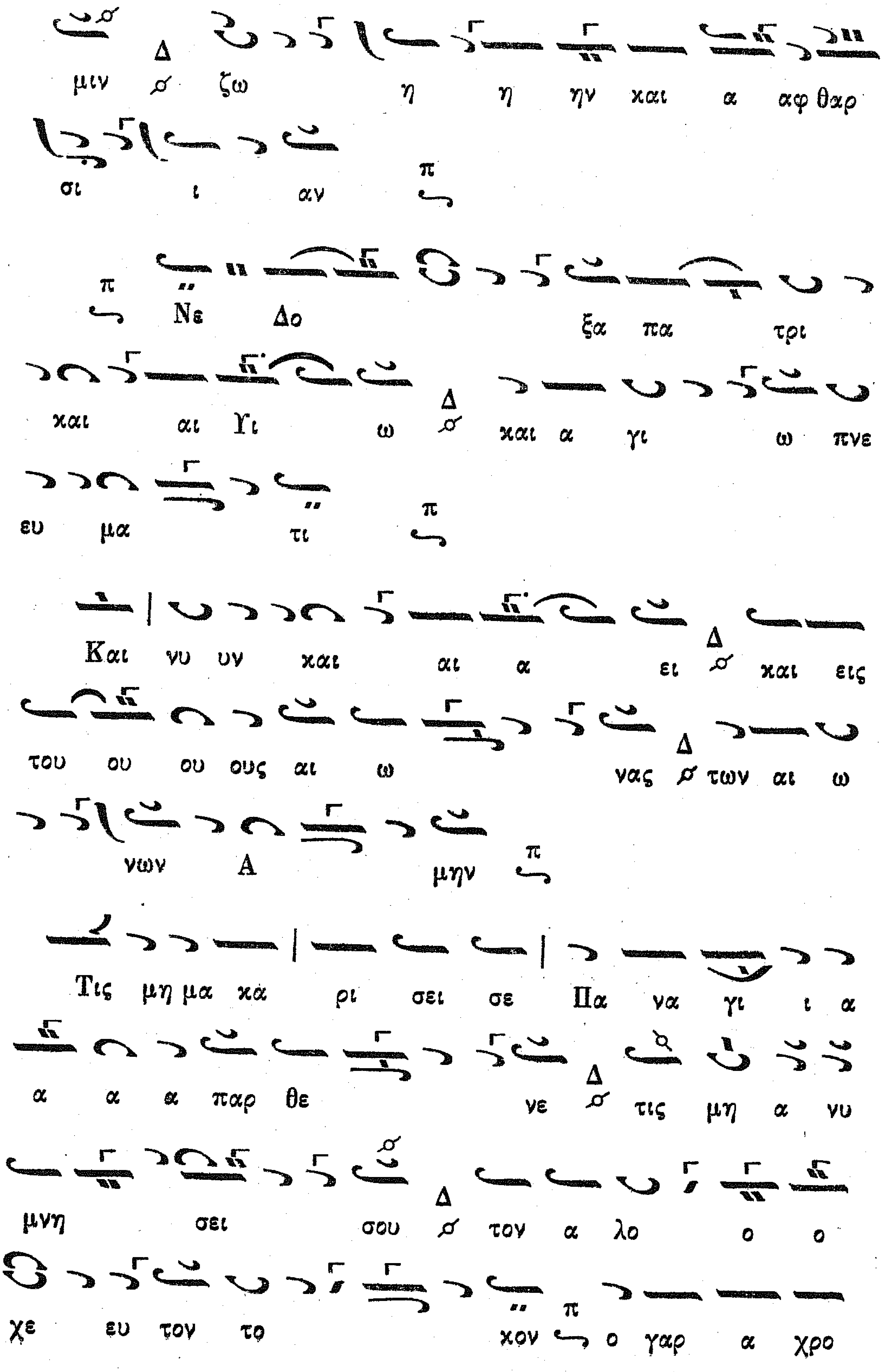
μιν ζω η η ην και α αφ θαρ
σι ι αν
Νε Δο ξα πα τρι
και αι Υι ω και α γι ω πνε
ευ μα τι
Και νυ υν και αι α ει και εις
του ου ου ους αι ω νας των αι ω
νων Α μην
Τις μη μα κά ρι σει σε Πα να γι ι α
α α α παρ θε νε τις μη α νυ
μνη σει σου τον α λο ο ο
χε ευ τον το χον ο γαρ α χρο

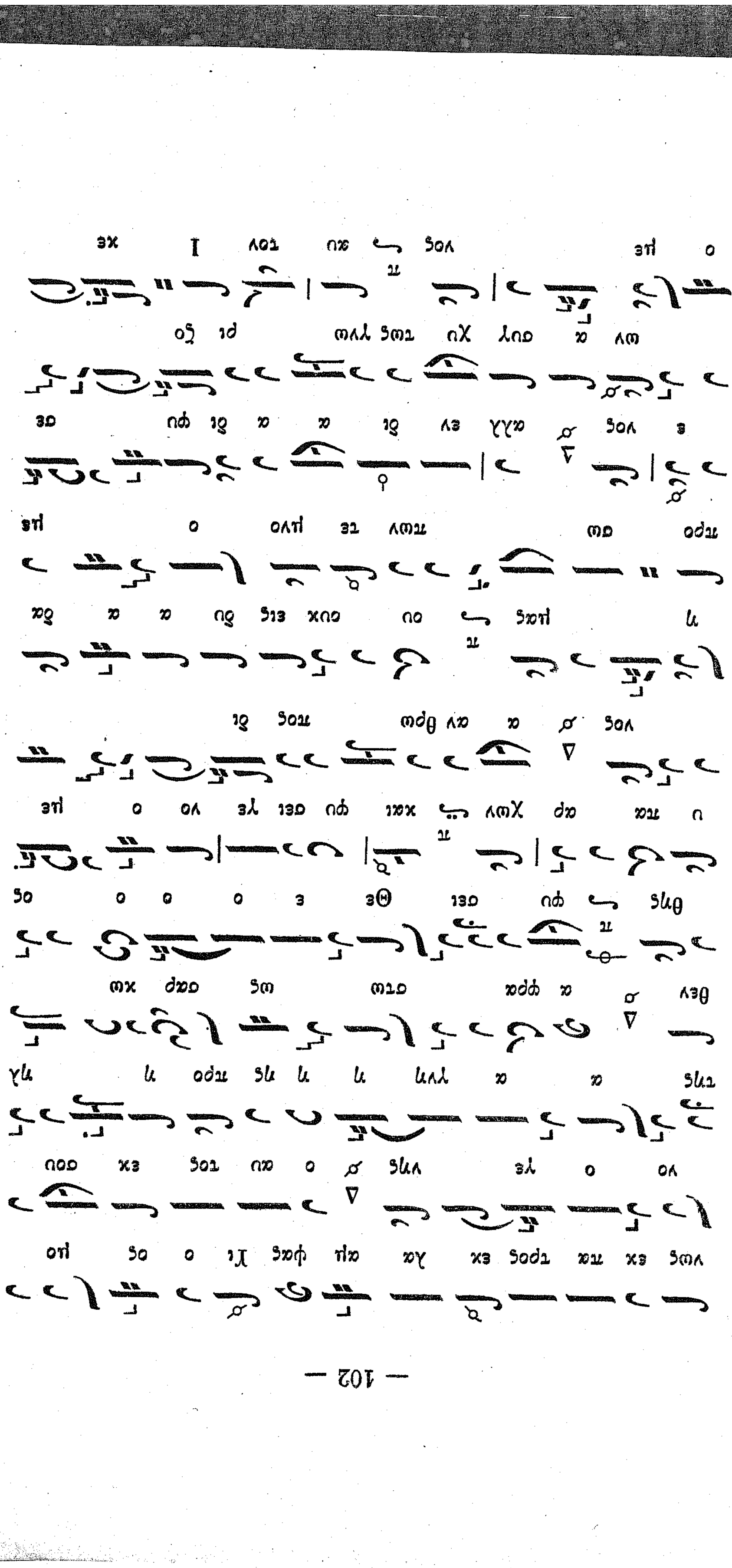

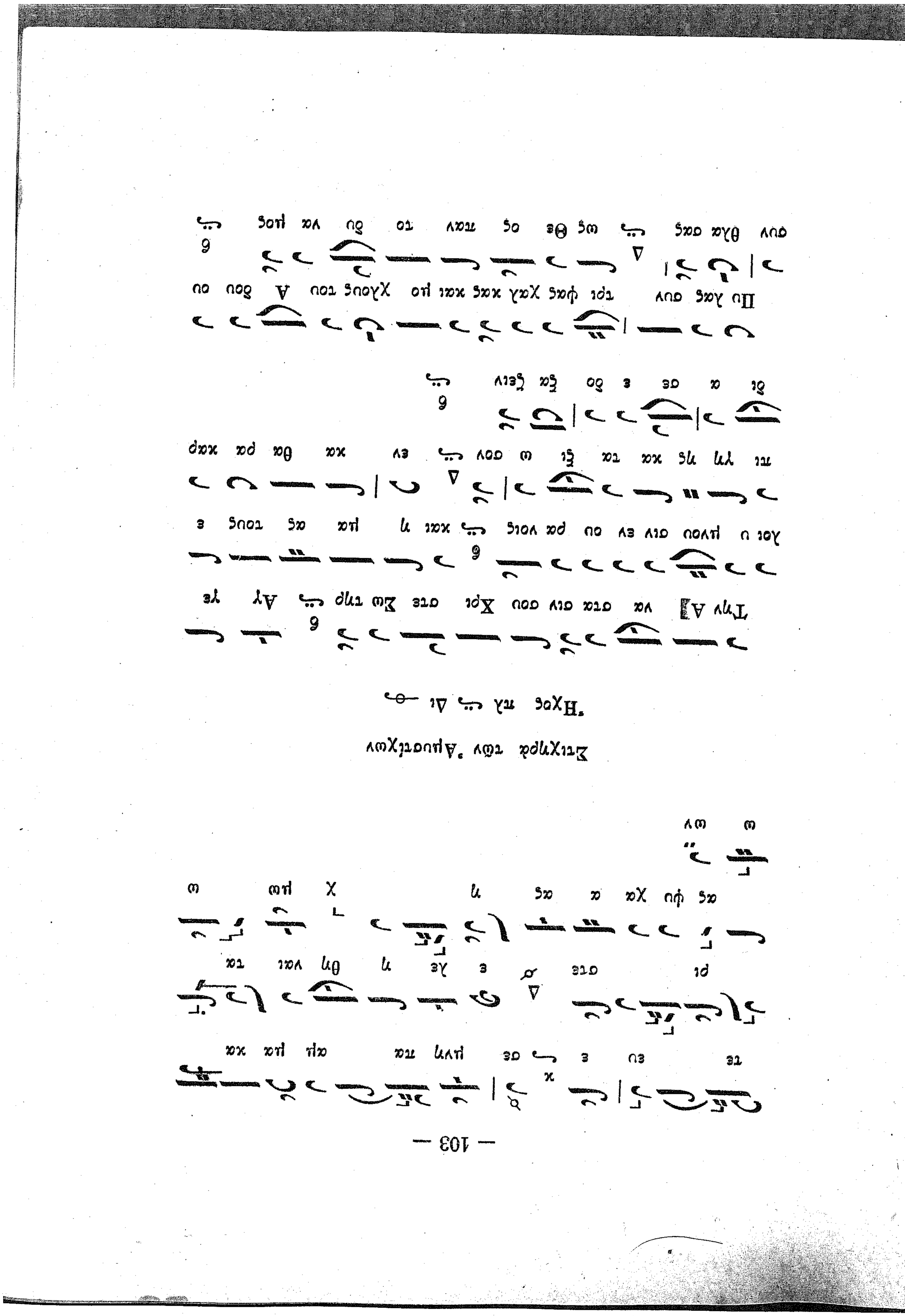

γε νος αν θρω πων πε πτω χος α νε στη σας
δι α του το και η μεις συμ φω νω ως βο ω μεν
ο α να στας εκ των νε χρων Κυ ρι ε
δο ξα α σοι οι
Ρευ σε ως η μας τους πα λαι Χρι στος ε πα
νορ . θω ω σαι θε λων Σταυ ρω προ σπη γνυ ται και
τω φω τε θει ται ον Μυ ρο φο ο ο
ροι γυ ναι κες με τα δα κρυ ω ων ζη του
σαι θρη νου σαι ε λε γον Οι μοι Σω τηρ τω ων α
παν των Πως κα τε δε ξω τα φω ω οι κη
σαι οι κη σας δε θε λων πως ε κλα πης πως με
τε τε θης Ποι ος δε το πος το σον ζω η φο

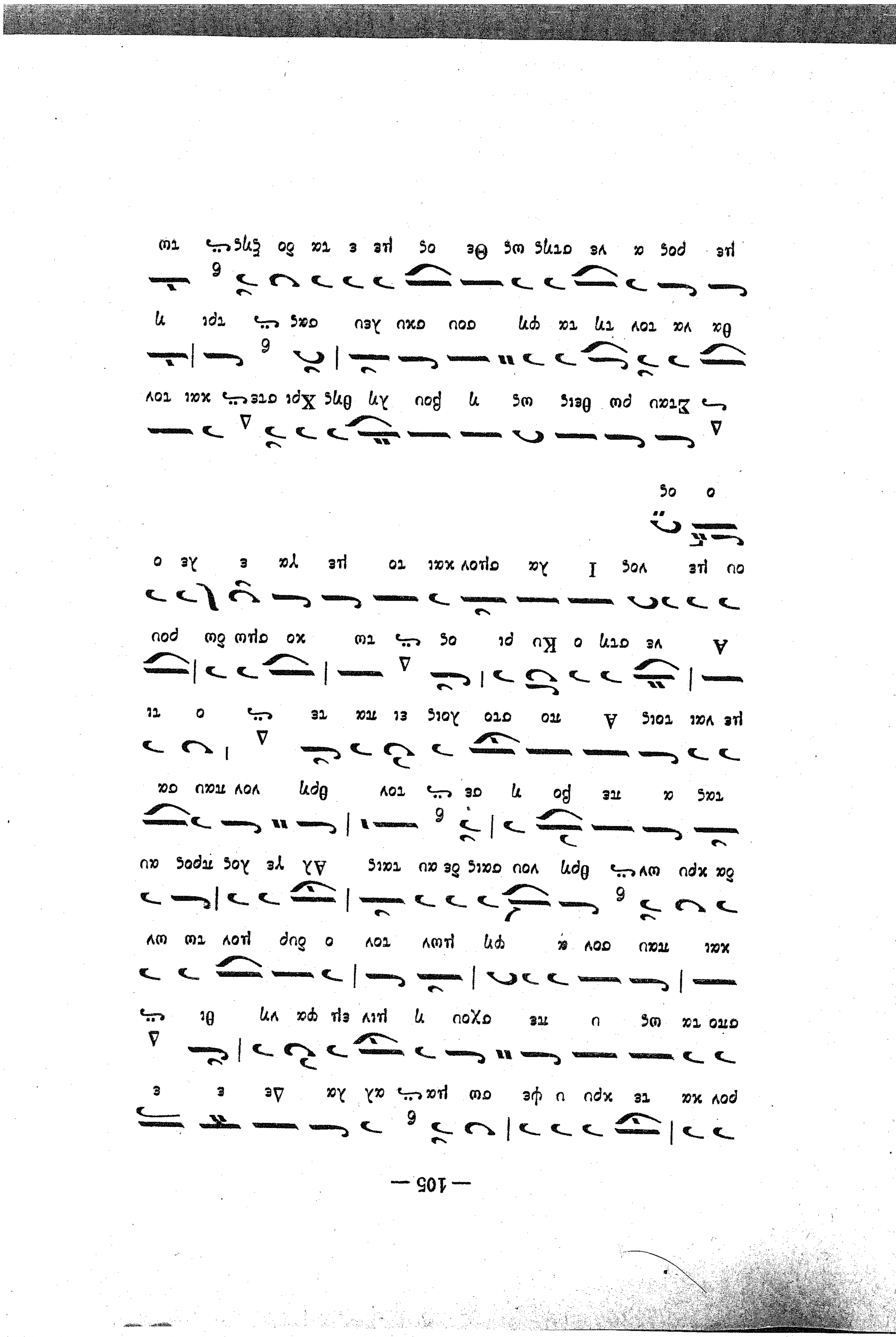

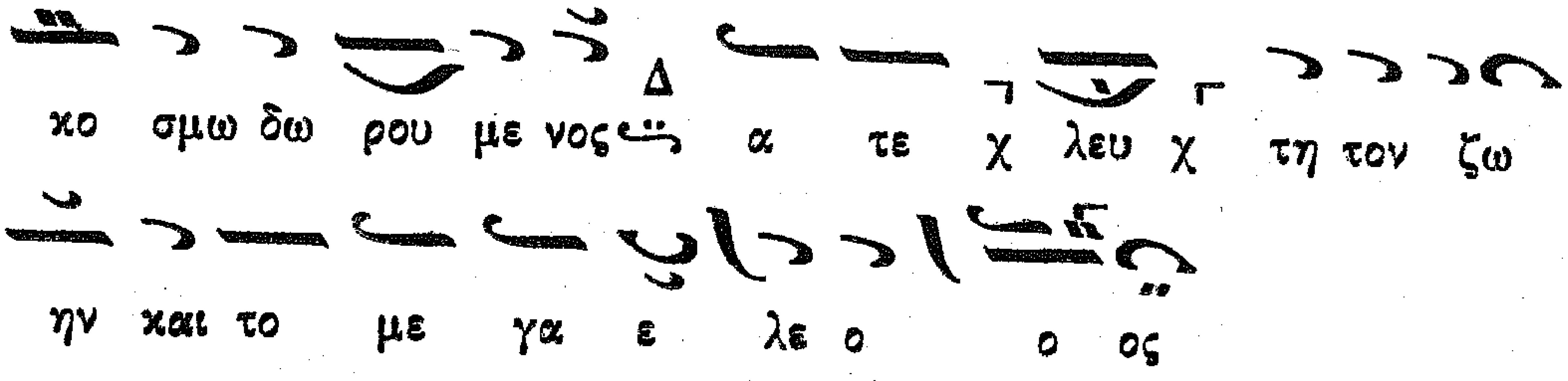

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον

Ἦχος πλ Δι

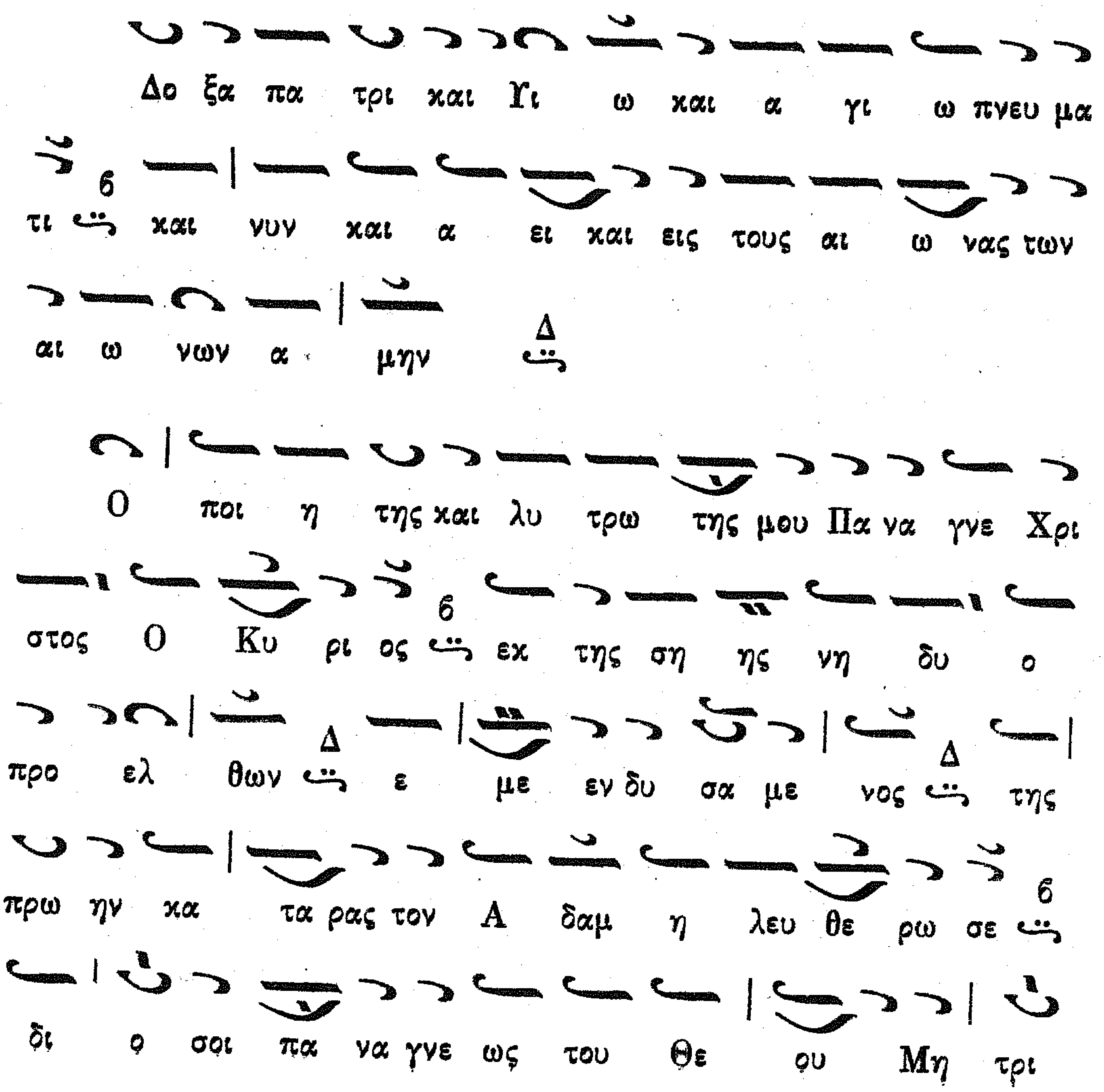

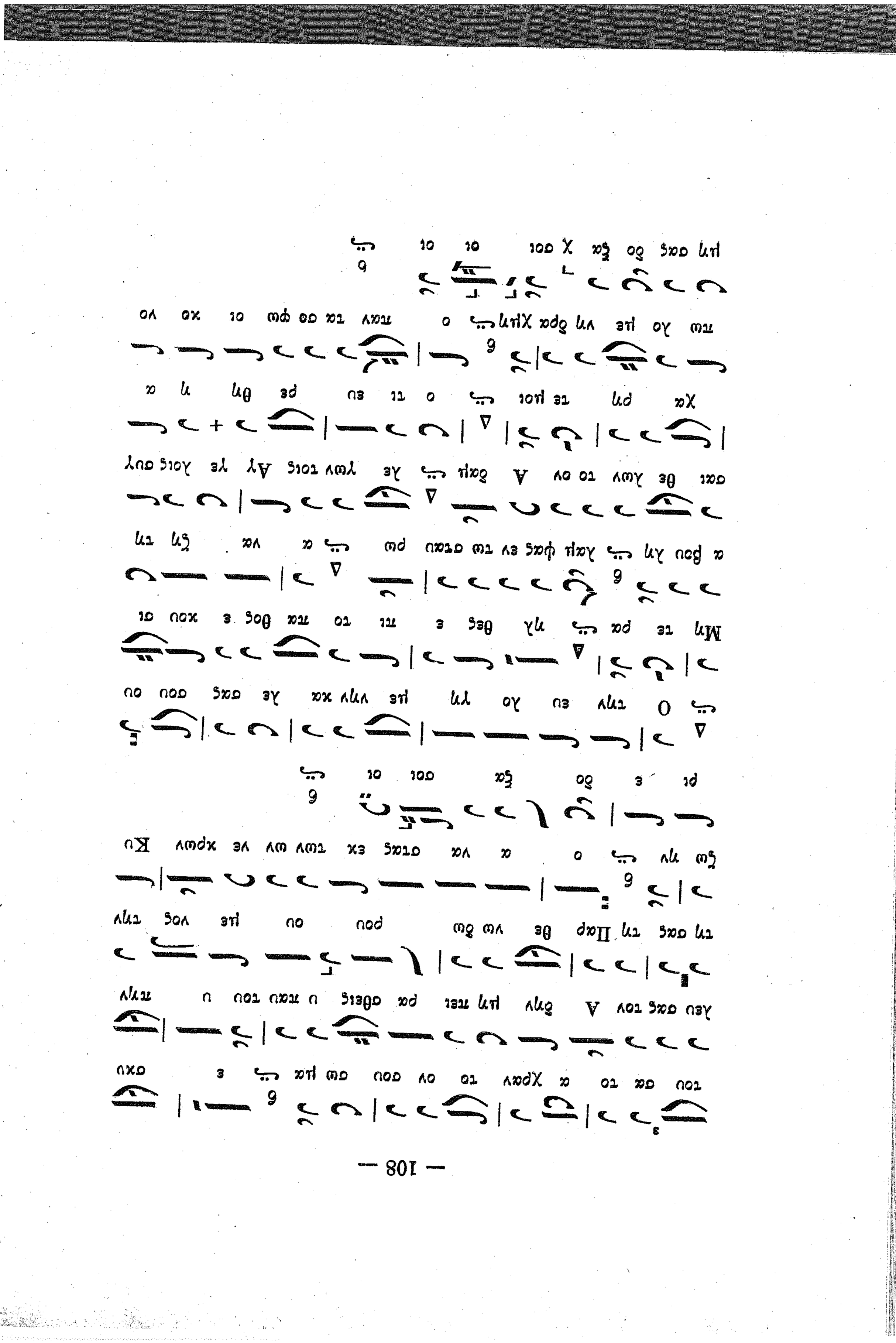

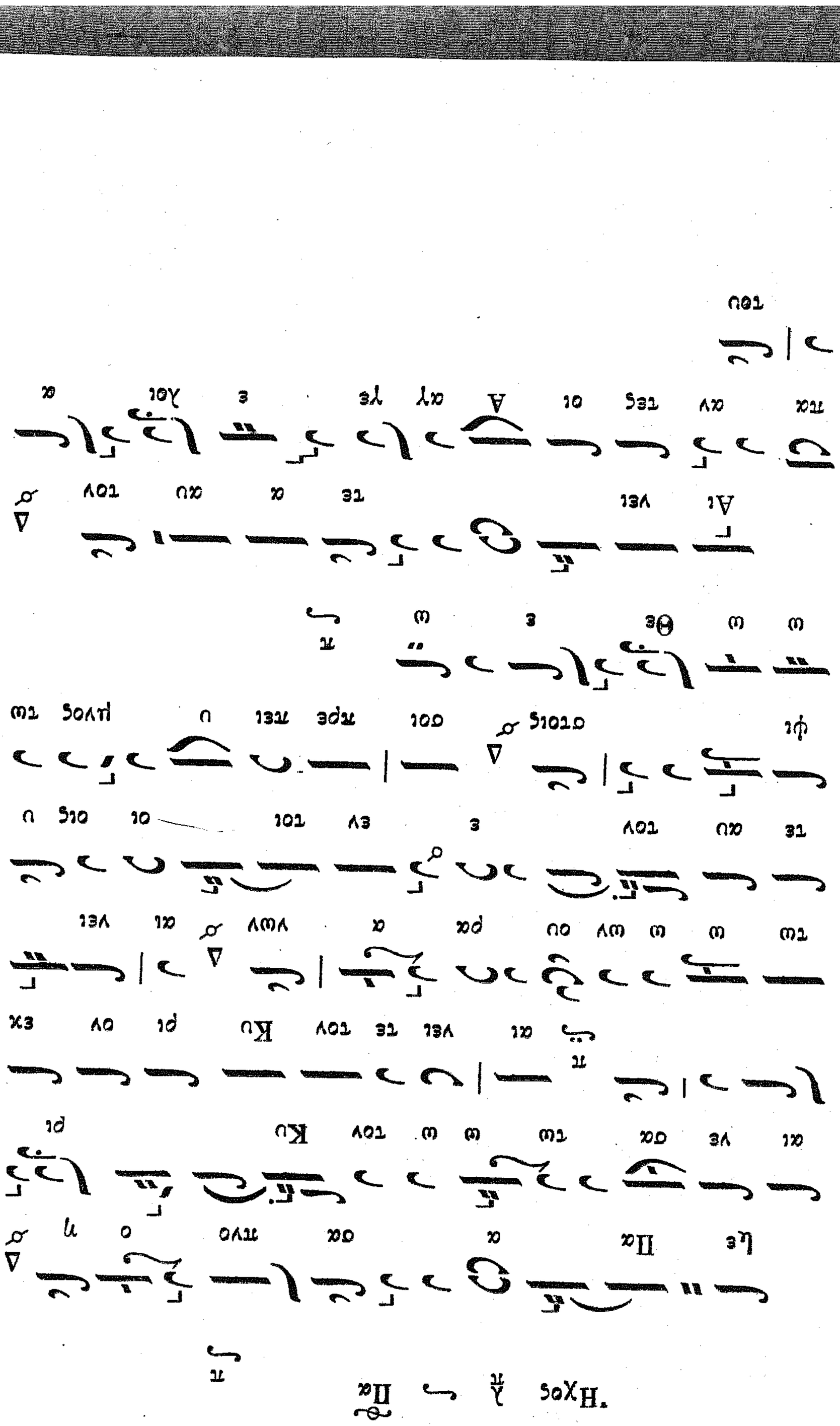

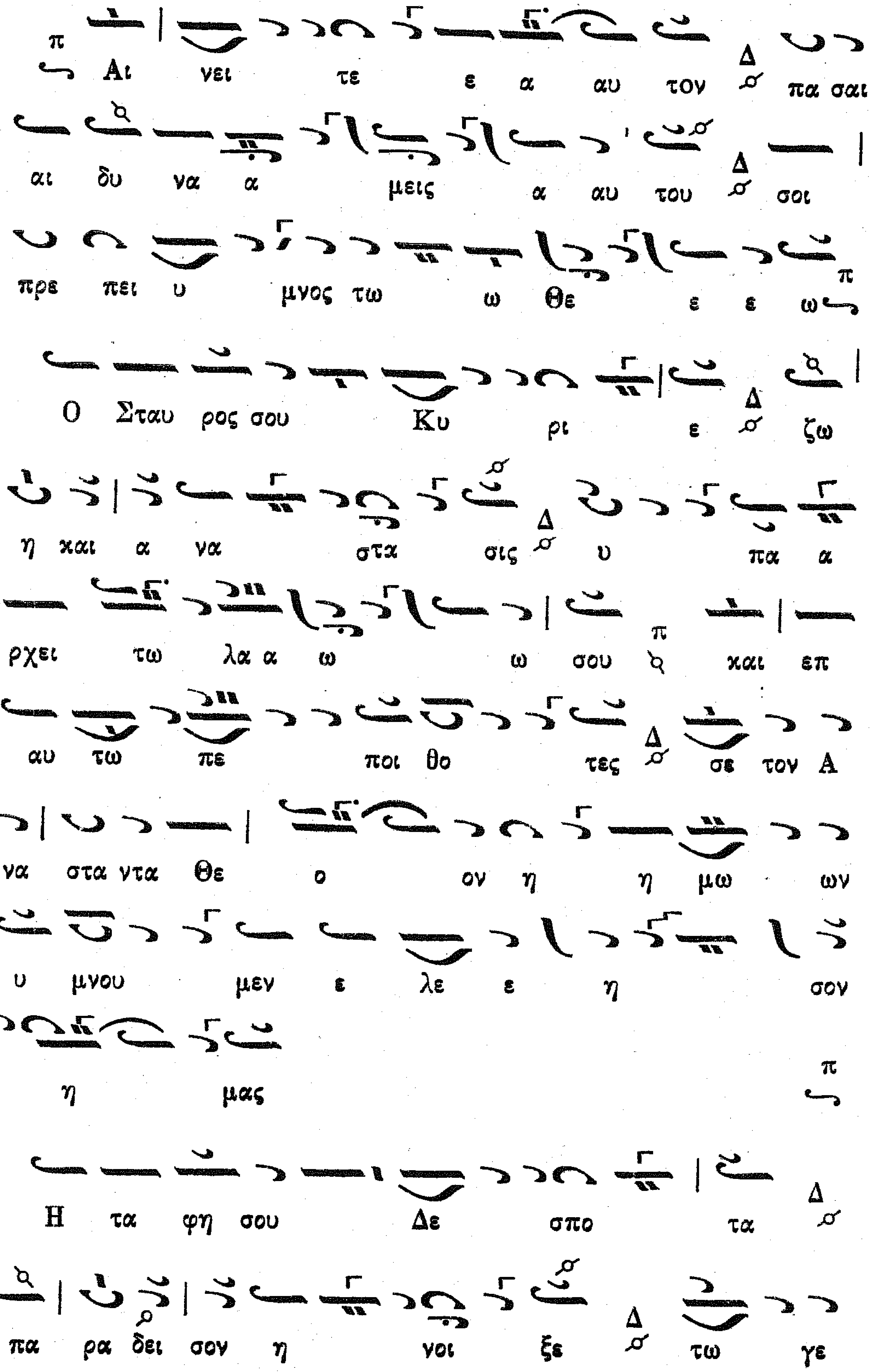
Αι νει τε ε α αυ τον πα σαι
αι δυ να α μεις α αυ του σοι
πρε πει υ μνος τω ω Θε ε ε ω
Ο Σταυ ρος σου Κυ ρι ε ζω
η και α να στα σις υ πα α
ρχει τω λα α ω ω σου και επ
αυ τω πε ποι θο τες σε τον Α
να στα ντα Θε ο ον η η μω ων
υ μνου μεν ε λε ε η σον
η μας
Η τα φη σου Δε σπο τα
πα ρα δει σον η νοι ξε τω γε

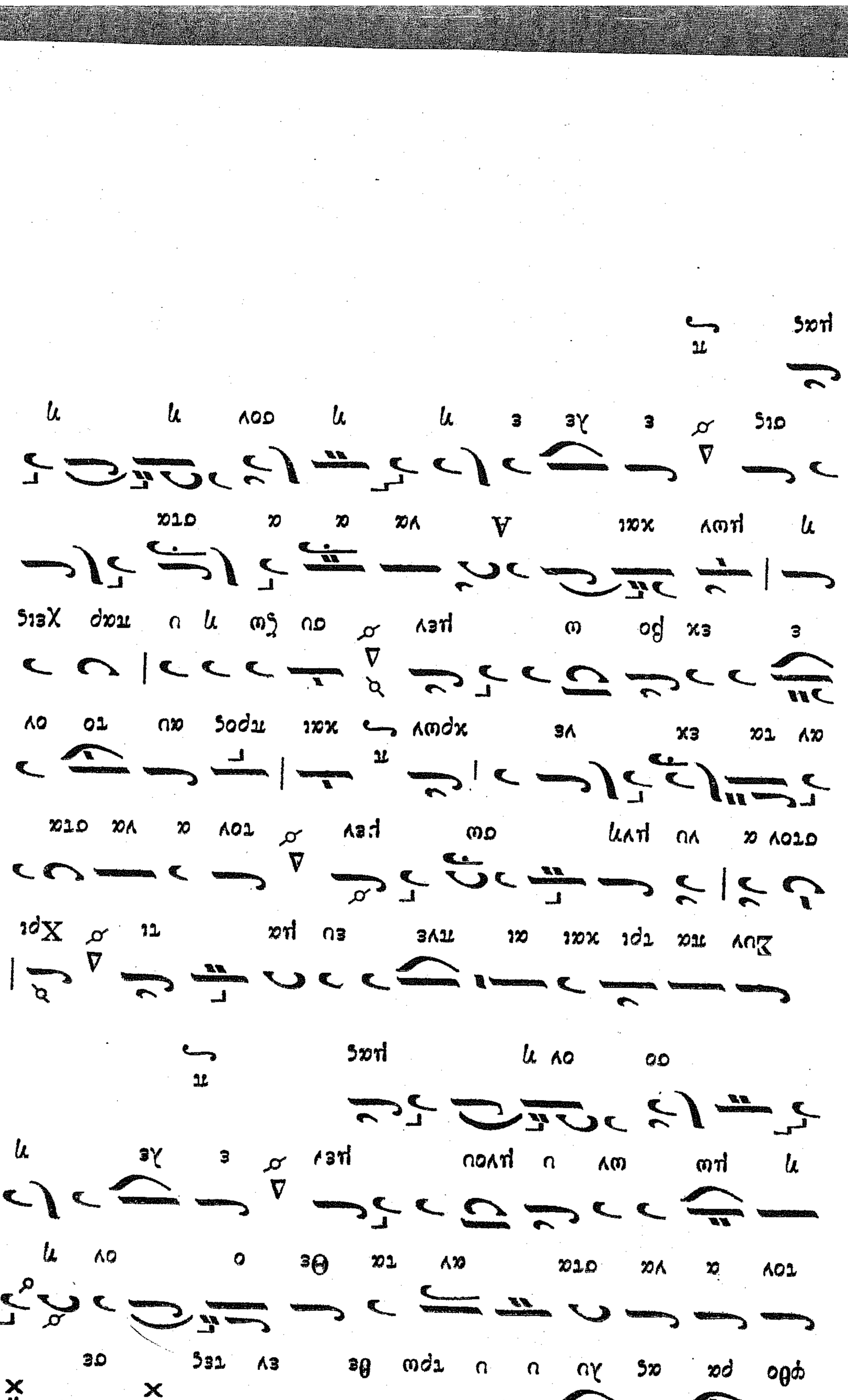

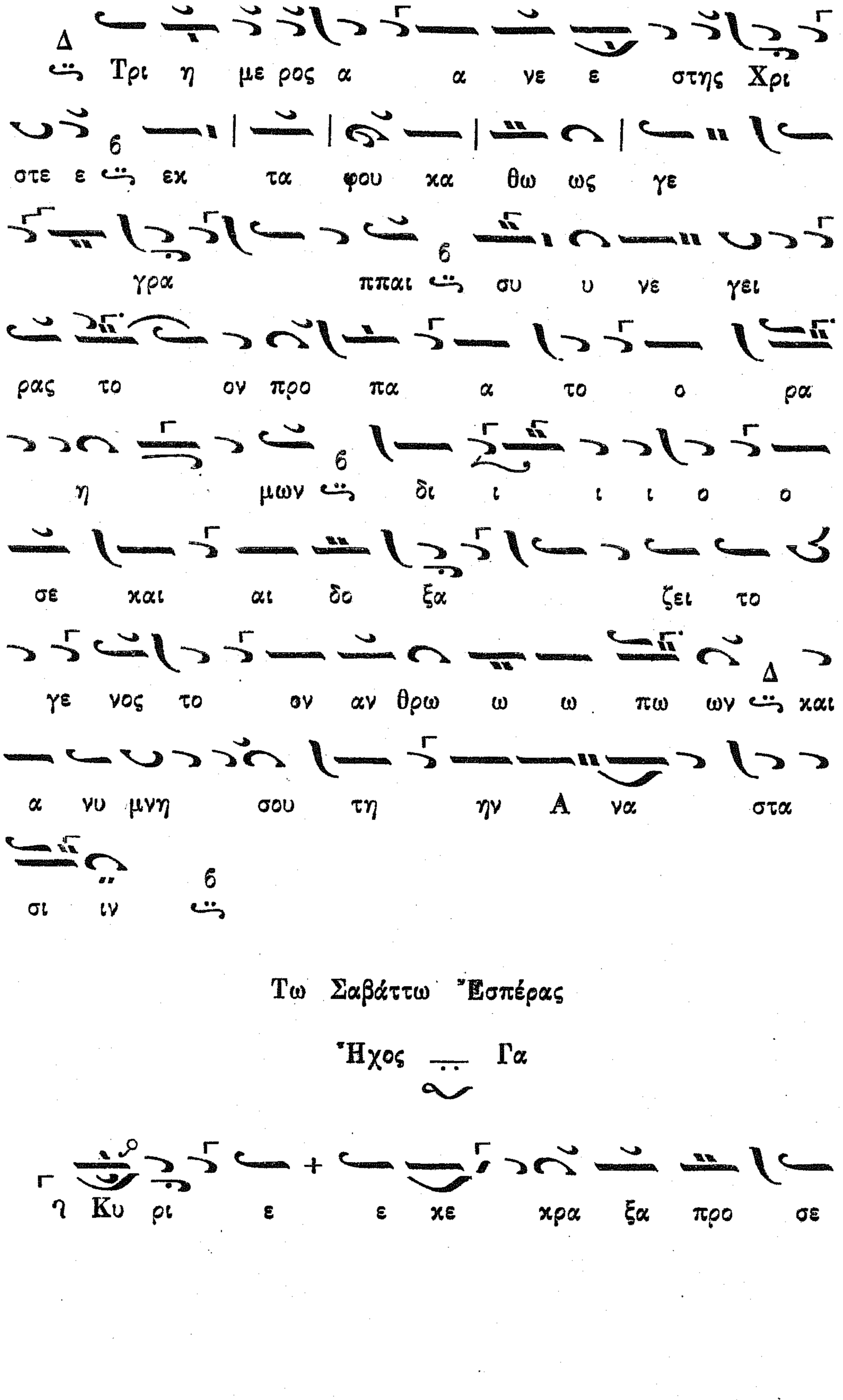

Τω Σαββάττω Ἑσπέρας

Ἦχος Γα

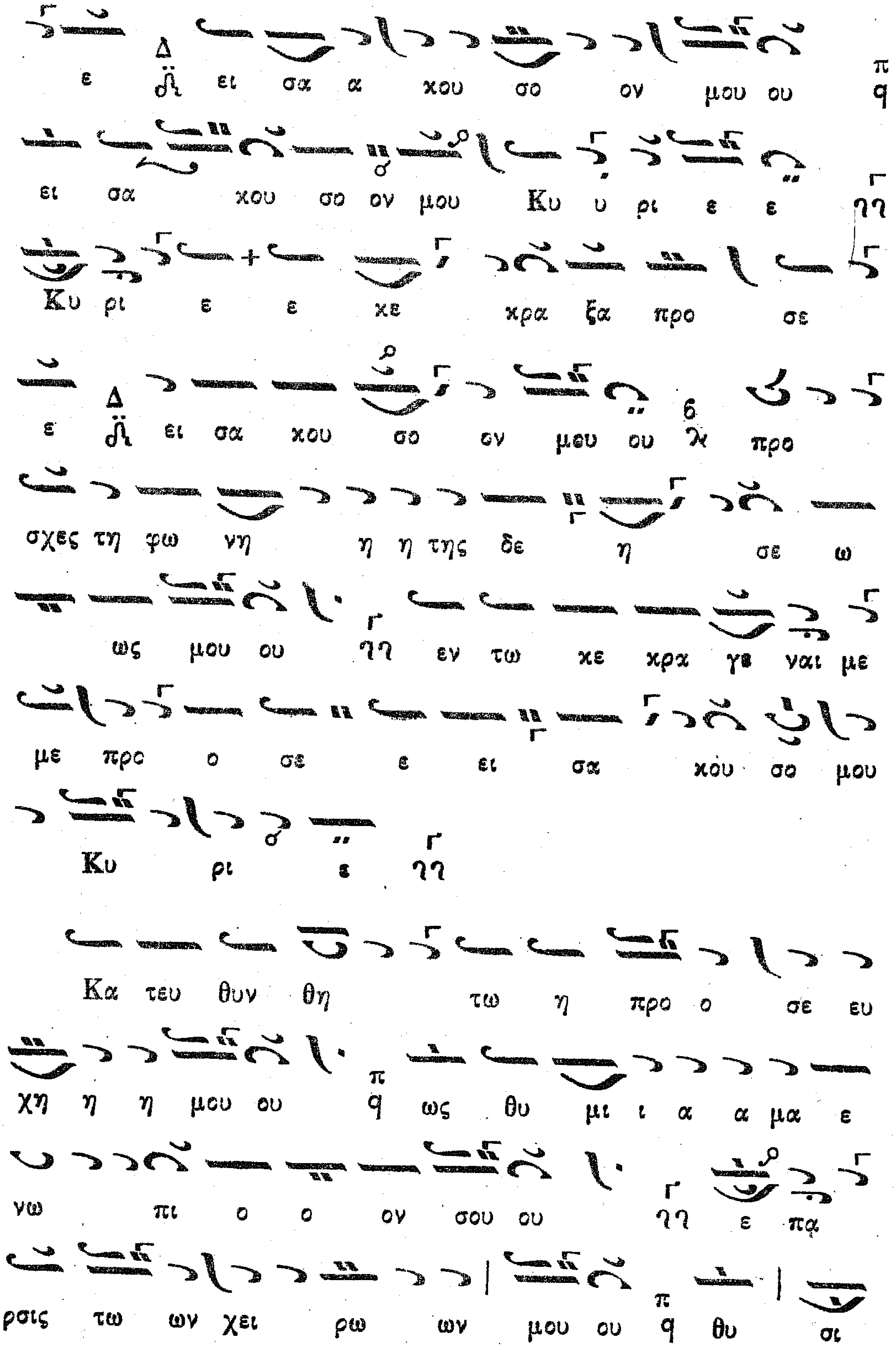
ε ει σα α κου σο ον μου ου
ει σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ε ε
Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ σε
ε ει σα κου σο ον μου ου προ
σχες τη φω νη η η της δε η σε ω
ως μου ου εν τω κε κρα γε ναι με
με προ ο σε ε ει σα κου σο μου
Κυ ρι ε
Κα τευ θυν θη τω η προ ο σε ευ
χη η η μου ου ως θυ μι ι α α μα ε
νω πι ο ο ον σου ου ε πα
ρσις τω ων χει ρω ων μου ου θυ σι

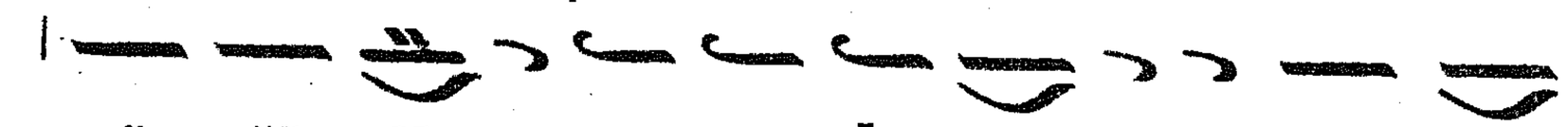
α να σταν τα κατ ε ξου σι αν ως φι λα

αν θρω πος ηη

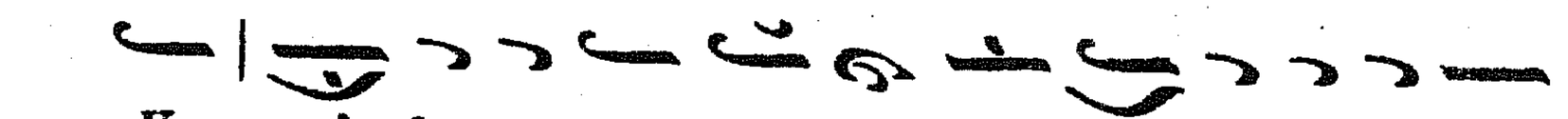
Κα τηλ θες εν τω Α δη Χρι στε ως η βου λη

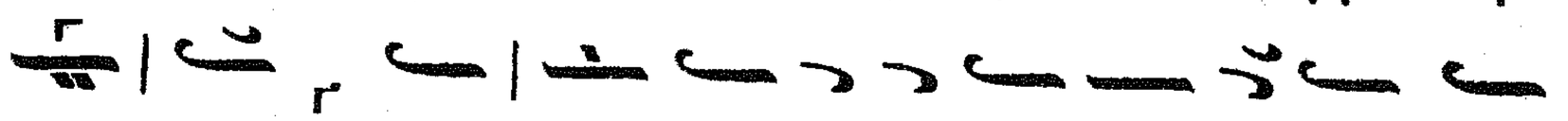
η θης ηη ε σχυ λευ σας τον θα να τον ως θε

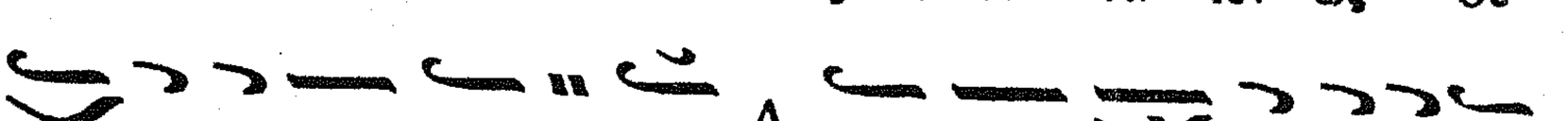
ο ος και Δε σπο της δ̈ι και α νε στη τρι η

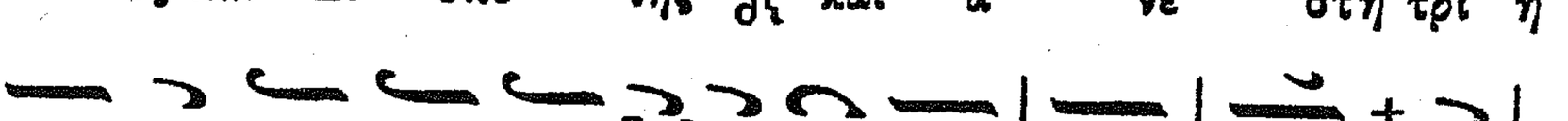
με ρος συ να να στη σας τον Α δαμ εκ

των τον Α δου δε σμων και της φθο ρας δ̈ι χραυ

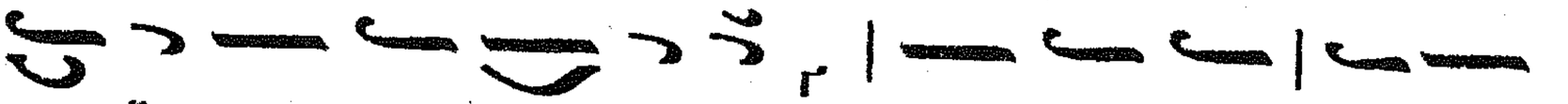
γα ζον τα και λε γον τα ηη Δο ξα τη Α να

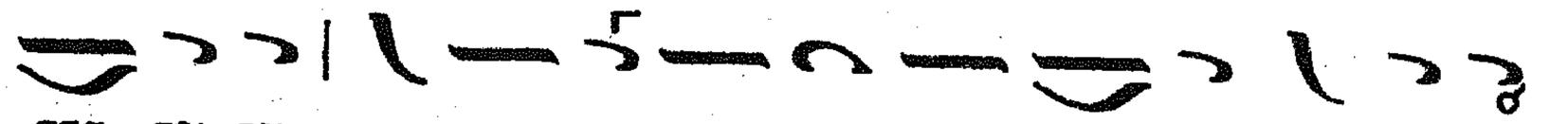
στα σει σου μο ο νε φι λα αν θρω

πε ηη

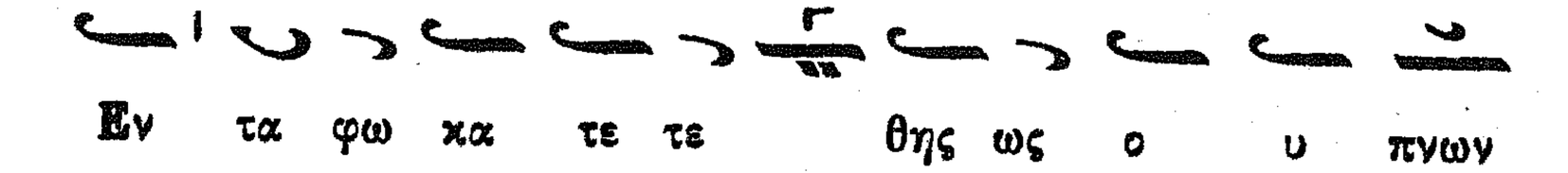
Εν τα φω κα τε τε θης ως ο υ πνωγ

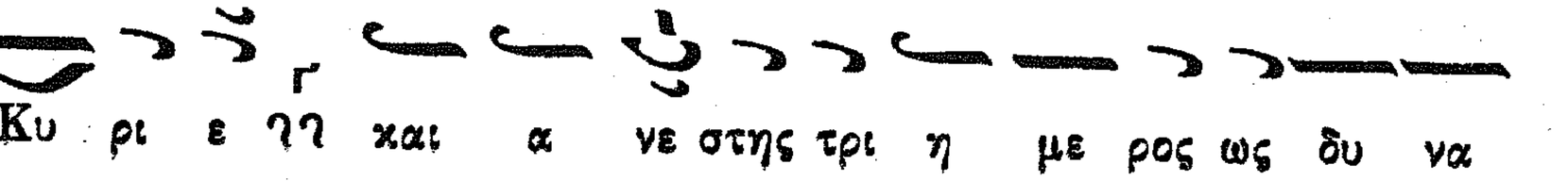
Κυ ρι ε ηη και α νε στης τρι η με ρος ως δυ να

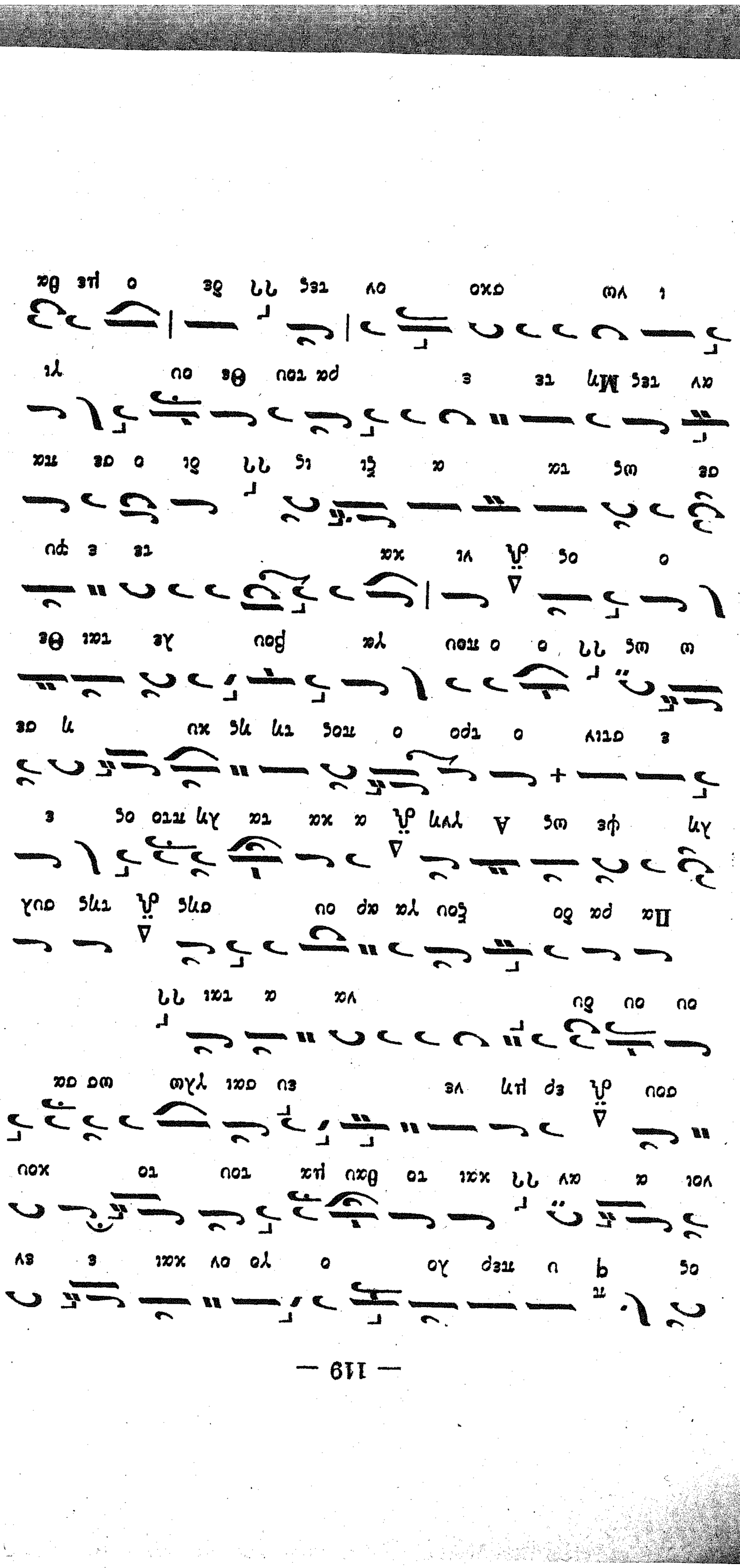

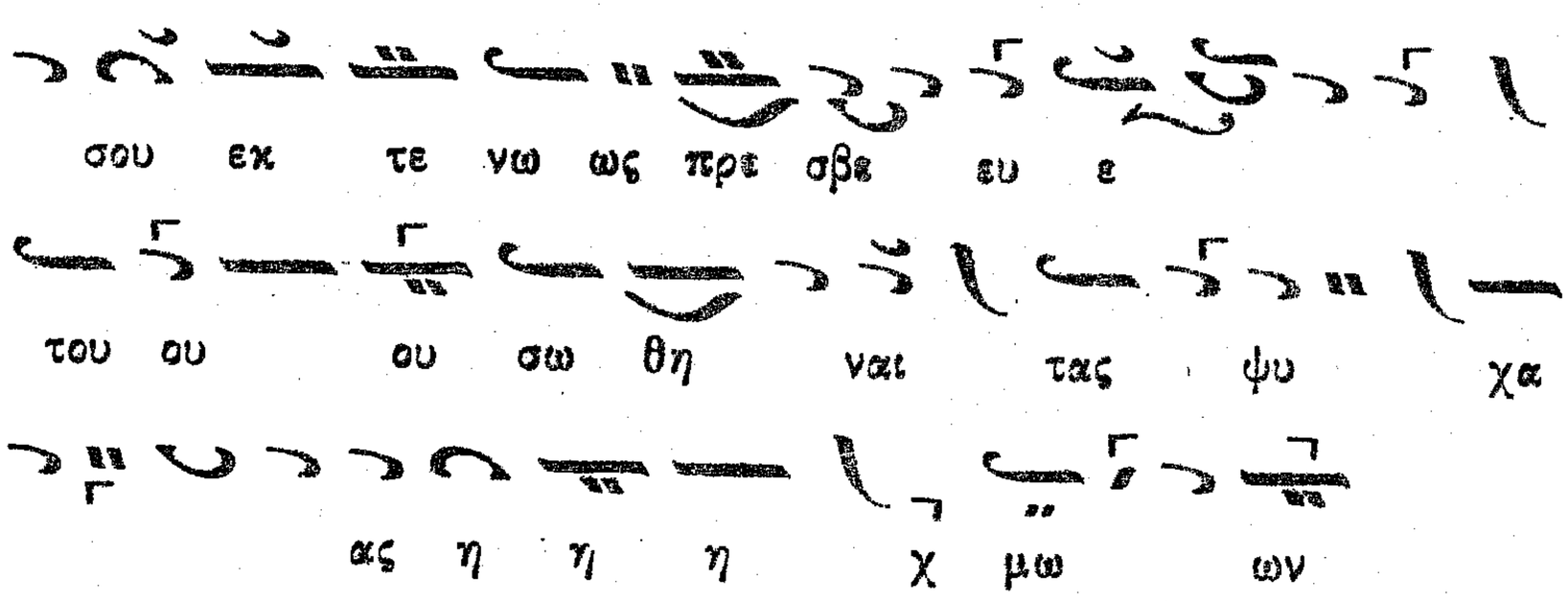

Εἰς τὸν στίχον

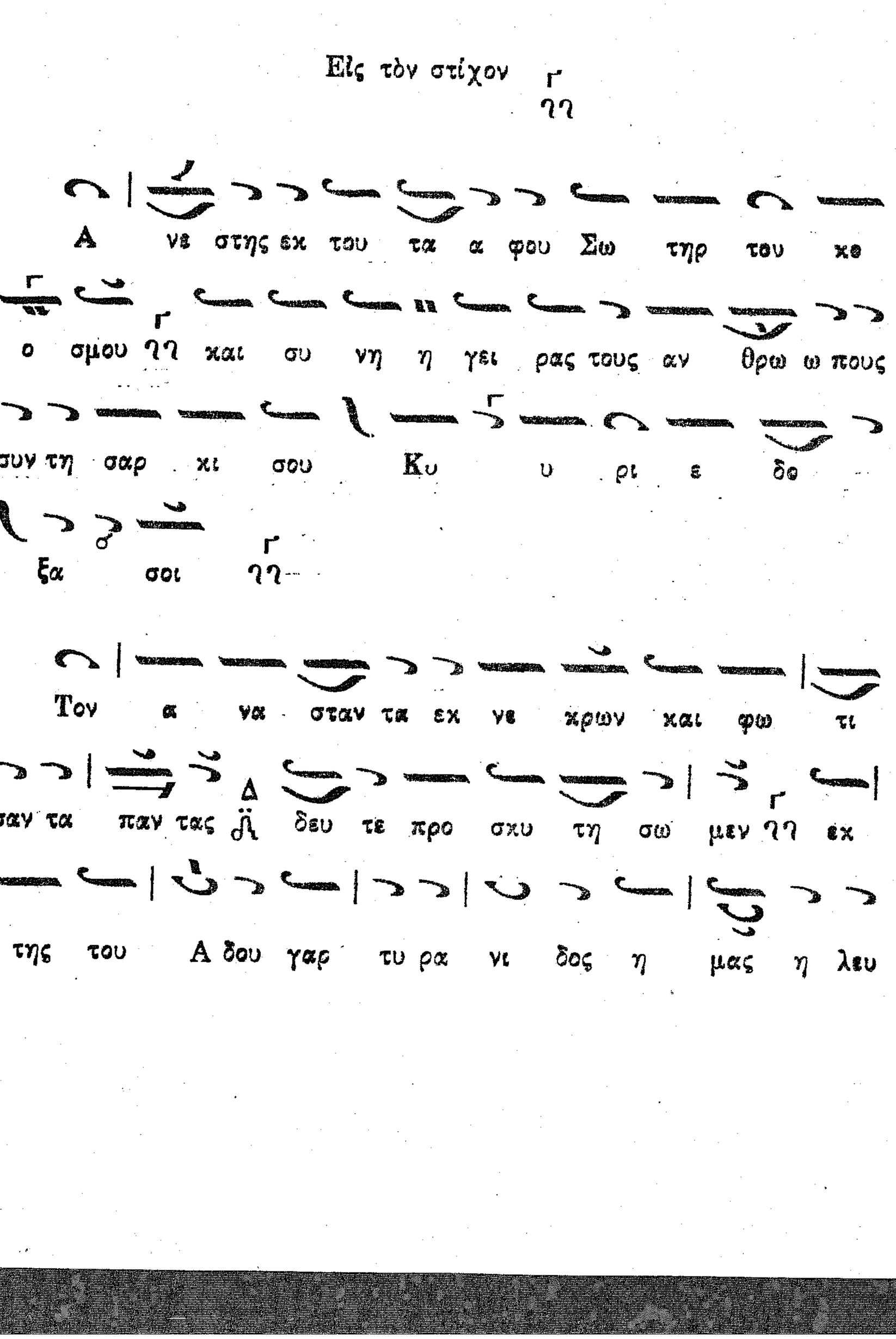

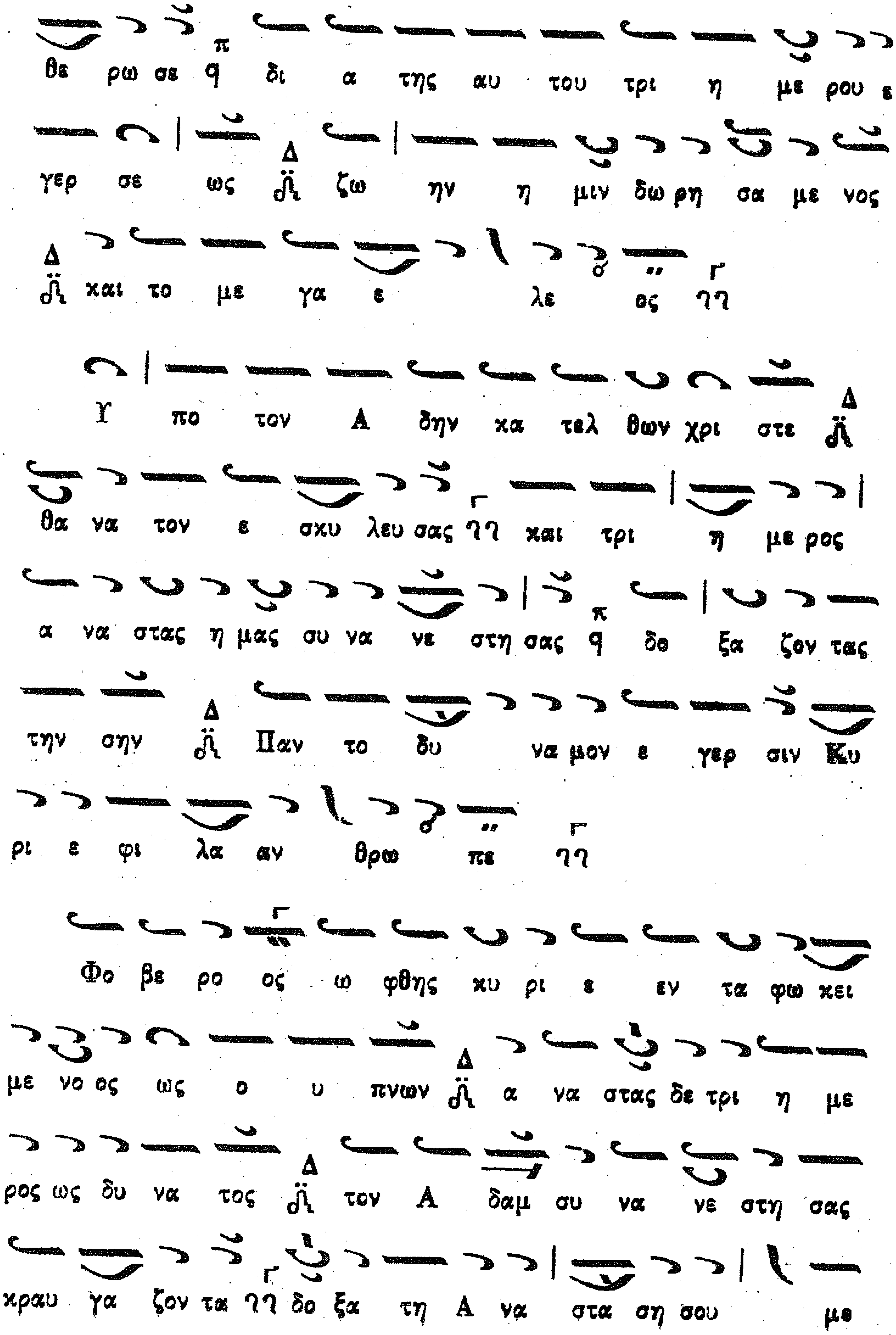
θε ρω σε q δι α της αυ του τρι η με ρου ε
γερ σε ως ȣ ζω ην η μιν δω ρη σα με νος
ȣ και το με γα ε λε ος ʔʔ
Υ πο τον Α δην κα τελ θων χρι στε ȣ
θα να τον ε σκυ λευ σας ʔʔ και τρι η με ρος
α να στας η μας συ να νε στη σας q δο ξα ζον τας
την σην ȣ Παν το δυ να μον ε γερ σιν Κυ
ρι ε φι λα αν θρω πε ʔʔ
Φο βε ρο ος ω φθης κυ ρι ε εν τα φω κει
με νο ος ως ο υ πνων ȣ α να στας δε τρι η με
ρος ως δυ να τος ȣ τον Α δαμ συ να νε στη σας
κραυ γα ζον τα ʔʔ δο ξα τη Α να στα ση σου με

Κα τε λυ σας τω Σταυ ρω σου τον θα να τον

Δ
δ̈ η νε ω ξας τω λη στη τον Πα ρα δει

σον ⁊⁊ των Μυ ρο φο ρων τον θρη η νον με τε

Δ
βα λες δ̈ και τοις σοις Α πο στο λοις Κυ ρυ υτ

τειν ε πε τα ξας ⁊⁊ ο τι α νε στης Χρι

Δ
στε ο Θε ος δ̈ πα ρε χω τω Κο σμω το με γα

ε ελ ος ⁊⁊

Ω της η μων α να στα σε ως θη σαυ ρι

Δ
σμα δ̈ τους ε πι σοι πε ποι θω ω τας

πα νυ μνη τε ⁊⁊ εκ λακ κον και βυ θον πται

π
σμα των α να γα γε q σου γαρ τους υ πευ θυ υ

Δ
νους τη α μαρ τι α δ̈ ε σω σας τε χου ου σα την

Εἰς τοὺς Ἀτνους

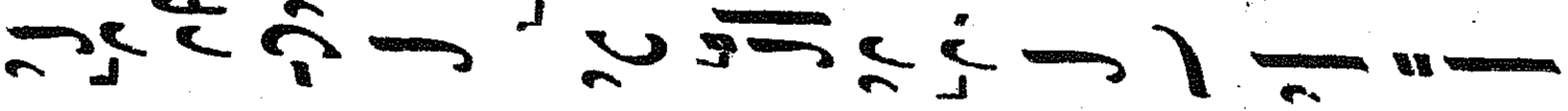

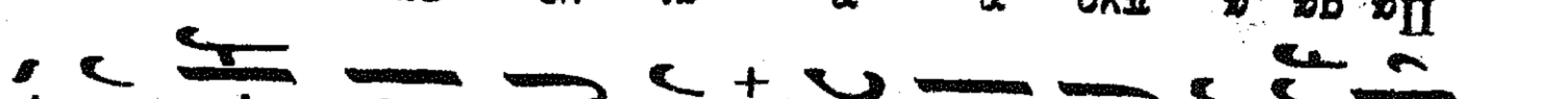

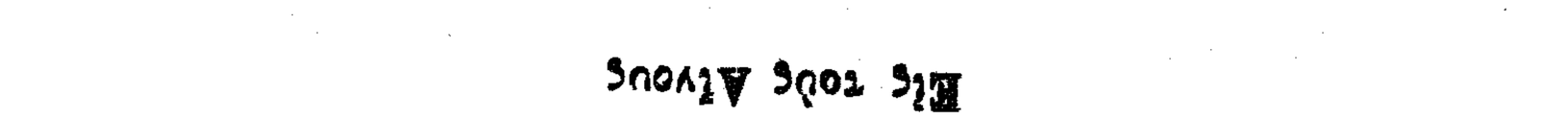

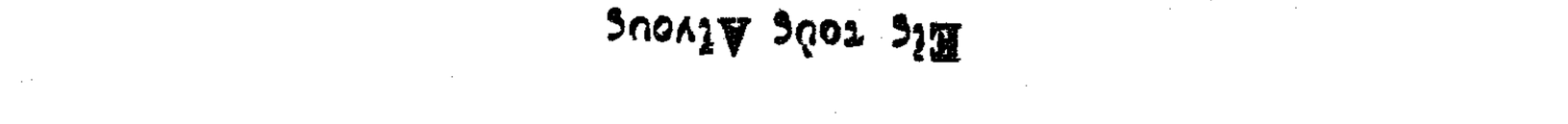

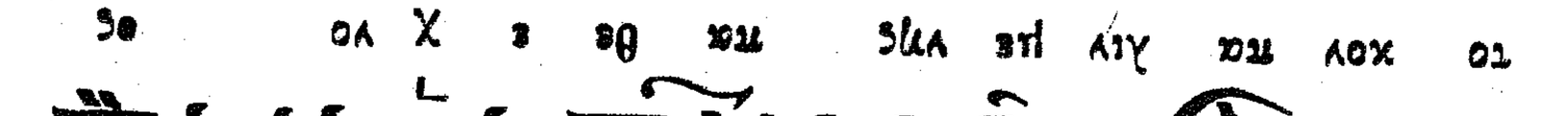

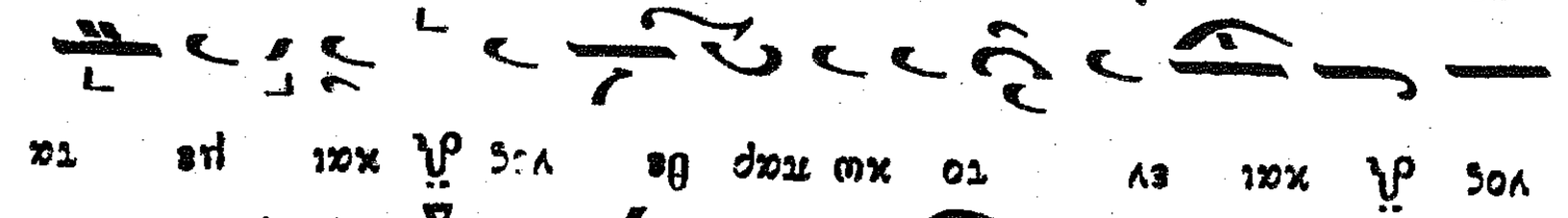

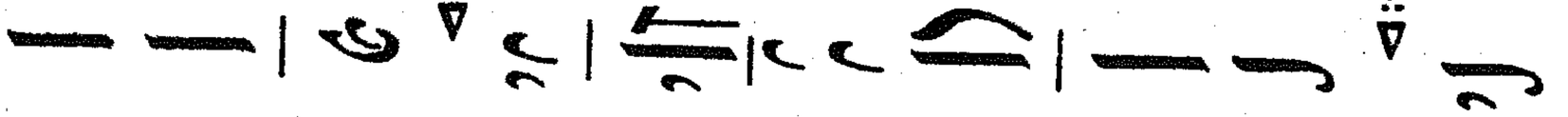

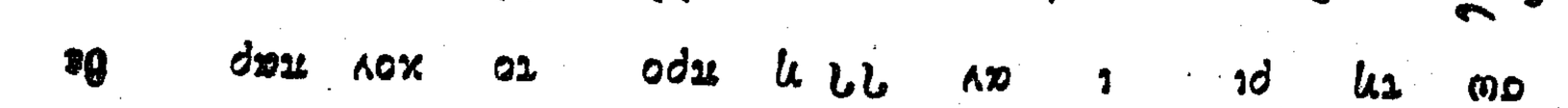

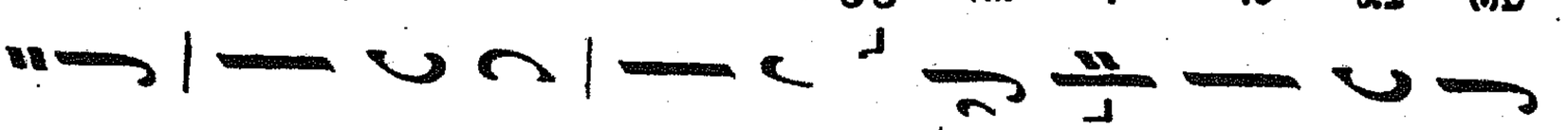

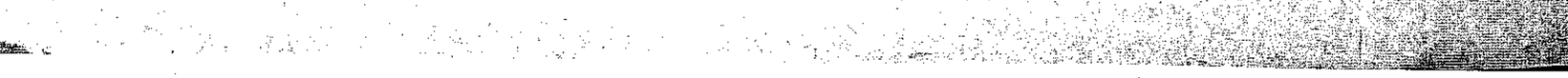

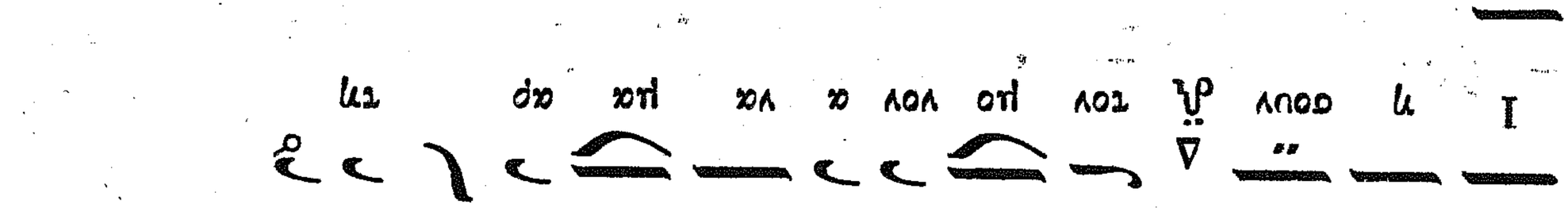

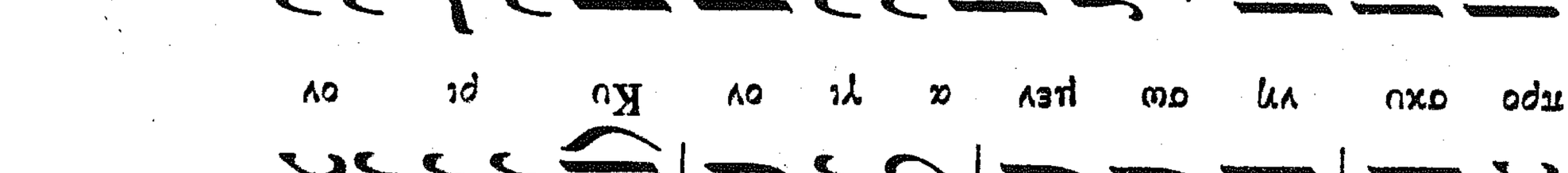

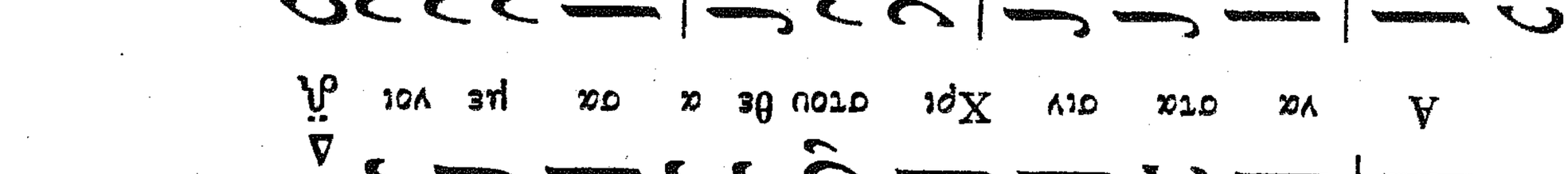

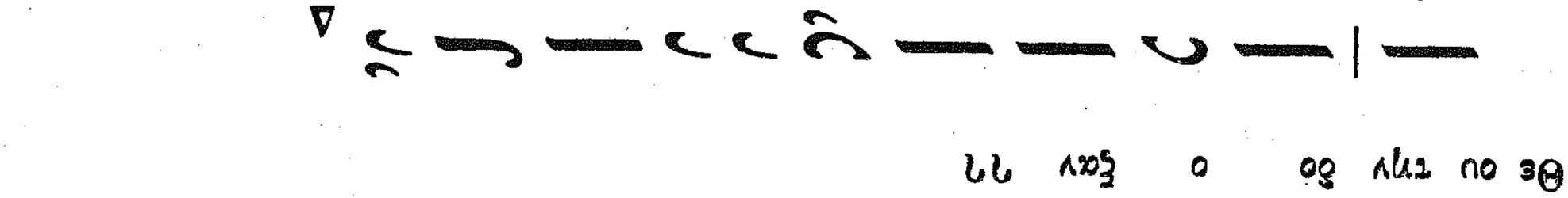

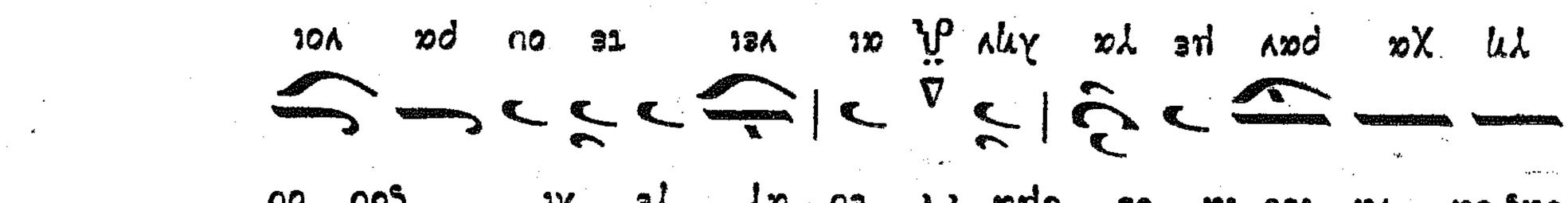

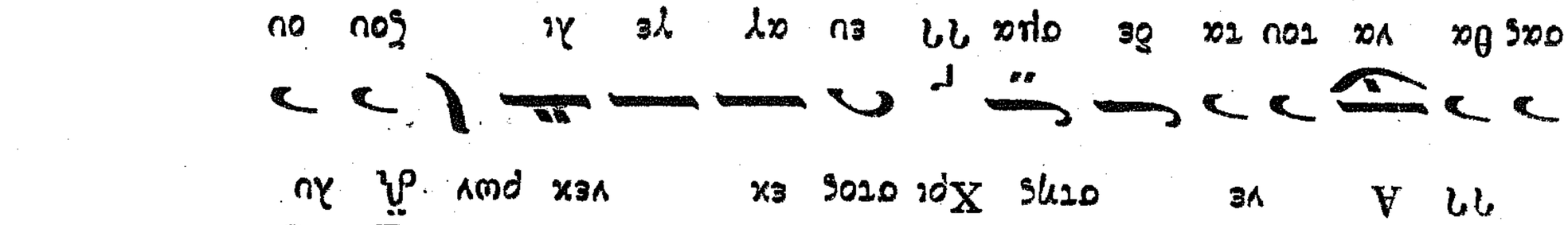

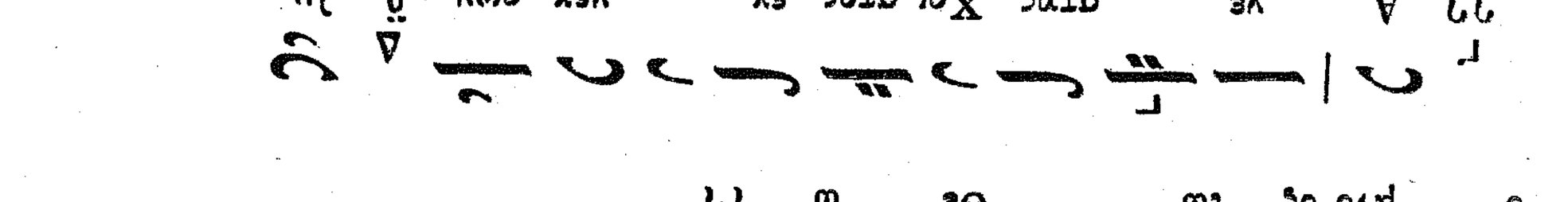

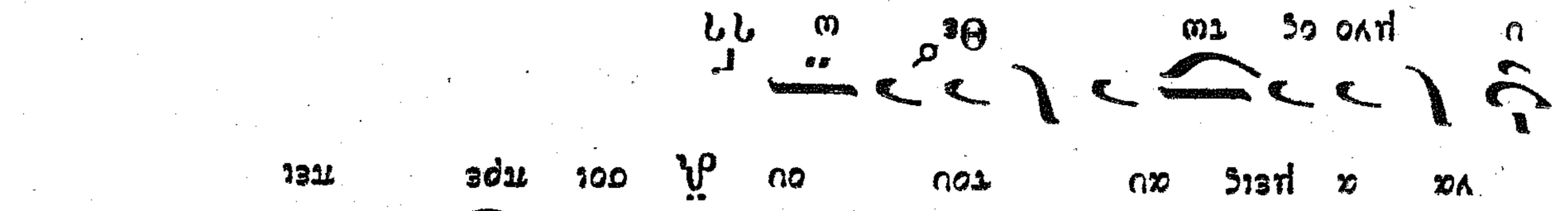

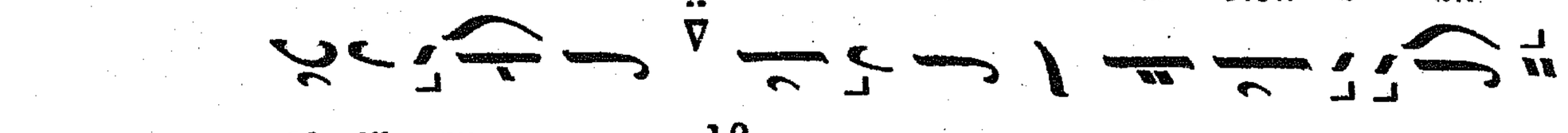

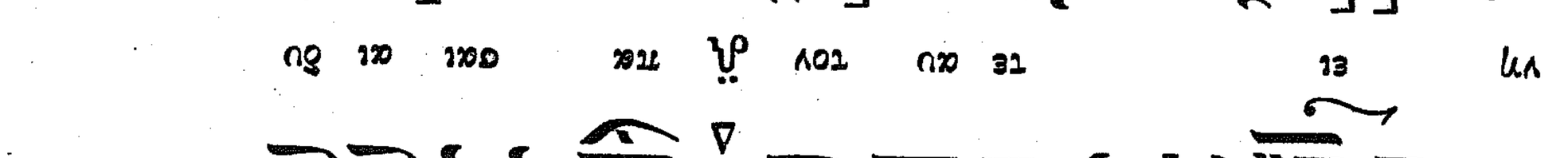

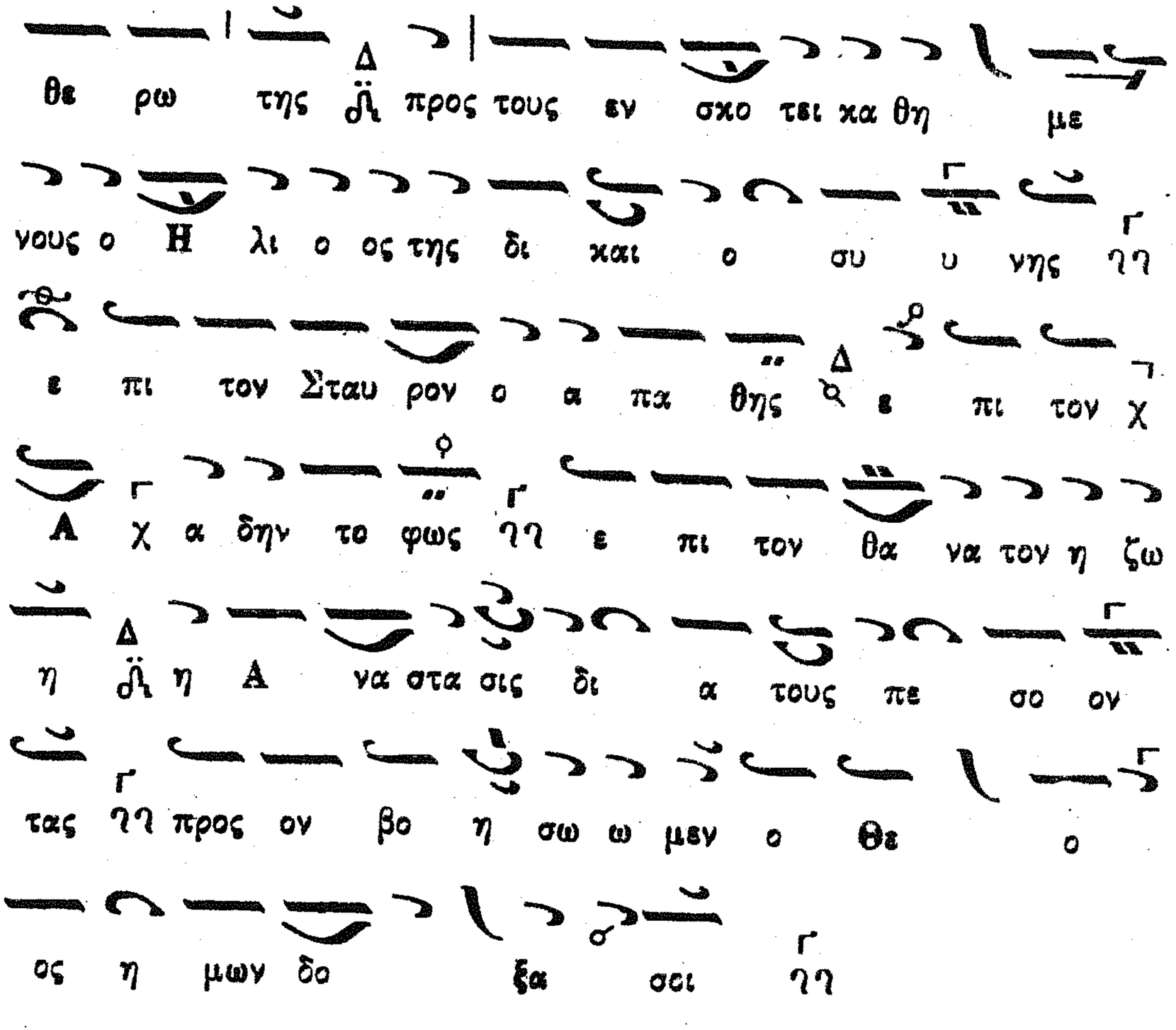

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΩΝ

ΤΟΥ ΠΛΑΓΙΟΥ Δ ΗΧΟΥ

Τῶ Σαββάτω Ἑσπέρας

Ἦχος πλ ἀ Νη

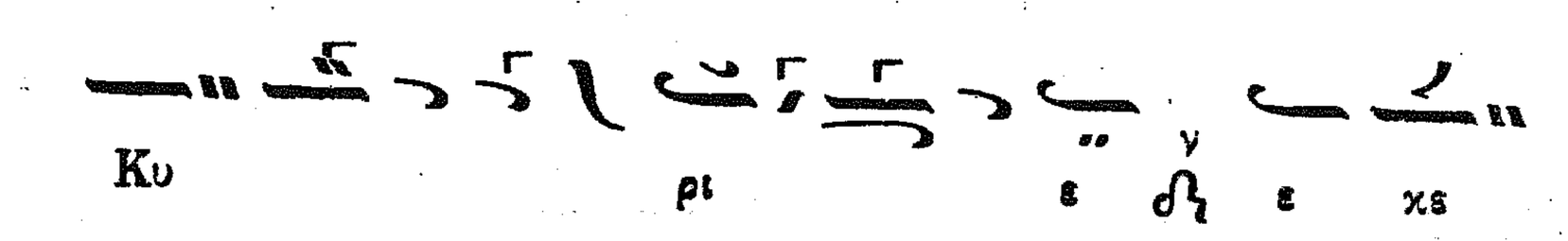

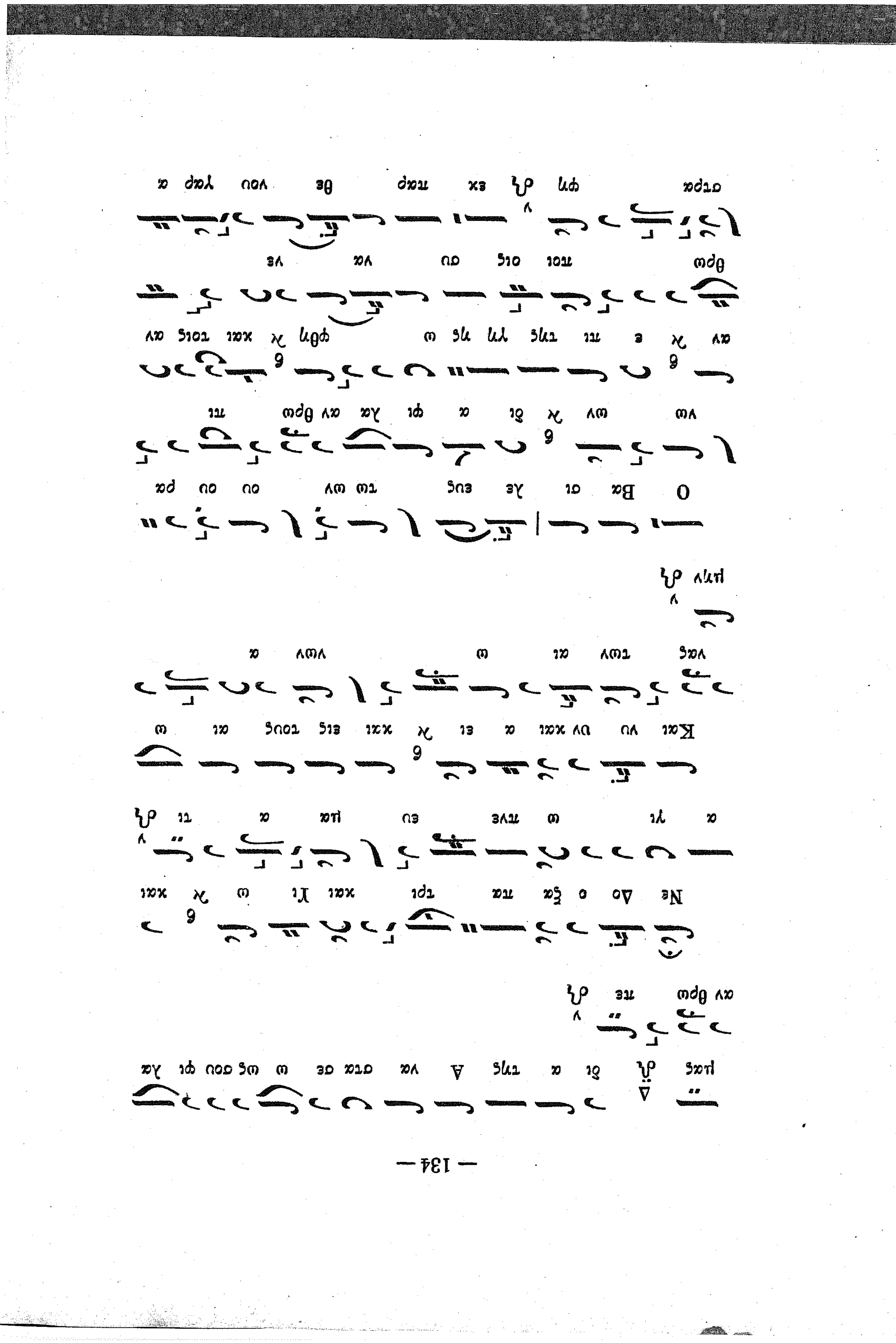

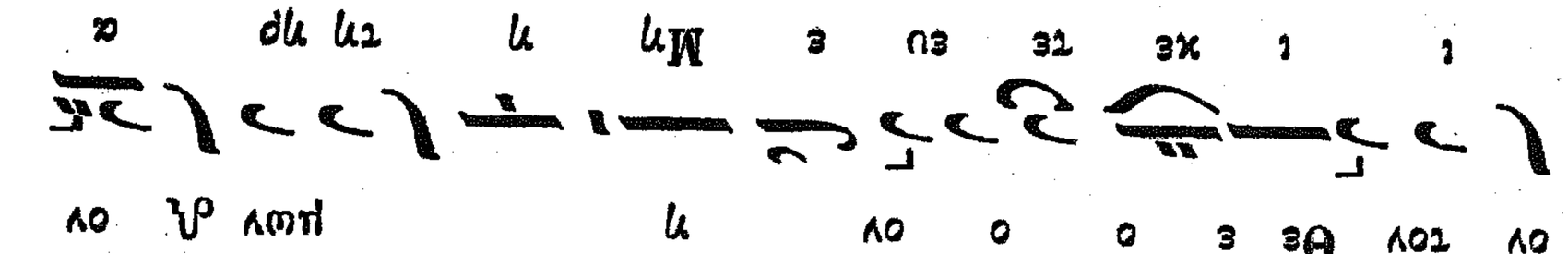

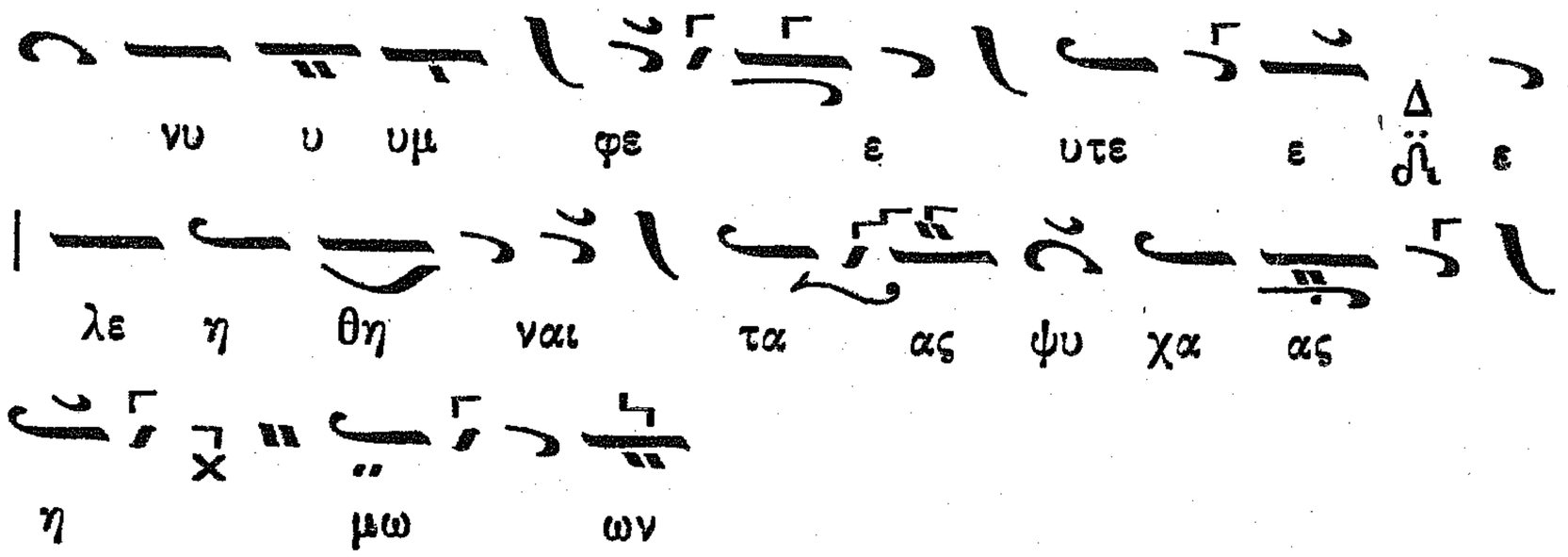

Εἰς τὸν στίχον

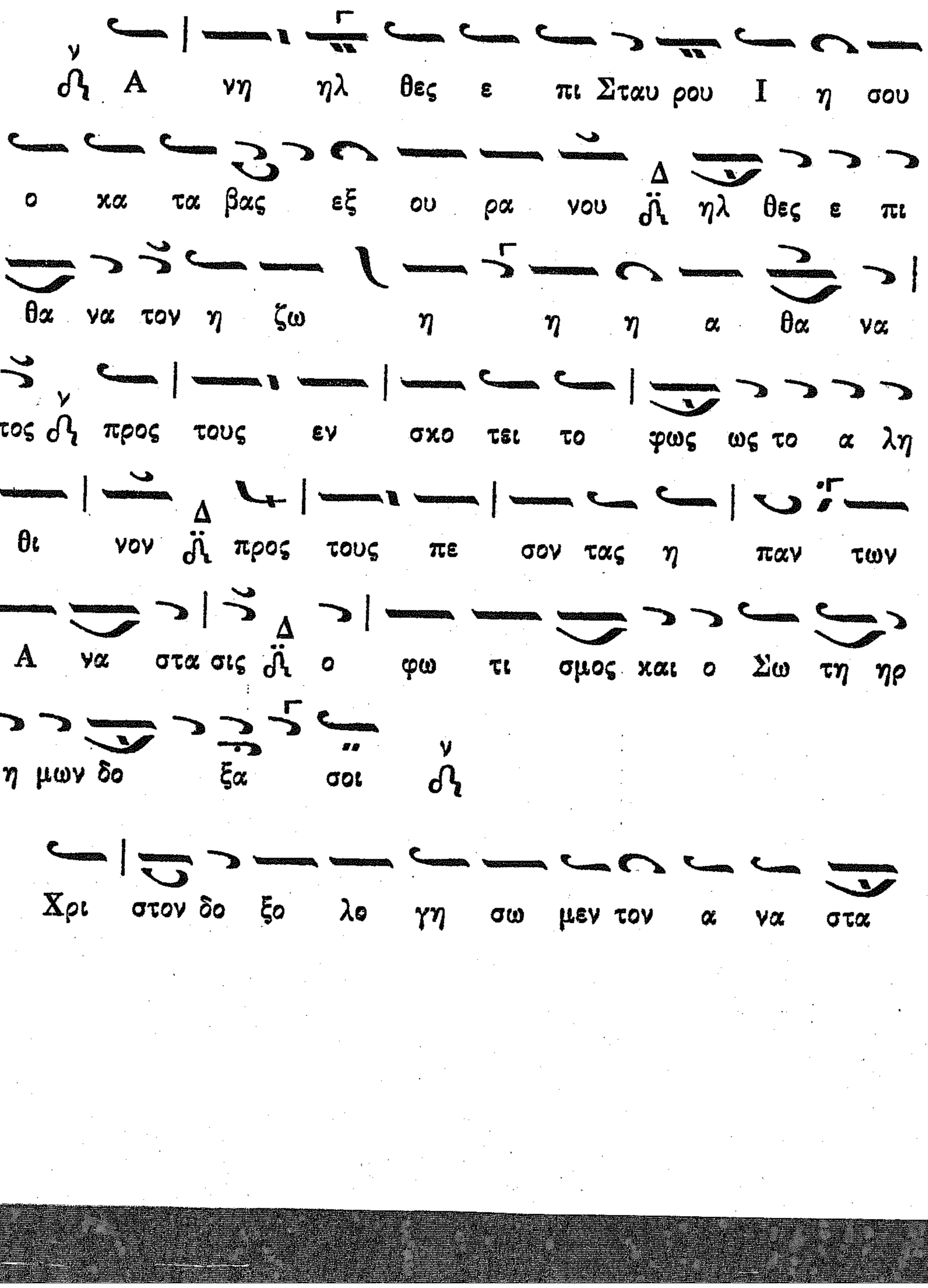

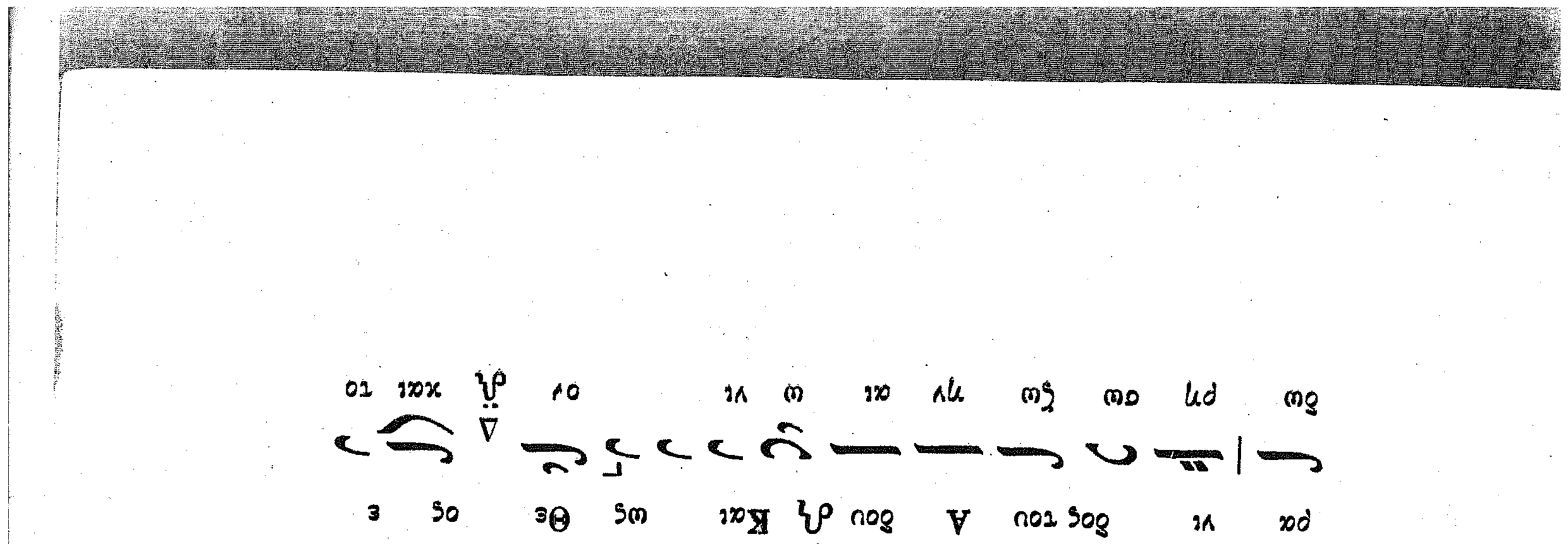

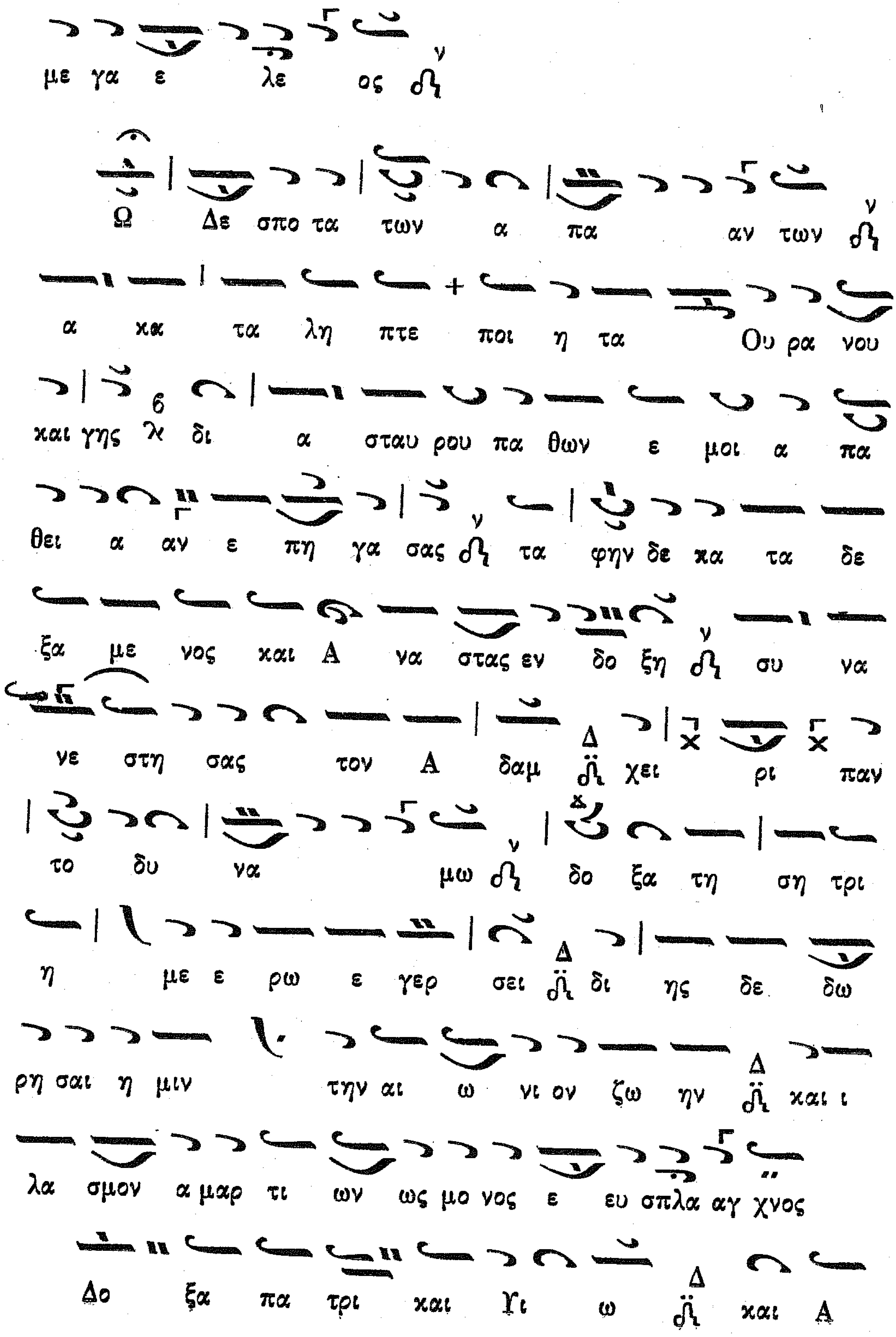
με γα ε λε ος
Ω Δε σπο τα των α πα αν των
α κα τα λη πτε ποι η τα Ου ρα νου
και γης λ δι α σταυ ρου πα θων ε μοι α πα
θει α αν ε πη γα σας τα φην δε κα τα δε
ξα με νος και Α να στας εν δο ξη συ να
νε στη σας τον Α δαμ χει ρι παν
το δυ να μω δο ξα τη ση τρι
η με ε ρω ε γερ σει δι ης δε δω
ρη σαι η μιν την αι ω νι ον ζω ην και ι
λα σμον α μαρ τι ων ως μο νος ε ευ σπλα αγ χνος
Δο ξα πα τρι και Υι ω και Α

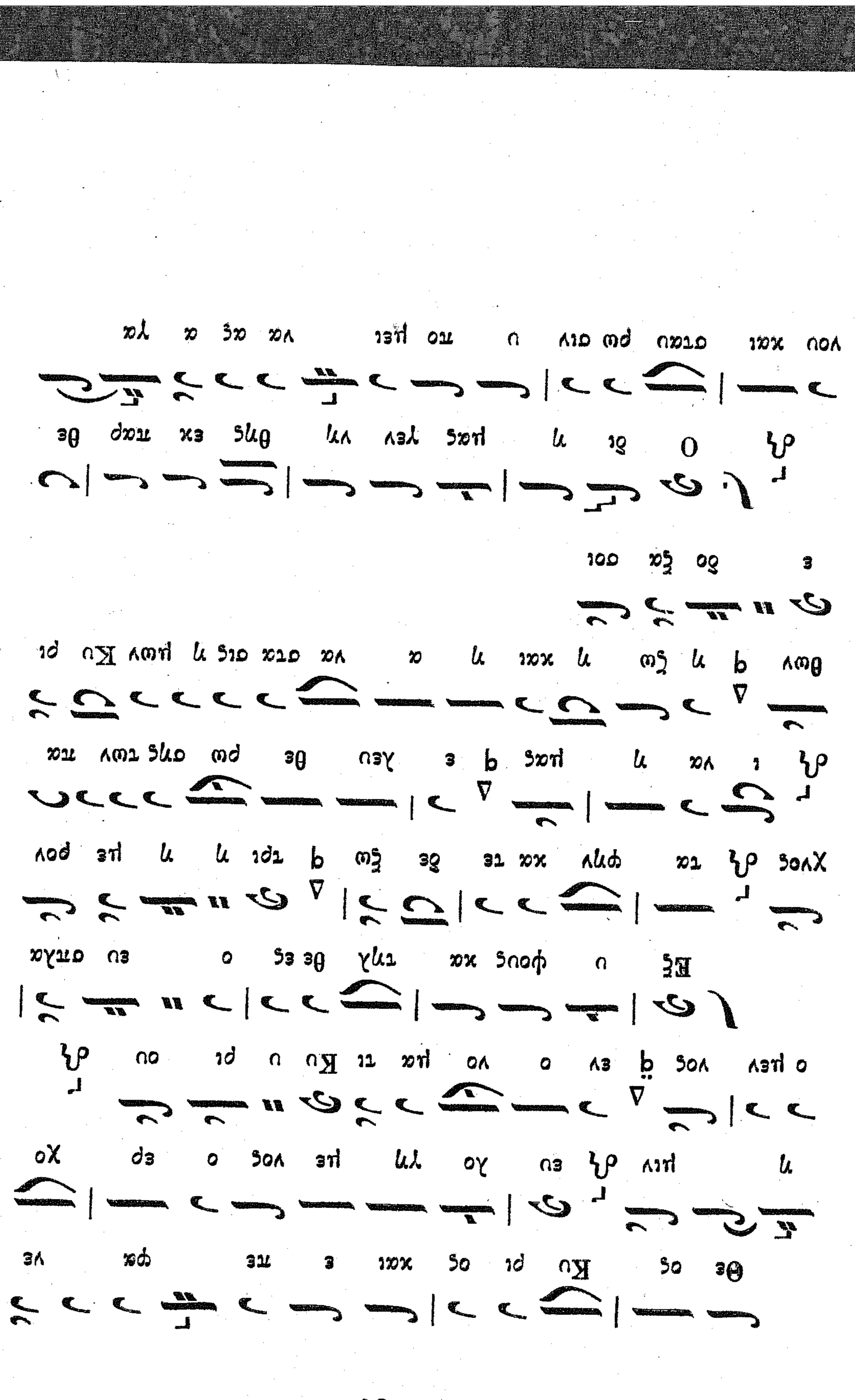

Εἰς τὸν Ὄρθρον

Ἤχος δεύτερος Νῆμα

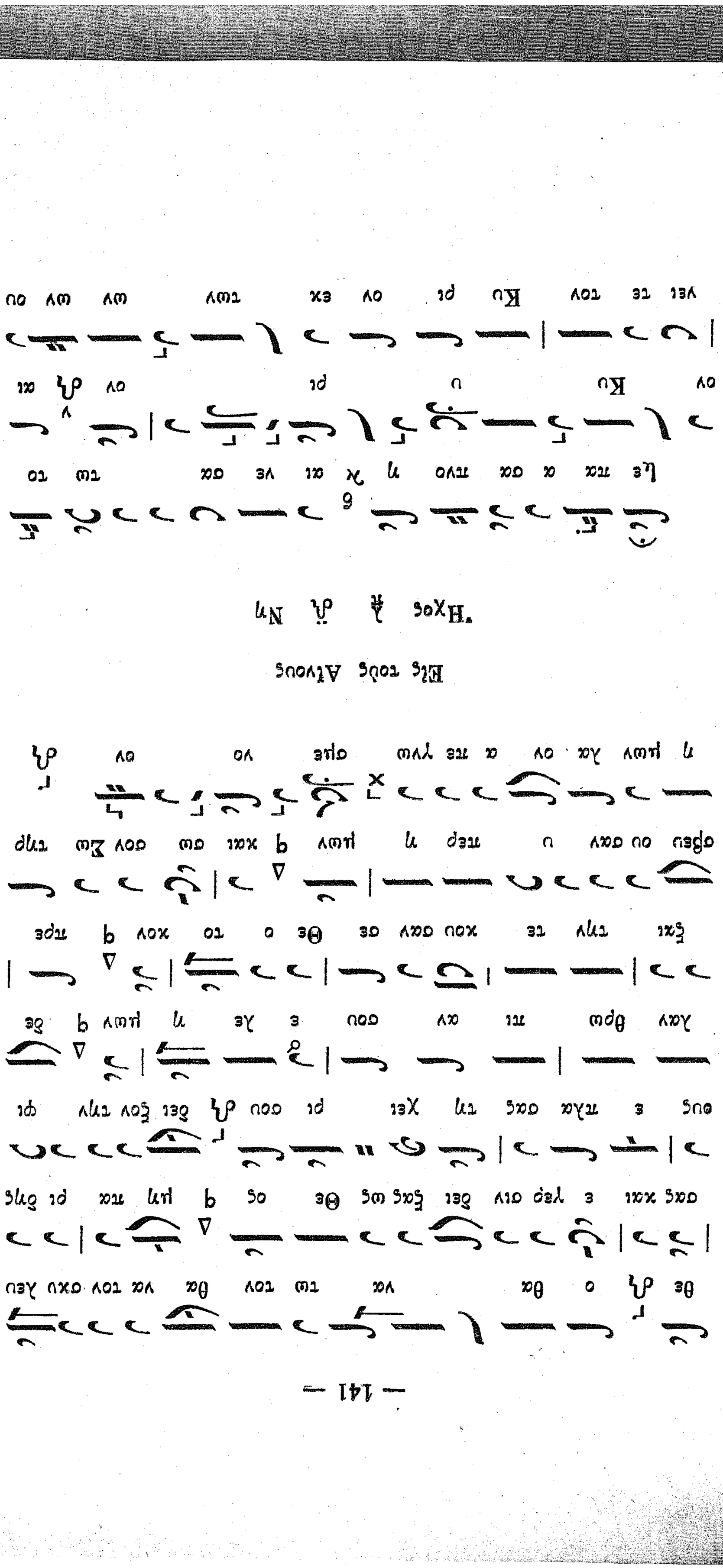

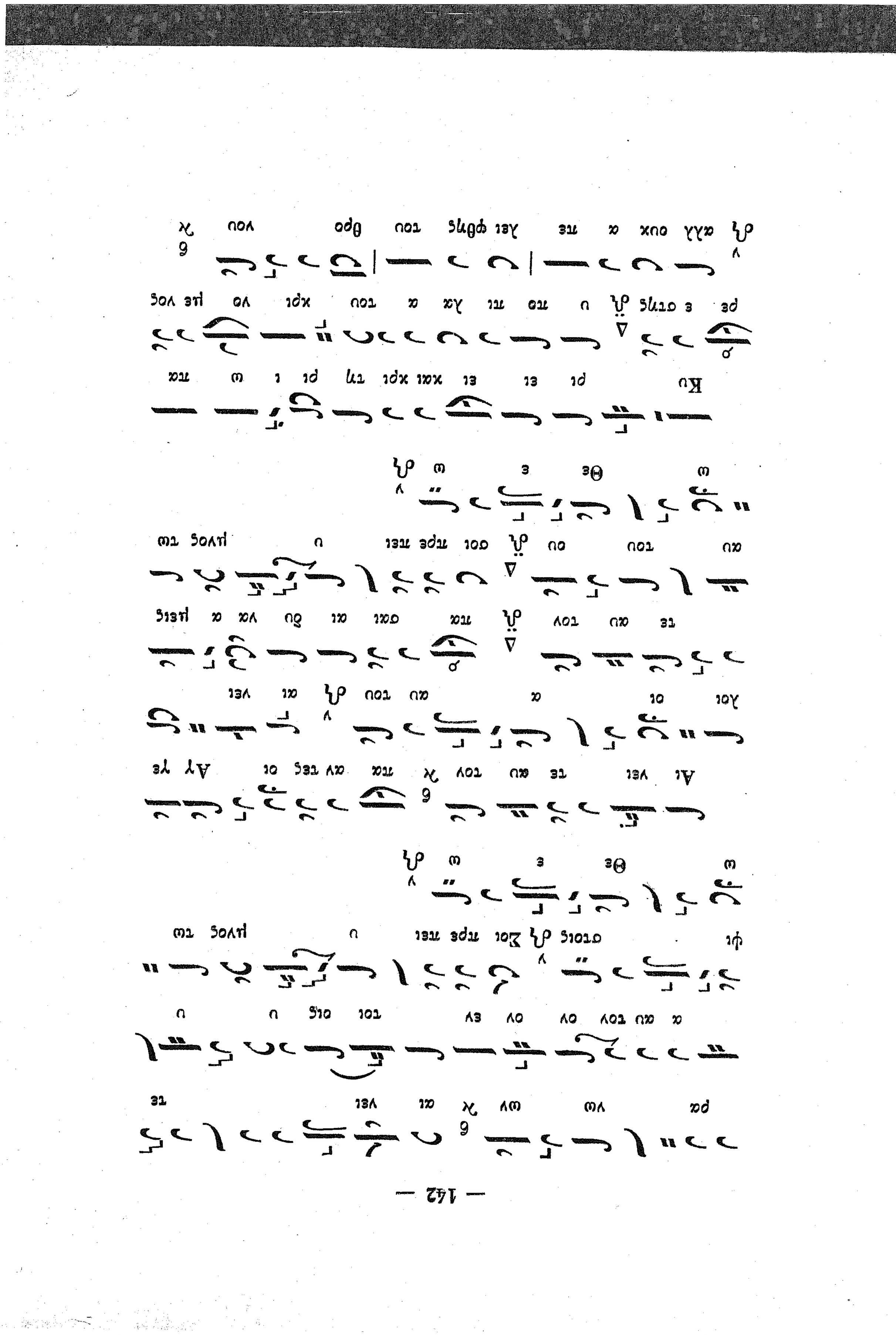

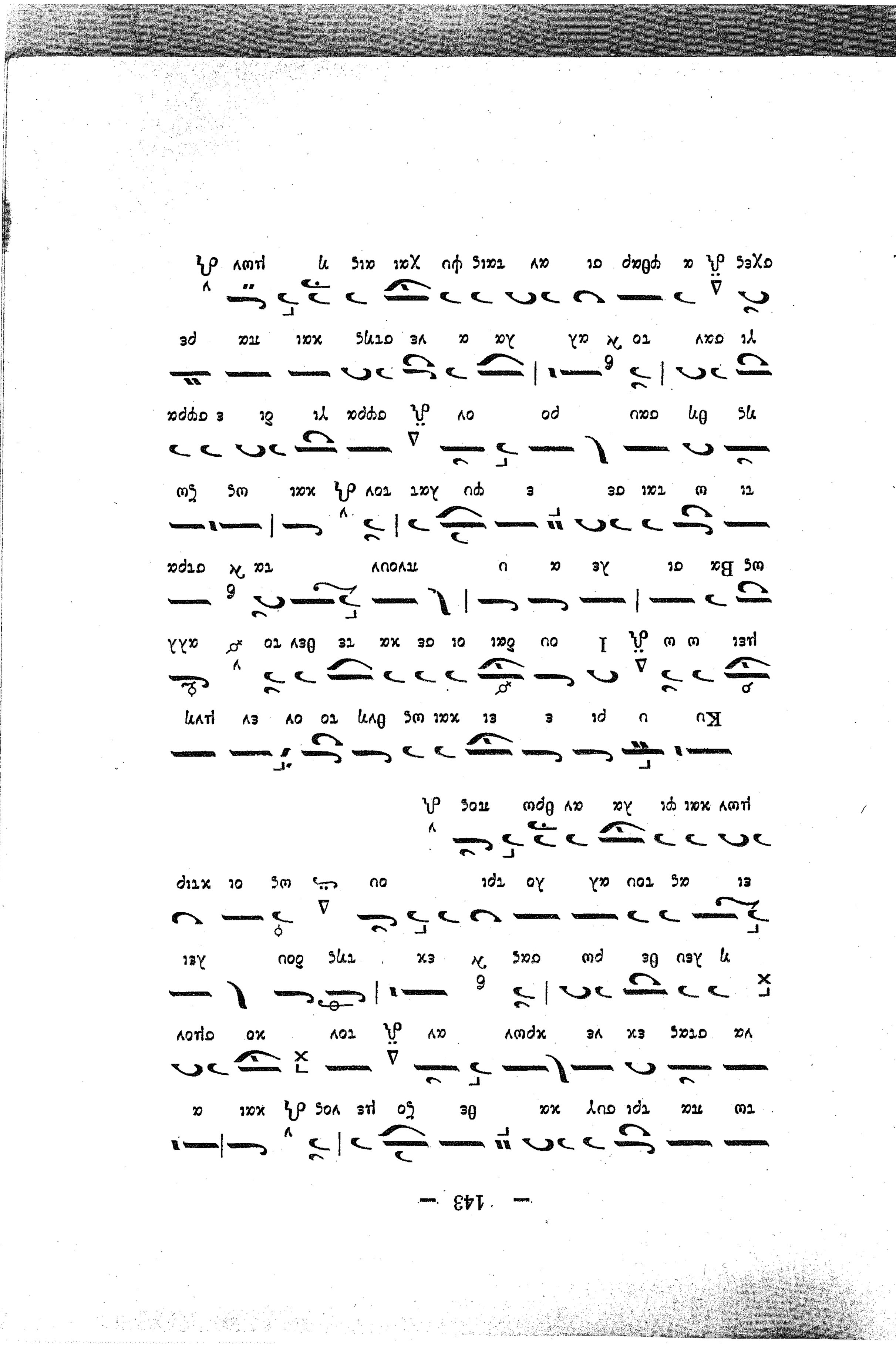

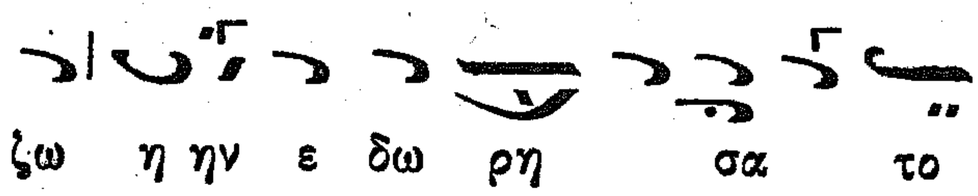

ΤΑ ΕΝΔΕΚΑ ΕΩΘΙΝΑ

ὑπὸ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΡΙΓΓΟΥ

ΕΩΘΙΝΟΝ Α ον

Ἦχος α' Πα

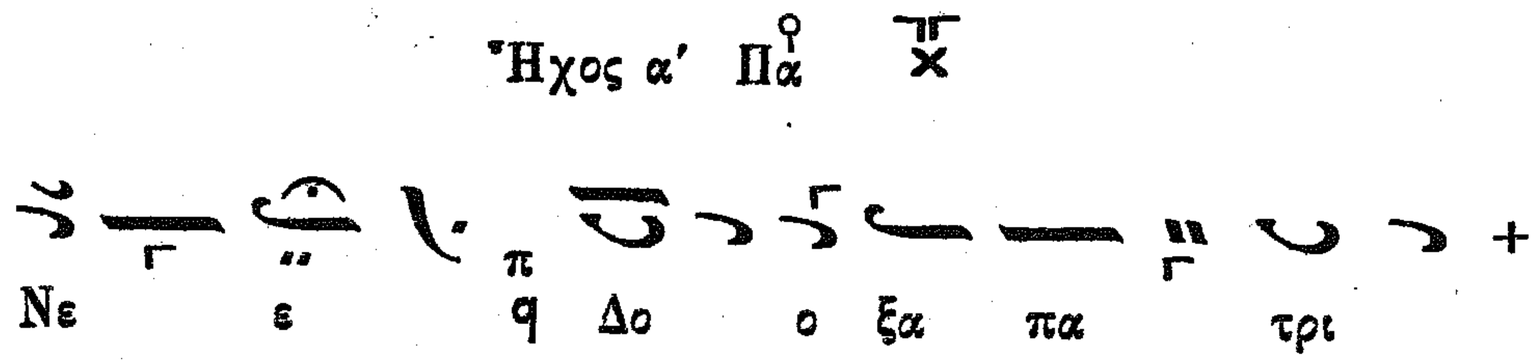

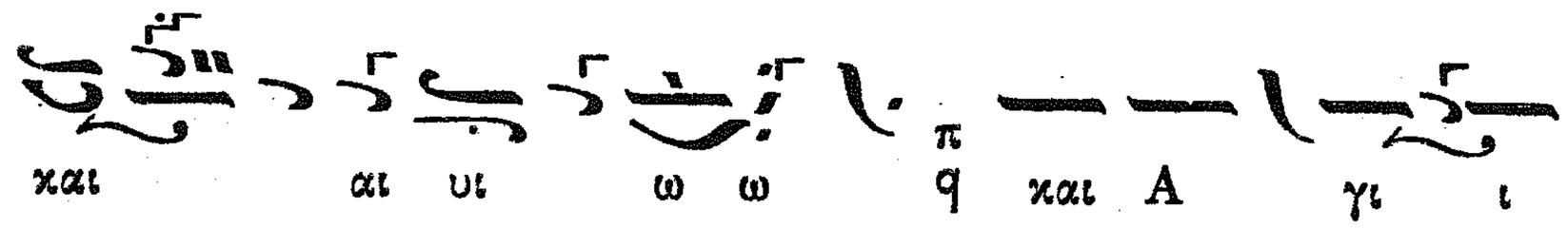

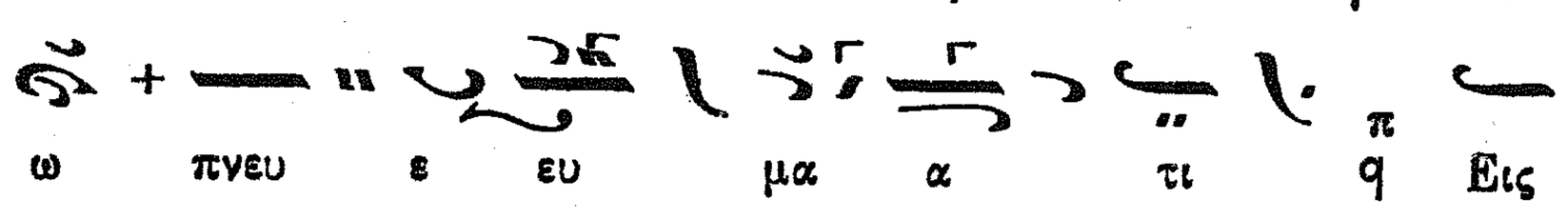

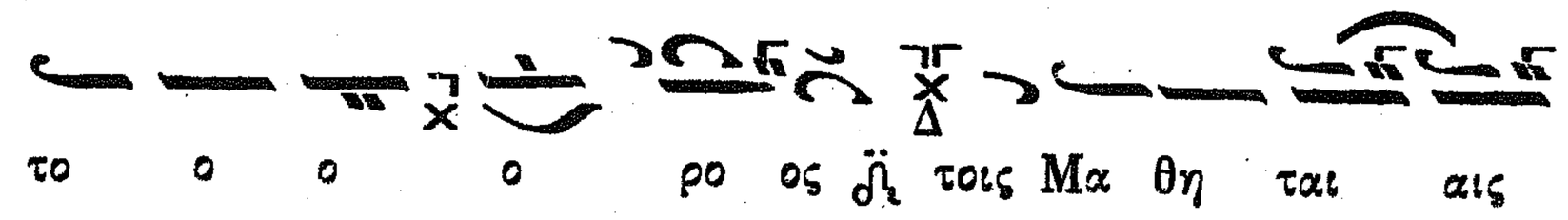

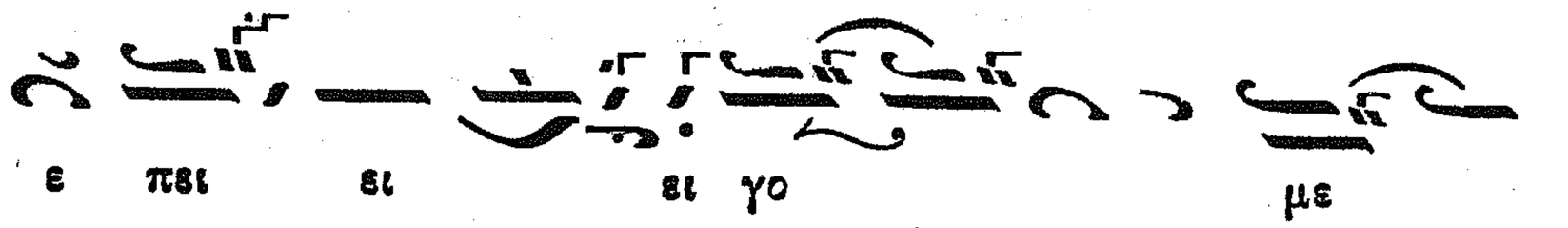

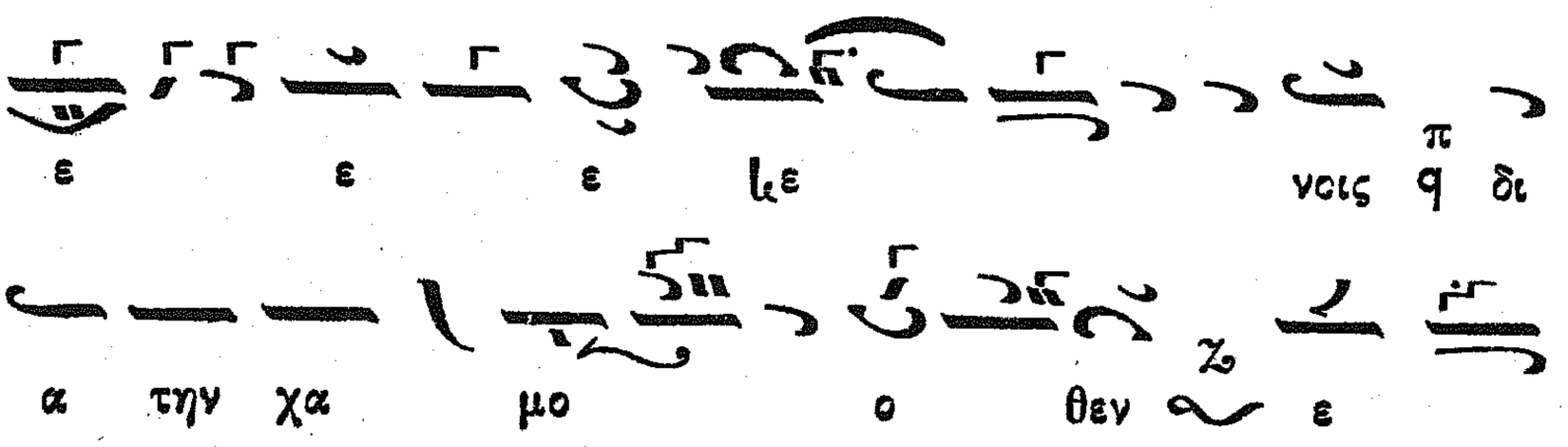

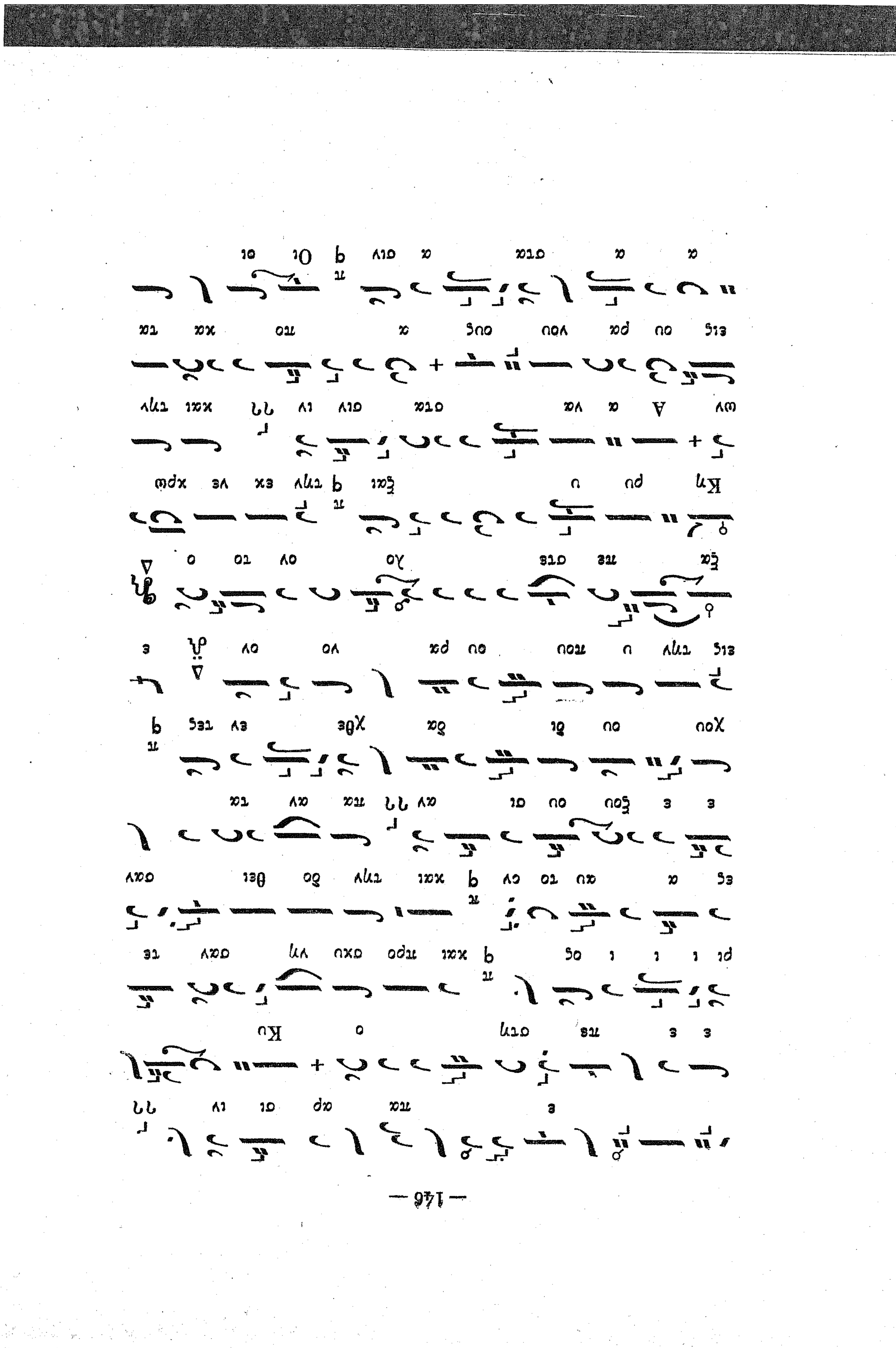

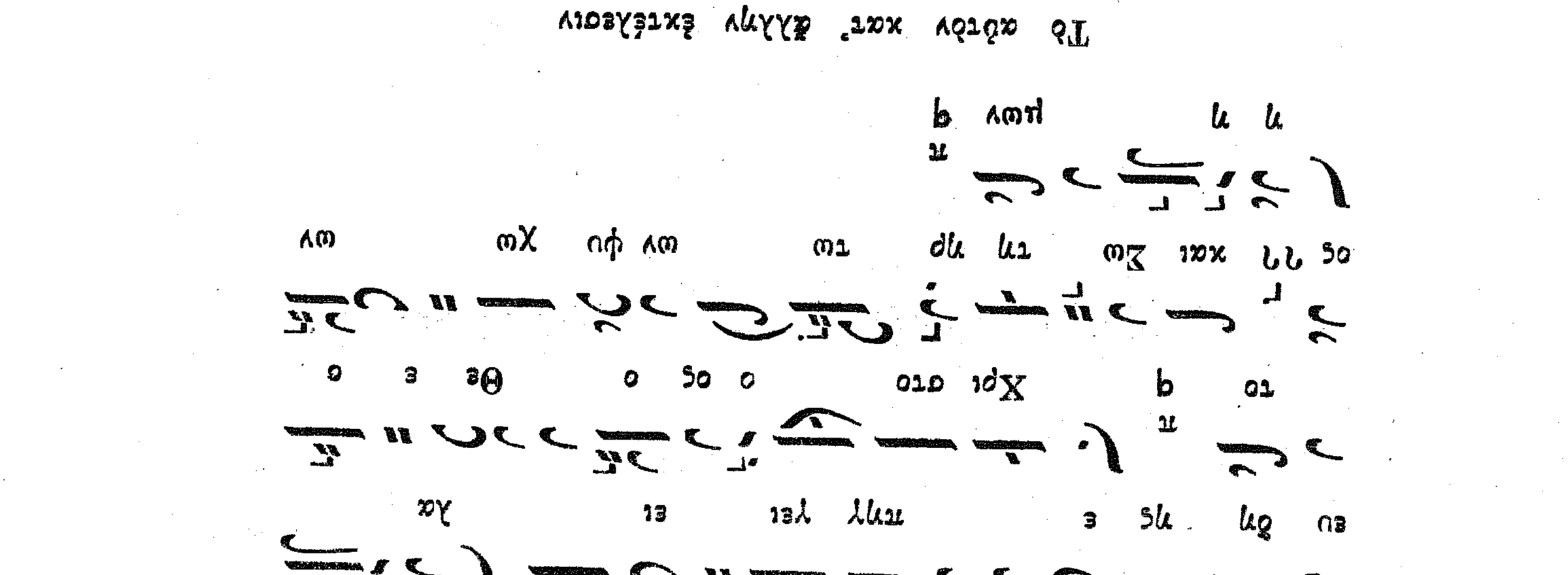

Ὑὸ αὐτὸν κατ' ἀλλήλων ἐκτείλεσιν

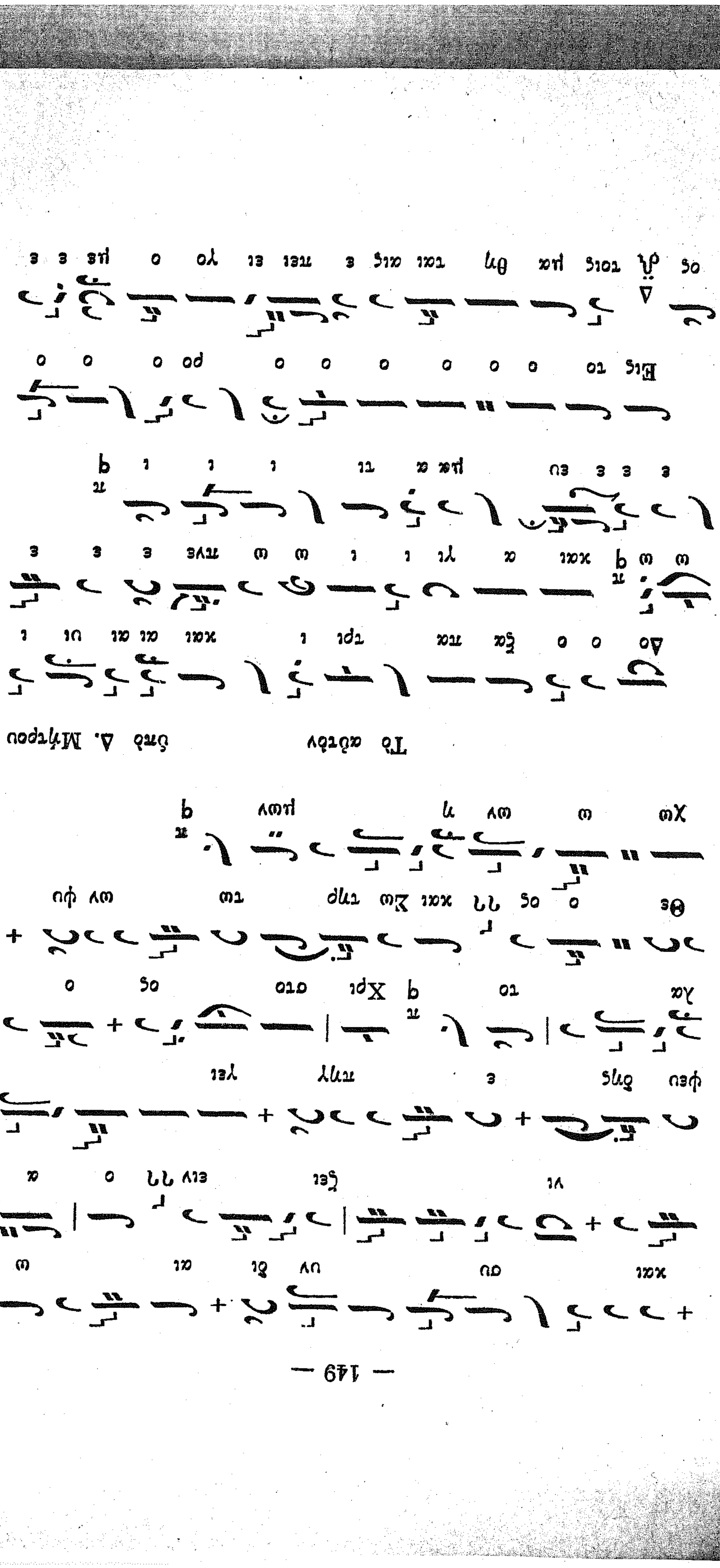

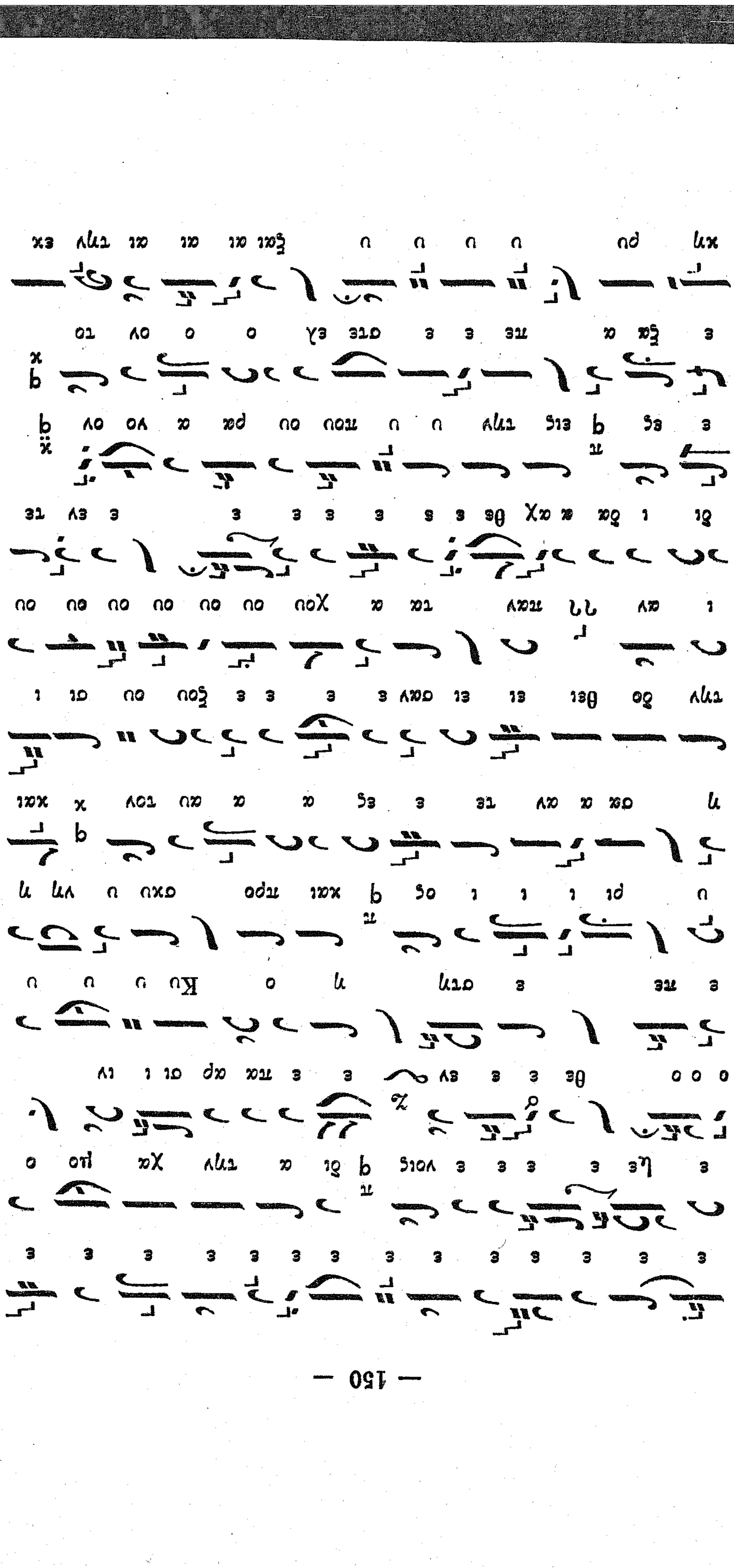

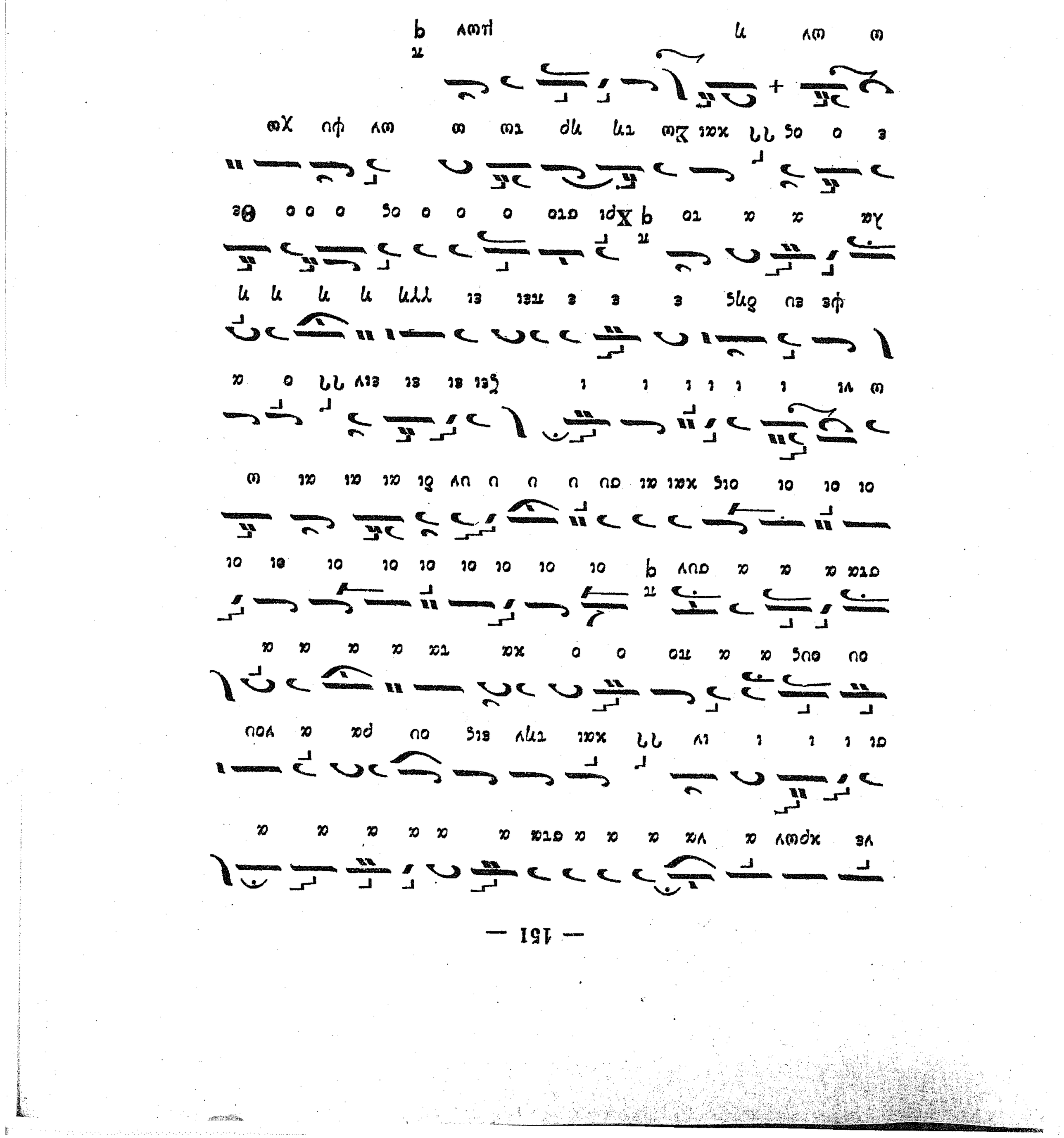

ΕΩΘΙΝΟΝ Βου

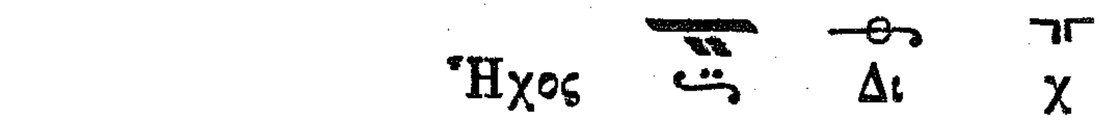

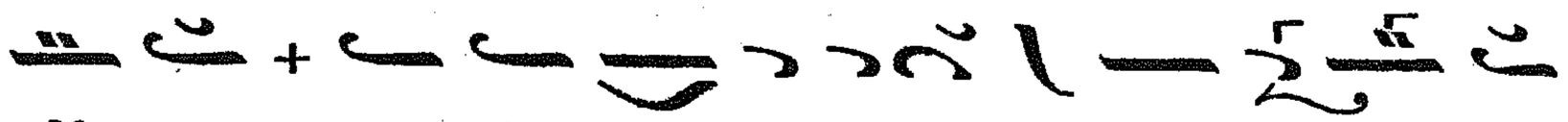

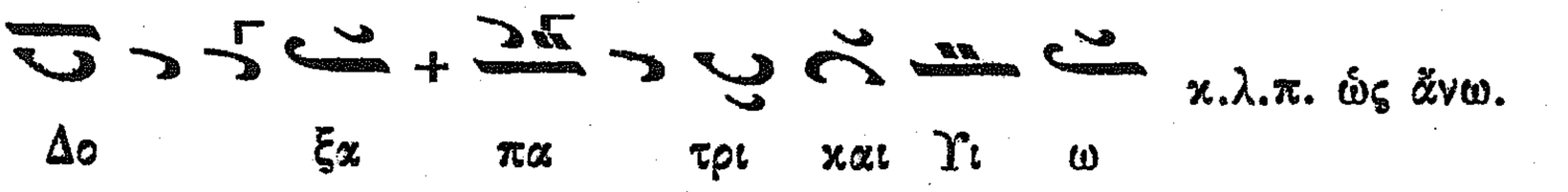

κ.λ.π. ὡς ἄνω.

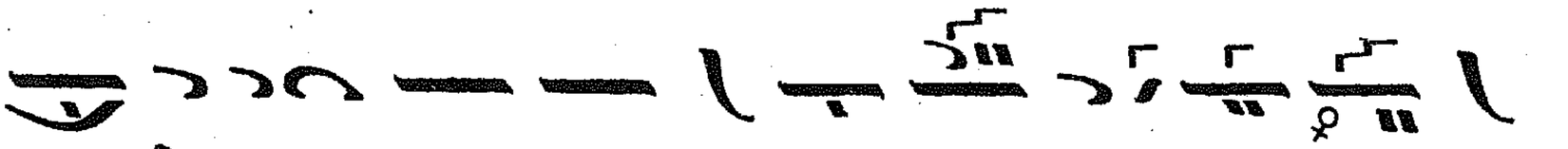

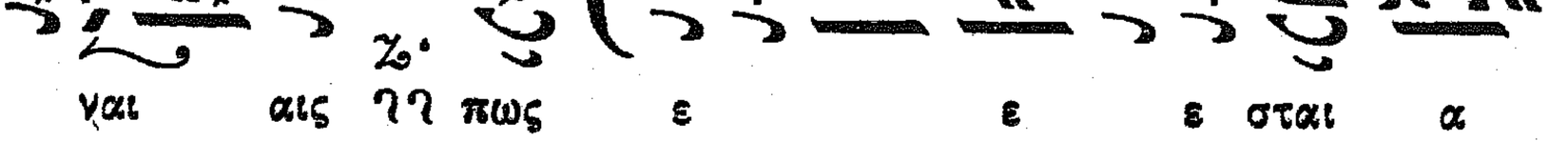

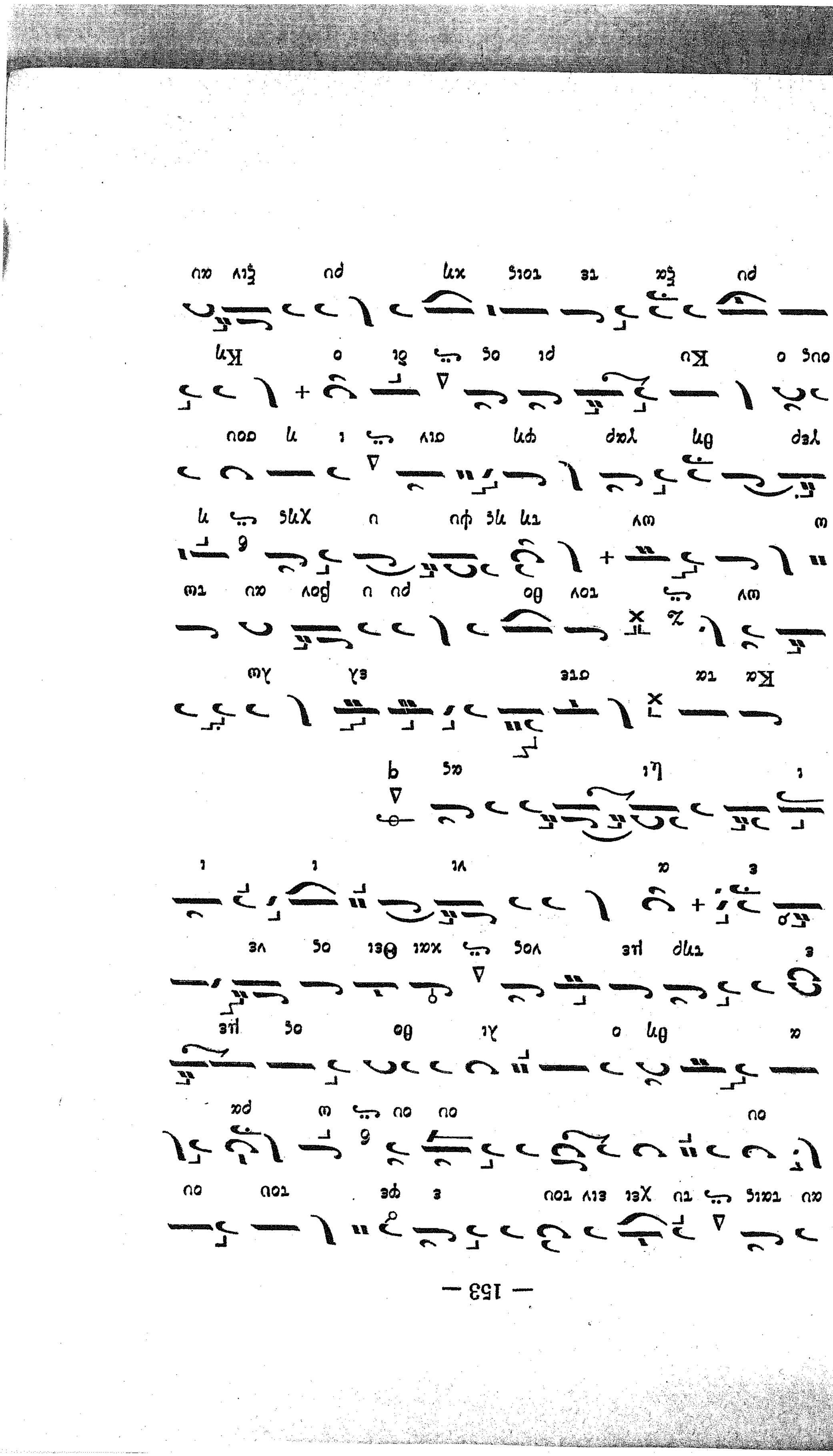

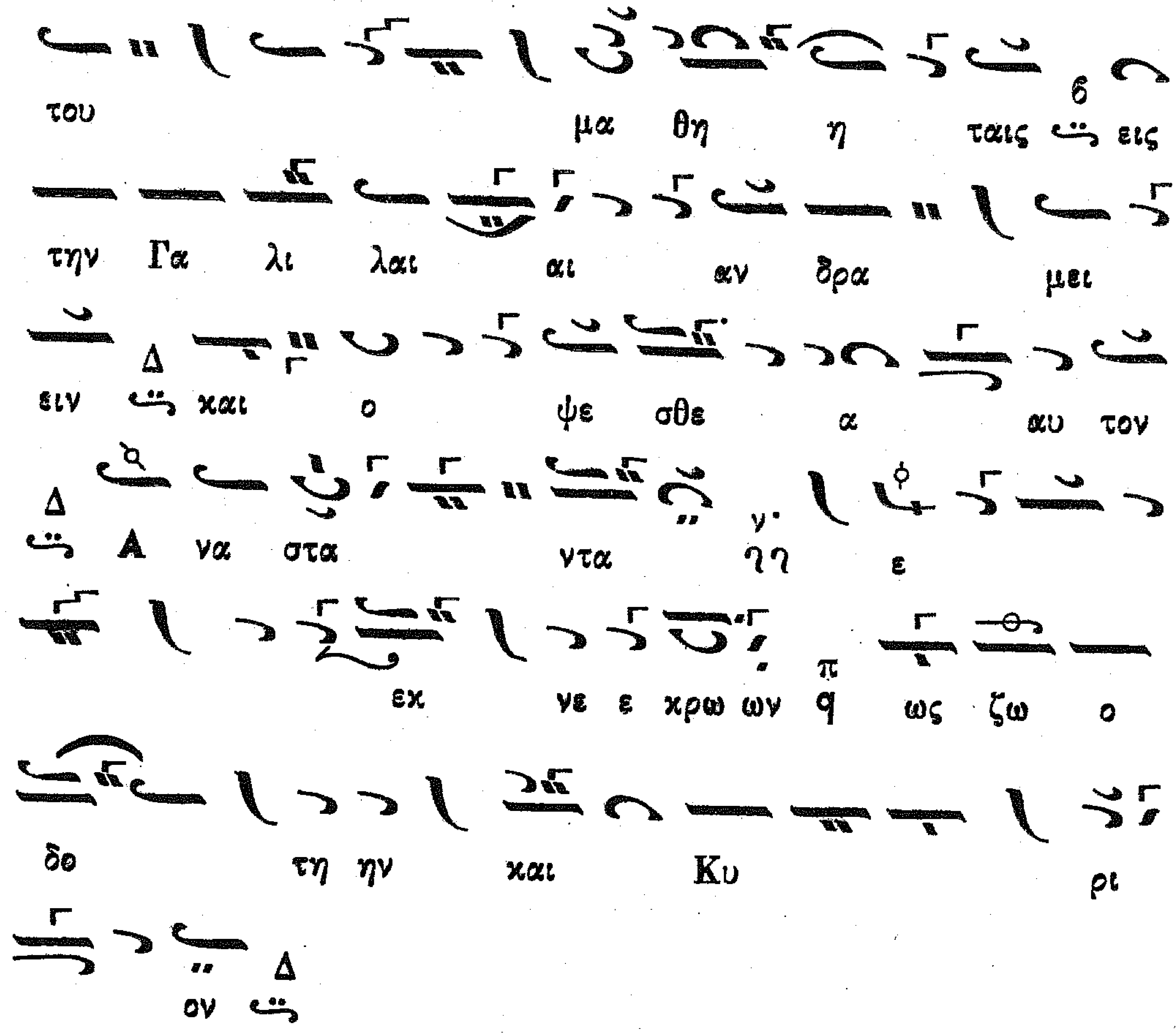

Τὸ αὐτὸν κατ' ἄλλην ἐκτέλεσιν

ὑπὸ Κ. ΠΡΙΓΓΟΥ

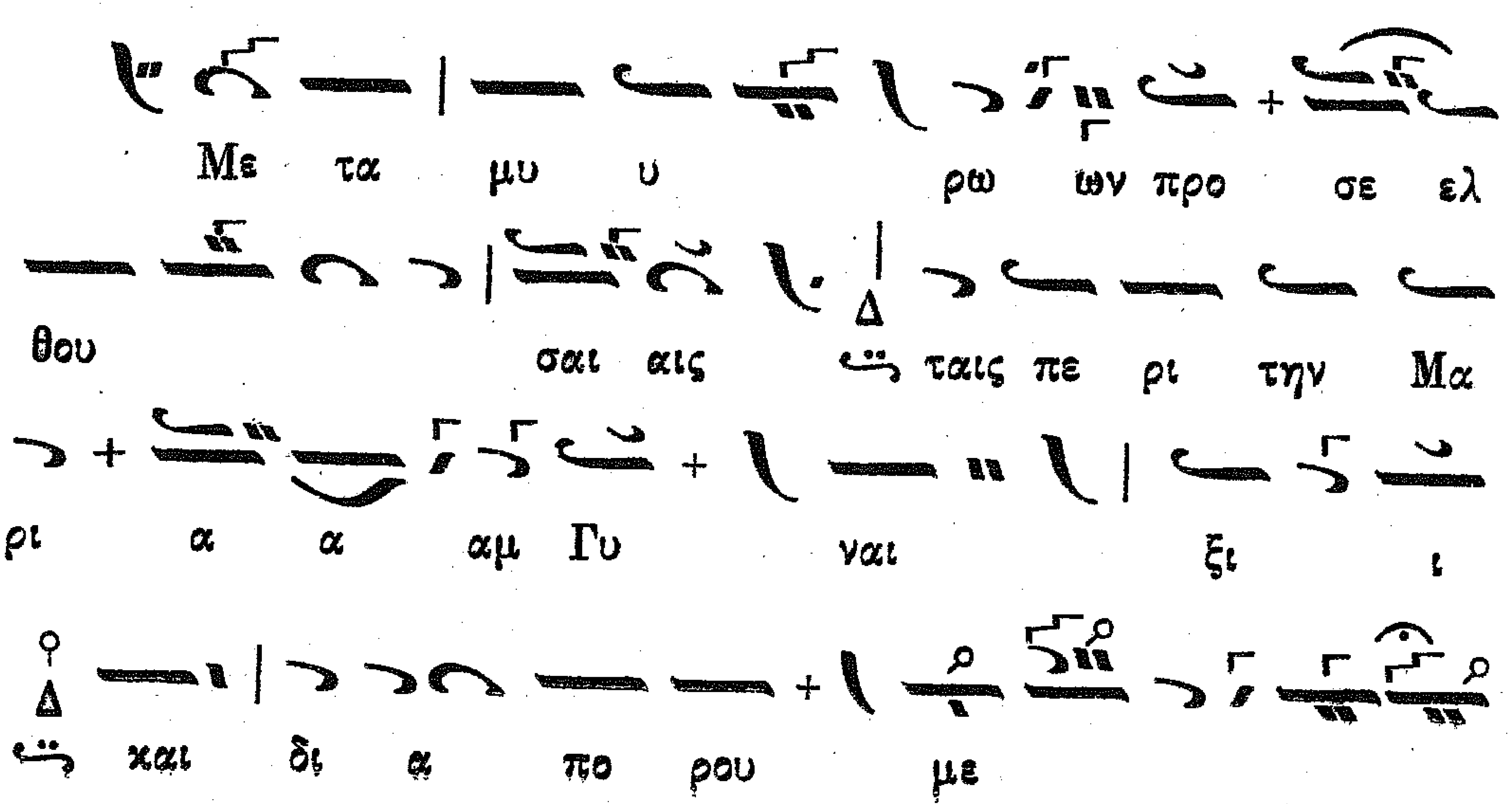

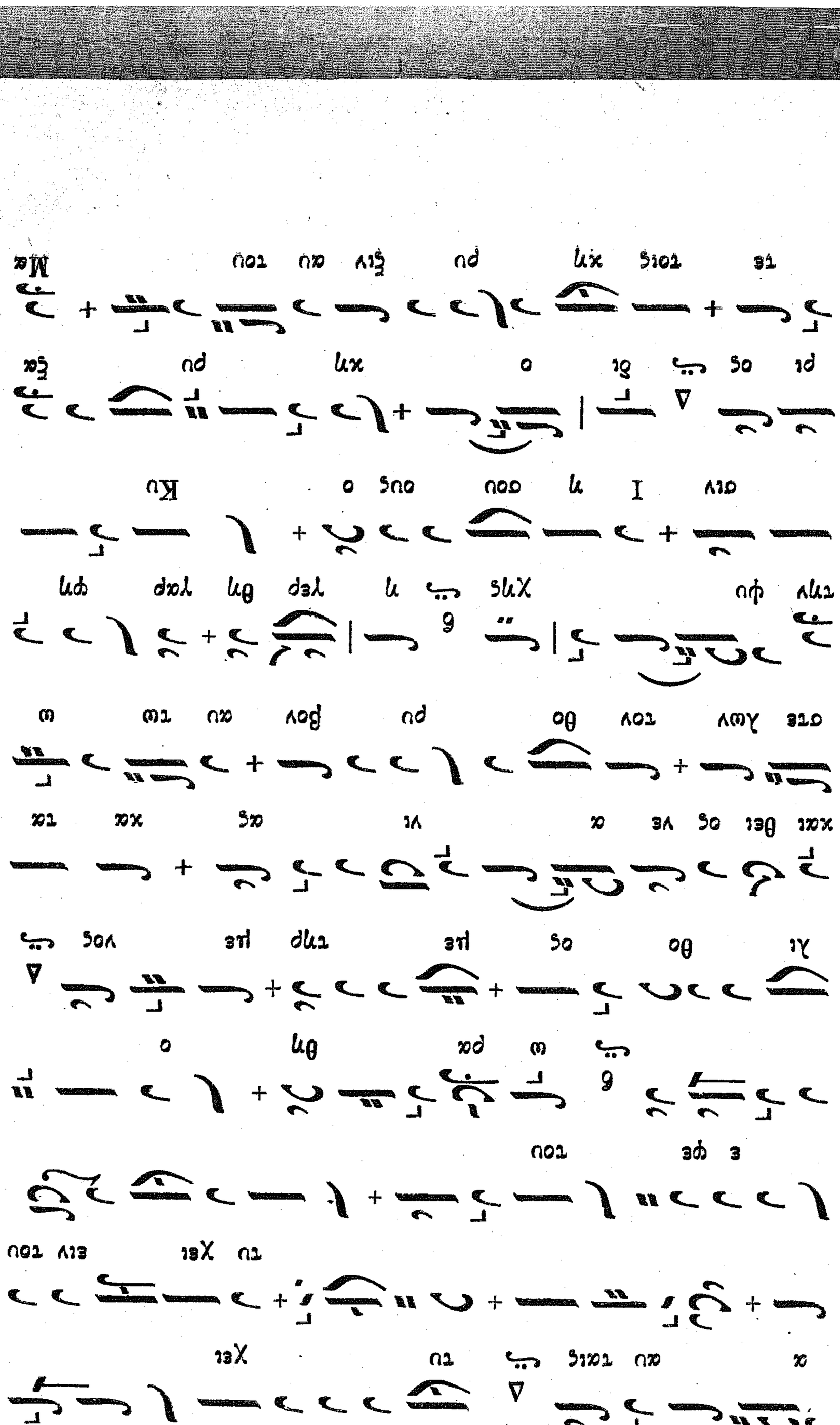

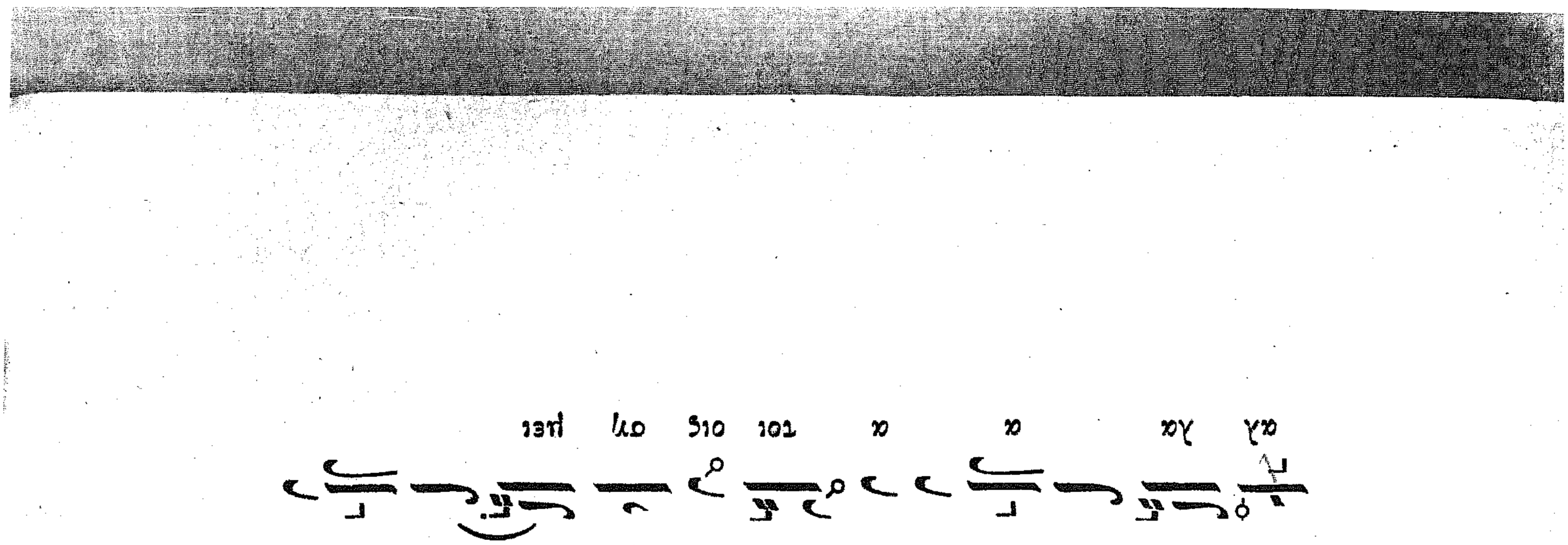

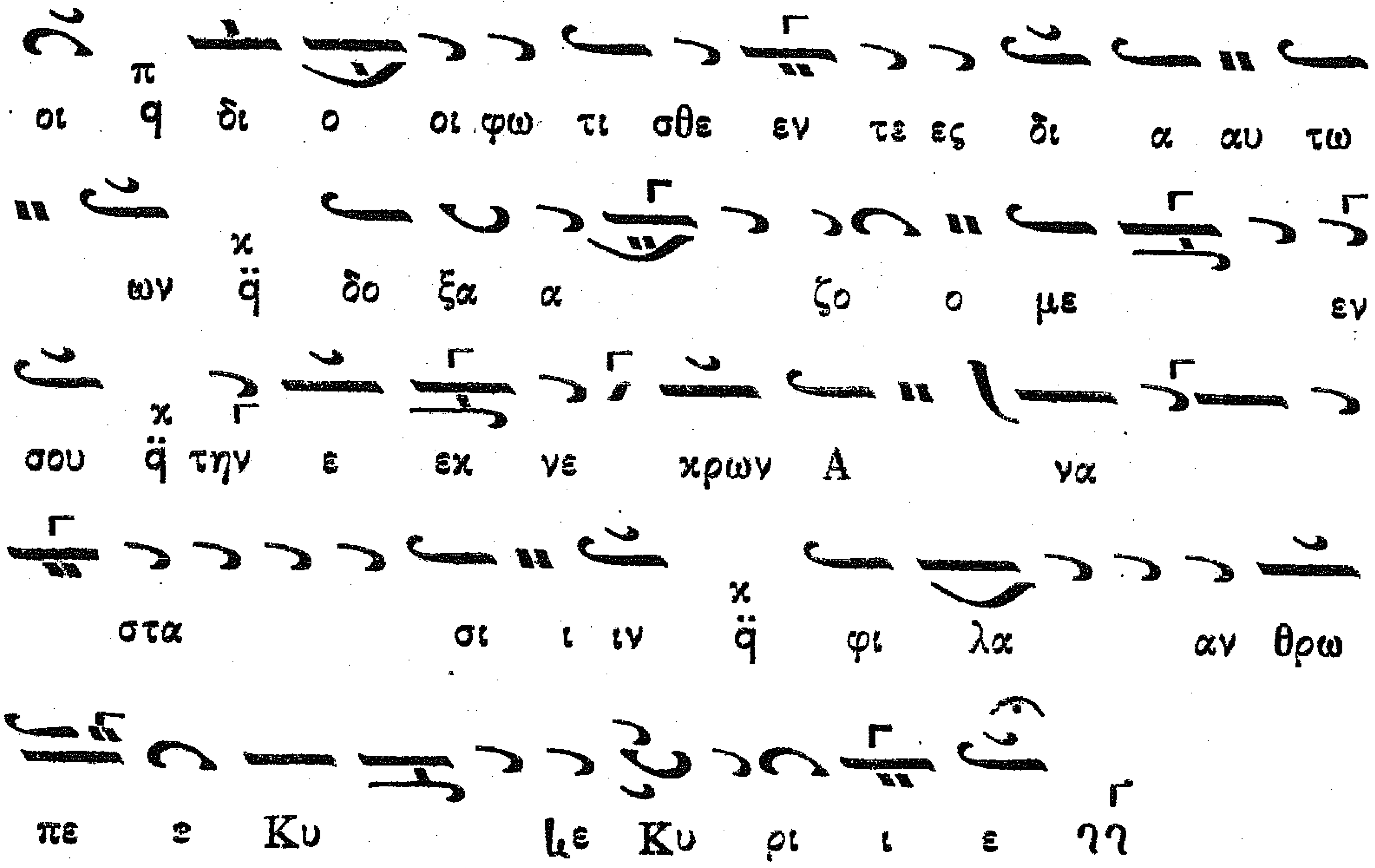

ΕΩΘΙΝΟΝ Δον

Ἦχος Πα

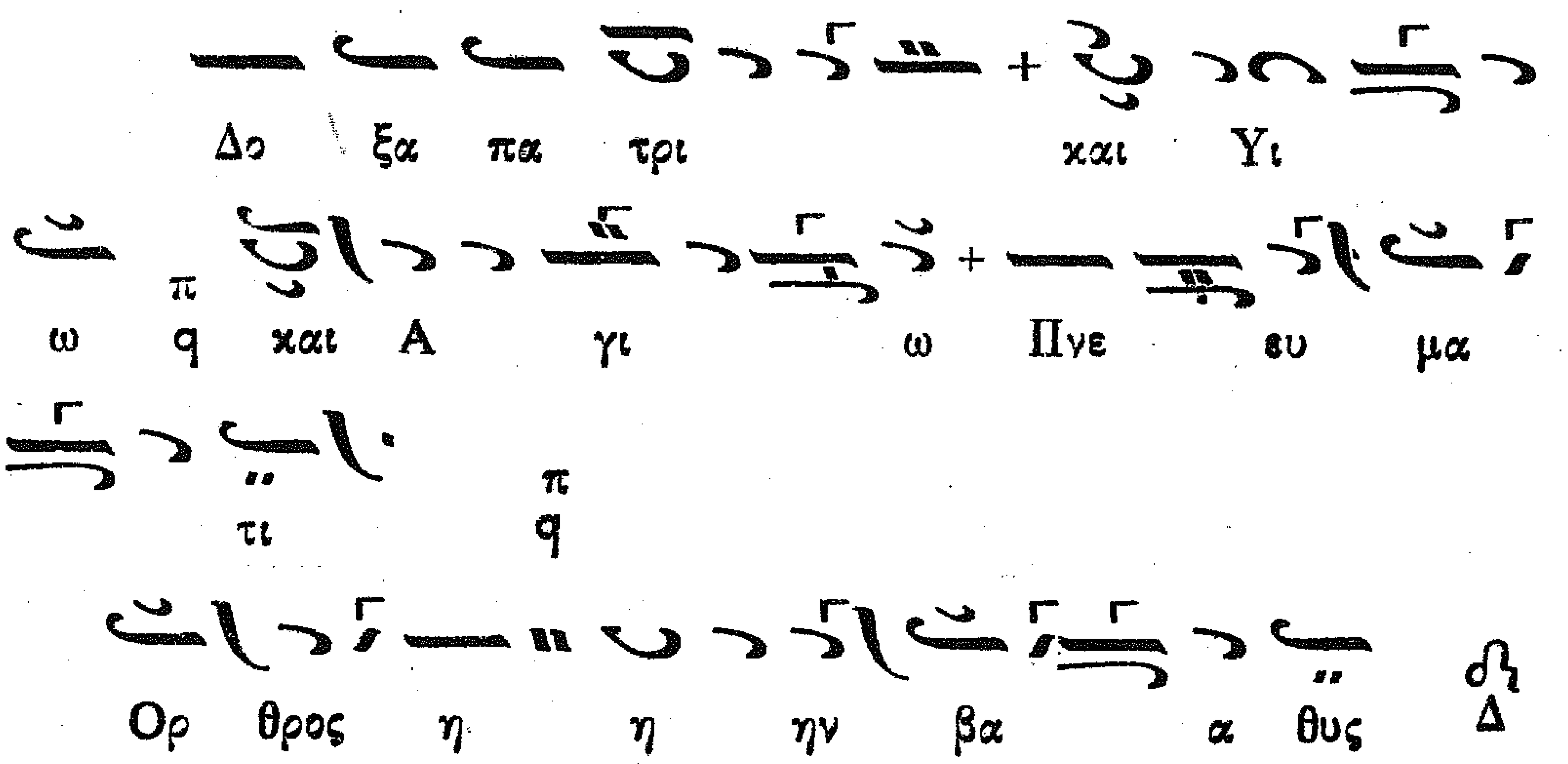

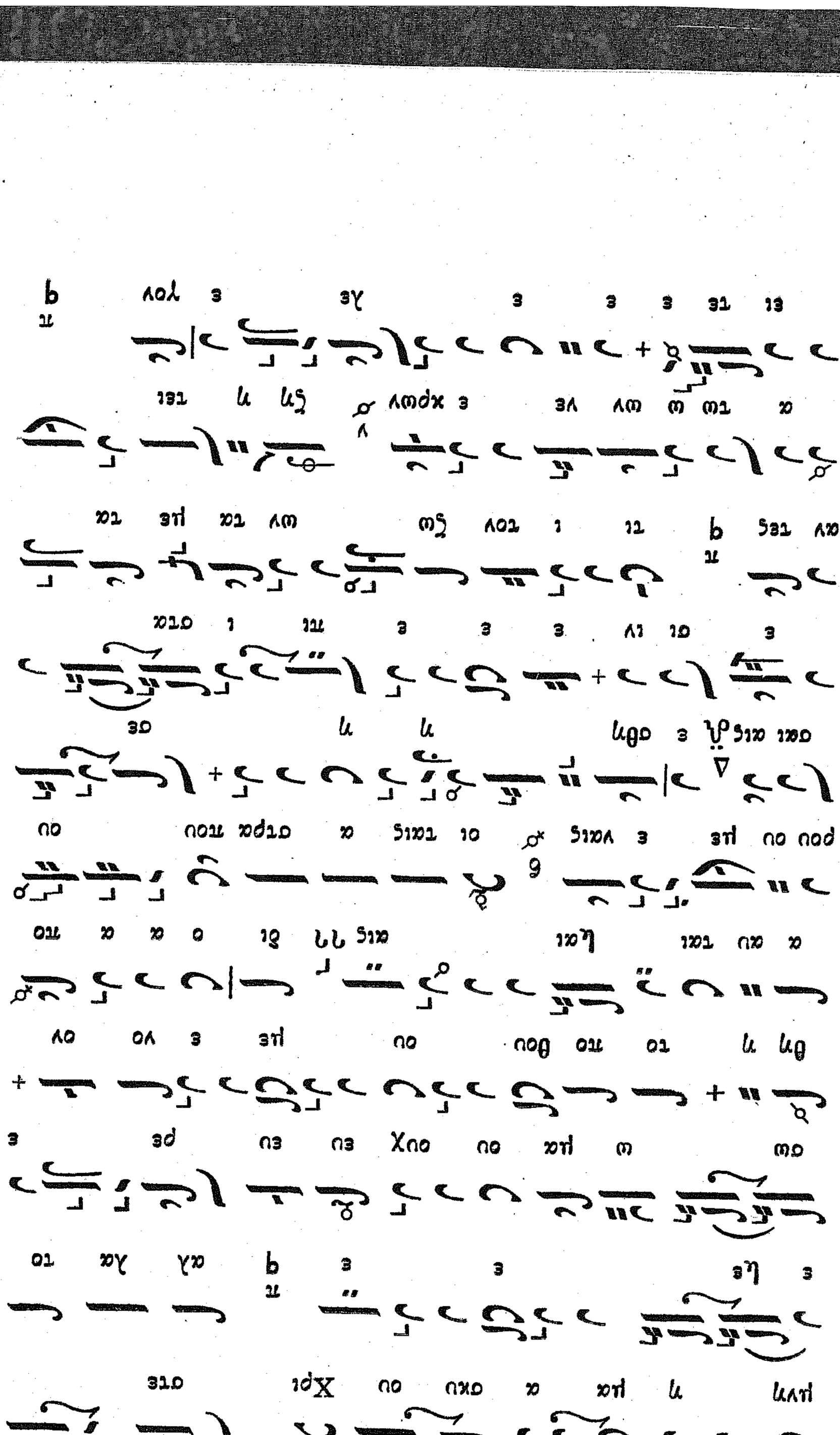

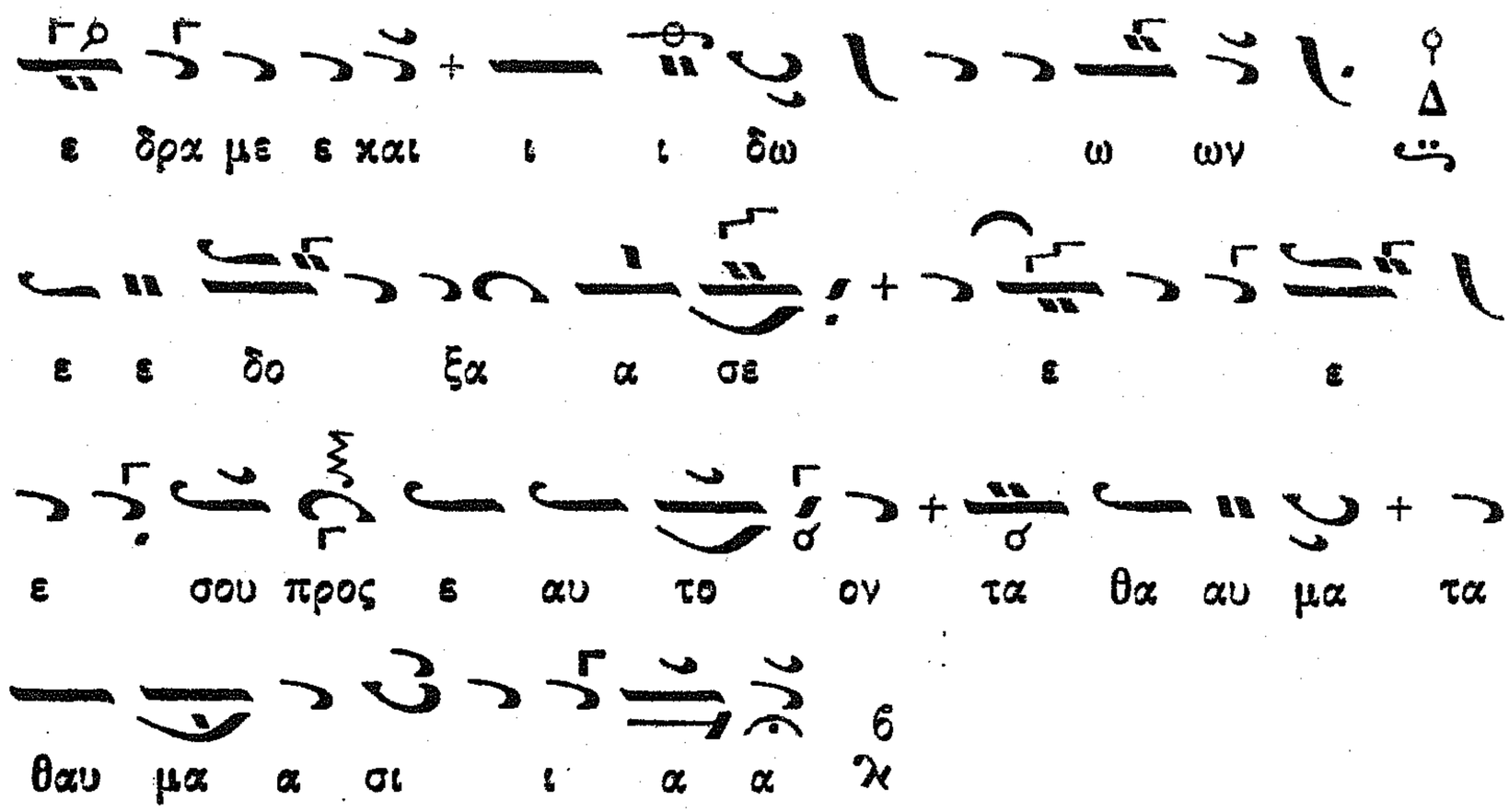

Τὸ αὐτὸν κατ' ἄλλην ἐκτέλεσιν

ὑπὸ Κ. ΠΡΙΓΓΟΥ

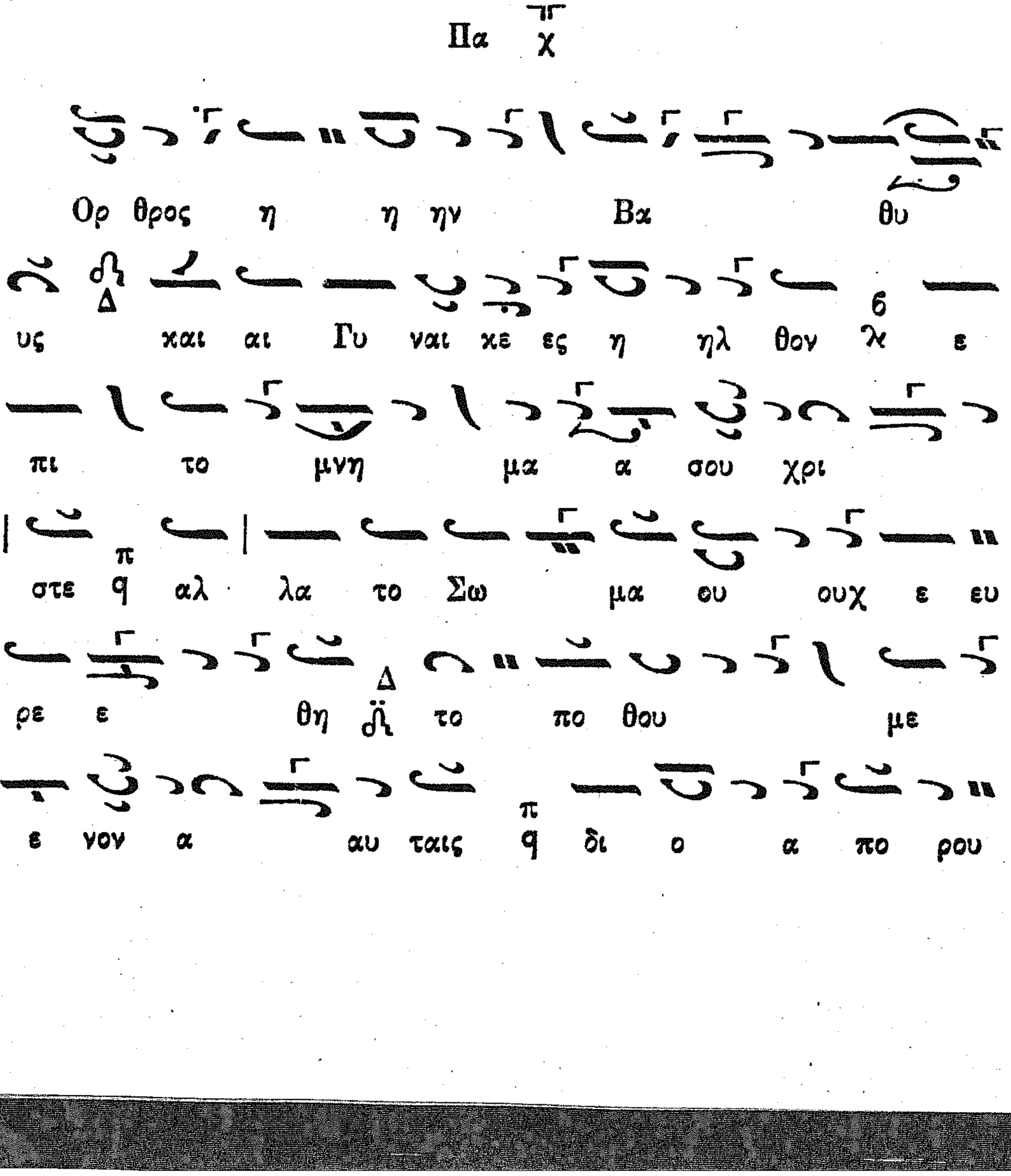

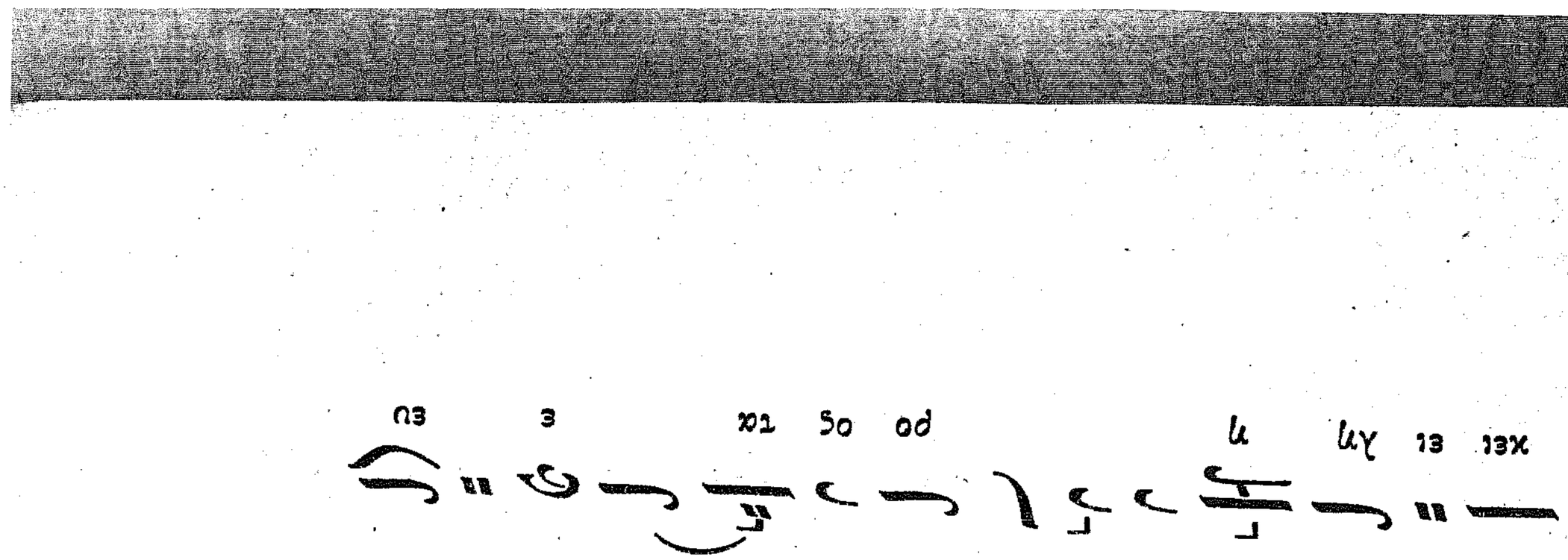

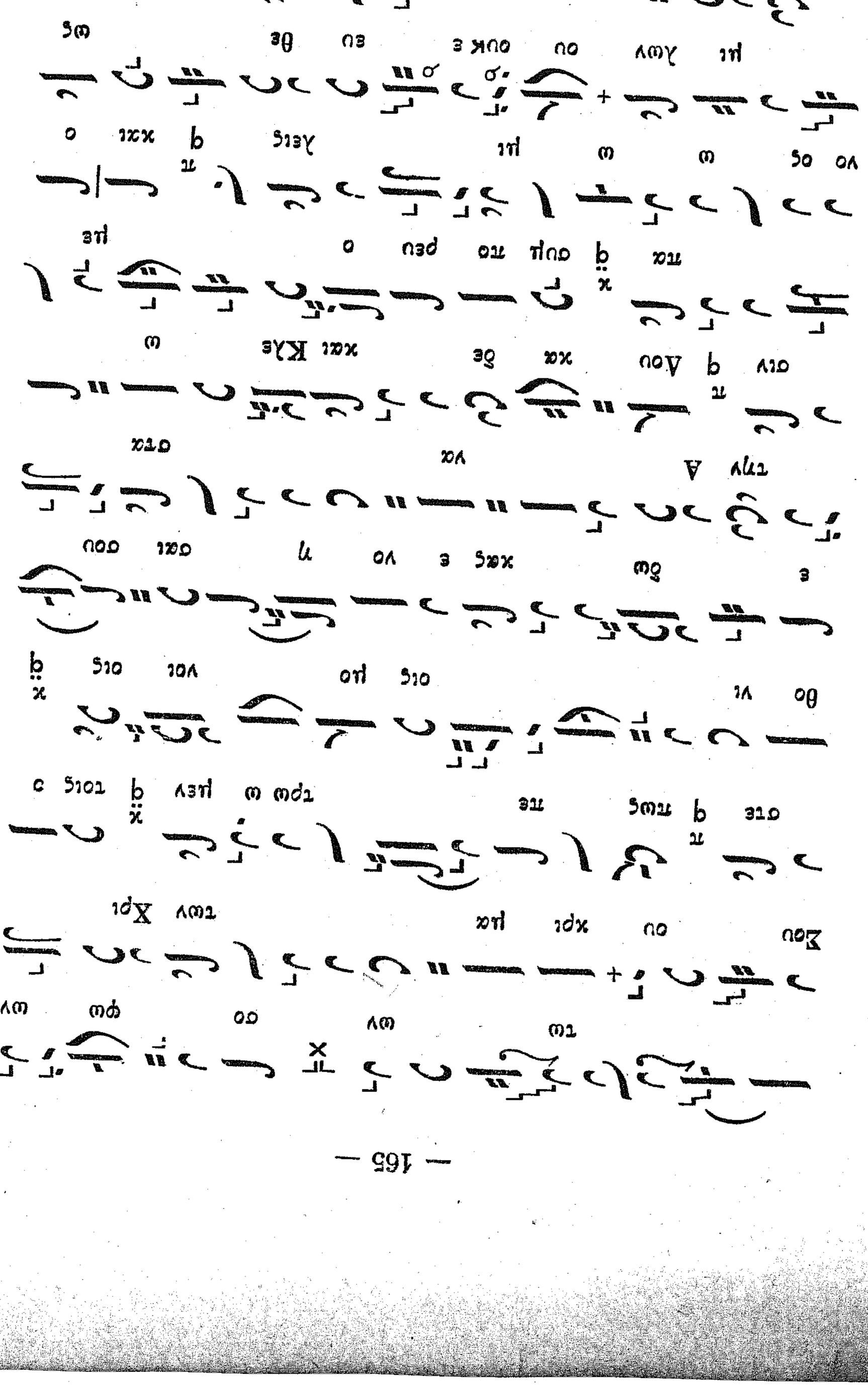

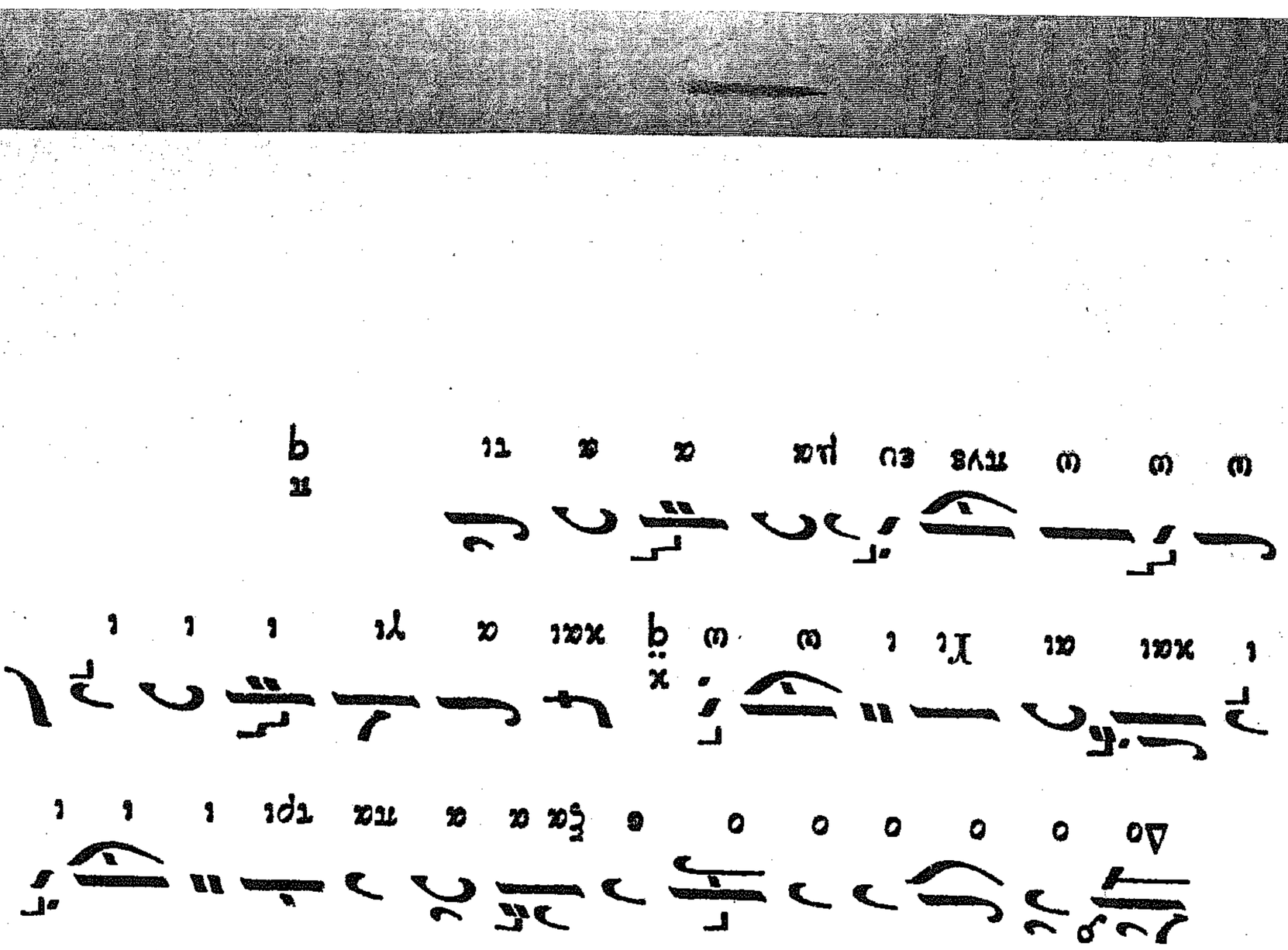

Τὸ αὐτὸν ὑπὸ Α. Μήτρου

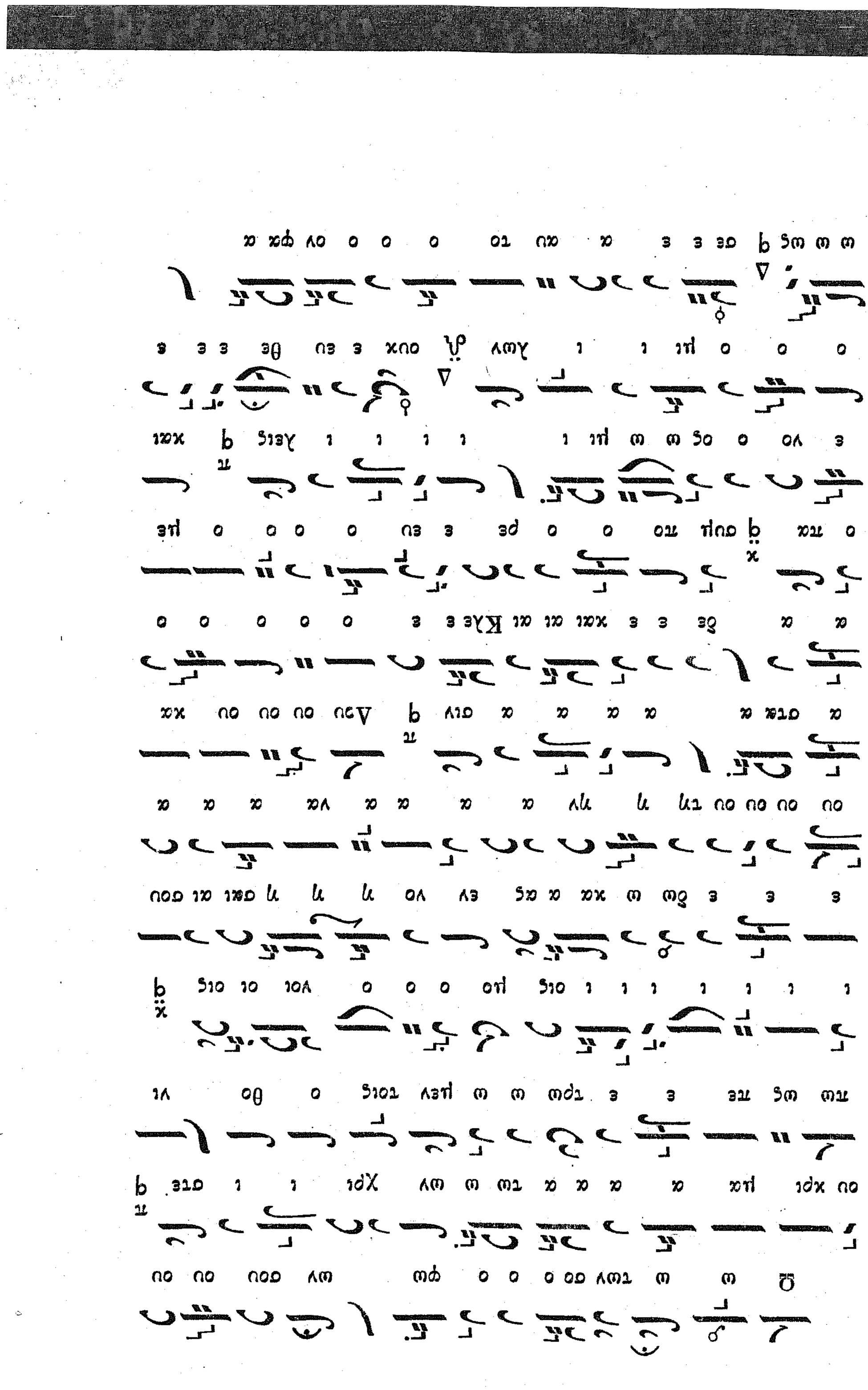

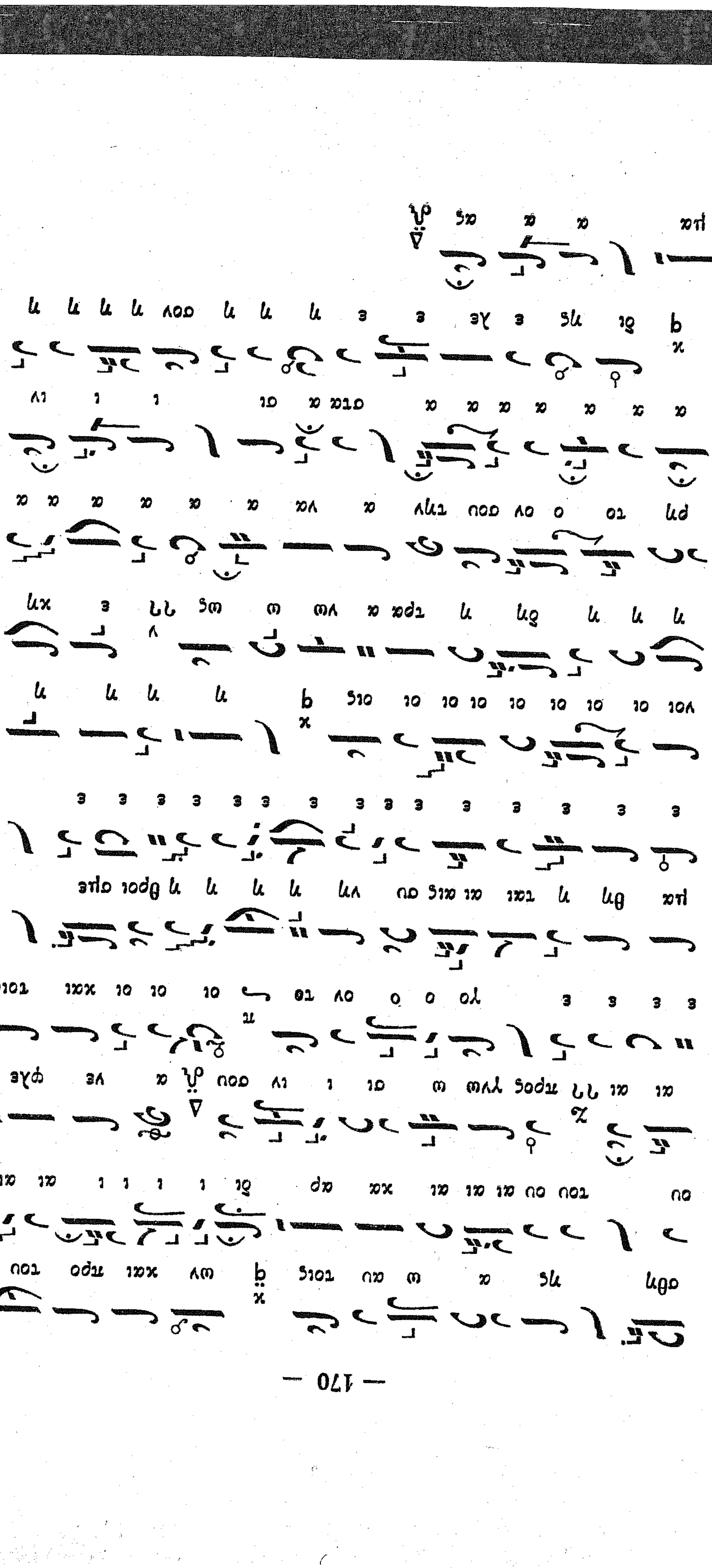

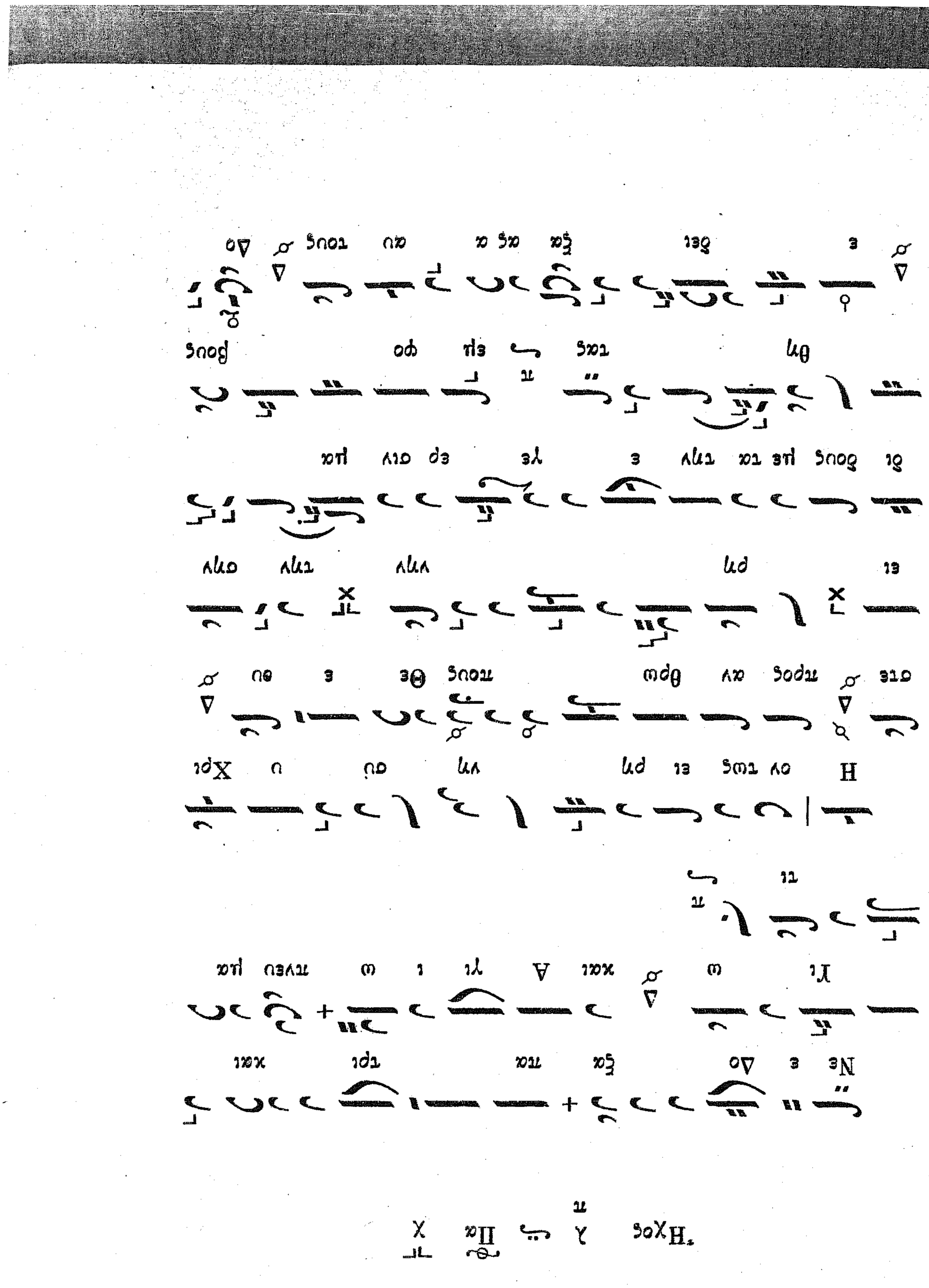

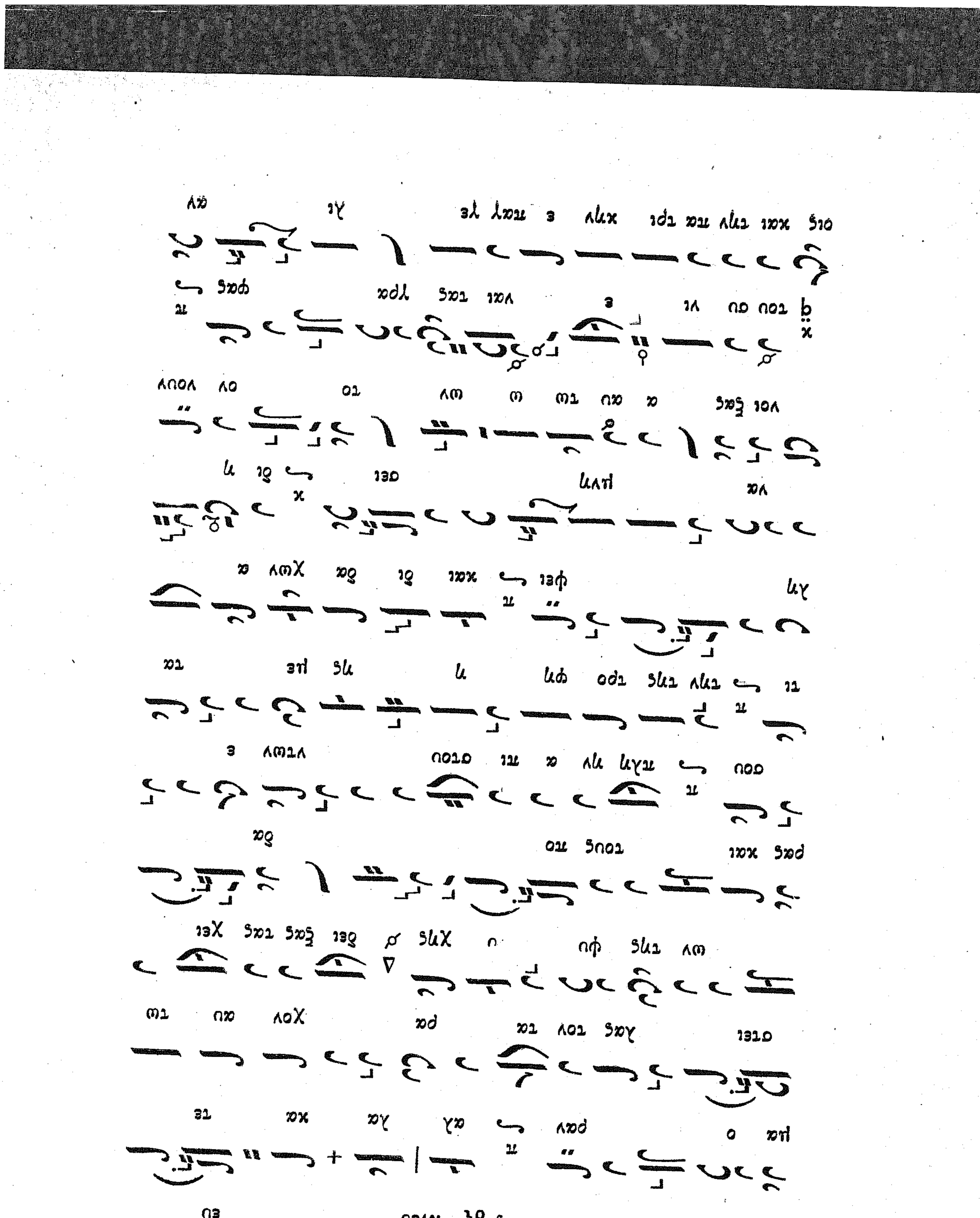

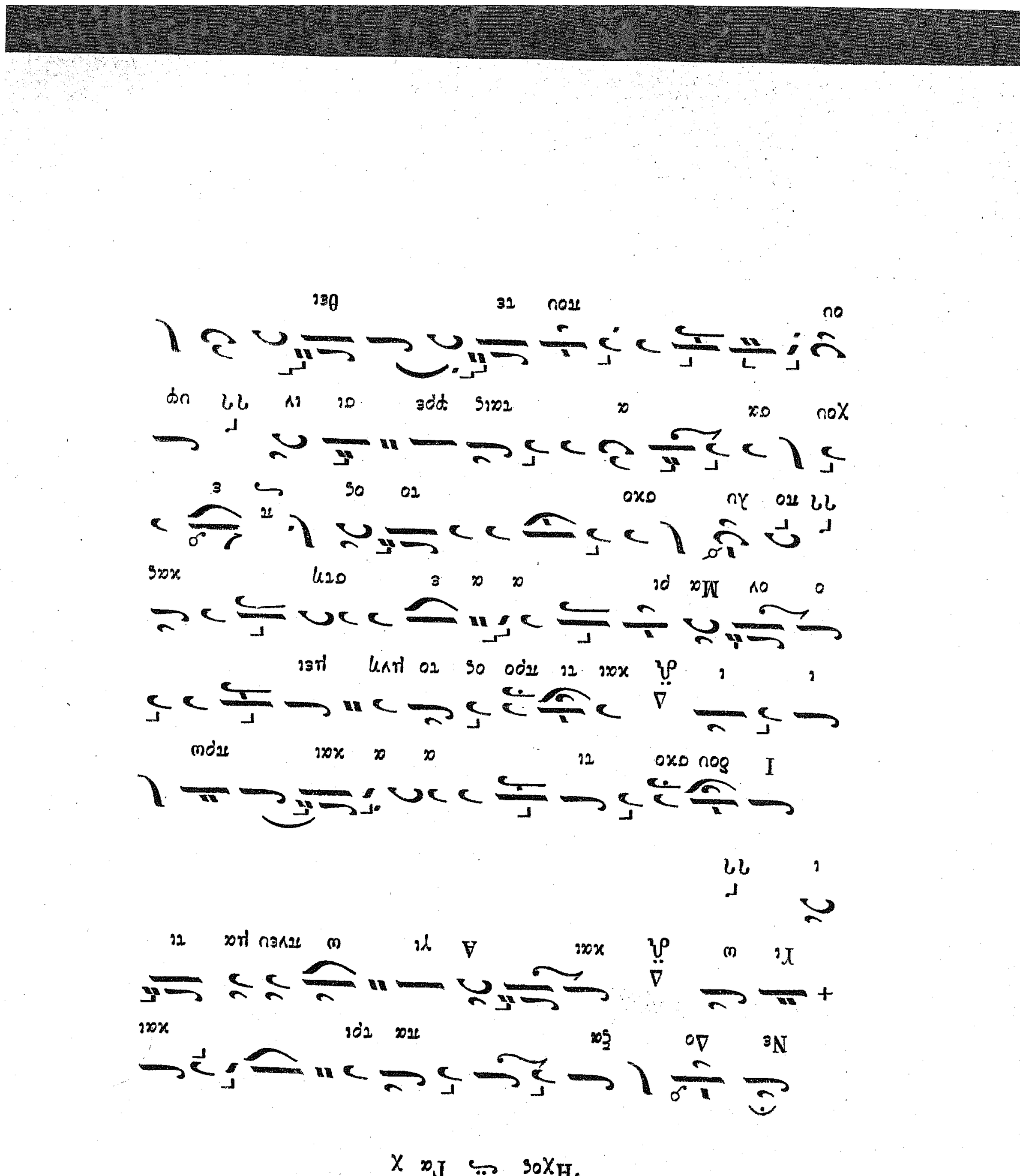

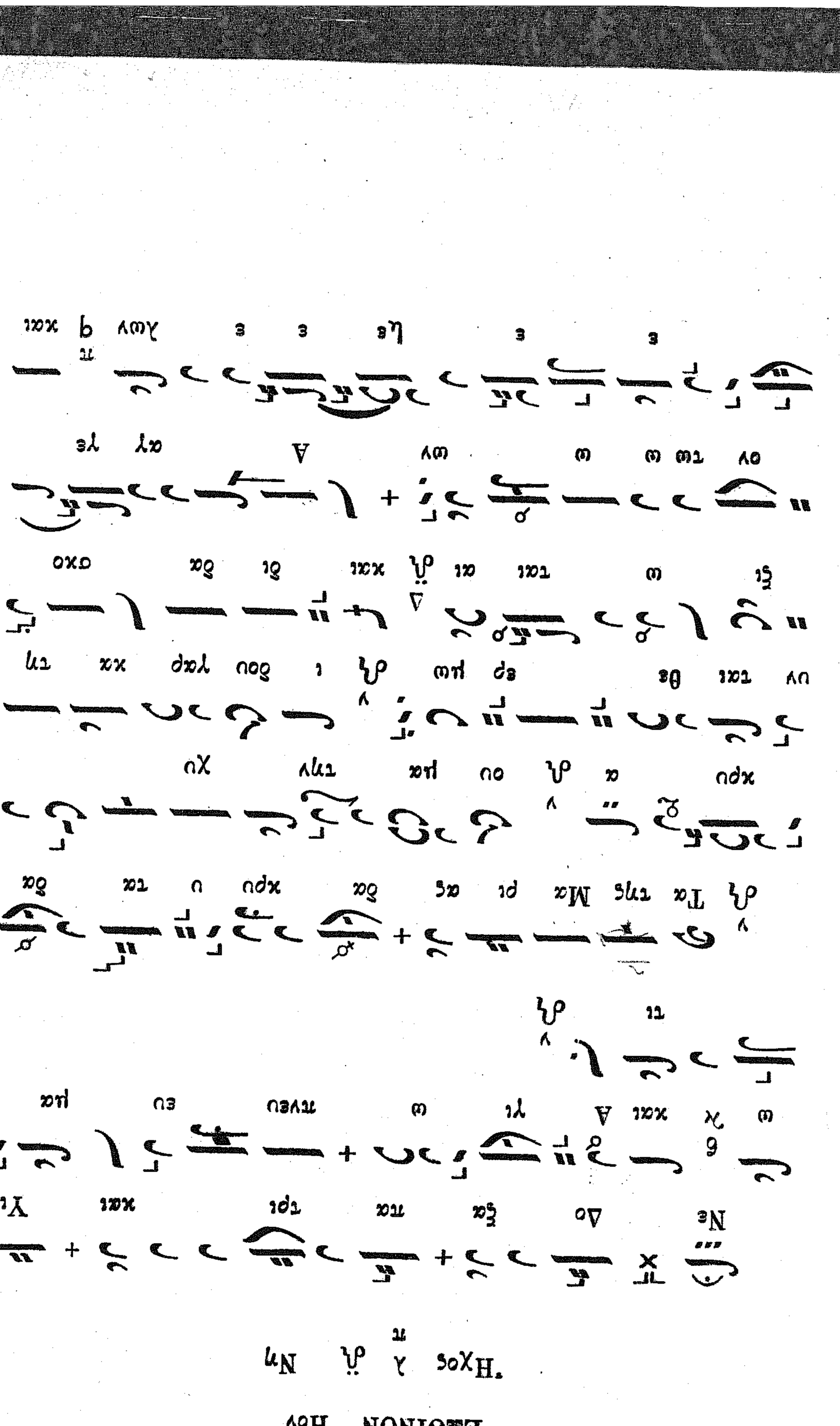

ΕΩΘΙΝΟΝ Ηον

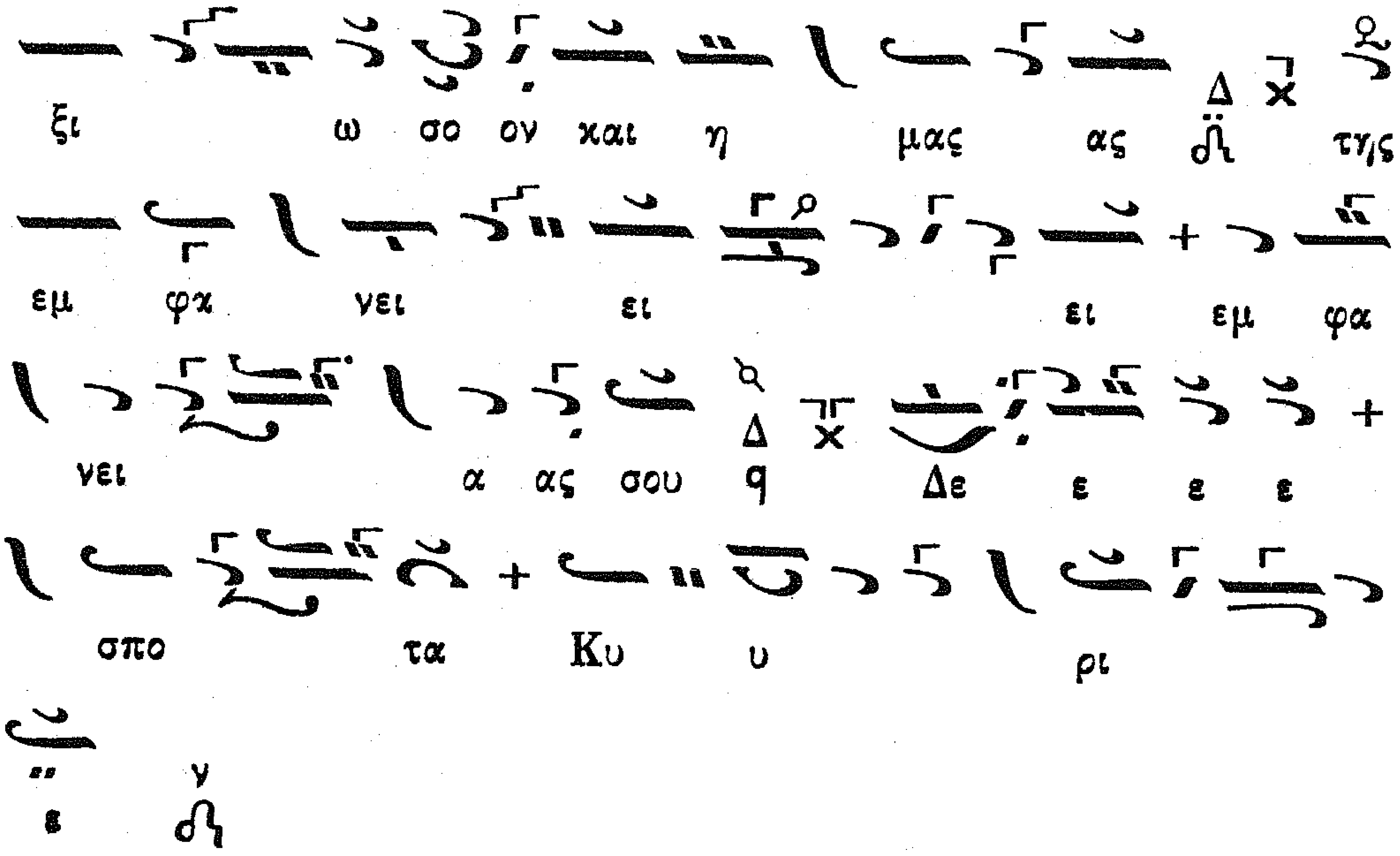

ΕΩΘΙΝΟΝ Θον

Ἦχος $\overset{\lambda}{\pi}$ q̈ Πα

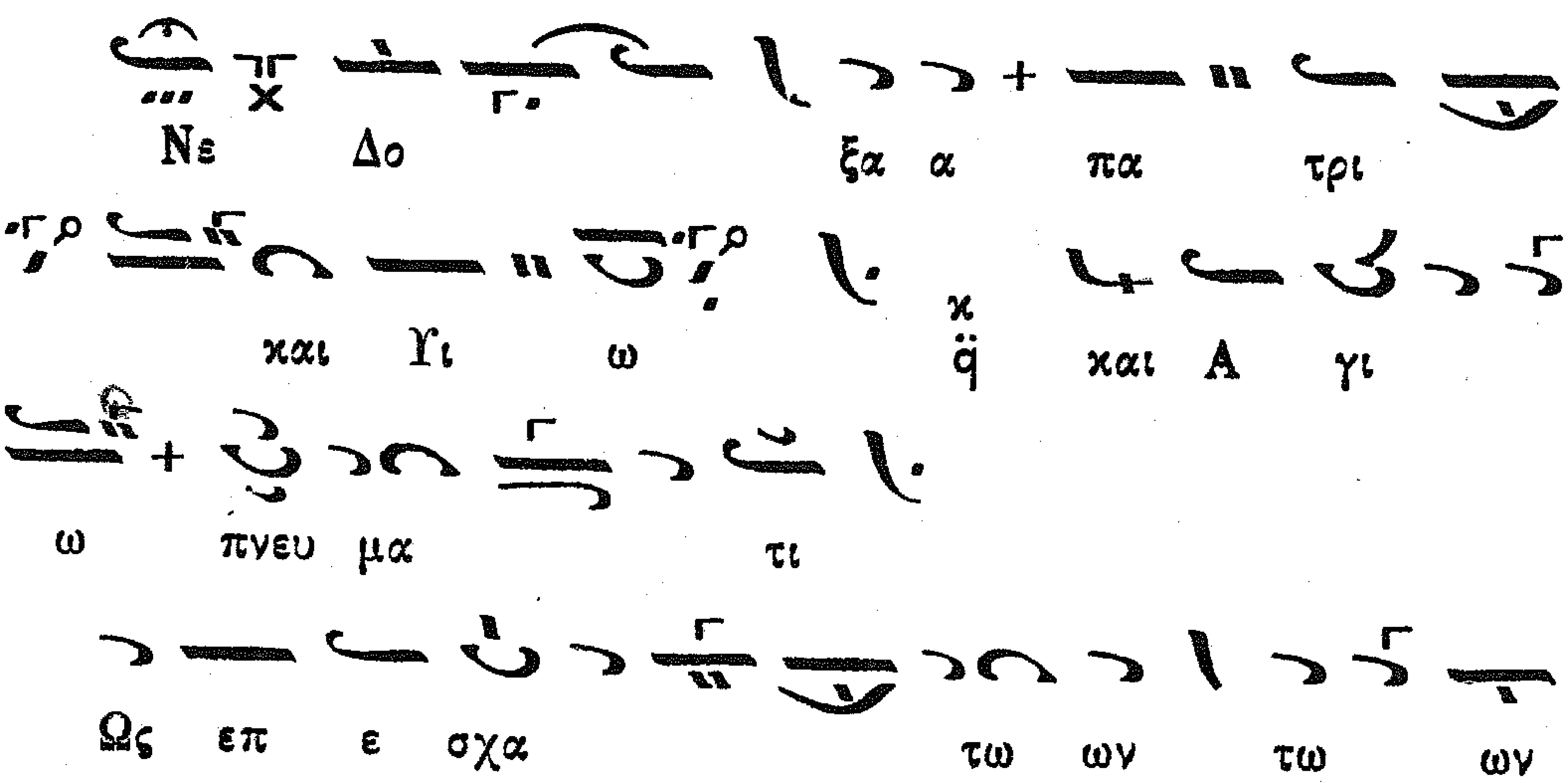

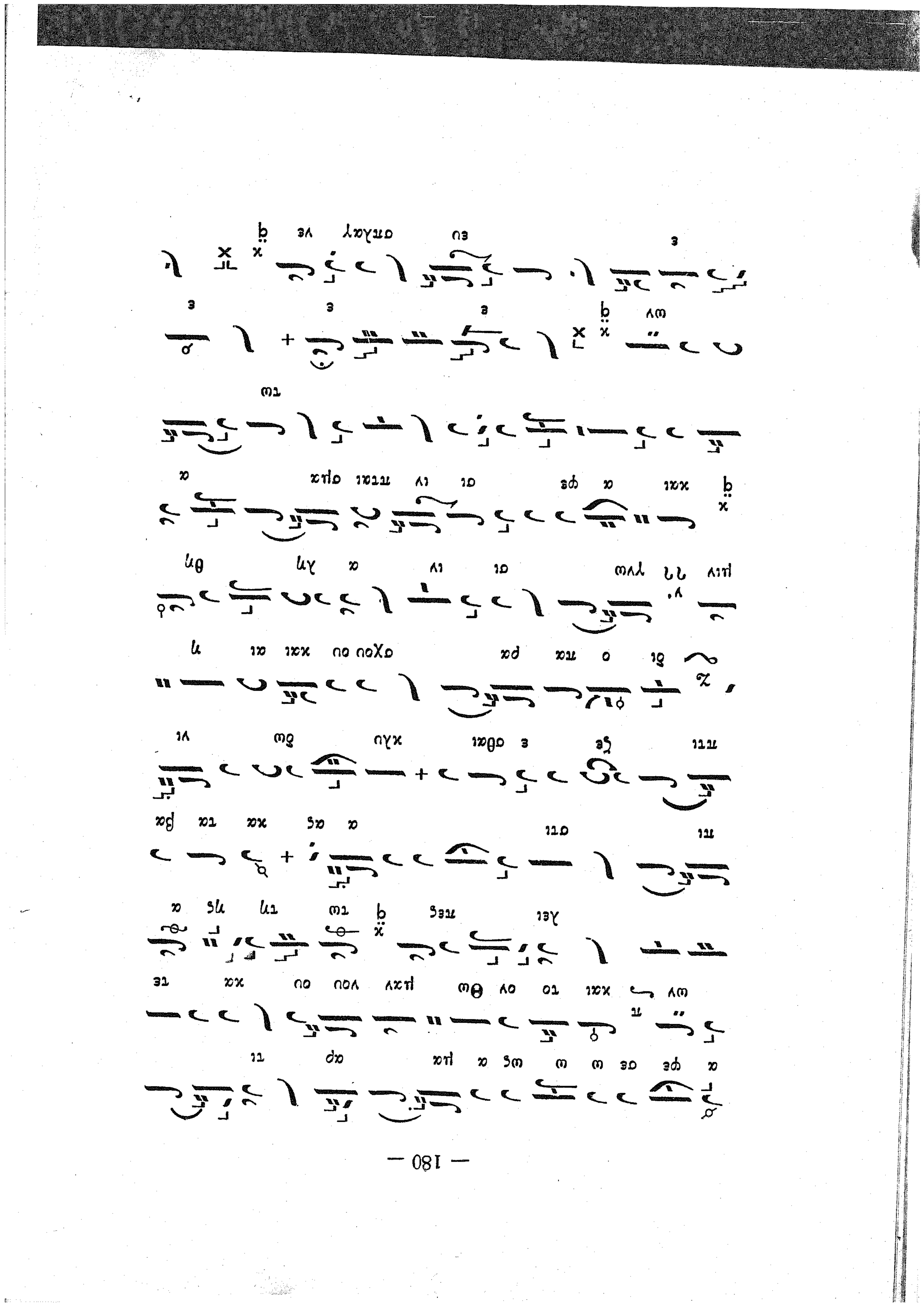

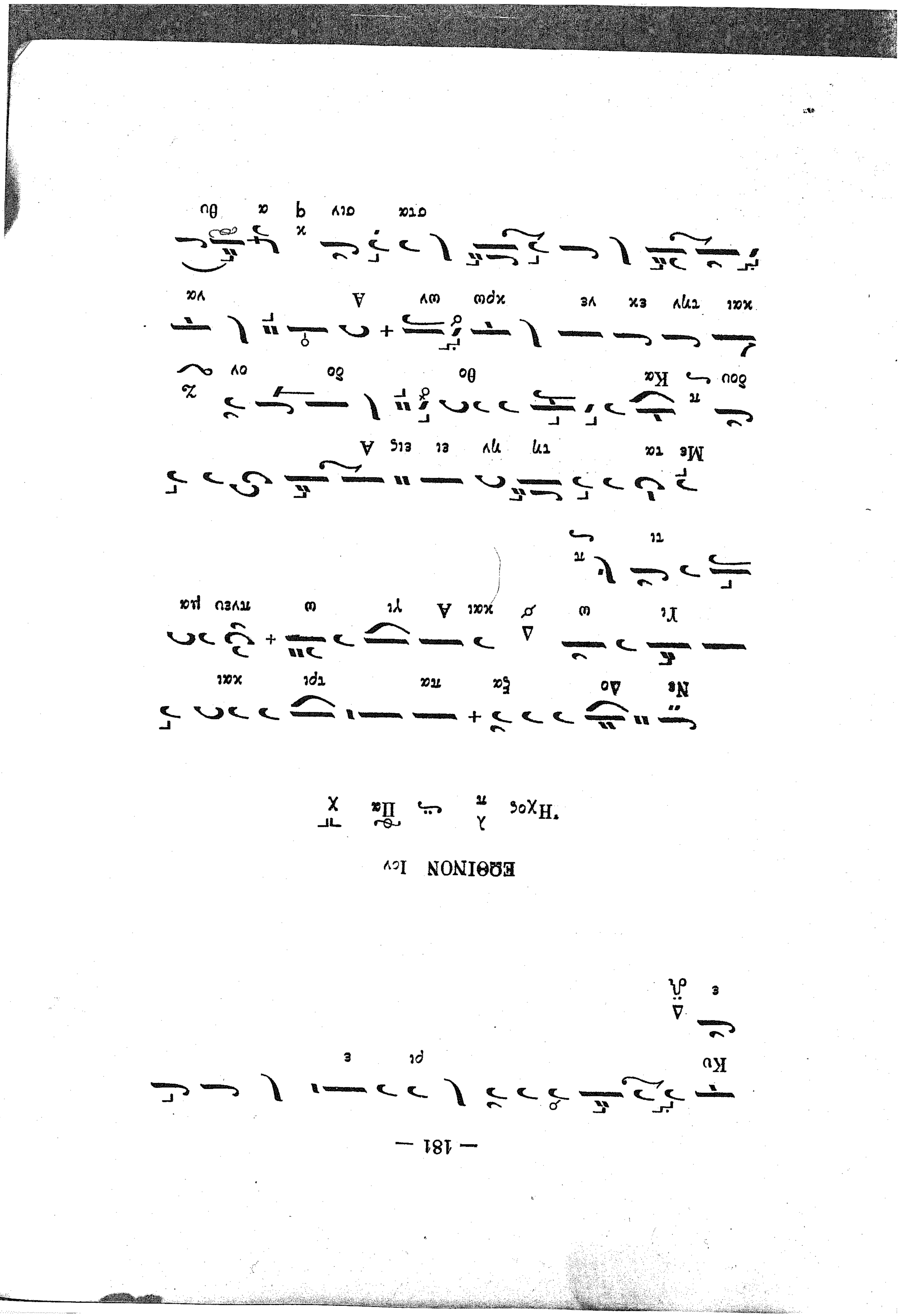

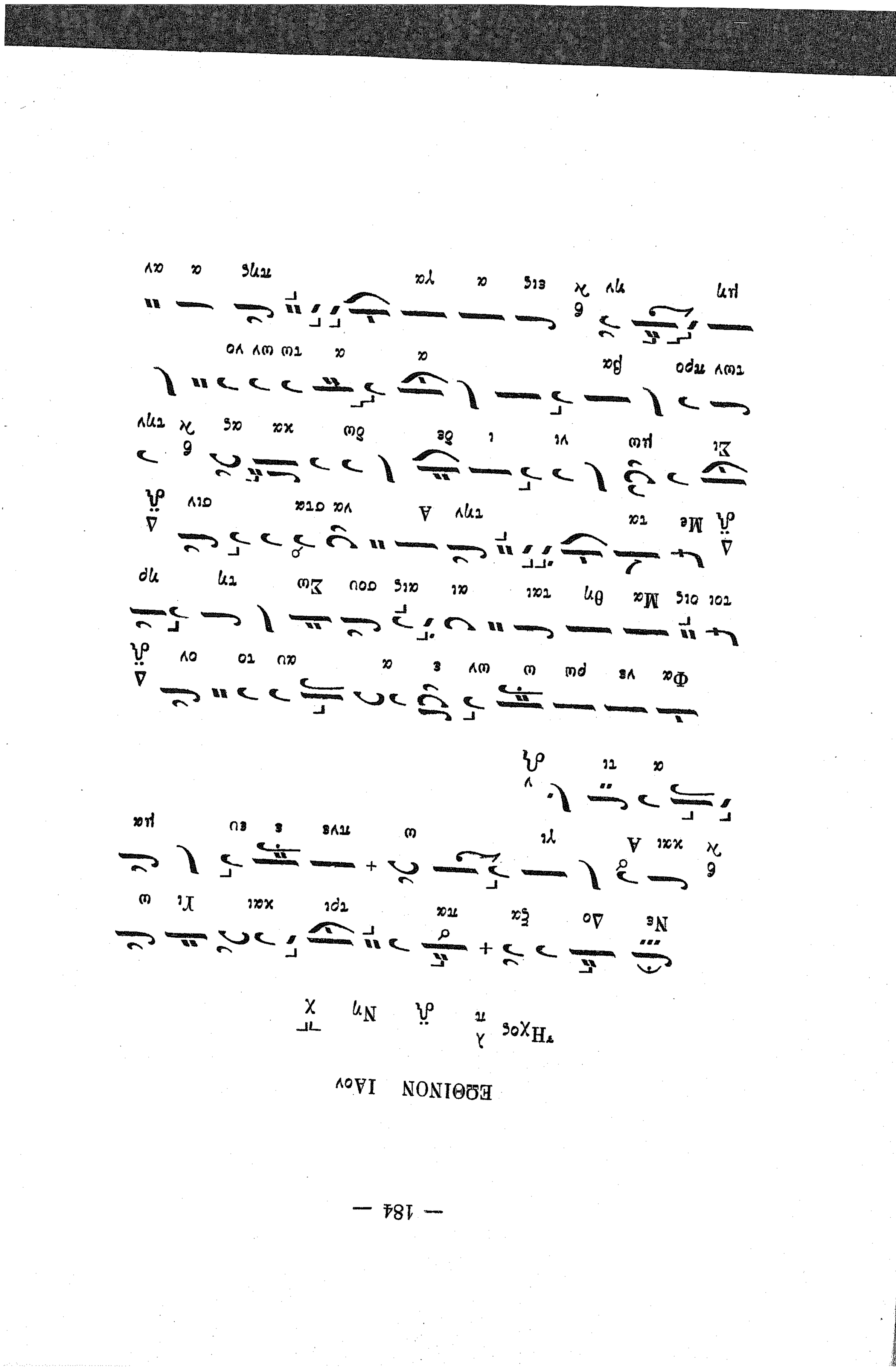

ΕΩΘΙΝΟΝ ΙΑον

ΥΗΧΟς λ π ἀἡ Νη χ

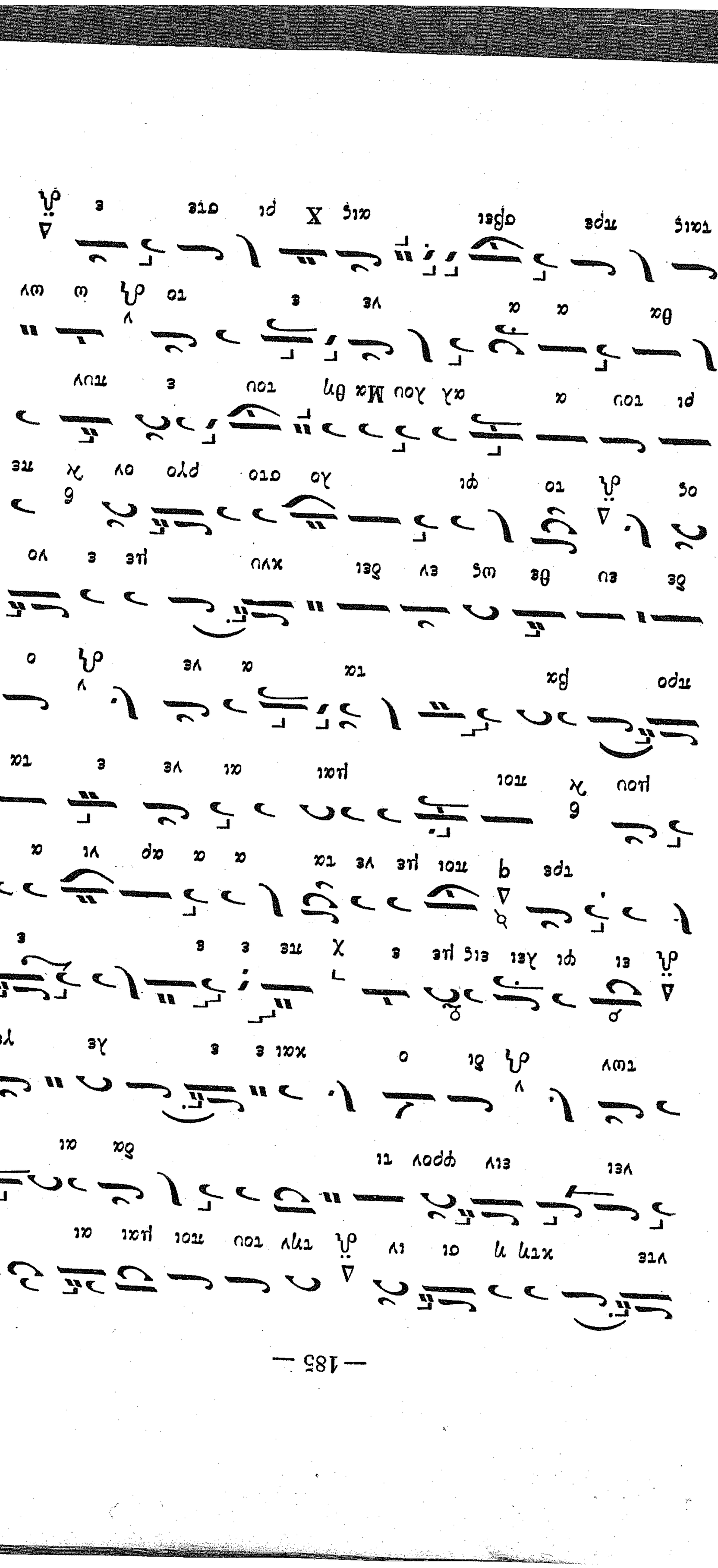

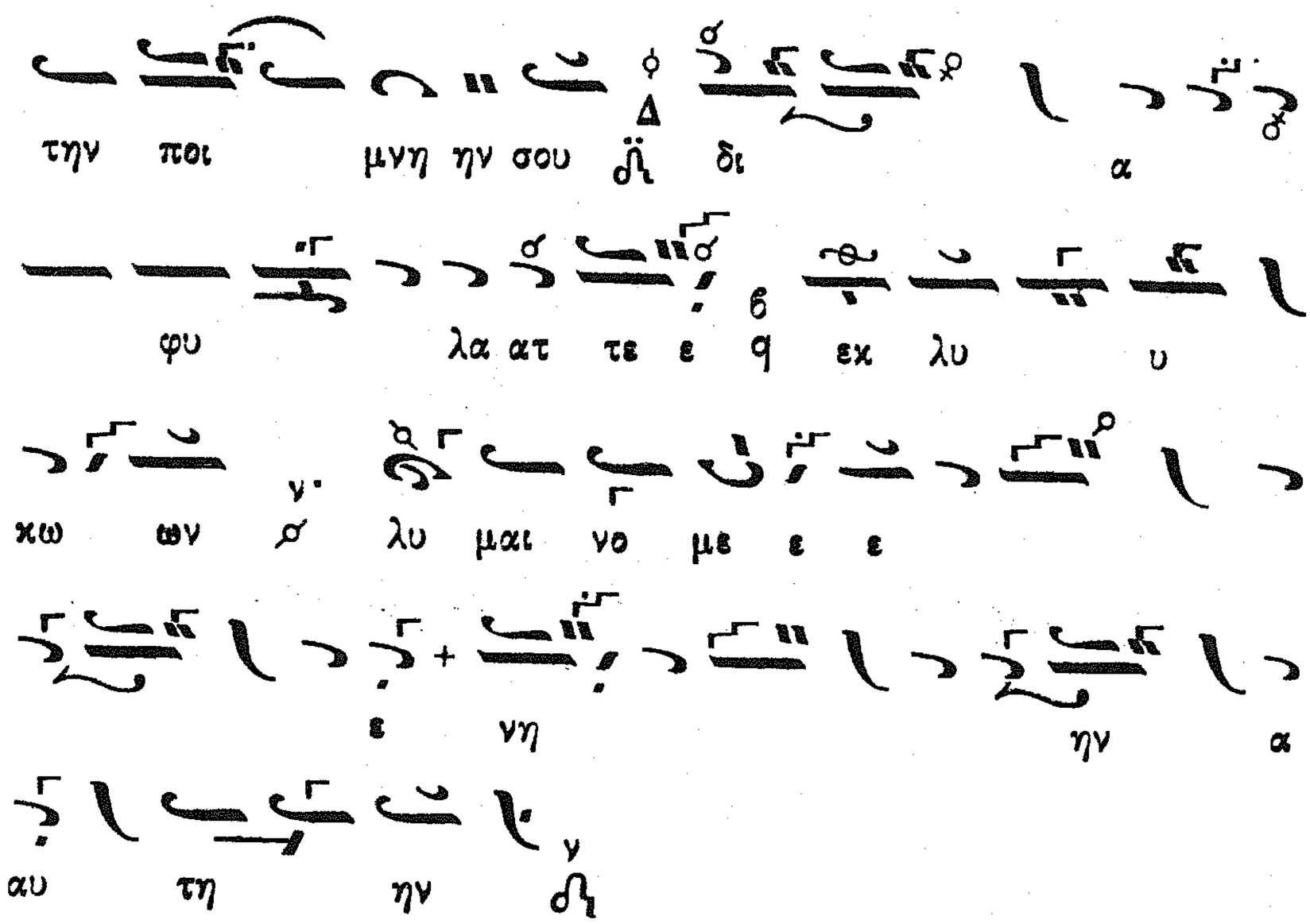

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Νικολάου Ιω. Σκλτάρη (Τιμης ἕνεκεν)

Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ ϊ ἐναρμόνιος. Πα

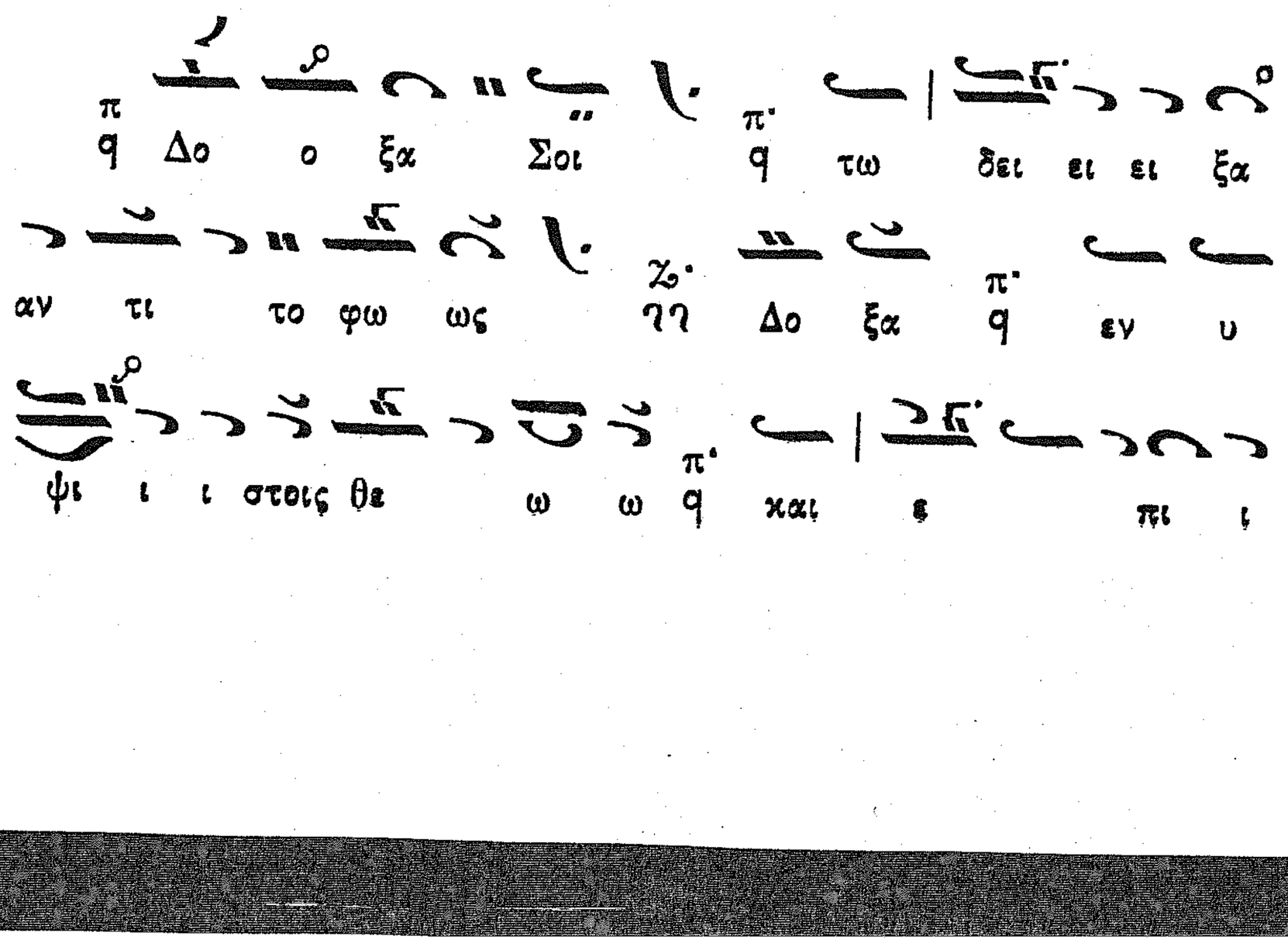

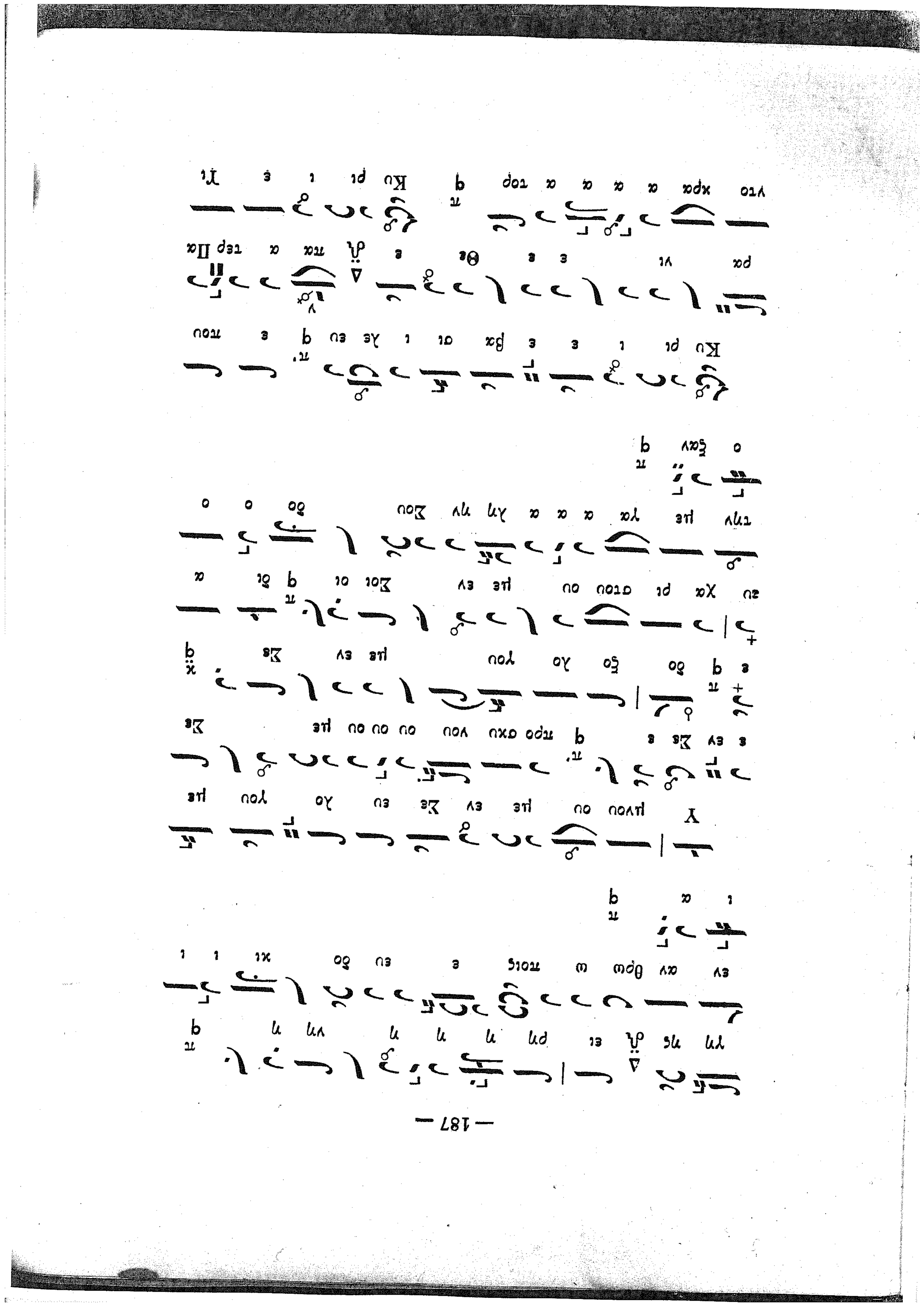

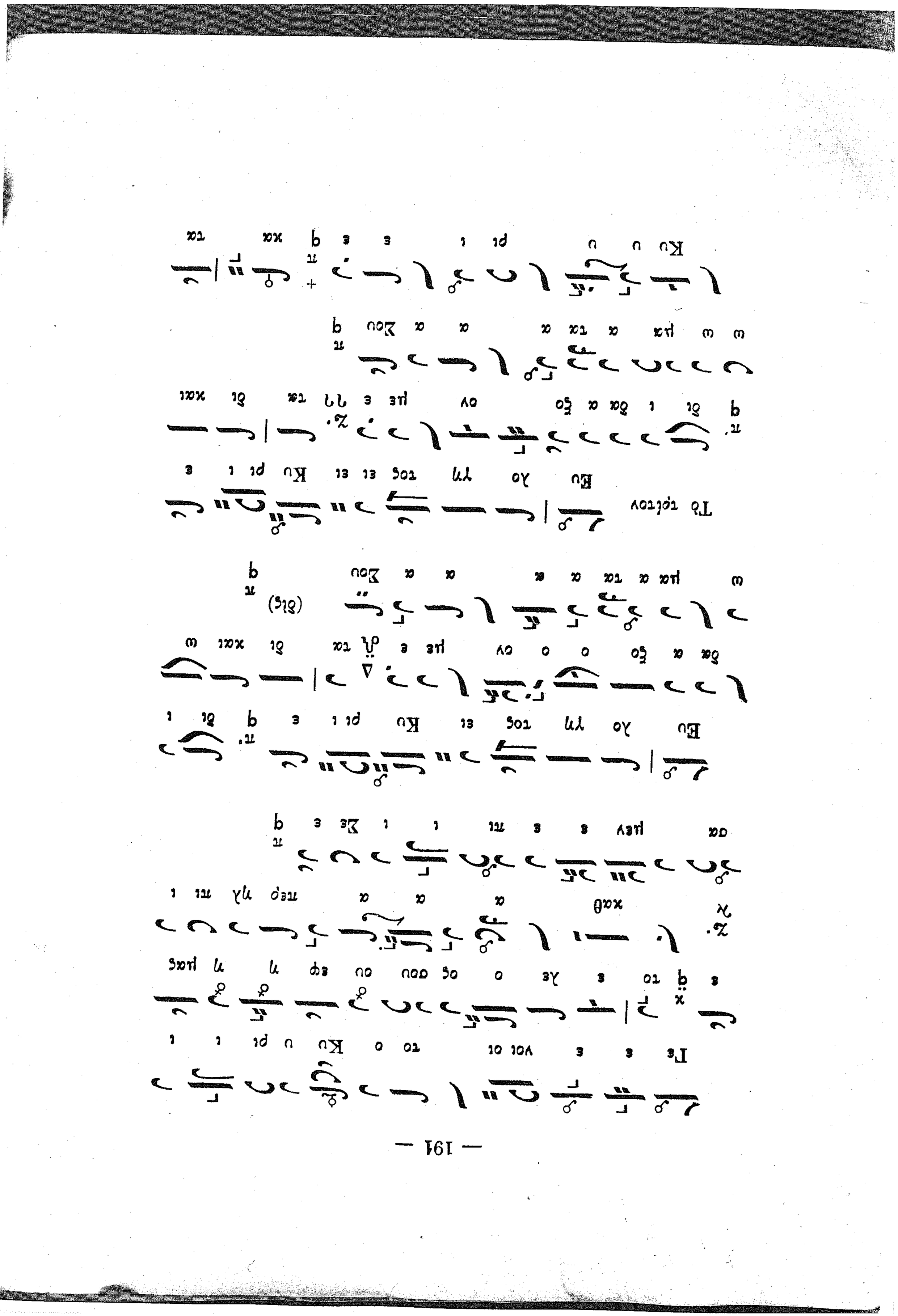

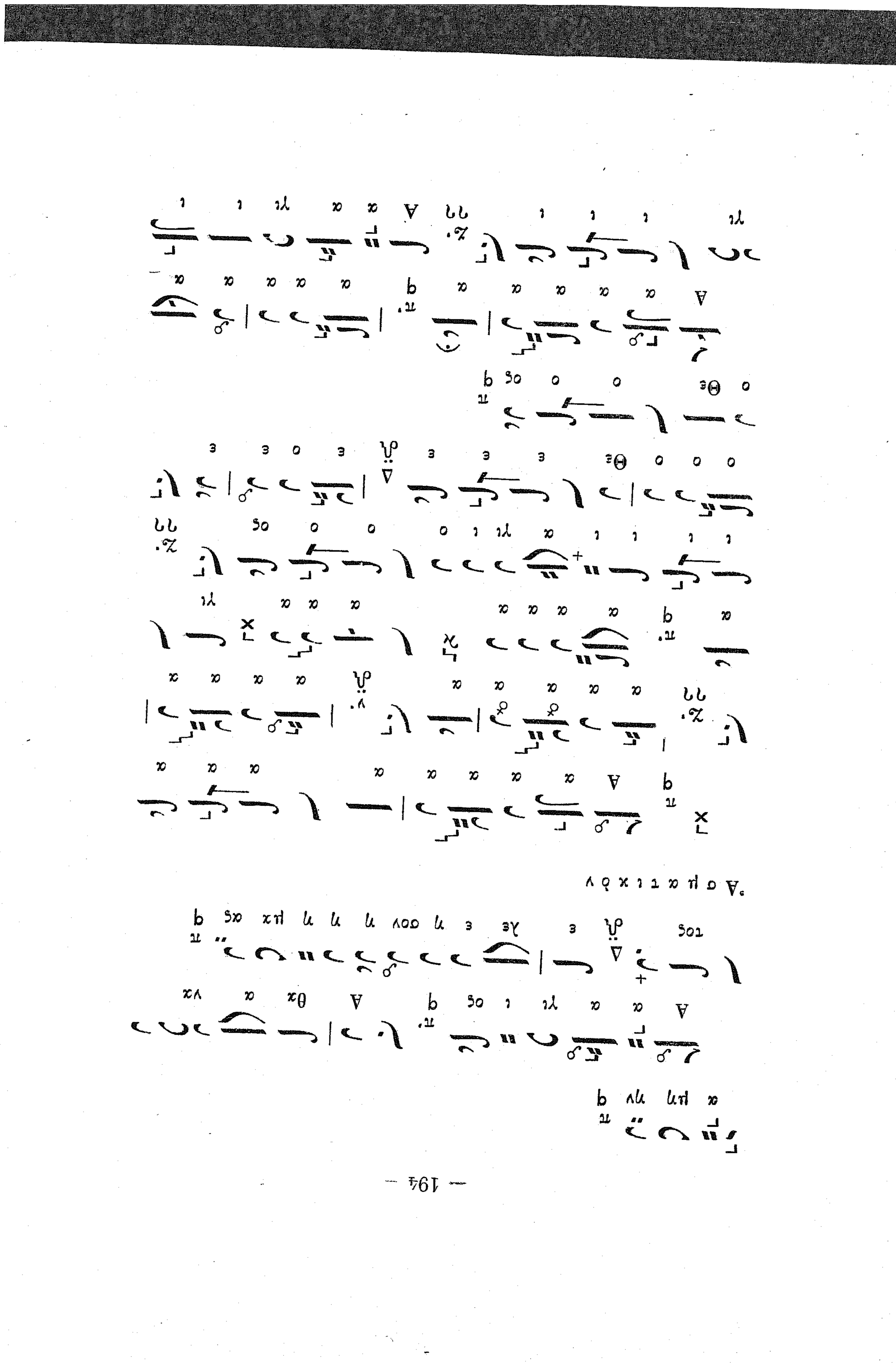

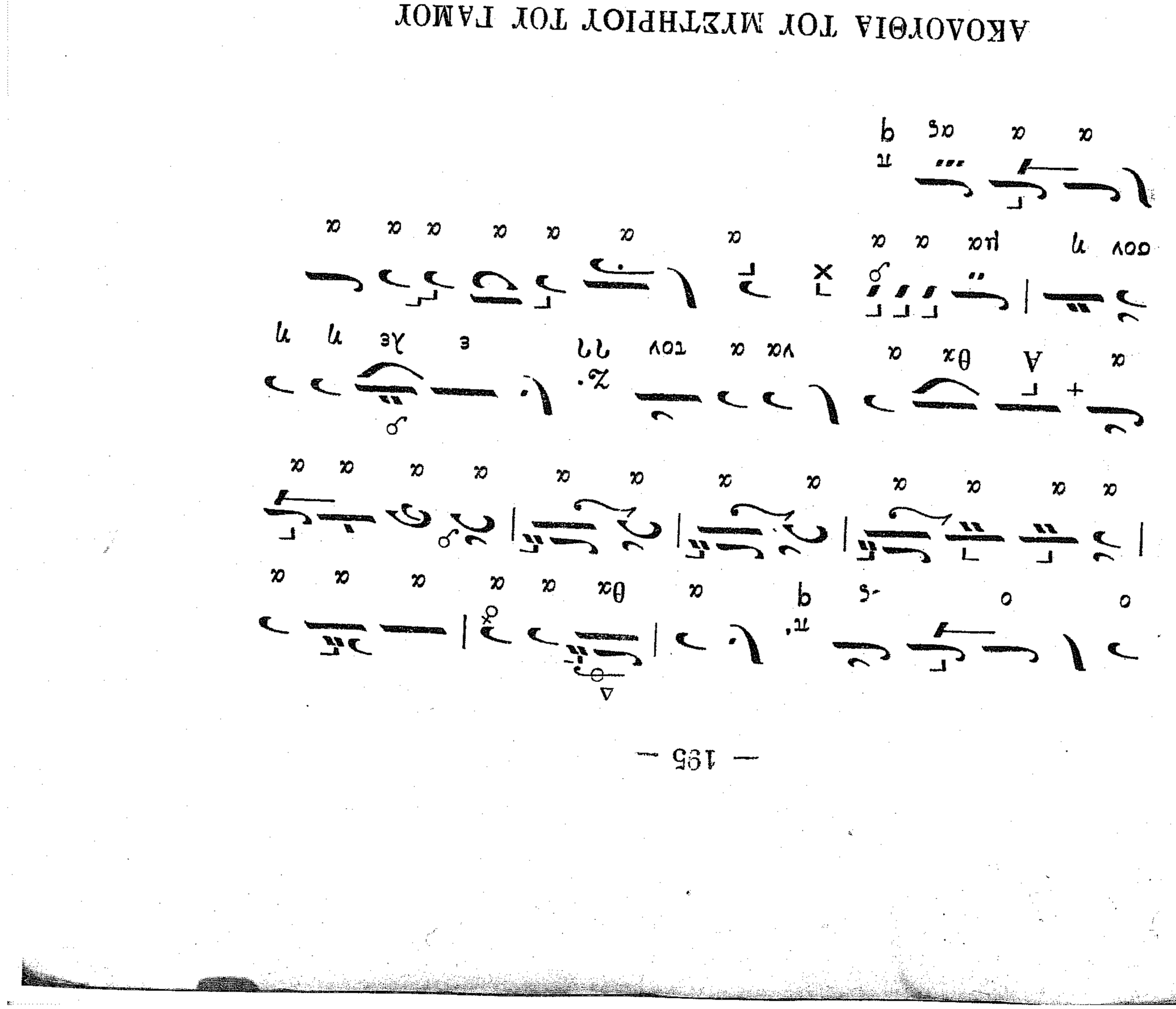

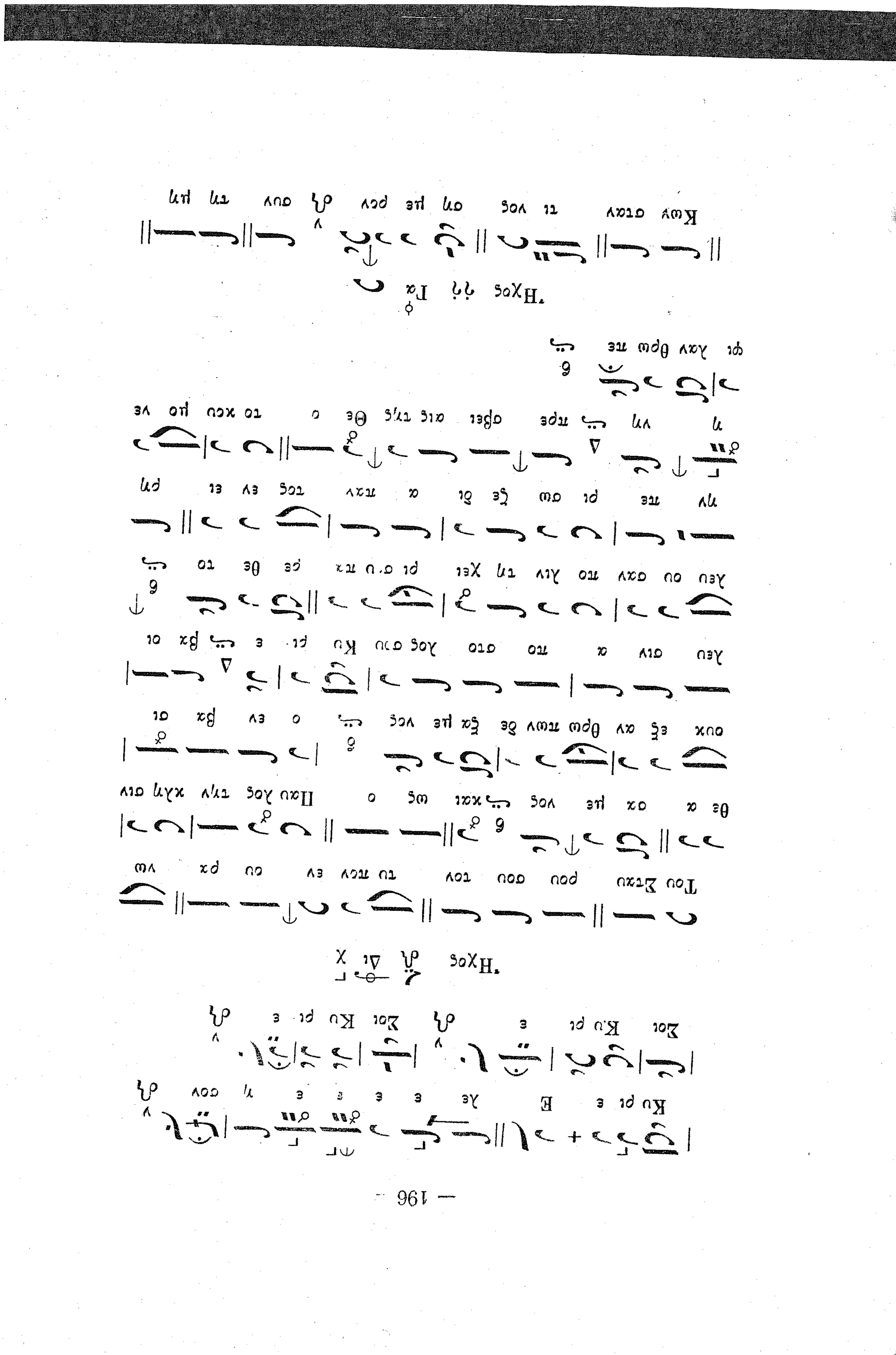

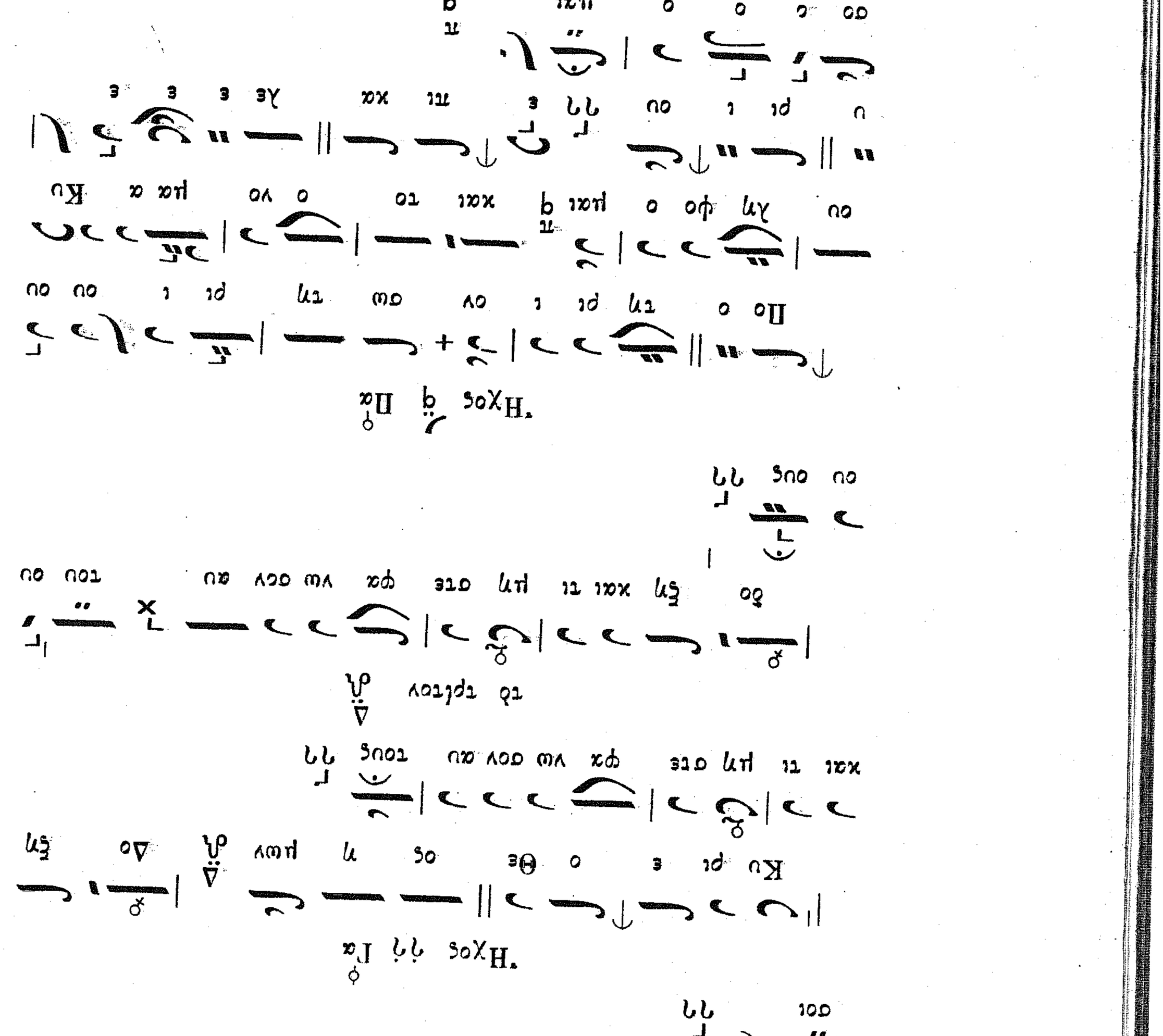

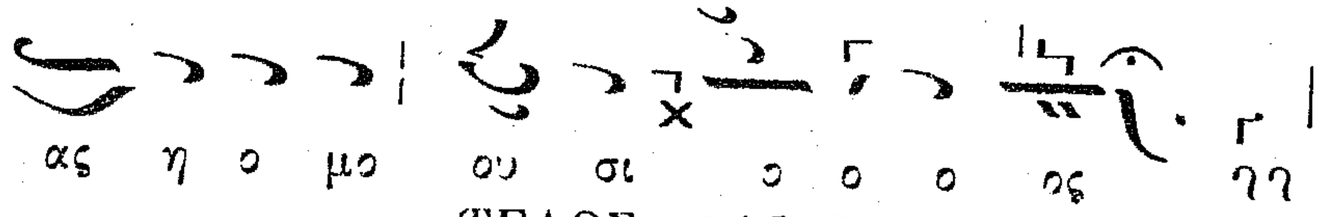

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Κύριε Ἐκέκραξα ἦχος Α′	5
Αἶνοι ἦχος Α′	18
Κύριε Ἐκέκραξα ἦχος Β′	23
Αἶνοι ἦχος Β′	34
Κύριε Ἐκέκραξα ἦχος Γ′	40
Αἶνοι ἦχος Γ′	50
Κύριε Ἐκέκραξα ἦχος Δ′	58
Αἶνοι ἦχος Δ′	71
Κύριε Ἐκέκραξα ἦχος Πλ· Α′	74
Αἶνοι ἦχος Πλ. Α′	89
Κύριε Ἐκέκραξα ἦχος Πλ. Β′	94
Αἶνοι ἦχος Πλ. Β′	109
Κύριε Ἐκέκραξα ἦχος Βαρὺς	112
Αἶνοι ἦχος Βαρὺς	123
Κύριε Ἐκέκραξα ἦχος Πλ. Δος	128
Αἶνοι ἦχος Πλ. Δος	141
Ἑωθινὸν Α′ ἦχος Α′	145
» » ἦχος Α′	147
» » ἦχος Α′ (Μήτρου)	149
» Β′ ἦχος Β′	152
» » ἦχος Β′	154
» Γ′ ἦχος Γ′	156
» Δ′ ἦχος Δ′	159
» » ἦχος »	162
» Ε′ Πλ. Α′	164
» » Πλ. Α′ (Μήτρου)	167
» ΣΤ′ Πλ. Β′	171
» Ζ′ Βαρὺς	174
» Η′ Πλ. Δ′	176
» Θ′ Πλ. Α′	178
» Ι′ Πλ. Β′	181
» ΙΑ′ Πλ. Δ′	184
Δοξολογία Ι. Σαλτάρη Πλ. Α′	186
Ἀκολουθία τοῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου	195

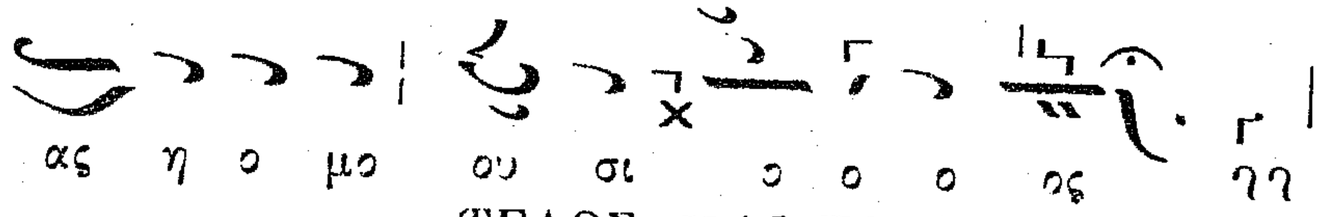

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Κύριε Ἐκέκραξα ἦχος Α′	5
Αἶνοι ἦχος Α′	18
Κύριε Ἐκέκραξα ἦχος Β′	23
Αἶνοι ἦχος Β′	34
Κύριε Ἐκέκραξα ἦχος Γ′	40
Αἶνοι ἦχος Γ′	50
Κύριε Ἐκέκραξα ἦχος Δ′	58
Αἶνοι ἦχος Δ′	71
Κύριε Ἐκέκραξα ἦχος Πλ· Α′	74
Αἶνοι ἦχος Πλ. Α′	89
Κύριε Ἐκέκραξα ἦχος Πλ. Β′	94
Αἶνοι ἦχος Πλ. Β′	109
Κύριε Ἐκέκραξα ἦχος Βαρὺς	112
Αἶνοι ἦχος Βαρὺς	123
Κύριε Ἐκέκραξα ἦχος Πλ. Δος	128
Αἶνοι ἦχος Πλ. Δος	141
Ἑωθινὸν Α′ ἦχος Α′	145
» » ἦχος Α′	147
» » ἦχος Α′ (Μήτρου)	149
» Β′ ἦχος Β′	152
» » ἦχος Β′	154
» Γ′ ἦχος Γ′	156
» Δ′ ἦχος Δ′	159
» » ἦχος »	162
» Ε′ Πλ. Α′	164
» » Πλ. Α′ (Μήτρου)	167
» ΣΤ′ Πλ. Β′	171
» Ζ′ Βαρὺς	174
» Η′ Πλ. Δ′	176
» Θ′ Πλ. Α′	178
» Ι′ Πλ. Β′	181
» ΙΑ′ Πλ. Δ′	184
Δοξολογία Ι. Σαλτάρη Πλ. Α′	186
Ἀκολουθία τοῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου	195